

רשומות

ספר החוקים

עמוד

חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ו–2015 39

תיקונים עקיפים:

חוק לקידום הבנייה במתחמים מועדפים לדיור (הוראת שעה) – תיקון מס' 2

פקודת העיריות – תיקון מס' 138

פקודת המועצות המקומיות – תיקון מס' 68

חוק התכנון והבנייה – תיקון מס' 104 והוראות שעה

חוק איגודי ערים – תיקון מס' 7

חוק הרשויות המקומיות (ביוב) – תיקון מס' 8

חוק תאגידי מים וביוב – תיקון מס' 9

חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014) – תיקון מס' 5

חוק הבנקאות (רישוי) – תיקון מס' 21

פקודת בריאות העם – תיקון מס' 28

חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים) – תיקון מס' 6

חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) – תיקון מס' 14

חוק הגז (בטיחות ורישוי) – תיקון מס' 4

פקודת הבטיחות בעבודה – תיקון מס' 8

חוק משק הגז הטבעי – תיקון מס' 7

חוק התכנון והבנייה – תיקון מס' 105

חוק התקנים – תיקון מס' 11

חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – תיקון מס' 92

חוק החברות הממשלתיות – תיקון מס' 32

חוק משק החשמל – תיקון מס' 13

חוק החשמל – תיקון מס' 5

חוק החברות הממשלתיות – תיקון מס' 33

חוק החשמל (תיקון מס' 4)

החלפת פקודת בריאות הציבור (מזון)

חוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו – מס' 5

חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי

חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) – מס' 16

חוק רישוי עסקים – מס' 30

פקודת ההסגר

פקודת הרוקחים – מס' 23

פקודת מחלות בעלי חיים – מס' 8

חוק סדר הדין הפלילי – מס' 72

חוק בתי המשפט – מס' 81

חוק העבירות המינהליות – מס' 19

חוק הרופאים הווטרינרים – מס' 6

חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה – מס' 13

חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 93

חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים

חוק תכנון משק החלב – מס' 2

חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים

חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים

תוכן העניינים

	עמוד
פרק א': מטרה	39
פרק ב': דיור	39
פרק ג': הסרת חסמים בתחום שירותי הביוב	47
פרק ד': בנקאות	53
פרק ה': בריאות	55
פרק ו': ייעוץ פנסיוני ושיווק פנסיוני	58
פרק ז': גז טבעי	61
פרק ח': הקמת רשות החשמל	83
פרק ט': תחילה	90
פרק י': הגנה על בריאות הציבור (מזון)	90

– תוכן העניינים של פרק זה מובא בסוף החוברת

חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ו–2015*

פרק א': מטרת החוק

מטרה

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים במטרה לחזק את הצמיחה במשק, להגדיל את הפריון במשק ואת רמת התחרות בו ולהוזיל את יוקר המחיה בישראל, ובכלל זה להוזיל את מחירי מוצרי המזון, מחירי הדיור ומחירי השירותים הפיננסיים, והכול בהתאם ליעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנים 2015 ו־2016.

פרק ב': דיור

תיקון חוק לקידום הבנייה במתחמים מועדפים לדיור (הוראת שעה) – מס' 2

2. בחוק לקידום הבנייה במתחמים מועדפים לדיור (הוראת שעה), התשע"ד–2014[1] –

(1) בסעיף 2, בהגדרה "תכנית מועדפת לדיור", במקום "500" יבוא "200";

(2) בסעיף 3(ב), במקום "500" יבוא "200";

(3) בסעיף 4(א), במקום "500" יבוא "200".

תיקון פקודת העיריות – מס' 138

3. בפקודת העיריות[2] –

(1) בסעיף 188, אחרי סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב2) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו־(ב1), הרשאת שימוש במקרקעין ששטחם עולה על שלושים דונם לתקופה העולה על חמש שנים, טעונה את אישור השר, אם ייעודם של המקרקעין לפי התכנית החלה עליהם לא שונה בשלוש השנים שקדמו למועד ההרשאה וההרשאה לא הותנתה בתנאי שלפיו ייעוד המקרקעין והשימוש המותר בהם לפי התכנית החלה עליהם לא ישונה; אישור השר לא יינתן אלא לאחר התייעצות עם ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת; לעניין זה, "תכנית" – כהגדרתה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה–1965.";

(2) אחרי סעיף 198 יבוא:

פטור ממכרז לעבודות פיתוח

"198א. (א) בסעיף זה –

"הסכם פיתוח" – הסכם לביצוע עבודות פיתוח;

"הוועדה המקצועית" – ועדה שחבריה הם המנהל הכללי של העירייה, ובאין מנהל כללי – מזכיר העירייה, והוא יהיה היושב ראש, גזבר העירייה, מהנדס העירייה והיועץ המשפטי לעירייה;

"חוק התכנון והבנייה" – חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965[3];

"יזם" – מי שמחזיק לבדו בזכויות לגבי מחצית לפחות משטח המגרשים הכלולים בתכנית לפיתוח, המאפשרות לו לבצע בהם את עבודות הפיתוח, או מי שמחזיקים

---

* התקבל בכנסת ביום ז' בכסלו התשע"ו (19 בנובמבר 2015) [בישיבה שהחלה ביום ו' בכסלו התשע"ו (18 בנובמבר 2015)]; הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 951, מיום ט"ז באלול התשע"ה (31 באוגוסט 2015), עמ' 1352.

1 ס"ח התשע"ה, עמ' 750; התשע"ה, עמ' 216.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשע"ד, עמ' 538.

3 ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

בזכויות כאמור לגבי מגרשים, שסך שטחם הוא מחצית לפחות משטח המגרשים הכלולים בתכנית לפיתוח, שהתקשרו ביניהם בהסכם בכתב לעניין כריתת הסכם פיתוח אחד עם העירייה; לעניין זה, "מחזיק בזכויות", לגבי שטח מגרשים – אחד מאלה:

(1) בעל הקרקע, החוכר לדורות בה או מי שזכאי להירשם כבעלים או חוכר לדורות כאמור;

(2) מי שהתקשר עם אדם כאמור בפסקה (1) בהסכם שמטרתו פיתוח הקרקע ובניית מבנים בה, והוא זכאי מכוח ההסכם להפיק הכנסה מהקרקע או ליהנות מפירותיה של הקרקע כבעלים;

"יחידת דיור" – כהגדרתה בסעיף 21158(א) לחוק התכנון והבנייה;

"עבודות פיתוח" – עבודות לפיתוח תשתיות, פיתוח שטחים ציבוריים פתוחים או הקמת מבנים לצורכי ציבור בעבור העירייה אף אם הם מחוץ לשטח תכנית לפיתוח;

"תכנית לפיתוח" – תכנית כמשמעותה בחוק התכנון והבנייה הכוללת הוראות של תכנית מפורטת לבניית 100 יחידות דיור חדשות לפחות או 5,000 מ"ר חדשים לפחות למסחר או לתעסוקה;

"תשתיות" – כבישים, מדרכות, גשרים, מנהרות, מערכות ניקוז, תיעול, תקשורת, תאורה, רמזורים וכן מערכות בקרה לתשתיות וכל מיתקן הנדרש במישרין לצורך הפעלת התשתיות ומהווה חלק בלתי נפרד מהן, ואשר הקמתם הוא מתפקידי העירייה, ולעניין עירייה המספקת שירותי מים וביוב – גם מיתקני מים וביוב, לרבות מאגרים.

(ב) על אף האמור בסעיף 197, עירייה רשאית להתקשר בלא מכרז עם יזם בהסכם פיתוח, לפי החלטת המועצה, ובלבד שיתקיימו כל אלה:

(1) עבודות הפיתוח שייכללו בהסכם הפיתוח ייעשו לשם יישומה של התכנית לפיתוח, ובלבד שהן מיועדות לשרת במישרין בעיקר את המגרשים בתחום התכנית, לשם בנייה ואכלוס של יחידות הדיור החדשות או שטחי המסחר או התעסוקה החדשים הכלולים בתכנית;

(2) במועד ההתקשרות טרם נחתמו חוזים לביצוע עבודות פיתוח בהיקף כספי העולה על מחצית האומדן האמור בפסקה (4)(א) לעניין עלות כלל עבודות הפיתוח הנדרשות במישרין ליישום התכנית או שכלל עבודות הפיתוח שייכללו בהסכם הפיתוח יבוצעו על ידי היזם במגרשים שהוא מחזיק;

(3) תמורת עבודות הפיתוח שתיקבע בהסכם הפיתוח לא תחרוג מהתמורה המקובלת לביצוע עבודות כאמור;

(4) גזבר העירייה ומהנדס העירייה הציגו לפני הוועדה המקצועית והמועצה את אלה:

(א) אומדנים של עלות כלל עבודות הפיתוח הנדרשות במישרין ליישום התכנית, של עלות עבודות הפיתוח שייכללו בהסכם הפיתוח ושל התמורה המקובלת לביצוע עבודות כאמור; האומדנים האמורים יתבססו, בין השאר וככל הניתן על מכרזים לעבודות מאותו סוג שנערכו על ידי העירייה או על ידי עיריות בעלות מאפיינים דומים או בעבורן או שניתן לגביהם אישור לפי סעיף 9 לחוק הרשויות המקומיות (מכרזים משותפים), התשל"ב–1972[4], והכול אם תוצאותיהם פורסמו ב־18 החודשים שקדמו לעריכת האומדנים;

(ב) אישור בדבר התקיימות התנאי האמור בפסקה (2);

(ג) חוות דעת שלפיה תמורת עבודות הפיתוח שתיקבע בהסכם הפיתוח אינה חורגת מהתמורה המקובלת לביצוע עבודות כאמור;

(ד) אומדן של היטלי הפיתוח והיטל ההשבחה האמורים בסעיף קטן (ג);

(5) הסכם הפיתוח יכלול תנאים שיבטיחו את איכות עבודות הפיתוח ואת אחריות היזם לבדק העבודות ולתיקון ליקויים בהן;

(6) הוועדה המקצועית המליצה למועצה ברוב חבריה לאשר התקשרות בהסכם הפיתוח לאחר ששוכנעה בהתקיימות התנאים האמורים בסעיף קטן זה וכי הסכם הפיתוח נדרש מטעמי חיסכון ויעילות, והתקשרות בו מיטיבה עם העירייה.

(ג) העירייה רשאית לשלם את התמורה ליזם בעבור ביצוע עבודות הפיתוח הכלולות בהסכם הפיתוח בתשלום בכסף או בתשלום בדרך של קיזוז כנגד אגרות, היטלים או דמי השתתפות לפי חוקי עזר של העירייה שהיזם חב לעירייה עקב הבנייה על ידו בתחום התכנית (להלן – היטלי פיתוח), וכן כנגד היטל השבחה לפי סעיף 196א לחוק התכנון והבנייה שהיזם חב לעירייה בשל מימוש זכויות כמשמעותו בתוספת השלישית לחוק האמור, ובלבד –

[4] ס"ח התשל"ב, עמ' 155.

(1) שתמורה שתשולם בדרך של קיזוז כנגד היטל פיתוח תשמש לביצוע עבודות פיתוח מן הסוג שלשם מימונן הוטל אותו היטל פיתוח;

(2) שתמורה שתשולם בדרך של קיזוז כנגד היטל השבחה תשמש למטרות המפורטות בסעיף 13 לתוספת השלישית לחוק התכנון והבנייה.

(ד) (1) החלטות הוועדה המקצועית וחוות הדעת לפי סעיף קטן (ב)(4) ינומקו ויפורסמו באתר האינטרנט של העירייה, שבעה ימים לפחות לפני הבאת הנושא לאישור המועצה.

(2) הסכם פיתוח שנערך לפי סעיף זה יפורסם באתר האינטרנט של העירייה לא יאוחר משבעה ימים מיום כריתתו.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע משאר הוראות הפקודה והוראות כל דין לעניין התקשרות העירייה בחוזה."

תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 68

4. בפקודת המועצות המקומיות[5], בסעיף 34א(א), אחרי "196," יבוא "198א,".

תיקון חוק התכנון והבנייה – מס' 104

5. בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965[6] –

(1) בסעיף 1, לפני ההגדרה "מבנה דרך" יבוא:

""יישוב מיעוטים" – יישוב ש־80% לפחות מתושביו אינם יהודים, על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;";

(2) אחרי סעיף 11א1 יבוא:

"ועדת משנה לתכניות מסוימות ביישובי מיעוטים

11א2. (א) בסעיף זה –

"תכנית להסדרת רישום ביישוב מיעוטים" – תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת החלה בתחומו של יישוב מיעוטים, הכוללת הוראות של תכנית מפורטת הדרושות כדי לאפשר רישום בפנקסי המקרקעין של חלוקה למגרשים או של חלוקה חדשה של הקרקע, ואת אלה בלבד;

"תכנית מסוימת ביישוב מיעוטים" – תכנית להסדרת רישום ביישוב מיעוטים ותכנית נקודתית ביישוב מיעוטים;

"תכנית נקודתית ביישוב מיעוטים" – תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת, החלה בתחומו של יישוב מיעוטים, הכוללת הוראות של תכנית מפורטת והמייעדת קרקע למגורים ולשימושים הנלווים למגורים, ובלבד שמספר יחידות הדיור הכלולות בה אינו עולה על 50.

(ב) במחוז הצפון, במחוז חיפה ובמחוז המרכז תוקם, מבין חברי הוועדה המחוזית, ועדת משנה לעניין תכניות מסוימות ביישובי מיעוטים (בסעיף זה – ועדת משנה ליישובי מיעוטים), וזה הרכבה:

[5] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשע"ד, עמ' 300.

[6] ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשע"ה, עמ' 212.

(1) יושב ראש הוועדה המחוזית או ממלא מקומו או מי שהיושב ראש מינה מקרב חברי הוועדה המחוזית, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג שר המשפטים;

(3) נציג שר הבינוי והשיכון;

(4) נציג השר להגנת הסביבה;

(5) נציג שר הפנים;

(6) שני חברים מבין נציגי הרשויות המקומיות, שתבחר הוועדה המחוזית;

(7) מתכנן המחוז.

(ג) נציג רשות מקרקעי ישראל יהיה ממלא מקום נציג שר הבינוי והשיכון בוועדת המשנה.

(ד) הודעה על הקמת ועדת משנה ליישובי מיעוטים תפורסם ברשומות.

(ה) לדיוני ועדת משנה ליישובי מיעוטים יוזמן דרך קבע מנהל המרכז למיפוי ישראל או נציגו מקרב עובדי המרכז למיפוי ישראל.

(ו) לדיוני ועדת משנה ליישובי מיעוטים יוזמן ראש הרשות המקומית שתכנית מסוימת ביישוב מיעוטים חלה במרחב התכנון שלה.

(ז) דין החלטה של ועדת משנה ליישובי מיעוטים כדין החלטת ועדה מחוזית, והוראות סעיפים 11ד ו־11ה לא יחולו על ההחלטה.

(ח) ועדת משנה ליישובי מיעוטים רשאית לאשר תכנית מסוימת ביישוב מיעוטים לאחר שהתקיימו שני אלה:

(1) הוגשה למנהל המרכז למיפוי ישראל תכנית לצורכי רישום התואמת את התכנית המסוימת;

(2) מנהל המרכז למיפוי ישראל הודיע כי המרכז למיפוי ישראל יאשר את התכנית לצורכי רישום שהוגשה לו התואמת את התכנית המסוימת, ככשרה לרישום בהתאם לפקודת המדידות ולחוק המקרקעין, התשכ"ט–1969[7], עם אישור התכנית המסוימת בוועדת המשנה ליישובי מיעוטים ובהתאם לה.

(ט) לוועדת משנה ליישובי מיעוטים יהיו נתונות כל הסמכויות של ועדה מחוזית ושל ועדה מקומית הדרושות לשם אישור תכנית מסוימת ביישוב מיעוטים או אישור תשריטי חלוקה בהתאם להוראות פרק ד', וליושב ראש ועדת המשנה ליישובי מיעוטים יהיו נתונות הסמכויות של יושב ראש ועדה מקומית לפי סעיפים 125 ו־141.

[7] ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

(י) בכפוף להוראות סעיף קטן (יא), אין בסמכויות הנתונות לוועדת משנה ליישובי מיעוטים בסעיף זה, כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לוועדה מקומית לאשר כל תכנית או תשריט לפי כל דין.

(יא) החליטה ועדת משנה ליישובי מיעוטים על הפקדת תכנית מסוימת ביישוב מיעוטים, לא תחליט ועדה מקומית, בתוך חמש שנים ממועד ההחלטה האמורה, על הפקדת תכנית אחרת החלה, כולה או חלקה, בתחום התכנית המסוימת, שיש בה כדי לסתור את התכנית המסוימת, עד שתאושר התכנית האמורה או עד שיוחלט שלא לאשרה.

(יב) החליטה ועדה מקומית או ועדה מחוזית על הפקדת תכנית (בסעיף קטן זה – התכנית הראשונה), לא תחליט ועדת משנה ליישובי מיעוטים, בתוך חמש שנים ממועד ההחלטה האמורה, על הפקדת תכנית מסוימת ביישוב מיעוטים החלה, כולה או חלקה, בתחום התכנית הראשונה, שיש בה כדי לסתור את התכנית הראשונה, עד שתאושר התכנית הראשונה או עד שיוחלט שלא לאשרה.";

(3) בסעיף 16, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שונה תחומה של רשות מקומית לפי דין, רשאי שר האוצר להכריז בצו על התאמת מרחב התכנון המקומי לשינויים כאמור, ולא תחול על השינוי חובת התייעצות לפי סעיף 13.";

(4) בסעיף 62א(א) –

(א) בפסקה (16)(ב), במקום הסיפה החל במילים "יופחת משטח ההגדלה" יבוא "או ניתנה הקלה המאפשרת תוספת לשטח הכולל המותר לבנייה במגרש כאמור בסעיף 151(ב2), יופחתו משטח ההגדלה המותר לפי פסקת משנה (א) שטחי התוספות שאפשרו את ההקלות כאמור;";

(ב) בפסקה (17)(ד), במקום הסיפה החל במילים "יופחת משטח ההגדלה" יבוא "או ניתנה הקלה המאפשרת תוספת לשטח הכולל המותר לבנייה במגרש כאמור בסעיף 151(ב2), יופחתו משטח ההגדלה המותר לפי פסקאות משנה (א) עד (ג) שטחי התוספות שאפשרו ההקלות כאמור;";

(5) בסעיף 151, אחרי סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב2) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ביישוב מיעוטים, תוספת לשטח הכולל המותר לבנייה בתחום מגרש המיועד למגורים בתכנית שאישרה ועדה מחוזית, בהיקף של עד 30% מהשטח הכולל המותר לבנייה במגרש, לפי תכנית שאישרה הוועדה המחוזית (להלן – התוספת) לא תיחשב כסטייה ניכרת, ובלבד שהתקיימו תנאים אלה:

(א) בניית התוספת הושלמה לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

(ב) הוכח להנחת דעתה של הוועדה המקומית, לפי חוות דעת מהנדס הוועדה שהוצגה לפניה, כי התוספת לא תפגע בשלד הבניין וביציבותו או במערכות הבניין ובתפקודיו;

(ג) הוכח להנחת דעתה של הוועדה המקומית, לפי חוות דעת מהנדס הוועדה שהוצגה לפניה, כי מוסדות הציבור, השטחים הפתוחים, התשתיות ושטחי החניה הכלולים בשטח התכנית ובסביבתו תואמים את הצרכים הנובעים מהתוספת.

(ד) לא קיים צו שיפוטי סופי שניתן לפי סעיפים 239 או 241, להריסת התוספת או למניעת השימוש בה שטרם בוצע.

(2) כללה התכנית שאישרה הוועדה המחוזית הוראות המאפשרות תוספת שטחי בנייה לשטחים המותרים מכוחה, בכפוף לאישור מוסד תכנון שאינו רשות רישוי, בלי צורך באישור תכנית נוספת, יופחתו שטחים אלה מהשיעור הקבוע בפסקה (1).

(3) הוספה של קומות תת־קרקעיות או הוספה של שטח לצורכי חניה בקומות תת־קרקעיות, לא תיחשב כסטייה ניכרת לעניין בניית התוספת.

(4) (א) ועדה מקומית רשאית לתת הקלה בנוגע למגבלה שנקבעה בהוראות תכנית לגבי מספר יחידות הדיור בבניין, מספר הקומות בו, גובהו, תכסית הבניין או קווי הבניין, אף אם נקבע בתכנית כי סטייה מהוראות התכנית כאמור תהיה סטייה ניכרת, ובלבד שמתקיימים תנאים אלה:

(1) הסטייה כאמור נדרשת, לדעת הוועדה המקומית, לצורך התוספת;

(2) התכנית כאמור נכנסה לתוקף לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

(ב) ניתנה הקלה בהתאם להוראות פסקת משנה (א), לגבי סטייה ניכרת הקבועה לפי הוראת תכנית, וכתוצאה מכך נפגעו מקרקעין שלגביהם ניתנה ההקלה כאמור או מקרקעין הגובלים עמם, יהיה זכאי מי שהיה בעל הזכויות במקרקעין ביום מתן ההקלה לפיצוי מהוועדה המקומית, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 197 עד 200, בשינויים המחויבים, ויראו את המועד שבו ניתנה ההקלה כמועד אישור תכנית פוגעת.

(5) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו אם התבקש היתר לפי הוראות תכנית המיתאר הארצית לחיזוק מבנים קיימים מפני רעידות אדמה (תמ"א 38).

(6) הוראות סעיף קטן זה יחולו לגבי בקשה להקלה שהוגשה לוועדה המקומית לפני יום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020)."

הוספת סעיף 51א לחוק התכנון והבנייה – הוראת שעה

6. בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), יקראו את חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965, כך שאחרי סעיף 51 יבוא:

"דיווח לכנסת – הוראת שעה

51א. יושב ראש המועצה הארצית ימסור לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת דיווח על החלטות שקיבלה המועצה הארצית לפי סעיף 51, מיד לאחר קבלתן, ויצרף לדיווח את המסמכים הנוגעים לעניין."

הוספת סעיף 151א לחוק התכנון והבנייה – הוראת שעה

7. בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020), יקראו את חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965, כך שאחרי סעיף 151 יבוא:

"שימוש חורג ביחידת דיור – הוראת שעה

151א. (א) בסעיף זה –

"יחידת דיור" – כהגדרתה בסעיף 21158(א), למעט אם היא בקומת הקרקע בחזית הבניין או אם היא משמשת בחלקה למגורים בפועל; לעניין זה, "קומת קרקע" – הקומה שבה נמצאת הכניסה הקובעת לבניין, כהגדרתה לפי חוק זה;

"מימון ציבורי" – מקורות מימון אלה, כולם או חלקם:

(1) מקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994;

(2) הכנסה שמקורה ברכש של משרד ממשרדי הממשלה, צבא הגנה לישראל או המוסד לביטוח לאומי;

(3) מקורות מימון ציבוריים נוספים שקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו;

"שימוש שאינו למגורים" – כל שימוש שאינו למגורים, אינו לגן ילדים, לרבות פעוטון או מעון יום, או אינו לשירות רפואי;

"שירות רפואי" – כל אחד מאלה:

(1) שירות הכלול בסל שירותי הבריאות כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994, למעט מעבדה ובית מרקחת וממומן במימון ציבורי (להלן – שירות רפואי ציבורי);

(2) שירותי בריאות השן.

(ב) במרחב תכנון שחלות עליו הוראות סעיף זה לא יינתן ולא יחודש היתר לשימוש חורג ביחידת דיור לשימוש שאינו למגורים.

(ג) במרחב תכנון שחלות עליו הוראות סעיף זה לא יינתן ולא יחודש היתר לשימוש שאינו למגורים ביחידת דיור למטרה של מתן שירות רפואי ציבורי, אלא אם כן מבקש ההיתר הציג לוועדה המקומית –

(1) תצהיר שבו הצהיר כי עיקר שירותי הבריאות הניתנים ביחידת הדיור ניתנים במימון ציבורי; לעניין זה, יראו שירות כשירות הניתן בעיקרו במימון ציבורי, אם רוב שירותי הבריאות הניתנים למטופלים ביחידת הדיור הם במימון ציבורי או אם עיקר שעות הפעילות ביחידת הדיור מוקדשות לשירותי בריאות הניתנים במימון ציבורי;

(2) הסכם רכש שירותים בין מבקש ההיתר לבין גורם המימון הציבורי.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב), הוועדה המקומית רשאית לחדש היתר לשימוש חורג ביחידת דיור לשימוש שאינו למגורים, שתוקפו פקע בתקופה שבין יום י' באדר התשע"ה (1 במרס 2015), לבין יום כ"ז באב התשע"ו (31 באוגוסט 2016), לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על שנה מיום י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015), לאחר ששקלה, בין השאר, את הפגיעה במספר יחידות הדיור הזמינות למגורים במרחב התכנון המקומי.

(ה) (1) הוראות סעיף זה יחולו על מרחבי התכנון המקומיים במחוז תל אביב, במחוז מרכז ובמחוז חיפה.

(2) שר האוצר רשאי להוסיף מרחבי תכנון מקומיים שהוראות סעיף זה יחולו עליהם או לגרוע מרחבי תכנון מקומיים ממרחבי התכנון המקומיים שהוראות סעיף זה יחולו עליהם, לפי אמות מידה שיקבע באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, בהתחשב בין השאר בהיצע של שטחים למגורים ובהיצע של שטחים למסחר במרחבי התכנון האמורים.

(ו) ועדה מקומית שהוראות סעיף זה חלות על מרחב התכנון שלה, תדווח לשר האוצר, לפי דרישתו, על יישומו של סעיף זה, ובכלל זה על פעולות אכיפה שנקטה בתקופה שקדמה למועד הדיווח כנגד שימוש שלא כדין ביחידות דיור למגורים בתחומה, על מספר ההיתרים לשימוש שאינו למגורים שהיו בתוקף ועל מספר ההיתרים כאמור שפקעו באותה תקופה.

(ז) שר האוצר ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שישה חודשים (בסעיף קטן זה – תקופת הדיווח) החל ביום י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015), על יישום הוראות סעיף זה, ובכלל זה על פעולות אכיפה שנקטו משרדו ומוסדות התכנון בתקופת הדיווח כנגד שימוש שלא כדין ביחידות דיור למגורים במרחבי התכנון שהוראות סעיף זה חלות עליהם, על מספר ההיתרים לשימוש שאינו למגורים שהיו בתוקף ועל מספר ההיתרים כאמור שפקעו באותה תקופה."

פרק ג': הסרת חסמים בתחום שירותי הביוב

תיקון חוק איגודי ערים – מס' 7

8. בחוק איגודי ערים, התשט"ו–1955[8] –

(1) בסעיף 17ה(א) –

(א) ברישה, במקום "בסעיף זה" יבוא "בפרק זה";

(ב) אחרי ההגדרה "מנהל רשות המים והביוב" יבוא:

""מערכת ביוב" ו"שירותי ביוב" – כהגדרתם בחוק תאגידי מים וביוב;";

(ג) אחרי ההגדרה "רשות המים והביוב" יבוא:

""שפכים" – מים לאחר שימוש, הטעונים טיהור או סילוק לפי דין.";

[8] ס"ח התשט"ו, עמ' 48; התשס"ט, עמ' 217.

(2) אחרי סעיף 117ה יבוא:

"התקנת מערכת ביוב ומתן שירותי ביוב

117ו. (א) מנהל רשות המים והביוב, באישור מועצת רשות המים והביוב, רשאי להורות לאיגוד ערים למים או לביוב, לשם ניצול מיטבי של תשתיות מים וביוב, השגת יעילות כלכלית, מניעת פגיעה סביבתית או בריאותית או לשם הסרת חסמי פיתוח, לעשות אחד או יותר מאלה:

(1) להתקין מערכת ביוב בתחומו, לשדרגה או להרחיבה לשם אספקת שירותי ביוב בעבור צרכנים שנמצאים בתחומו או לשם אספקת שירותי ביוב בעבור ספק שירותי ביוב אחר;

(2) לספק שירותי ביוב באמצעות מערכת הביוב שלו לספק שירותי ביוב אחר;

(3) להעביר דרך מערכת הביוב שלו שפכים בעבור ספק שירותי ביוב אחר.

(ב) לא תאשר מועצת רשות המים והביוב הוראה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שהתקיימו כל אלה:

(1) מועצת רשות המים והביוב שוכנעה שמתן הוראה או תנאיה לא יפגעו פגיעה משמעותית באיגוד הערים, ברשות מקומית שבתחומו או בצרכניו, ובשים לב ליכולתו של האיגוד למלא את חובותיו לפי כל דין וליכולתו הכלכלית וההנדסית לבצע את ההוראה;

(2) מנהל רשות המים והביוב הודיע לאיגוד הערים ולספק שירותי הביוב האחר על כוונתו להביא לאישורה של מועצת רשות המים והביוב הוראה לפי סעיף זה, וניתנה להם הזדמנות סבירה להגיע להסכמה באותו עניין, לרבות לעניין התנאים והתמורה לכך, ובלבד שהסכמה כאמור תובא לאישור מועצת רשות המים והביוב;

(3) ניתנה לאיגוד הערים ולספק שירותי הביוב האחר הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לרבות לעניין התנאים והתמורה לביצוע הפעולות.

(ג) בהוראה לפי סעיף קטן (א) ייקבעו התנאים והתמורה לביצועה, ויכול שתינתן לתקופה קצובה, והכול בהתאם לכללים לפי סעיף קטן (ד).

(ד) מועצת רשות המים והביוב תקבע כללים בדבר אופן קביעת התנאים והתמורה לביצוע פעולות בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (א), ככל שמועצת רשות המים והביוב לא קבעה בכללים אחרים לפי כל דין הסדרים בעניינים אלה.

(ה) איגוד ערים שניתנה לו הוראה לפי סעיף זה וספק שירותי הביוב האחר, רשאים לערור עליה, בתוך 30 ימים מיום שניתנה, לפני בית הדין לענייני מים כמשמעותו בחוק המים.

אישור תכניות

117. מנהל רשות המים והביוב רשאי לדרוש מאיגוד ערים למים או לביוב להגיש לאישורו, באופן ובמועד שידרוש, תכניות אב לביוב, ותכנית פיתוח שנתית או רב־שנתית, שלמה או בחלקים; מנהל רשות המים והביוב רשאי לאשר את התכניות בשינויים או בתנאים, ואולם טען איגוד הערים כי יש באמור משום פגיעה משמעותית בו, רשאי הוא לפנות למועצת רשות המים והביוב בבקשה שתבחן מחדש את החלטת המנהל."

תיקון חוק הרשויות המקומיות (ביוב) – מס' 8

9. בחוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב–1962[9] –

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה ""בעל" או "מחזיק" של נכס" יבוא:

""חברה" ו"שירותי ביוב" – כהגדרתם בחוק תאגידי מים וביוב;

"חוק המים" – חוק המים, התשי"ט–1959[10];

"חוק תאגידי מים וביוב" – חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001[11];";

(ב) אחרי ההגדרה "מהנדס הרשות המקומית" יבוא:

""מועצת רשות המים והביוב" – מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב, שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים;

"מנהל רשות המים והביוב" – מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124יט לחוק המים;";

(ג) אחרי ההגדרה "ראש המועצה" יבוא:

""רשות המים והביוב" – הרשות הממשלתית למים ולביוב שהוקמה לפי סעיף 124יא לחוק המים;";

(ד) אחרי ההגדרה "רשות מקומית" יבוא:

""רשות מקומית בלא תאגיד" – רשות מקומית שאינה חייבת בהפעלת שירותי המים והביוב שבתחומה באמצעות חברה, לפי הוראות חוק תאגידי מים וביוב;";

(2) במקום סעיף 2 יבוא:

"התקנת ביוב בידי הרשות

2. רשות מקומית בלא תאגיד, רשאית, ועל פי הוראת מועצת רשות המים והביוב חייבת, להתקין ביוב, לשדרגו או להרחיבו בתחומה או בחלק ממנו, בעבור מי שנמצא בתחומה.";

(3) בסעיף 13 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "שר החקלאות ושר התשתיות הלאומיות" יבוא "ושל מנהל רשות המים והביוב";

(ב) בסעיף קטן (א), אחרי "תכנית להתקנת ביוב" יבוא "לרבות תכנית להתקנת מיתקני טיהור וסילוק שפכים מן הביוב אל מחוץ לתחום הרשות המקומית" ובמקום "או של מי שימנה לכך" יבוא "ומנהל רשות המים והביוב, או מי שיסמיכו לכך, מבין עובדי משרד הבריאות או עובדי רשות המים והביוב, לפי העניין";

(ג) סעיף קטן (ב) – בטל;

---

[9] ס"ח התשכ"ב, עמ' 96; התשס"ט, עמ' 219.

[10] ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

[11] ס"ח התשס"א, עמ' 454.

(4) במקום כותרת פרק שני 1 יבוא:

"פרק שני 1: מתן הוראות לרשות מקומית לעניין אסקפת שירותי ביוב";

(5) בסעיף 15א, סעיף קטן (א) – בטל;

(6) אחרי סעיף 15א יבוא:

"אסקפת שירותי ביוב בעבור אחר

15ב. (א) מנהל רשות המים והביוב, באישור מועצת רשות המים והביוב, רשאי להורות לרשות מקומית, לשם ניצול מיטבי של תשתיות מים וביוב, השגת יעילות כלכלית, מניעת פגיעה סביבתית או בריאותית או לשם הסרת חסמי פיתוח לעשות אחד או יותר מאלה:

(1) להתקין מערכת ביוב בתחומה, לשדרגה או להרחיבה, לשם אספקת שירותי ביוב בעבור ספק שירותי ביוב אחר;

(2) לספק שירותי ביוב באמצעות מערכת הביוב שלה לספק שירותי ביוב אחר;

(3) להעביר דרך מערכת הביוב שלה שפכים בעבור ספק שירותי ביוב אחר.

(ב) לא תאשר מועצת רשות המים והביוב הוראה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שהתקיימו כל אלה:

(1) מועצת רשות המים והביוב שוכנעה שמתן הוראה או תנאיה לא יפגעו פגיעה משמעותית ברשות המקומית או בצרכניה, ובשים לב ליכולתה של הרשות המקומית למלא את חובותיה לפי כל דין וליכולתה הכלכלית וההנדסית לבצע את ההוראה.

(2) מנהל רשות המים והביוב הודיע לרשות המקומית ולספק שירותי הביוב האחר על כוונתו להביא לאישורה של מועצת רשות המים והביוב הוראה לפי סעיף זה, וניתנה להם הזדמנות סבירה להגיע להסכמה באותו עניין, לרבות לעניין התנאים והתמורה לכך, ובלבד שהסכמה כאמור תובא לאישור מועצת רשות המים והביוב.

(3) ניתנה לרשות המקומית ולספק שירותי הביוב האחר הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לרבות לעניין התנאים והתמורה לביצוע הפעולות.

(ג) בהוראה לפי סעיף קטן (א) ייקבעו התנאים והתמורה לביצועה, ויכול שתינתן לתקופה קצובה, והכול בהתאם לכללים לפי סעיף קטן (ד).

(ד) מועצת רשות המים והביוב תקבע כללים בדבר אופן קביעת התנאים והתמורה לביצוע פעולות בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (א), ככל שמועצת רשות המים והביוב לא קבעה בכללים אחרים לפי כל דין הסדרים בעניינים אלה.

(ה) רשות מקומית שניתנה לה הוראה לפי סעיף זה וספק שירותי הביוב האחר, רשאים לערור עליה, בתוך 30 ימים מיום שניתנה, לפני בית הדין לענייני מים כמשמעותו בחוק המים.

הפעלת סמכות לפי פקודת העיריות

15ג. (א) בלי לגרוע מסמכויות מועצת רשות המים והביוב לפי כל דין, היא רשאית, לשם הבטחת מילוי הוראה לפי סעיפים 2 או 15ב(א), לפנות אל הממונה, כהגדרתו בפקודת העיריות, בבקשה כי יבחן אם להפעיל את סמכותו לפי סעיף 141 לאותה פקודה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) לא פעלה רשות מקומית בלא תאגיד בהתאם להוראת מועצת רשות המים והביוב לפי סעיף 2;

(2) לא פעלה רשות מקומית בהתאם להוראת מועצת רשות המים והביוב לפי סעיף 15ב(א).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הממונה לא יפעיל את סמכותו כאמור באותו סעיף קטן, אם קבע שר הפנים כי הפעלת הסמכות תפגע פגיעה משמעותית ברשות המקומית או בצרכניה.

אישור תכניות

15ד. מנהל רשות המים והביוב רשאי לדרוש מרשות מקומית בלא תאגיד להגיש לאישורו, באופן ובמועד שידרוש, תכניות אב לביוב, ותכנית פיתוח שנתית או רב־שנתית, שלמה או בחלקים; בלי לגרוע מהוראות סעיף 13, מנהל רשות המים והביוב רשאי לאשר את התכניות בשינויים או בתנאים, ואולם טענה הרשות המקומית כי יש באמור משום פגיעה משמעותית בה, רשאית היא לפנות למועצת רשות המים והביוב בבקשה שתבחן מחדש את החלטת המנהל."

תיקון חוק תאגידי מים וביוב – מס' 9

10. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001[12] –

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה "המועד הקובע" –

(1) בפסקה (1), במקום "כ"ג באייר התשע"ו (31 במאי 2016)" יבוא "י"ז בסיוון התשע"ח (31 במאי 2018)";

(2) בפסקה (2), במקום "כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016)" יבוא "ר"ח בסיוון התשע"ח (1 ביוני 2018)";

(3) בפסקה (3), במקום "י"ח בטבת התשע"ו (30 בדצמבר 2015) – ז' בסיוון התשע"ז (1 ביוני 2017)" יבוא "י"ב בטבת התשע"ח (30 בדצמבר 2017) – כ"ז באייר התשע"ט (1 ביוני 2019)";

(ב) בהגדרה "רשות מקומית בלא חברה", במקום "י"ח בטבת התשע"ו (30 בדצמבר 2015)" יבוא "י"ב בטבת התשע"ח (30 בדצמבר 2017)";

(2) בסעיף 6א(ב), במקום "י"ח בטבת התשע"ו (30 בדצמבר 2015)" יבוא "י"ב בטבת התשע"ח (30 בדצמבר 2017)";

[12] ס"ח התשס"א, עמ' 454; התשע"ה, עמ' 135.

(3) בסעיף 16ז(ב), במקום "י"ט בטבת התשע"ו (31 בדצמבר 2015)" יבוא "י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017)", במקום "כ"א בשבט התשע"ו (31 בינואר 2016)" יבוא "ט"ו בשבט התשע"ח (31 בינואר 2018)" ובמקום "ד' בשבט התשע"ז (31 בינואר 2017)" יבוא "כ"ה בשבט התשע"ט (31 בינואר 2019)";

(4) בסעיף 40 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לחברה או לרשות מקומית, שאינן בתחומה" יבוא "לספק שירותי מים או ביוב אחר, שאינו בתחומה", בכל מקום, במקום "אותה חברה או רשות מקומית" יבוא "אותו ספק" ובמקום "ביניהן" יבוא "ביניהם";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הממונה, באישור מועצת רשות המים והביוב, רשאי להורות לחברה, לשם ניצול מיטבי של תשתיות מים וביוב, השגת יעילות כלכלית, מניעת פגיעה סביבתית או בריאותית או לשם הסרת חסמי פיתוח, לעשות אחד או יותר מאלה:

(1) להתקין בתחומה מערכת מים או ביוב, לשדרגה או להרחיבה, לשם אספקת שירותי מים או ביוב בעבור צרכנים שנמצאים בתחומה או להתקין בתחומה מערכת ביוב, לשדרגה או להרחיבה לשם אספקת שירותי ביוב בעבור ספק שירותי ביוב אחר;

(2) לספק שירותי ביוב באמצעות מערכת הביוב שלה לספק שירותי ביוב אחר;

(3) להעביר דרך מערכות המים או הביוב שלה מים או ביוב בעבור ספק שירותי מים או ביוב אחר, שאינו בתחומה.

(ג) לא תאשר מועצת רשות המים והביוב הוראה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שהתקיימו כל אלה:

(1) מועצת רשות המים והביוב שוכנעה שמתן הוראה או תנאיה לא יפגעו פגיעה משמעותית בחברה או בצרכניה, ובשים לב ליכולתה של החברה למלא את חובותיה לפי כל דין וליכולתה הכלכלית וההנדסית לבצע את ההוראה;

(2) מנהל רשות המים והביוב הודיע לחברה ולספק שירותי המים או הביוב האחר על כוונתו להביא לאישורה של מועצת רשות המים והביוב הוראה לפי סעיף זה, וניתנה להם הזדמנות סבירה להגיע להסכמה באותו עניין, לרבות לעניין התנאים והתמורה לכך, ובלבד שהסכמה כאמור תובא לאישור מועצת רשות המים והביוב;

(3) ניתנה לחברה ולספק שירותי המים או הביוב האחר הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לרבות לעניין התנאים והתמורה לביצוע הפעולות.

(ד) בהוראה לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו התנאים והתמורה לביצועה, ויכול שתינתן לתקופה קצובה, והכול בהתאם לכללים לפי סעיף קטן (ה).

(ה) מועצת רשות המים והביוב תקבע כללים בדבר אופן קביעת התנאים והתמורה לביצוע פעולות בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (ב), ככל שמועצת רשות המים והביוב לא קבעה בכללים אחרים לפי כל דין הסדרים בענייני אלה.

(ו) חברה שניתנה לה הוראה לפי סעיף זה וספק שירותי המים או הביוב האחר, רשאים לערור עליה, בתוך 30 ימים מיום שניתנה, לפני בית הדין לענייני מים כמשמעותו בחוק המים."

תיקון חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014) – מס' 5

11. בחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014), התשע"ג–2013[13], בסעיף 63(ג) –

(1) בפסקה (1), במקום "י"ח בטבת התשע"ו (30 בדצמבר 2015)" יבוא "י"ב בטבת התשע"ח (30 בדצמבר 2017)" ובמקום "לשנת 2016" יבוא "לשנת 2018";

(2) בפסקה (2), בסופה יבוא "חברה שהוקמה על ידי רשות מקומית מיום י"ח בטבת התשע"ו (30 בדצמבר 2015) עד ליום י"ב בטבת התשע"ח (30 בדצמבר 2017), תגיש דוח כספי כאמור לשנת 2018 ותכנית עסקית חמש־שנתית כאמור עד ליום כ"ד באדר ב' התשע"ט (31 במרס 2019)".

פרק ד': בנקאות

תיקון חוק הבנקאות (רישוי) – מס' 21

12. בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א–1981[14] –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "התחייבות חיתומית", במקום "בחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968" יבוא "בחוק ניירות ערך";

(ב) אחרי ההגדרה "חוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות" יבוא:

""חוק ניירות ערך" – חוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968[15];";

(2) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (א)(2), במקום "לחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968" יבוא "לחוק ניירות ערך";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום ההגדרה "ניירות ערך" יבוא:

""כתב אופציה" – כהגדרתו בסעיף 35ט3 לחוק ניירות ערך;

"ניירות ערך" – למעט מניות וכתבי אופציה המקנים זכות לרכוש מניות;

"תעודות התחייבות" – כהגדרתן בסעיף 35א לחוק ניירות ערך, ובלבד שהן חייבות בתשקיף לפי סעיף 15 לחוק האמור;";

(2) בהגדרה "מתן אשראי" –

(א) בפסקה (6) –

(1) ברישה, במקום הקטע החל במילים "באגרות חוב" עד המילים "(להלן – חוק ניירות ערך)" יבוא "בתעודות התחייבות";

---

[13] ס"ח התשע"ג, עמ' 116; התשע"ו, עמ' 3.

[14] ס"ח התשמ"א, עמ' 232; התשע"ד, עמ' 121.

[15] ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(2) בפסקת משנה (א), ברישה, במקום "ובאיגרות החוב" יבוא "ובתעודות ההתחייבות";

(3) בפסקת משנה (ב), במקום "באיגרות חוב" יבוא "בתעודות התחייבות";

(4) בפסקת משנה (ה), במקום "איגרות החוב" יבוא "תעודות ההתחייבות";

(ב) בפסקה (7), במקום הקטע החל במילים "באיגרות חוב שהונפקו" עד המילים "לחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968" יבוא "בתעודות התחייבות" ובמקום "איגרות החוב" יבוא "תעודות ההתחייבות";

(ג) אחרי פסקה (7) יבוא:

"(8) לעניין סעיף קטן (א)(2), מתן אשראי בידי תאגיד העוסק במתן אשראי, שמקורו, בין השאר, בתעודות התחייבות, בכפוף לתנאים המפורטים להלן:

(א) סך הערך הנקוב של תעודות ההתחייבות שהנפיק התאגיד לציבור לא יעלה על שני מיליארד וחצי שקלים חדשים (בפסקת משנה זו – התקרה); בחישוב התקרה לא יבוא בחשבון הערך הנקוב של תעודות התחייבות שנפרעו, ואם נפרעו בחלקן – החלק היחסי שנפרע; שר האוצר רשאי לקבוע תקרה גבוהה יותר שלא תעלה על חמישה מיליארד שקלים חדשים, לגבי כלל תעודות ההתחייבות או לגבי סוגים מסוימים של תעודות התחייבות;

(ב) מקבל האשראי הוא יחיד או תאגיד, ואם הוא תאגיד – הכנסתו השנתית בשנה שקדמה למועד מתן האשראי, לא עלתה על 400 מיליון שקלים חדשים או סכום אחר שקבע שר האוצר; שר האוצר רשאי לקבוע שאחוז מסוים מסך הערך הנקוב של תעודות ההתחייבות שהנפיק התאגיד יינתן כאשראי ליחיד או לתאגיד שהכנסתו השנתית בשנה שקדמה למועד מתן האשראי, לא עלתה על 100 מיליון שקלים חדשים;

(ג) תעודות ההתחייבות מדורגות במועד ההנפקה על ידי חברת דירוג בדרגת השקעה; בפסקה זו –

"דרגת השקעה" – דירוג BBB– או Baa3 ומעלה;

"חברה דירוג" – כהגדרתה בחוק להסדרת פעילות חברות דירוג האשראי, התשע"ד–2014[16];

(ד) האשראי הניתן אינו אשראי למטרות דיור שפירעונו מובטח על ידי אחד מאלה:

(1) רישום משכנתה;

(2) התחייבות לרישום משכנתה שבשלה נרשמת הערת אזהרה;

[16] ס"ח התשע"ד, עמ' 418.

(3) מישכון זכויות לגבי מקרקעין, הרשום לפי חוק המשכון, התשכ"ז–1967[17];

(ה) האשראי הניתן אינו אשראי שפירעונו מובטח על ידי אחד מאלה על דירת מגורים:

(1) רישום משכנתה;

(2) התחייבות לרישום משכנתה שבשלה נרשמת הערת אזהרה;

(3) מישכון זכויות לגבי מקרקעין, הרשום לפי חוק המשכון, התשכ"ז–1967.";

(3) בסעיף 24(ב), במקום "לחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968" יבוא "לחוק ניירות ערך";

(4) בסעיף 27א, בהגדרה "מניות", במקום "בחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968" יבוא "בחוק ניירות ערך".

פרק ה': בריאות

הגדרות

13. בפרק זה –

"הסדר התייעצות" – הסכם בין קופת חולים או חברת ביטוח ובין רופא או מוסד רפואי, ולפיו מלוא התשלום המגיע לרופא או למוסד הרפואי בעד התייעצות רפואית נקבע באותו הסכם, ימומן על ידי קופת החולים או חברת הביטוח, לפי העניין, למעט השתתפות עצמית ככל שנקבעה בתכנית לשירותי בריאות נוספים או בתכנית הביטוח, ויכול שישולם על ידי קופת החולים או חברת הביטוח או על ידי המטופל;

"הסדר ניתוח" – הסכם בין קופת חולים או חברת ביטוח ובין רופא או מוסד רפואי, ולפיו מלוא התשלומים הקשורים לניתוח שבוצע בישראל, לרבות התשלומים לרופא ולמוסד הרפואי, וכן התשלומים בעבור הציוד, האבזרים והתכשירים המשמשים בביצוע הניתוח ובמהלך הטיפול, ישולמו על ידי קופת החולים או חברת הביטוח, לפי העניין, למעט השתתפות עצמית ככל שנקבעה בתכנית לשירותי בריאות נוספים או בתכנית הביטוח;

"חברת ביטוח" – מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על הביטוח;

"חוק ביטוח בריאות" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994[18];

"חוק הפיקוח על הביטוח" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א–1981[19];

"מוסד רפואי" – בית חולים או מרפאה כירורגית;

"מטופל" – עמית או מבוטח, לפי העניין;

"המפקח על הביטוח" – כמשמעותו בחוק הפיקוח על הביטוח;

"מרפאה כירורגית" – מרפאה כהגדרתה בסעיף 34(ג) לפקודת בריאות העם, 1940[20], הטעונה רישום בהתאם להוראות לפי סעיף 34(א)(2) לפקודה האמורה ואשר מתבצעות בה פעולות כירורגיות;

---

[17] ס"ח התשכ"ז, עמ' 48.

[18] ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

[19] ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

[20] ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

"עמית" ו"שירותי בריאות נוספים" – כמשמעותם בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות;

"פוליסת ביטוח" – פוליסה שהוצאה לפי תכנית ביטוח הכוללת ביטוח לניתוחים;

"קופת חולים" – כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות, במסגרת שירותי בריאות נוספים;

"רופא מומחה" – רופא בעל תואר מומחה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז–1976[21];

"תכנית ביטוח" – כהגדרתה בסעיף 40 לחוק הפיקוח על הביטוח;

"השרים" – שר הבריאות ושר האוצר.

הסדרי ניתוח

14. לא תאושר תכנית לשירותי בריאות נוספים, לעניין החלק הכולל כיסוי לניתוחים, ולא תותר לשיווק תכנית ביטוח הכוללת ביטוח לניתוחים, או יאושר שינוי בתכניות כאמור, אלא אם כן נוכח שר הבריאות או המפקח על הביטוח, לפי העניין, כי יש לקופת החולים או לחברת הביטוח, הסדרי ניתוח שיש בהם כדי להבטיח לעמיתים או למבוטחים היקף מספק של רופאים מנתחים וניתוחים, הן מבחינת מגוון הרופאים המנתחים וסוגי הניתוחים והן מבחינת פריסתם הגאוגרפית, לרבות פריסה בפריפריה.

תשלומים בשל ניתוח

15. (א) קופת חולים וחברת ביטוח ישלמו לפי תכנית ביטוח או לפי תכנית לשירותי בריאות נוספים, בשל ניתוח, לרופא או למוסד הרפואי שבו בוצע הניתוח ולפי הסדר ניתוח, בלבד; קופת חולים וחברת ביטוח לא ייתנו למטופל החזר כספי או תשלום בשל הניתוח.

(ב) רופא או מוסד רפואי או מי מטעמם לא ידרשו ולא יקבלו מהמטופל כל תשלום, במישרין או בעקיפין, בשל הניתוח או בשל בחירת הרופא המנתח, אם הניתוח בוצע במסגרת הסדר ניתוח, למעט השתתפות עצמית ככל שנקבעה לפי התכנית לשירותי בריאות נוספים או לפי תכנית הביטוח.

הסדר התייעצות

16. לא ייכלל רופא ברשימת הרופאים המנתחים שלקופת החולים או לחברת הביטוח יש עמם הסדר ניתוח, אלא אם כן יש לקופת החולים או לחברת הביטוח הסדר התייעצות עמו.

קביעת חריגים להסדר

17. (א) קופת חולים רשאית להגיש לאישור שר הבריאות רשימה של עד 50 רופאים מומחים בתחומים ייחודיים או באזורים גאוגרפיים, שבהם קיים מספר מצומצם של רופאים מומחים, ולגביהם תהיה קופת החולים רשאית להציע החזר כספי אם אין לקופת החולים הסדר ניתוח עמם; הרשימה תעודכן מעת לעת, באישור שר הבריאות.

(ב) חברת ביטוח רשאית להגיש לאישור שר האוצר רשימה של עד 50 רופאים מומחים בתחומים ייחודיים או באזורים גאוגרפיים, שבהם קיים מספר מצומצם של רופאים מומחים, ולגביהם תהיה חברת הביטוח רשאית להציע החזר כספי אם אין לחברת הביטוח הסדר ניתוח עמם; הרשימה תעודכן מעת לעת, באישור שר האוצר.

(ג) השרים כאחד, רשאים לשנות בצו את המספר הקבוע בסעיפים קטנים (א) ו־(ב), וכן רשאים הם לקבוע כי מספר הרופאים המרבי בכל רשימה כאמור בסעיפים קטנים אלה, ייקבע כשיעור מרבי ממספר הרופאים שעמם יש לכל אחת מקופות החולים או מחברות הביטוח הסדר ניתוח.

[21] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

הוראות בעניין קופת חולים שחלקה בסך העמיתים נמוך מחמישה עשר אחוזים

18. נוסף על הוראות סעיף 17, שר הבריאות רשאי, אם ראה שהדבר נדרש לשם הבטחת התחרות, לקבוע כי קופת חולים שחלקה בסך העמיתים מכלל העמיתים בקופות החולים נמוך מ־15 אחוזים תהיה רשאית להגיש לאישורו רשימה נוספת של רופאים מומחים, שאין לה עמם הסדר ניתוח, במספר שלא יעלה על שני אחוזים מכלל הרופאים שיש לקופת החולים הסדר ניתוח עמם, ואשר גם לגביהם היא תהיה רשאית להציע החזר כספי במסגרת תכנית לשירותי בריאות נוספים; הוראות סעיף 17 לעניין מאפייני הרשימה לא יחולו לגבי רשימת הרופאים לפי סעיף זה.

הוראות בעניין חברת ביטוח בעלת נתח שוק קטן

19. (א) הוראות סעיפים 14 עד 17 לא יחולו על חברת ביטוח שנתח השוק שלה נמוך משיעור שהורה לגביו המפקח על הביטוח אם ראה כי הדבר נדרש לשם הבטחת התחרות, ושקיבלה אישור מהמפקח על הביטוח על כך, ובלבד ששיעור כאמור לא יעלה על עשרה אחוזים; הודעה בדבר השיעור שעליו הורה המפקח על הביטוח תפורסם ברשומות; אישור המפקח על הביטוח יעמוד בתוקפו לתקופה שלא תעלה על שנה.

(ב) עלה נתח השוק של חברת ביטוח על השיעור שקבע המפקח על הביטוח, ימשיכו לחול עליה הוראות סעיף קטן (א) לעניין פוליסות ביטוח שהוצאו או שחודשו בתקופה שבה היה אישור המפקח על הביטוח בתוקף.

(ג) בסעיף זה, "נתח שוק" – היחס שבין סך דמי הביטוח שגבתה חברת הביטוח בשנת הכספים הקודמת בעד פוליסות ביטוח ובין סך דמי הביטוח שגבו כלל חברות הביטוח באותה שנה בעד פוליסות ביטוח, והכול לפי הנתונים שבידי המפקח על הביטוח.

החלת הוראות

20. כל הוראה החלה על פי חוק ביטוח בריאות על תכנית לשירותי בריאות נוספים, לרבות הוראה המטילה חובות, המקנה זכויות למבוטח או המעניקה סמכויות לגוף או לאדם כלפי קופות חולים, יראו אותה כחלה גם על שירותי בריאות נוספים שסעיפים 14 עד 18 חלים עליהם.

פרק ה' – תחילה ותחולה

21. (א) תחילתם של סעיפים 13 עד 20 ביום כ"ה בסיוון התשע"ו (1 ביולי 2016), והם יחולו על שירותי בריאות נוספים שיינתנו מאותו מועד ואילך.

(ב) הוראות סעיפים 13 עד 19 יחולו על פוליסות ביטוח שהוצאו או שחודשו מהמועד האמור בסעיף קטן (א) ואילך.

תיקון פקודת בריאות העם – מס' 28

22. בפקודת בריאות העם, 1940[22], אחרי סעיף 24ב יבוא:

"תשלום לרופא או לבעל מקצוע בעד שירות רפואי שביצע במוסד רפואי

24ג. (א) כל תשלום לרופא או לבעל מקצוע אחר, בעד שירות רפואי שביצע בתחומי מוסד רפואי, בין שהרופא או בעל המקצוע הוא עובד המוסד הרפואי ובין שאינו עובדו, ישולם לרופא או לבעל המקצוע על ידי המוסד הרפואי בלבד.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על השירותים המפורטים להלן, אלא אם כן קבע שר הבריאות אחרת לגבי כלל קופות החולים וחברות הביטוח כאחד:

(1) שירות רפואי שלגביו יש לרופא או לבעל המקצוע האחר זכאות לתשלום מחברת ביטוח או מקופת חולים, במסגרת התקשרות ביניהם;

(2) שירות התייעצות עם רופא או עם בעל מקצוע אחר.

[22] ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239; ס"ח התשע"ד, עמ' 587.

(ג) רופא או בעל מקצוע אחר, או מי מטעמם, לא יקבלו, במישרין או בעקיפין, כל תשלום נוסף על התשלום כאמור בסעיף קטן (א), בעד השירות הרפואי שביצעו בתחומי מוסד רפואי, והמוסד הרפואי לא יאפשר כל תשלום כאמור.

(ד) התקשרות של מוסד רפואי עם רופא או בעל מקצוע אחר לביצוע שירות רפואי בתחומי המוסד הרפואי תכלול התחייבות של הרופא או של בעל המקצוע להימנע מקבלת תשלום נוסף כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) בסעיף זה –

"חברת ביטוח" – מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א–1981;

"מוסד רפואי" – בית חולים או מרפאה כירורגית;

"מרפאה כירורגית" – מרפאה כהגדרתה בסעיף 34(ג), הטעונה רישום בהתאם להוראות לפי סעיף 34(א)(2), ואשר מבוצעות בה פעולות כירורגיות;

"קופת חולים" – קופת חולים במסגרת תכנית לשירותי בריאות נוספים כמשמעותם בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994;

"תשלום" – בין כשכר עבודה ובין בכל דרך אחרת."

פקודת בריאות העם – תחילה ותחולה

23. תחילתו של סעיף 24ג לפקודת בריאות העם, 1940, כנוסחו בסעיף 22 לחוק זה, ביום כ"ה בסיוון התשע"ו (1 ביולי 2016), והוא יחול על תשלומים שישולמו ועל התקשרויות שנעשו החל ביום האמור ואילך.

פרק ו': ייעוץ פנסיוני ושיווק פנסיוני

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים) – מס' 6

24. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים), התשס"ה–2005[23] (בפרק זה – חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני) –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "זיקה", בפסקה (3)(ב), במקום "9(א)(2)" יבוא "19(א)(2)";

(ב) בהגדרה ""חברה מנהלת", "עמית", "עמית–עצמאי", "עמית–שכיר", "קופת גמל", "קופת גמל אישית לפיצויים", "קופת ביטוח", "קופת גמל משלמת לקצבה", "קופת גמל לקצבה", "קופת גמל לחיסכון", "קופת גמל לתגמולים" ו"קרן השתלמות"", אחרי ""חברה מנהלת"" יבוא ""מדד", "מעביד"";

(2) בסעיף 3, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) עוסק בשיווק פנסיוני או גוף קשור בו לא ייתנו שירותי תפעול למעביד שבעבור עובדיו הם נותנים שיווק פנסיוני, אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) סוכן הביטוח הפנסיוני יגבה מהמעביד בלבד בכל חודש דמי סליקה, בעד שירותי התפעול בעבור כל עובד, שלא יפחתו מאחד מאלה, לפי הגבוה:

(א) 0.6 אחוז מסך התשלומים שהופקדו על ידי המעביד לקופות הגמל בעבור העובד בתוספת מס ערך מוסף;

[23] ס"ח התשס"ה, עמ' 918; התשע"ו, עמ' 27.

(ב) 10.50 שקלים חדשים בתוספת מס ערך מוסף; סכום זה יעודכן מדי שנה, ב־1 בינואר, לפי שיעור עליית המדד שהיה ידוע באותו מועד לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר 2016;

(2) (א) על אף האמור בכל דין או הסכם, עמלת ההפצה שמשלם גוף מוסדי לסוכן הביטוח הפנסיוני, תפחת בשיעור דמי הסליקה שמשלם לו המעביד לפי פסקה (1) או ל־0, לפי הגבוה;

(ב) דמי הניהול שישלם עובד שלגביו שולמו דמי סליקה כאמור בפסקת משנה (א) יפחתו בשיעור הפחתת עמלת ההפצה לפי פסקת המשנה האמורה;

(3) נבחרה בעבור העובדים קופת ברירת מחדל לפי סעיף 20 לחוק הפיקוח על קופות גמל.

(ג) בסעיף זה –

"גוף קשור" – אחד מאלה, והכול בשיעור של חמישה אחוזים או יותר מסוג מסוים של אמצעי שליטה:

(1) מי שמחזיק בעוסק בשיווק פנסיוני;

(2) מי שעוסק בשיווק פנסיוני מחזיק בו;

(3) תאגיד שמי שמחזיק בו מחזיק גם בעוסק בשיווק פנסיוני;

"עוסק בשיווק פנסיוני" – כל אחד מהמנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (א);

"שירותי תפעול" – לפחות אחד מאלה:

(1) הפקדת כספים בעבור עובדיו של המעביד לגוף מוסדי;

(2) העברת מידע אגב הפקדת כספים כאמור בפסקה (1);

(3) טיפול במשוב לבקרה בין הגוף המוסדי ובין מעביד אגב הפקדת כספים כאמור בפסקה (1);

(4) פעולות תפעול נוספות שקבע הממונה.";

(3) בסעיף 5, בכותרת השוליים, במקום "פיננסי" יבוא "פנסיוני";

(4) בסעיף 12(א)(2)(ב)(1), המילים "או סוכן ביטוח פנסיוני" – יימחקו;

(5) בסעיף 13, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לעניין הפעולות המפורטות להלן לא יידרש ייעוץ פנסיוני או שיווק פנסיוני:

(1) ביצוע עסקה לגבי מוצר פנסיוני בין לקוח לגוף מוסדי, בידי הלקוח, במישרין, בעקבות פנייה יזומה של הלקוח לגוף המוסדי, למעט אם התקיים בלקוח אחד מאלה:

(א) הלקוח הוא מבוטח פעיל בקרן ותיקה, כהגדרתה בחוק הפיקוח על קופות גמל;

(ב) הלקוח הוא מבוטח פעיל בקופת ביטוח;

(ג) ביצוע העסקה יכלול החרגות בשל מצב בריאות לקוי של הלקוח;

(ד) התקיימו תנאים נוספים כפי שקבע הממונה;

(2) הפקדת תשלומים בעבור עובד בקופת גמל, בידי מעבידו, לאחר שניתנה לעובד הזדמנות לבחור קופת גמל אחרת וכל עוד לא בחר העובד בקופה כאמור, לפי הוראות סעיף 20(ב) לחוק הפיקוח על קופות גמל;

(3) ביצוע פעולות במוצר פנסיוני בידי גוף מוסדי מכוח חובה לפי דין.

(ג) הממונה יקבע הוראות ותנאים לעניין סעיף קטן (ב)(1) רישה.";

(6) אחרי סעיף 19 יבוא:

"תמריצים ועמלות בקשר עם שיווק פנסיוני

19א. (א) סוכן ביטוח פנסיוני או אדם אחר מטעמו או בעבורו לא יקבל טובת הנאה במישרין או בעקיפין בקשר עם שיווק פנסיוני או בקשר עם ביצוע עסקה בעבור לקוח, זולת אחד מאלה:

(1) שכר והחזר הוצאות המשולמים ישירות מאת הלקוח; הממונה רשאי לקבוע הוראות לעניין שכר והחזר הוצאות לפי פסקה זו;

(2) עמלת הפצה הנגבית, לפי סעיף 32(ה)(1)(ב) לחוק הפיקוח על קופות גמל, מגוף מוסדי שלו זיקה למוצר פנסיוני, שבוצעה לגביו עסקה בעבור הלקוח.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מהאפשרות של מעביד להשיב לעובדו תשלומים ששילם בעד שיווק פנסיוני או ייעוץ פנסיוני, כולם או חלקם, ובלבד שההטבה ניתנה בכפוף להוראות סעיף 20(א2) לחוק הפיקוח על קופות גמל.

(ג) גוף מוסדי לא ייתן לסוכן ביטוח פנסיוני טובת הנאה בקשר עם שיווק פנסיוני או בקשר עם ביצוע עסקה, למעט תשלום עמלת הפצה לפי הוראות סעיף קטן (א)(2).

(ד) בסעיף זה, "סוכן ביטוח פנסיוני" – לרבות השולט בו, מי שנשלט בידי מי מהם, נושא משרה באחד מאלה ומי שמועסק על ידי אחד מאלה.";

(7) בסעיף 31(ג), במקום "וסעיפים 60 עד 62," יבוא "פרק ה' וסעיפים";

(8) בסעיף 38 –

(א) בסעיף קטן (א)(1), במקום "סעיף 3(2)" יבוא "סעיף 3(א)(2)";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (2), במקום "סעיף 3" יבוא "סעיף 3(א)" ובסופה יבוא "או בניגוד להוראות סעיף 3(ב)";

(2) אחרי פסקה (12) יבוא:

"(12א) קיבל טובת הנאה בקשר עם שיווק פנסיוני או בקשר עם ביצוע עסקה בעבור לקוח, בניגוד להוראות סעיף 19א(א);

(12ב) נתן לסוכן ביטוח פנסיוני טובת הנאה בקשר עם שיווק פנסיוני או בקשר עם ביצוע עסקה, בניגוד להוראות סעיף 19א(ג);";

(3) בפסקה (15), במקום הרישה עד המילים "שבו מנהל סוכן פנסיוני את עסקיו" יבוא "סוכן פנסיוני שהשתמש במילה "ייעוץ" או בכל מילה הנגזרת ממנה בשם שבו הוא מנהל את עסקיו";

(9) בסעיף 52, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) עד להתקנת תקנות לפי סעיף 32(ה)(1)(ב) לחוק הפיקוח על קופות גמל יראו לעניין סעיף 19א דמי עמילות המשולמים לסוכן ביטוח פנסיוני לפי סעיף 41(ד) לחוק הפיקוח על הביטוח כעמלת הפצה הנגבית לפי סעיף 32(ה)(1)(ב) לחוק הפיקוח על קופות גמל מגוף מוסדי שלו זיקה למוצר פנסיוני."

חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים) – תחילה ודיווח לכנסת

25. (א) תחילתו של סעיף 3(ב) לחוק הפיקוח על הייעוץ והשיווק הפנסיוני, כנוסחו בסעיף 24 לחוק זה –

(1) לעניין פסקה (2) לסעיף 3(ב) האמור – ביום כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016), והפחתות כאמור באותה פסקה בעד החודשים ינואר 2016 עד מאי 2016 יבוצעו ביום האמור;

(2) לעניין פסקה (3) לסעיף 3(ב) האמור – ביום א' בכסלו התשע"ז (1 בדצמבר 2016);

(3) לעניין עוסק בשיווק פנסיוני או גוף קשור בו שנותנים שירותי תפעול למעביד שלו עשרה עובדים לכל היותר – ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017).

(ב) לא יאוחר מיום א' בכסלו התשע"ז (1 בדצמבר 2016) ידווח הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון במשרד האוצר לוועדת הכספים של הכנסת על השפעתו של תיקון חוק הפיקוח על הייעוץ והשיווק הפנסיוני, כנוסחו בסעיף 24 לחוק זה, על שיעור דמי הניהול שמשלמים עמיתים או מבוטחים בעבור מוצר פנסיוני.

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) – מס' 14

26. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה–2005[24], בסעיף 20 –

(1) לפני סעיף קטן (ב) יבוא:

"(א2) עובד שהמעביד מפקיד בעבורו כספים לקופת גמל בהתאם להוראות סעיף זה, רשאי לבחור, בכל עת, בכל בעל רישיון לשם מתן שיווק פנסיוני, ייעוץ פנסיוני או ביצוע פעולות בקופת הגמל, למעט הפקדת כספים לקופת גמל, ולעניין פעולה בקופת גמל שמתקיים לגביה האמור בסעיף 13 לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני – רשאי העובד לבחור לבצע פעולה כאמור שלא כחלק מייעוץ פנסיוני או שיווק פנסיוני ושלא בהמשך לו; מעבידו של עובד כאמור לא יתנה את הפקדת הכספים לקופת הגמל בעבור העובד או מתן טובת הנאה אחרת לעובד, בכך שבעל רישיון מסוים ייתן לעובד כאמור שיווק פנסיוני או ייעוץ פנסיוני או יבצע בעבורו פעולות אחרות בקופת הגמל.";

(2) בסעיף קטן (ד), לפני ההגדרה "קופת גמל" יבוא:

""בעל רישיון", "ייעוץ פנסיוני" ו"שיווק פנסיוני" – כהגדרתם בחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני;".

פרק ז': גז טבעי

תיקון חוק הגז (בטיחות ורישוי) – מס' 4

27. בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989[25] (בפרק זה – חוק הגז (בטיחות ורישוי)) –

(1) בסעיף 1 –

[24] ס"ח התשס"ה, עמ' 889; התשע"ו, עמ' 14.

[25] ס"ח התשמ"ט, עמ' 108; התשס"ח, עמ' 128.

(א) אחרי ההגדרה "גז פחמימני מעובה" יבוא:

""חוק משק הגז הטבעי" – חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002[26];

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג–1953[27];";

(ב) בהגדרה "מיתקן גז", המילים "רכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה" ו"להובלה" – יימחקו;

(ג) במקום ההגדרה "מיתקן גז לצריכה עצמית" יבוא:

""מיתקן גז טבעי לצריכה" – כמשמעותו בסעיף 8ב;

"מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית" – מיתקן גז המשמש לצריכה עצמית של גז פחמימני מעובה, המפורט בתוספת הראשונה;

"נותן שירותי הזרמת גז" – ספק גז של גז טבעי או מי שקיבל רישיון לפי פרק ב' לחוק משק הגז הטבעי;";

(2) בסעיף 4 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לא יתקין אדם מיתקן גז ולא יעשה בו שינוי יסודי אלא על פי היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר, למעט מיתקן גז שהוא אחד מאלה:

(1) מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית;

(2) מיתקן גז טבעי לצריכה;

(3) מיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי לשימוש ביתי.";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) השר רשאי לקבוע כי מיתקן כאמור בסעיף קטן (א)(3), כולו או חלקו, מסוגים שיקבע, יהיה חייב בהיתר לפי הוראות סעיף זה, באישור תקינות לפי סעיף 8ד או באישור בטיחות אחר כפי שיקבע.";

(3) אחרי סעיף 8א יבוא:

"**פרק ב'1: מיתקני גז טבעי לצריכה**

הגדרות ופרשנות – פרק ב'1

8ב. (א) בפרק זה –

"אישור תקינות" – כמשמעותו בסעיף 8ד, ולעניין סעיפים 8ג, 8ח, 8י, 8יא ו־8טו – לרבות אישור תקינות זמני;

"אישור תקינות זמני" – כמשמעותו בסעיף 8ו, או אישור שניתן לפי סעיף 8ד(ז), לפי העניין;

"גוף בודק" – גוף שהוסמך ואושר לפי סעיף 8ט;

"חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות" – חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז–1997[28];

"יום התחילה" – י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015);

[26] ס"ח התשס"ב, עמ' 55.

[27] ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

[28] ס"ח התשנ"ז, עמ' 156.

"מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס" – מיתקן להפחתת לחץ של גז טבעי דחוס, המתקבל ממכלי לחץ שהם חלק מרכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה, בלחץ שאינו עולה על 250 בר (bar), לרבות צנרת בשטחו של צרכן הגז הטבעי שמספקת רק לו את הגז הטבעי ומחברת בין המיתקן לבין הצנרת של הצרכן;

"מכון התקנים" – מכון התקנים הישראלי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק התקנים;

"הממונה על התקינה" – הממונה על התקינה שמונה לפי סעיף 5 לחוק התקנים;

"הרשות להסמכת מעבדות" – הרשות כהגדרתה בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות;

"תקן" – הוראות לעניין גז טבעי בתקן ישראלי כמשמעותו בחוק התקנים, המנוי בתוספת הראשונה א', החלות על מיתקן גז טבעי לצריכה.

(ב) בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), מיתקן גז טבעי לצריכה הוא כל אחד מאלה:

(1) מיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי, ובכלל זה לייצור חומרים אחרים מגז טבעי או לייצור אנרגיה תרמית, חשמלית או מכנית;

(2) מיתקן המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי;

(3) מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס;

(4) צנרת המחברת בין מיתקנים כאמור בפסקאות (1) ו־(2) לבין מיתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז;

(5) מבנים, מכשירים ואבזרים קבועים או מיטלטלים לאורך המיתקנים כאמור בפסקאות (1) עד (3), המחוברים אליהם.

(ג) מיתקן גז טבעי לצריכה הוא מיתקן שמתקיימים בו כל אלה, ולעניין מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס – האמור בפסקה (3) בלבד:

(1) הוא נמצא בשטח שבשליטתו של המחזיק במיתקן;

(2) הוא אינו מופעל על ידי נותן שירותי הזרמת גז;

(3) הוא אינו משמש לשימוש ביתי, להחסנה, להפצה או לצבירה; לעניין זה, "החסנה" – למעט אם נעשית בתחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי, לצרכיה התפעוליים של התחנה.

התקנה ושימוש במיתקן גז טבעי לצריכה

ג18. לא יתקין אדם מיתקן גז טבעי לצריכה ולא ישתמש בו בגז טבעי, אלא אם כן ניתן לגביו אישור תקינות לפי פרק זה.

אישור תקינות למיתקן גז טבעי לצריכה

8ד. (א) מי שמעוניין בהפעלה של מיתקן גז טבעי לצריכה או בהסבתו של מיתקן לשימוש כמיתקן גז טבעי לצריכה, יפנה אל גוף בודק לשם קבלת אישור תקינות של המיתקן, לעניין השימוש בו בגז טבעי, או לשם חידוש האישור.

(ב) הגוף הבודק יבדוק את המיתקן האמור בסעיף קטן (א), בהתאם לתקן ולהוראות לפי סעיף 8יא; בדיקות לחידושו של אישור תקינות יבוצעו בשים לב לכך שניתן בעבר אישור תקינות לאותו מיתקן.

(ג) מצא הגוף הבודק כי מתקיימות במיתקן האמור בסעיף קטן (א) הוראות התקן וההוראות לפי סעיף 8יא, ייתן לו אישור תקינות.

(ד) אישור תקינות יינתן לחמש שנים; השר רשאי, בצו, לשנות את התקופה האמורה, ובכלל זה לקבוע תקופות שונות לעניין סוגים שונים של מיתקני גז טבעי לצריכה; ניתן אישור תקינות זמני, לא תובא תקופת תוקפו במניין תקופת אישור התקינות לפי סעיף קטן זה.

(ה) גוף בודק יפרסם באתר האינטרנט שלו רשימה של מסמכים ופעולות הנדרשים לשם בדיקת מיתקן גז טבעי לצריכה, כפי שנקבעו בהוראות התקן ובהוראות לפי סעיף 8יא.

(ו) קיבל גוף בודק פנייה כאמור בסעיף קטן (א), יבצע בדיקה מקדימה אחת לפחות במיתקן וישיב לפנייה עד המועד כאמור בתוספת השלישית, לפי העניין, ובלבד שאותה פנייה כללה את כל המסמכים ובוצעו כל הפעולות כנדרש לפי סעיף קטן (ה); תגובת הגוף הבודק תכלול את פירוט הדרישות לפי התקן וההוראות לפי סעיף 8יא, לשם השלמת הבדיקה, ככל שישנן.

(ז) בלי לגרוע מהוראות סעיף 18, הוגשה בקשה לחידוש אישור תקינות, והגוף הבודק סבר כי דרוש לו זמן נוסף לשם השלמת הבדיקה, רשאי הוא לתת אישור לגבי המיתקן לתקופה הדרושה לו להשלמת הבדיקה, ובלבד שמצא כי אין בשימוש בגז טבעי במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור ובעל אישור התקינות הגיש את הבקשה לחידוש האישור חודשיים לפחות לפני פקיעת תוקפו; הגוף הבודק רשאי להאריך את תוקף האישור לפי סעיף קטן זה בתקופות נוספות, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שמונה חודשים.

(ח) מצא גוף בודק כי הוראות התקן או ההוראות לפי סעיף 8יא אינן מתקיימות במיתקן, יודיע למבקש האישור, בהודעה מנומקת בכתב, כי הוא דוחה את הבקשה למתן אישור התקינות.

(ט) גוף בודק יודיע לנותן שירותי הזרמת גז שמיתקניו מחוברים או אמורים להיות מחוברים למיתקן שנבדק על ידי הגוף הבודק על מתן אישור תקינות, על חידושו ועל סיום תקופת האישור, ובכלל זה על מתן אישור לפי סעיף קטן (ז) ועל הארכת תוקפו.

התליית אישור תקינות, ביטולו או סירוב לחדשו

8ה. (א) מצא גוף בודק כי הוראות התקן או ההוראות לפי סעיף 8יא אינן מתקיימות במיתקן גז טבעי לצריכה אשר יש לגביו אישור תקינות, רשאי הוא להתלות את האישור עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטלו או לסרב לחדשו, ובלבד שייתן לבעל אישור התקינות הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין זה לא יאוחר מ־30 ימים מיום שנמסרה לו ההחלטה.

(ב) הגוף הבודק ימסור, באופן מיידי, לבעל אישור התקינות, לנותן שירותי הזרמת גז שמיתקניו מחוברים למיתקן ולרשות להסמכת מעבדות הודעה מנומקת בכתב על החלטתו לפי סעיף קטן (א).

אישור תקינות זמני

8ו. (א) על אף האמור בסעיף 8ד(ג) ו־(ח), גוף בודק רשאי לתת אישור תקינות זמני למי שהגיש בקשה לחידוש אישור תקינות, אף אם אינו עומד בהוראות התקן או בהוראות לפי סעיף 8יא, ובלבד שמצא כי אין בשימוש בגז טבעי במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור.

(ב) אישור תקינות זמני יינתן לתקופה שיקבע הגוף הבודק, בשים לב לליקויים שמצא, ורשאי הגוף הבודק להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות, ובלבד שהתקופה הכוללת לפי סעיף קטן זה לא תעלה על ארבעה חודשים.

(ג) ניתן אישור תקינות זמני או הוארך תוקפו, ימסור הגוף הבודק, באופן מיידי, הודעה על כך לנותן שירותי הזרמת הגז שמיתקניו מחוברים למיתקן שלגביו ניתן אישור התקינות הזמני.

(ד) לעניין סעיף זה, בקשה לחידוש אישור תקינות יכול שתוגש בתקופת תוקפו של האישור או בתוך שנה ממועד פקיעתו.

אחזקה תקינה ובטוחה של מיתקן גז טבעי לצריכה

8ז. בעל ומחזיק של מיתקן גז טבעי לצריכה יחזיקו את המיתקן ויפעילו אותו באופן תקין ובטוח.

איסור אספקת גז טבעי למיתקן שאין לגביו אישור תקינות

8ח. (א) לא יזרים אדם לראשונה גז טבעי למיתקן גז טבעי לצריכה שאין לגביו אישור תקינות תקף, אלא במסגרת בדיקה מקדימה הכוללת הזרמת גז בהתאם להוראות התקן או להוראות לפי סעיף 8יא.

(ב) נותן שירותי הזרמת גז שקיבל הודעה בכתב מאת גוף בודק לפי הוראות פרק זה, או מאת המנהל לפי הוראות סעיף 8י(ד), ולפיה אישור תקינות לגבי מיתקן שהוא מזרים אליו גז טבעי אינו תקף או שקיבל הודעה כאמור על סיום תקופת

האישור, יפסיק, בתוך שלושה ימים מיום קבלת ההודעה, את הזרמת הגז הטבעי למיתקן הנוגע בדבר, ולא יחדש את הזרמתו אלא אם כן קיבל הודעה מגוף בודק על מתן אישור תקינות או חידושו לגבי המיתקן האמור.

הסמכת גופים בודקים

8ט. (א) בדיקות שגוף בודק מבצע לפי פרק זה, יראו אותן כאילו נקבע לגביהן לפי סעיף 5(1) לחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, כי הרשות להסמכת מעבדות תיתן לגביהן הסמכה כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) הרשות להסמכת מעבדות תסמיך גופים לבדוק מיתקני גז טבעי לצריכה, לתת אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים, לחדש אישורי תקינות ולאשר מפרטים הנדסיים לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965, בעניין מיתקני גז טבעי לצריכה, בהתאם להוראות התקן ולהוראות לפי סעיף 8יא, וכן בהתאם לנהלים, לכללים, לאמות המידה ולתקנים הבין־לאומיים החלים על פעילות הרשות להסמכת מעבדות, כמשמעותם בסעיף 10 לחוק הרשות להסמכת מעבדות.

(ג) על הסמכת הגופים כאמור בסעיף קטן (ב) יחולו ההוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, בשינויים המחויבים.

(ד) גוף שהוסמך בידי הרשות להסמכת מעבדות לפי סעיף קטן (ב), לא ישמש גוף בודק לפי פרק זה אלא לאחר שאושר לעניין זה בידי הממונה על התקינה לפי סעיף 12 לחוק התקנים, ויראו גוף שהוסמך כאמור כעומד בתנאים לפי סעיף 12 לחוק התקנים, לעניין יכולת וכשירות מקצועית, לשם מתן אישור הממונה על התקינה; הממונה על התקינה רשאי להתחיל בהליכים למתן אישור כאמור אף לפני הסמכתו של הגוף.

(ה) הממונה על התקינה ימסור את החלטתו לעניין מתן אישור כאמור בסעיף קטן (ד), בתוך 30 ימים מאחד מהמועדים האלה, לפי המאוחר:

(1) המועד שבו הוגשו לרשות להסמכת מעבדות כל המסמכים הנדרשים לשם קבלת הסמכה;

(2) המועד שבו הוגשו לו כל המסמכים הנדרשים לפי סעיף 12 לחוק התקנים לשם מתן האישור, בהתאם לרשימה שפרסם באתר האינטרנט של משרד הכלכלה.

(ו) הרשות להסמכת מעבדות תבצע בקרה על פעילותם של גופים בודקים שהסמיכה, לעניין עמידתם בתנאי הסמכתם, לרבות באמצעות ביצוע בדיקות מדגמיות לגבי אופן מילוי תפקידם.

(ז) על אף האמור בסעיף זה, יראו את מכון התקנים לעניין פרק זה כגוף בודק, ובלבד שלעניין הוראות שנקבעו לפי סעיף 8יא לגבי בדיקות וביצוען, יוסמך בידי הרשות להסמכת מעבדות כגוף בודק, והסמכויות לפי סעיפים קטנים (א), (ב), (ג) ו־(ו) יהיו נתונות לרשות להסמכת מעבדות בנוגע למכון התקנים, לגבי ההוראות האמורות בלבד.

סמכות המנהל לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה

8יב. (א) סבר המנהל, בעקבות פנייה מנומקת בכתב שהועברה אליו בידי גורם מוסמך, כי יש בשימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה, משום חשש לסכנה לבטיחות הציבור, רשאי הוא, בתוך שני ימי עבודה ממועד קבלת ההודעה –

(1) לתת לבעל אישור התקינות של המיתקן (בסעיף זה – בעל האישור) כל הוראה הנדרשת לדעתו למניעת הסכנה לבטיחות הציבור משימוש בגז טבעי במיתקן, ובכלל זה להורות לו על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן; לא יורה המנהל כאמור אלא לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו בתוך התקופה כאמור;

(2) לתת הוראה לגוף בודק, ובכלל זה למכון התקנים, לבצע בדיקת תקינות של המיתקן, ובלבד שהגוף הבודק האמור או מכון התקנים אינו מי שנתן את אישור התקינות של המיתקן התקף באותה עת (בסעיף זה – מבצע הבדיקה).

(ב) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן לפי סעיף קטן (א), יראו את אישור התקינות של המיתקן כאישור שבוטל באותו מועד.

(ג) (1) נתן המנהל הוראה למבצע הבדיקה כאמור בסעיף קטן (א)(2), ומצא מבצע הבדיקה כי המיתקן אינו עומד בתנאי בדיקת התקינות, רשאי הוא להתלות את אישור התקינות עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטל את האישור או לתת לגבי המיתקן אישור תקינות זמני.

(2) על החלטה לפי פסקה (1) יודיע מבצע הבדיקה, באופן מיידי ובהודעה מנומקת בכתב, לבעל האישור, למחזיק המיתקן, לנותן שירותי הזרמת הגז שמיתקניו מחוברים למיתקן ולרשות להסמכת מעבדות.

(ד) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן לפי סעיף זה, יודיע על כך באופן מיידי, בהודעה מנומקת בכתב, לבעל האישור ולנותן שירותי הזרמת גז שמיתקניו מחוברים למיתקן.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות גורמים מוסמכים לפי דין לפעול במקרה של סכנה מיידית לבטיחות הציבור בשל שימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה.

(ו) המנהל רשאי להסמיך עובד ברשות הגז הטבעי במשרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים (בחוק זה – רשות הגז הטבעי), לעניין סמכויותיו לפי סעיף זה.

(ז) בסעיף זה –

"בדיקת תקינות" – בדיקה של התקיימות התנאים למתן אישור תקינות;

"גורם מוסמך" – אחד מאלה:

(1) גוף בודק;

(2) נותן שירותי הזרמת גז;

(3) מהנדס הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצא המיתקן;

(4) ממונה כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג–1993[29];

(5) הרשות להסמכת מעבדות;

(6) מפקח כהגדרתו בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל–1970[30];

(7) מפקח עבודה כמשמעותו בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד–1954[31], שמונה לפקח על בטיחות בעבודה לפי החוק האמור;

(8) הממונה על התקינה.

קביעת הוראות בנושאים שלא נקבעו בתקן

8יא. (א) לא נקבעו בתקן הוראות בעניינים המפורטים להלן, יקבע השר הוראות באותם עניינים, בהתייעצות עם שר הכלכלה:

(1) סוגי הבדיקות שיש לבצע לשם מתן אישורים לפי פרק זה;

(2) מסמכים שבעל אישור התקינות חייב בשמירתם, ובכלל זה תיעוד בדיקות שעליו לבצע לפי כל דין; בתקנות לפי פסקה זו רשאי השר לקבוע גם תקופות לשמירת מסמכים כאמור.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע הוראות נוספות על ההוראות שנקבעו לפי חוק הרשות להסמכת מעבדות, בעניין תנאי הסמכתם של גופים בודקים, תקופת תוקף ההסמכה ותנאים לביטולה.

(ג) לא נמסרה עמדת שר הכלכלה לעניין קביעת ההוראות לפי סעיף זה בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות לפי סעיף זה.

---

[29] ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.

[30] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337.

[31] ס"ח התשי"ד, עמ' 202.

שינוי התוספת הראשונה א' והתוספת השלישית

8יב. (א) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א'; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות.

(ב) השר רשאי, בצו, לשנות את התוספת השלישית.

אי־תחולה של הוראות על מיתקני גז טבעי לצריכה

8יג. הוראות סעיפים 5, 6, 14(5) ו־22 עד 24 לא יחולו לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה.

סייג לתחולה – פרק ב'1

8יד. הוראות פרק זה לא יחולו על מיתקן גז טבעי לצריכה שהוזרם אליו גז טבעי לפני יום התחילה מבעל רישיון לפי סעיף 102 לחוק משק הגז הטבעי.

הוראות מעבר – פרק ב'1

8טו. (א) על אף האמור בסעיפים 8ג, 8ד ו־8ח –

(1) מיתקן גז טבעי לצריכה, למעט מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס, שערב יום התחילה הוזרם אליו גז טבעי או שניתן לגביו אישור להזרמת גז טבעי לפני יום התחילה אך טרם הוזרם אליו גז טבעי (בסעיף זה – מיתקן קיים), אינו חייב באישור תקינות לשם שימוש בו והזרמת גז טבעי אליו, עד לבדיקתו לראשונה לפי הוראות פסקה (2); בסעיף זה, "אישור להזרמת גז טבעי" – אישור בכתב, שנתן המנהל או מי מטעמו או מכון התקנים, ובלבד שניתנו כלל האישורים לכל חלקי המיתקן שאליו יוזרם גז טבעי;

(2) גוף בודק יבדוק מיתקן קיים לשם מתן אישור תקינות, בהתאם להוראות בתקן שעניינן הערכת בטיחותם של מיתקנים קיימים ובהתחשב באישורים להזרמת גז טבעי שניתנו לגבי אותו מיתקן בעבר; בדיקה ראשונה של מיתקן קיים כאמור תבוצע במהלך התקופות האלה, לפי העניין:

(א) לעניין מיתקן קיים שקיבל אישור להזרמת גז טבעי מרשות הגז הטבעי בלבד, והאישור היה בתוקף ערב יום התחילה – עד תום שלוש שנים מיום קביעת תקן בעניין המיתקן;

(ב) לעניין מיתקן קיים שקיבל אישורים להזרמת גז טבעי מרשות הגז הטבעי וממכון התקנים והאישורים היו בתוקף ערב יום התחילה – עד תום חמש שנים מיום קביעת תקן בעניין המיתקן, ובלבד שאם הותנה האישור שנתן מכון התקנים בתנאים, מכון התקנים אישר את התקיימות התנאים בטרם פקע תוקף האישור המותנה שנתן.

(ב) בתקופה של שנה מיום התחילה, יחולו הוראות סעיף 18י, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: המנהל רשאי לתת הוראה למכון התקנים לבצע בדיקה לפי סעיף 18י(א)(2), גם אם הוא הגוף שנתן את אישור התקינות התקף באותה העת כאמור באותו סעיף.

(ג) על אף האמור בסעיף 18ט, לעניין מיתקנים כאמור בסעיף קטן (ד), יחולו הוראות אלה במהלך התקופות כאמור באותו סעיף קטן:

(1) מכון התקנים ישמש גוף בודק; ואולם לבקשת מבקש האישור, גורם שהחל בבדיקת מיתקן גז טבעי לצריכה לפני יום י"ג בחשוון התשע"ו (26 באוקטובר 2015) לשם מתן אישור להזרמת גז אל המיתקן, ישלים את הליך הבדיקה לגבי אותו חלק במיתקן שהחל לבדוק; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהחובה לקבל אישור מאת מכון התקנים לגבי שאר חלקי המיתקן;

(2) השר, בהתייעצות עם המנהל הכללי של הרשות להסמכת מעבדות, יאשר גוף הפועל במדינה מפותחת בעלת שווקים משמעותיים והוסמך לפי הדין החל בה, לשמש כגוף בודק לעניין פרק זה, ובלבד שסבר כי אותו גוף כשיר לערוך בדיקות למיתקני גז טבעי לצריכה לפי דרישות המנויות בתוספת הרביעית; החלטה על מתן אישור כאמור ורשימה מעודכנת של הגופים שאושרו יפורסמו באתר האינטרנט של משרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים;

(3) מכון התקנים וגוף בודק שניתן לו אישור לפי הוראות פסקה (2) יערכו בדיקות למיתקן גז טבעי לצריכה בהתאם לדרישות המנויות בתוספת הרביעית, בשינויים המחויבים, וייתנו אישור תקינות למיתקן אם מתקיימות לגביו דרישות כאמור, וניתן לגביו אישור מאת הרשות הארצית לכבאות והצלה; מכון התקנים וגוף בודק כאמור רשאים לתת אישור תקינות זמני לפי פסקה זו גם אם לא מתקיימות הנסיבות כאמור בסעיף 18ו(א);

(4) אישור כאמור בפסקאות (1) ו־(3), למעט אישור תקינות זמני, יינתן לתקופה של חמש שנים או לתקופה שקבע השר לפי סעיף 18ה.

(ד) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו במהלך התקופות האלה:

(1) לעניין מיתקן המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי – בתקופה שמיום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ועד למועד שקבע השר בצו בהתאם למועד שבו הוסמך גוף בודק ראשון לפי סעיף 18ט; על אף האמור בסעיף 30, צו כאמור אינו טעון אישור של ועדת הכלכלה של הכנסת;

(2) לעניין מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס – בתקופה שמיום כ"א באדר א' התשע"ו (1 במרס 2016) ועד למועד שקבע השר בצו בהתאם למועד שבו הוסמך גוף בודק ראשון לפי סעיף 8ט; על אף האמור בסעיף 30, צו כאמור אינו טעון אישור של ועדת הכלכלה של הכנסת;

(3) לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה שאינו מיתקן כאמור בפסקאות (1) או (2) – בתקופה שמיום התחילה ועד ליום כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016) או עד למועד מאוחר יותר שיקבע השר בצו, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ורשאי הוא להאריך את התקופה האמורה בתקופות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

(ה) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הרביעית; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה בתוך 21 ימים מהיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות; לא יקבע השר צו כאמור אלא לאחר שנתן לבעלי רישיונות חלוקה ורישיונות הולכה לפי חוק משק הגז הטבעי, לגופים העוסקים בשיווק גז טבעי, להתאחדות התעשיינים, לרשות להסמכת מעבדות ולמכון התקנים הזדמנות להשמיע את עמדתם.

(ו) (1) מתום התקופה המנויה בסעיף קטן (ד)(2) וכל עוד לא נקבע תקן לעניין מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס, יבדוק גוף בודק מיתקן כאמור לשם מתן אישור תקינות לגביו, בהתאם לדרישות המנויות בפרט 1(ב) לתוספת הרביעית.

(2) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ה), חלפו חמש שנים מיום התחילה וטרם נקבע תקן כאמור בפסקה (1), ולא תוקן פרט 1(ב) לתוספת הרביעית, יבחן המנהל את הצורך בעדכון הדרישות כאמור כדי להתאימן להתקדמות הטכנולוגיה והמדע ולהתפתחות המשק, ויעביר את המלצותיו בנושא לידי השר שיבחן את הצורך לשנות את התוספת הרביעית בהתאם להמלצותיו; ואולם העדר החלטה של השר לפי פסקה זו, אין בה כדי לגרוע מתוקפן של אותן דרישות.";

(4) בתוספת הראשונה, בכל מקום, במקום "מיתקן גז" יבוא "מיתקן גז פחמימני מעובה";

(5) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"**תוספת ראשונה א'**

(סעיף 8ב – להגדרה "תקן")

1. תקן לעניין מיתקני צריכה של גז טבעי.

2. תקן לעניין תחנות תדלוק כלי רכב בגז טבעי.";

(6) אחרי התוספת השנייה יבוא:

"תוספת שלישית

(סעיף 78ד)

בתוספת זו –

"מיתקן קצה" – חלק של מיתקן גז טבעי לצריכה, שבו הגז הטבעי מגיע לכדי בעירה או שמתבצע בו תהליך של הרכבת חומר אחר מגז טבעי;

"מיתקן בעל ספיקה נמוכה" – מיתקן גז טבעי לצריכה שצריכתו הכוללת המרבית אינה עולה על 300 מטרים מעוקבים לשעה, ביחס לתנאי לחץ של 1.01325 בר (bar), לטמפרטורה של 15 מעלות צלסיוס ולתנאי אוויר יבש;

"בקשת השלמה" – פנייה של גוף בודק למבקש אישור התקינות שפנה אליו, בבקשה להמציא לגוף הבודק מסמכים או לבצע פעולות לשם ביצוע הבדיקה או לשם מתן אישור התקינות בהתאם לתקן ולהוראות לפי סעיף 8יא.

הבקשה	המועד לתגובת הגוף הבודק (ממועד קבלת הפנייה)
1. בקשה לקבלת אישור תקינות לגבי מיתקן גז טבעי לצריכה, שהוא מיתקן בעל ספיקה נמוכה וכולל חמישה מיתקני קצה לכל היותר	30 ימי עבודה
2. בקשה לקבלת אישור תקינות לגבי מיתקן גז טבעי לצריכה המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי	45 ימי עבודה
3. בקשה לקבלת אישור תקינות לגבי מיתקן גז טבעי דחוס	60 ימי עבודה
4. בקשה לקבלת אישור תקינות לגבי מיתקן גז טבעי לצריכה שאינו מיתקן כאמור בפרטים 1 עד 3	45 ימי עבודה
5. מענה לבקשת השלמה	15 ימי עבודה

תוספת רביעית

(סעיף 8טו)

1. הדרישות המפורטות במסמכים שלהלן, כנוסחם ביום התחילה כהגדרתו בסעיף 8ב, המפורסמים באתר האינטרנט של משרד התשתיות הלאומית האנרגיה והמים:

(א) Industrial Gas Installation Directive (IGID), Revision 8 (מיום 1 בינואר 2014);

(ב) Compressed Natural Gas Directive, Revision P1.

2. הדרישות כנוסחן ביום התחילה כהגדרתו בסעיף 8ב, המפורטות ב־SII Guidelines for the Approval of Industrial Appliance to NG System, המפורסם באתר האינטרנט של מכון התקנים הישראלי.

3. תקן ישראלי 6236 – תחנות תדלוק לכלי רכב בגז טבעי דחוס, העומד לעיון הציבור במשרדי מכון התקנים."

תיקון פקודת הבטיחות בעבודה – מס' 8

28. בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל–1970[32], אחרי סעיף 200 יבוא:

[32] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337; ס"ח התשע"ד, עמ' 604.

"סימן ג'1: אישורים לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה

אישורים לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה

200א. תופש מפעל המחזיק במיתקן גז טבעי שהוראות פרק ב'1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989[33] חלות עליו, ישמור את האישורים הנדרשים כתנאי לשימוש בגז טבעי במיתקן בהתאם להוראות פרק ב'1 האמור, ויציג אותם למפקח או לבודק מוסמך, לפי דרישתם."

תיקון חוק משק הגז הטבעי – מס' 7

29. בחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002[34] –

(1) בסעיף 2 –

(א) לפני ההגדרה "אחסון" יבוא:

""האזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל" – רצועת הים התיכון שמעבר למימי החופין עד למרחק של 200 מיילים ימיים מנקודת שפל המים שבחוף, או עד למרחק קטן יותר שנקבע בהתאם לכללי המשפט הבין־לאומי או לפי הסכם עם מדינה אחרת, לרבות קרקע הים באותה רצועה;";

(ב) אחרי ההגדרה "צו בטיחות" יבוא:

""צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה" – קו צינור ומיתקני הגז הקשורים אליו, שמתקיימים בהם כל אלה:

(1) הקמתם והפעלתם נעשות בידי מי שאינו בעל חזקה לפי חוק הנפט;

(2) הם משמשים להולכה למטרות ייצוא;

(3) הם עוברים באזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל;

(4) הם אינם עוברים כלל במימי החופין של מדינת ישראל;";

(ג) אחרי ההגדרה "רישיון הולכה" יבוא:

""רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה" – רישיון להקמה ולהפעלה של צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה;";

(ד) בהגדרה "רישיון", אחרי "רישיון אחסון" יבוא "רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה";

(2) בסעיף 3(א), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) הקמה והפעלה של צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה.";

(3) אחרי סעיף 10 יבוא:

"רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה

10א. (א) השר, בהתייעצות עם המועצה, רשאי, בין השאר בהתאם למדיניות הממשלה, לתת לתאגיד, בלא מכרז, רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה, לתקופה שיקבע ברישיון, בהתקיים כל אלה:

(1) התאגיד שהגיש את הבקשה (בסעיף זה – מבקש הרישיון), תאגיד ששולט בו (בסעיף זה – התאגיד השולט) או תאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, התקשר בהסכם לרכישת גז טבעי שמתקיימים בו כל אלה (בסעיף זה – ההסכם):

[33] ס"ח התשמ"ט, עמ' 108;

[34] ס"ח התשס"ב, עמ' 55; התשע"ה, עמ' 40.

(א) מוסדרת בו התקשרות ארוכת טווח לרכישת גז טבעי בהיקף משמעותי למטרת ייצוא;

(ב) הגז הטבעי הנרכש במסגרתו יופק משטח החזקה לפי חוק הנפט שאל המיתקנים המשמשים את הפעילות לפי החזקה יחובר הצינור שלגביו ניתן הרישיון לפי סעיף זה;

(ג) השר אישר מראש את ההתקשרות שפרטיה מוסדרים בהסכם;

(2) כל אלה התאגדו כדין בישראל או במדינה שאינה מדינת אויב, בהתאם לדין החל באותה מדינה:

(א) מבקש הרישיון;

(ב) בעל שליטה במבקש הרישיון – אם הוא תאגיד;

(ג) תאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, שהתקשר בהסכם כאמור בפסקה (1), ככל שהתקשר;

(3) אם בעל שליטה במבקש הרישיון אינו תאגיד – הוא אינו אזרח מדינת אויב;

(4) בעל החזקה שאל המיתקנים המשמשים את הפעילות לפי החזקה יחובר הצינור, מחזיק באישורים הנדרשים מאת הממונה לפי כל דין, לצורך ייצוא גז טבעי באמצעות הצינור.

(ב) על רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה יחולו הוראות סעיף 10(ב) ו־(ג), בשינויים המחויבים, ולא יחולו הוראות סעיפים 8(א) ו־15.

(ג) על אף האמור בסעיף 22(א), רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה או כל חלק ממנו אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, בכל דרך שהיא, אלא בהתקיים כל אלה:

(1) התקיימו התנאים שקבע השר לעניין זה ברישיון, ורשאי השר לקבוע ברישיון תנאים לעניין הקשר בין רוכש הגז למטרת ייצוא לבין מי שהרישיון הועבר אליו במסגרת הליכי מימוש שעבוד, ככל שהוא אינו עומד בתנאי סעיף קטן (א)(1);

(2) ניתן לכך אישור מראש ובכתב של המנהל והתקיימו התנאים שקבע באישור, ובלבד שתנאים כאמור לא יעמדו בסתירה לתנאים שקבע השר לפי פסקה (1), ככל שקבע.

(ד) בסעיף זה, "בעל חזקה" ו"הממונה" – כמשמעותם בחוק הנפט.";

(4) בסעיף 24 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "ופרטי הבעלות בהם" יבוא "והכול כפי שקבע השר בתקנות או ברישיון";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) לעניין מפרט שהוגש בנוגע להקמה או לשינוי של רשת חלוקה, יודיעו המנהל והממונה על החלטתם לפי סעיף קטן (ג) בתוך 30 ימי עבודה ממועד הגשת המפרט, ובלבד שהמפרט עמד בדרישות לפי סעיף קטן (ב); הוגש מפרט העונה לדרישות כאמור ונדרש המגיש לבצע השלמות במפרט, יודיעו המנהל והממונה על החלטתם כאמור בתוך 7 ימי עבודה מההגשה החוזרת של המפרט.";

(5) במקום סעיף 25 יבוא:

"תכנית עבודה לרשת חלוקה

25. (א) בחוק זה –

"רשות הרישוי" – רשות הרישוי למיתקני גז טבעי כמשמעותה בסעיף 1119 לחוק התכנון והבנייה;

"תכנית עבודה" – תשריט הכולל סימון מיקומו של מיתקן גז שהוא חלק מרשת חלוקה, וכן הוראות בכתב.

(ב) תכנית עבודה תאושר על ידי רשות הרישוי; רשות הרישוי לא תתנה את הגשתה של תכנית עבודה באישור מפרט לפי סעיף 24, ובלבד שלא תאושר תכנית עבודה אלא לאחר אישור המפרט.

(ג) הוגשה תכנית עבודה לאישור רשות הרישוי בהתאם לתקנות לפי סעיף קטן (טו), תחליט רשות הרישוי בתוך 30 ימים מיום הגשתה אם לפרסמה להשגות הציבור, להתנות תנאים לפרסומה כאמור או לדחותה.

(ד) לא תתנה רשות הרישוי את פרסומה של תכנית עבודה להשגות בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שצפוי שיתקיימו בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.

(ה) רשות הרישוי תודיע למגיש תכנית העבודה על החלטתה לפי סעיף קטן (ג), בתוך שלושה ימים ממועד ההחלטה.

(ו) החליטה רשות הרישוי לפרסם את תכנית העבודה בתנאים, רשאי מגיש התכנית להגיש לה, בתוך עשרה ימים ממועד קבלת ההחלטה, בקשה לשינוי או לביטול תנאים שהוא סבור כי לא יהיה ניתן לקיימם בתוך 30 ימים כאמור בסעיף קטן (ד); הוגשה בקשה כאמור, רשאית רשות הרישוי, בתוך שבעה ימים ממועד הגשת הבקשה ולאחר ששקלה הבקשה, להותיר את החלטתה על כנה, לשנות את התנאים לפרסום או לדחות את תכנית העבודה.

(ז) רשות הרישוי תודיע למגיש תכנית העבודה על החלטתה לפי סעיף קטן (ו), בתוך שלושה ימים ממועד ההחלטה.

(ח) החליטה רשות הרישוי לפרסם תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ג), תפרסם בתוך שבעה ימים מיום קבלת ההחלטה או מיום שהתקיימו התנאים לפרסום, ככל שנקבעו, לפי המאוחר –

(1) את תכנית העבודה באתר האינטרנט של מינהל התכנון ותעמיד אותה לעיון הציבור במשרדי הוועדה המחוזית, וכן תעביר את התכנית לוועדות המקומיות הנוגעות בדבר לשם העמדתה לעיון הציבור במשרדיהן;

(2) הודעה על פרסום תכנית העבודה להשגות –

(א) בעיתון לפי הוראות סעיף 1א לחוק התכנון והבנייה;

(ב) במשרדי הרשויות המקומיות שתחום שיפוטן או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה;

(ג) במשרדי הוועדה המחוזית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה.

(ט) מי שרואה את עצמו נפגע מתכנית עבודה, רשאי להגיש השגה לגביה בתוך 30 ימים מיום שבו פורסמה התכנית לפי סעיף קטן (ח)(2)(א); ההשגה תוגש לרשות הרישוי והעתק ממנה יישלח לוועדה המקומית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו, כלול בתחום תכנית העבודה.

(י) הוגשו השגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ט), תדון בהן רשות הרישוי בתוך 30 ימים מתום המועד להעברתן כאמור באותו סעיף קטן, ותחליט לאשר או לדחות את תכנית העבודה; אישור כאמור יכול שיהיה מותנה בשינוי התכנית או בתנאים כפי שתקבע רשות הרישוי.

(יא) לא תתנה רשות הרישוי את אישורה של תכנית עבודה בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שהם צפויים להתקיים בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.

(יב) פורסמה תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ח), ולא הוגשו לה השגות בתוך התקופה שנקבעה לכך, יראו את התכנית כמאושרת.

(יג) הוראות סעיפים 103א, 104, 106(ב) עד (ד), 107 ו־108(ב) לחוק התכנון והבנייה, יחולו לעניין סעיף זה, בשינויים המחויבים.

(יד) על אף האמור בסעיף 24(ה), תכנית עבודה שאושרה לפי סעיף זה תבוא במקום אישור תכנית לפי חוק התכנון והבנייה.

(טו) שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הגשת תכנית עבודה ולעניין הפרטים שיש לכלול בה.

דיון בתכנית עבודה בוועדת המשנה לתכניות עבודה

25א. (א) לא קיבלה רשות הרישוי החלטה לפי סעיף 25(ג), (ו) או (י), במועדים הקבועים באותו סעיף, או שהחליטה לדחות את תכנית העבודה לפי הוראות סעיף 25(ג) או (ו), רשאי

מגיש תכנית העבודה להעביר את תכנית העבודה לאישור ועדת המשנה לתכניות עבודה כמשמעותה בסעיף 119ז לחוק התכנון והבנייה (בסעיף זה – הוועדה), בתוך 30 ימים מתום המועד לקבלת ההחלטות האמורות או ממועד ההחלטה לדחות את התכנית כאמור, לפי העניין.

(ב) הועברה תכנית עבודה לוועדה כאמור בסעיף קטן (א) –

(1) יהיו סמכויותיה של רשות הרישוי לגבי אותה תכנית נתונות לוועדה;

(2) יחולו על ההליך בוועדה ההוראות החלות על ההליך ברשות הרישוי לפי סעיף 25, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 25(טו), במקום "הגשת תכנית עבודה" יקראו "העברת תכנית עבודה לדיון בוועדת המשנה לתכניות עבודה כאמור בסעיף 25א";

(3) בשל אי־קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד הקבוע בסעיף 25(ג) או (ו), או דחיית התכנית כאמור באותם סעיפים – יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדה כמועד הגשת תכנית העבודה;

(4) בשל אי־קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד הקבוע בסעיף 25(י) – יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדה כאילו תם בו המועד להעברת השגות הציבור על תכנית העבודה כאמור בסעיף 25(ט).";

(6) בכותרת פרק ה', במקום "והקמת מיתקנים" יבוא "הקמת מיתקנים ותיאום תשתיות";

(7) אחרי סעיף 55 יבוא:

"סימן ד': ועדה לתיאום תשתיות

הגדרות – סימן ד' 55א. בסימן זה –

"בעל תשתית" – חברת תשתית, תאגיד מים וביוב או רשות מקומית;

"ועדה ליישוב סכסוכים" – כהגדרתה בסעיף 59כא לחוק החברות הממשלתיות;

"הוועדה", "ועדה לתיאום תשתיות" – ועדה שהוקמה לפי סימן זה;

"חברת תשתית" – כהגדרתה בסעיף 59כא לחוק החברות הממשלתיות;

"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה–1975[35];

"תאגיד מים וביוב" – חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001[36].

[35] ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

[36] ס"ח התשס"א, עמ' 454.

ועדה לתיאום תשתיות

55ב. (א) תוקם ועדה לתיאום תשתיות, אחת או יותר, שתפקידה לפסוק בסכסוכים בין בעל רישיון חלוקה לבין בעל תשתית, בעניינים המפורטים בסעיף 59כב(א) לחוק החברות הממשלתיות, ובלבד שאם צד לסכסוך הוא בעל רישיון חלוקה שאינו חברה ממשלתית, ניתנה הסכמתו, בכתב, להבאת הסכסוך להכרעת הוועדה.

(ב) היו כל הצדדים לסכסוך חברות ממשלתיות, תהיה הוועדה מוסמכת לפסוק בסכסוך אם הצדדים לסכסוך ביקשו שהוועדה תכריע בעניינם וניתנה הסכמתו בכתב של מנהל רשות החברות הממשלתיות להעברת הסכסוך לוועדה.

(ג) היו לפחות שני צדדים לסכסוך חברות ממשלתיות, וצד אחד לפחות בעל רישיון חלוקה שאינו חברה ממשלתית, רשאית הוועדה לדון בחלק של הסכסוך הנוגע לצדדים שאינם חברות ממשלתיות, בהתקיים אחד מאלה:

(1) ניתנה הסכמתו של מנהל רשות החברות הממשלתיות להעברת הסכסוך לוועדה;

(2) הצד שאינו חברה ממשלתית הודיע לרשות החברות הממשלתיות ולוועדה לתיאום תשתיות כי הוא אינו מסכים שהוועדה ליישוב סכסוכים תדון בחלק של הסכסוך הנוגע אליו.

(ד) פנה בעל רישיון חלוקה שאינו חברה ממשלתית לוועדה לתיאום תשתיות, לגבי סכסוך שהוא צד לו, לשם הכרעה במחלוקת עם בעל תשתית שהוועדה מוסמכת לפסוק בה, או שבעל רישיון חלוקה הסכים שהוועדה תכריע בסכסוך בינו לבין בעל תשתית כאמור בסעיף קטן (א), יראו את בעל רישיון החלוקה כמי שהסכים להביא כל סכסוך עם בעל תשתית להכרעת הוועדה, במשך חמש שנים מהיום שבו פנה בעל רישיון החלוקה כאמור או מהיום שנתן את הסכמתו לפי סעיף קטן (א), לפי העניין.

הרכב הוועדה לתיאום תשתיות

55ג. (א) וזה הרכבה של הוועדה לתיאום תשתיות:

(1) אחד מאלה שימנה שר האוצר והוא יהיה היושב ראש: המנהל הכללי של משרד האוצר, הממונה על התקציבים במשרד האוצר או אחד מסגניו של הממונה על התקציבים;

(2) משפטן שהוא עובד המדינה הכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, שימנה היועץ המשפטי לממשלה;

(3) עובד המדינה שימנה השר, שהוא מהנדס או בעל הכשרה מקצועית בענייני תכנון ובנייה ובעל ניסיון של חמש שנים לפחות בתחום התשתיות;

(4) נציג מטעם ארגון יציג של התעשיינים שימנה שר האוצר, בעל ידע וניסיון בתחום התשתיות;

(5) עובד רשות הגז הטבעי שימנה מנהל רשות הגז הטבעי;

(6) נציג מרכז השלטון המקומי שימנה יושב ראש מרכז השלטון המקומי;

(7) אחד או יותר מאלה, בהתאם לאמור בסעיף קטן (ב):

(א) עובד רשות החברות הממשלתיות שימנה מנהל רשות החברות הממשלתיות;

(ב) עובד הרשות הממשלתית למים ולביוב שימנה מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב;

(ג) עובד משרד הפנים שימנה שר הפנים;

(ד) עובד המדינה שימנה שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

(ב) חבר ועדה כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) שבסעיף קטן (א)(7) ישתתף בדיוני הוועדה רק אם אחד הצדדים לסכסוך הוא מבין המפורטים להלן, לפי העניין, ובלבד שלא ישתתף בדיוני הוועדה אם חבר הוועדה שמונה כאמור בסעיף קטן (א)(3), הוא עובד של אותו משרד או רשות:

(1) חברה ממשלתית – חבר המנוי בפסקת משנה (א);

(2) תאגיד מים וביוב – חבר המנוי בפסקת משנה (ב);

(3) רשות מקומית – חבר המנוי בפסקת משנה (ג);

(4) חברת תשתית שהשר האחראי לענייניה הוא שר התחבורה והבטיחות בדרכים – חבר המנוי בפסקת משנה (ד);

(ג) ואלה ישמשו כמשקיפים בוועדה ויוזמנו להשתתף בדיוניה:

(1) נציג מינהל התכנון;

(2) היתה חברת תשתית צד לסכסוך – נציג המשרד שהשר העומד בראשו אחראי לענייניה של אותה חברה, למעט חברה שהשר האחראי לענייניה הוא שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

(ד) מי שמוסמך למנות חבר בוועדה, ימנה לו ממלא מקום קבוע, אחד או יותר, לפי הוראות סעיף זה וסעיף 59כד לחוק החברות הממשלתיות כפי שהוחל על הוועדה כאמור בסעיף 55ה.

(ה) הודעה על מינוי חברי הוועדה וממלאי מקומם תפורסם ברשומות.

(ו) המניין החוקי לישיבות הוועדה הוא שלושה חברים, ובלבד שנוכחים בישיבה יושב ראש הוועדה וחבר הוועדה כאמור בסעיף קטן (א)(2).

(ז) קיום הוועדה, סמכויותיה ותוקף פעולותיה, לא ייפגעו מחמת שלא מונו לראשונה כל חבריה, מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו של חבר בה או מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, ובלבד שמכהנים בה כדין החברים המנויים בסעיף קטן (א)(1) עד (3).

(ח) חבר הוועדה שאינו עובד המדינה, דינו כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם–1979;

(2) חוק העונשין, התשל"ז–1977, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט–1969, לאחר תום תקופת כהונתו בוועדה;

(4) פקודת הנזיקין [נוסח חדש], לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי ציבור.

הכרעת הוועדה לתיאום תשתיות

55ה. החלטת הוועדה לתיאום תשתיות בסכסוך והחלטת ביניים, דינן לעניין סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט ולעניין אכיפת חיובים כספיים בהוצאה לפועל, כדין פסק דין או צו ביניים של בית משפט שלום.

החלת הוראות חוק החברות הממשלתיות

55ו. הוראות סעיפים 59כב(ג) עד (ה), 59כג(ב), 59כד, 59כה, 59כו(א) ו־(ג), 59כז, 59כח(א) ו־(ג) עד (ה) ו־59ל לחוק החברות הממשלתיות יחולו על הוועדה לתיאום תשתיות, על הסכסוכים שהיא מוסמכת לפסוק בהם ועל הצדדים לסכסוך, לפי העניין, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) בכל מקום –

(א) במקום "מנהל הרשות" יקראו "יושב ראש הוועדה לתיאום תשתיות כהגדרתה בסעיף 55א לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002";

(ב) "חברת תשתית" – בעל תשתית כהגדרתו בסעיף 55א לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002, או בעל רישיון חלוקה כהגדרתו בחוק האמור, לפי העניין;

(2) בסעיף 59כד(ג), במקום "המהנדס או הכלכלן" יקראו "חבר הוועדה האמור בסעיף 55ג(א)(4) או (6) לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002";

(3) בסעיף 59כו(ג), אחרי "שהיא צד לסכסוך" יקראו "או של בעל רישיון חלוקה" ובסופו יקראו "לעניין פנייה הנוגעת לצד לסכסוך שהוא רשות מקומית, יועבר העתק מהפנייה גם לשר הפנים";

(4) בסעיף 59כח(ג), בסופו יבוא "או על בעל רישיון חלוקה שהוא צד לסכסוך";

(5) בסעיף 59ל(ג), במקום "החברים בה" יקראו "הנוכחים בישיבה".

סמכות ועדה לתיאום תשתיות לעניין תאגיד שהוקם בחוק

155. (א) השר רשאי, בצו, להחיל את הוראות סימן זה על תאגיד שהוקם בחוק; בצו כאמור רשאי השר להחיל את הוראות סימן זה בשינויים כפי שיקבע, ובכלל זה לקבוע כי להרכב הוועדה, לעניין סכסוכים שאותו תאגיד צד להם, יתווסף חבר שימנה השר הממונה על התאגיד מבין עובדי משרדו של אותו שר.

(ב) צו לפי סעיף קטן (א) ייקבע בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם השר הממונה על התאגיד ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת; לא נמסרה עמדת השר הממונה על התאגיד בתוך 14 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות לפי סעיף זה.

סימן ד' – שמירת דינים

155ז. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מהוראות כל דין."

תיקון חוק התכנון והבנייה – מס' 105

30. בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965[37] (בפרק זה – חוק התכנון והבנייה) –

(1) בסעיף 1119(א), בסופו יבוא "מי שמוסמך לפי דין למנות את חברי רשות הרישוי למיתקני גז טבעי, למעט מהנדס הוועדה המקומית, רשאי למנות להם ממלא מקום, אחד או יותר; חבר רשות הרישוי שהוא מהנדס הוועדה המקומית רשאי למנות לו ממלא מקום, אחד או יותר, ובלבד שמתקיימים בו התנאים כאמור בסעיף 6 לחוק הרשויות המקומיות (מהנדס רשות מקומית), התשנ"ב–1992[38]";

(2) אחרי סעיף 1119 יבוא:

"ועדת המשנה לתכניות עבודה

1119ז. (א) תקום ועדת משנה של המועצה הארצית לתכניות עבודה, שתדון בתכניות עבודה בהתאם להוראות סעיף 25א לחוק משק הגז הטבעי (בסעיף זה – הוועדה).

(ב) בוועדה יכהנו חברים אלה מבין חברי המועצה הארצית:

(1) מנהל מינהל התכנון או נציגו, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים או נציגו;

(3) ראש רשות מקומית שתמנה המועצה הארצית מבין חבריה המנויים בסעיף 2(ב)(6) ו־(7).

(ג) שר האוצר ימנה מזכיר לוועדה, ויכול שימנה אותו מקרב עובדי המדינה או שלא מקרב עובדי המדינה.

(ד) הוראות סעיף 6(ב) לא יחולו על הוועדה.";

(3) בסעיף 261(ד) –

(א) ברישה, במקום "למעט קווי גז טבעי ומיתקני גז טבעי לפי סימן ו'2 בפרק ג'" יבוא "למעט מערכת הולכה כהגדרתה בחוק משק הגז הטבעי, שהגז המובל בה דורש עיבוד בטרם ניתן להזרימו לרשת החלוקה, או מערכת הולכה הפועלת בלחץ שמעל 80 בר (bar)";

(ב) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ז) יבוא:

[37] ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשע"ו, עמ' 42.

[38] ס"ח התשנ"ב, עמ' 272.

"(ח) לעניין הקמת רשת חלוקה כהגדרתה בחוק משק הגז הטבעי – בעל רישיון חלוקה כהגדרתו בחוק האמור;";

(ג) בפסקה (2), אחרי "בהתאם" יבוא "לאחת מאלה:", במקום "לתכנית מפורטת" יבוא "תכנית מפורטת מאושרת", במקום "או בהתאם לתכנית מיתאר" יבוא "תכנית מיתאר", אחרי "הכוללת" יבוא "הוראות של תכנית מפורטת, או תכנית עבודה שאושרה לפי סעיפים 25 או 25א לחוק משק הגז הטבעי".

תיקון חוק התקנים – מס' 11

31. בחוק התקנים, התשי"ג–1953[39], בסעיף 12(א), האמור בו יסומן כפסקה "(1)", ואחריה יבוא:

"(2) הממונה ייתן אישור למעבדה לשמש כמעבדה מאושרת (בסעיף זה – אישור), אם מצא, להנחת דעתו, כי המעבדה רשומה על פי דין כתאגיד בישראל, וכי היא בעלת יכולת וכשירות מקצועית וערוכה למלא את תפקידה בתחום מתן האישור, בהתאם לתנאים והוראות שיורה לעניין זה, ובכלל זה היא בעלת איתנות פיננסית כנדרש; לעניין זה, חזקה כי מעבדה היא בעלת יכולת וכשירות מקצועית כאמור אם הוסמכה לשמש כמעבדה בתחום מתן האישור לפי הוראות חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז–1997; הממונה רשאי להתנות את מתן האישור בקבלת הסמכה כאמור.

(3) נוסף על האמור בפסקה (2), הממונה לא ייתן אישור אם מצא כי מתקיים אחד מאלה:

(א) מתקיימים יחסי תלות או חשש לניגוד עניינים לגבי המעבדה, העלולים לפגוע בתוצאות בדיקתה, והכול בהתאם לתנאים ולהוראות שיורה לעניין זה;

(ב) המעבדה, נושא משרה בה, בעל שליטה בה, מנהליה או עובד בה העוסק בביצוע בדיקות, הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין זה ראוי לדעתו לתת אישור למעבדה, או הוגש נגדם כתב אישום בעבירה כאמור; הוראות לפי פסקת משנה זו לא יחולו על מעבדה שכל עיסוקה בביצוע בדיקות התאמה לתקן שעניינו הגנת הצרכן בלבד.

(4) הממונה יפרסם תנאים והוראות שהורה לפי סעיף קטן זה באתר האינטרנט של משרד הכלכלה."

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 92

32. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס–2000[40], בתוספת הראשונה, בפרט 29:

(1) בכותרת, במקום "משק הגז הטבעי" יבוא "גז";

(2) האמור בו יסומן כפסקה "(1)" ואחריה יבוא:

"(2) החלטה סופית של הוועדה לתיאום תשתיות לפי סימן ד' בפרק ה' לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002;

(3) החלטת גוף בודק לפי פרק ב'1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989."

תיקון חוק החברות הממשלתיות – מס' 32

33. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה–1975[41], בסעיף 59כב(א), אחרי פסקה (1) יבוא:

"(1א) העברת מידע הנדרש לתכנון תשתית או לביצוע של עבודות תשתית."

פרק ז' – תחילה לעניין סוגי מיתקני גז טבעי לצריכה

34. (א) תחילתו של חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989, כנוסחו בחוק זה, תהיה כמפורט להלן:

(1) לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי – כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016);

(2) לעניין מיתקן לפריקת גז טבעי דחוס – כ"א באדר א' התשע"ו (1 במרס 2016).

---

[39] ס"ח התשי"ג, עמ' 30; התשע"ד, עמ' 4.

[40] ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ה, עמ' 284.

[41] ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשע"ב, עמ' 507.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לדחות, בצו, את המועדים האמורים בסעיף קטן (א), בתקופות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

פרק ז' – תחילה ותחולה לעניין מפרטים ותכניות עבודה

35. תחילתם של סעיפים 24, 25 ו־25א לחוק משק הגז הטבעי וסעיפים 119ו, 119ז ו־261(ד) לחוק התכנון והבנייה, כנוסחם בחוק זה, חודשיים מיום פרסומו של חוק זה, והם יחולו על מפרטים ותכניות עבודה כמשמעותם בסעיפים 24 ו־25 לחוק משק הגז הטבעי, כנוסחם בחוק זה, שהוגשו לפי אותם סעיפים ביום התחילה ואילך.

פרק ח': הקמת רשות החשמל

תיקון חוק משק החשמל – מס' 13

36. בחוק משק החשמל, התשנ"ו–1996[42] (בפרק זה – חוק משק החשמל) –

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה "המנהל", במקום "במשרד האנרגיה והתשתית שמונה לפי סעיף" יבוא "ברשות, כמשמעותו בסעיף";

(ב) אחרי ההגדרה "המנהל" יבוא:

""המשרד" – משרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים;";

(ג) בהגדרה "הרשות", במקום "רשות לשירותים ציבוריים – חשמל" יבוא "רשות החשמל";

(ד) בהגדרה "יושב ראש הרשות", במקום "סעיף 22(ב)" יבוא "סעיף 22(ב)(1)";

(ה) אחרי ההגדרה "יצרן חשמל פרטי" יבוא:

""מדיניות השר" – מדיניות שעליה החליט השר לפי סעיף 57א;";

(ו) בהגדרה "תעריפים", במקום "לבעל רישיון, למעט" יבוא "לבעל רישיון או לאדם המייצר חשמל הפטור מחובת רישיון לפי סעיף 3(ב), למעט";

(ז) בהגדרה "השר", במקום "האנרגיה והתשתית" יבוא "התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים";

(2) בסעיף 3(ב), בסופו יבוא "לעניין זה, "אחר" – מי שאינו בעל רישיון ספק שירות חיוני";

(3) בסעיף 4 –

(א) במקום סעיף קטן (ב2) יבוא:

"(ב2) (1) רישיון ייצור בהיקף העולה על 100 מגוואט, רישיון הספקה בהיקף העולה על 100 מגוואט, רישיון חלוקה בהיקף העולה על 5% מהיקף הצריכה השנתי, רישיון הולכה או רישיון לניהול המערכת, ייכנס לתוקפו לאחר אישורו בידי השר.

(2) על אף האמור בפסקה (1), עלה היקף רישיונות החלוקה במשק שאינם בבעלות חברה ממשלתית, במצטבר, על 10% מהיקף הצריכה השנתי, או על שיעור אחר שעליו החליט השר במסגרת עקרונות המדיניות, שלא יהיה נמוך מ־10% מהיקף הצריכה האמור, ייכנס רישיון חלוקה נוסף לתוקפו לאחר אישורו בידי השר; אין בקביעת שיעור כאמור כדי לגרוע מסמכות השר להחליט על מדיניות כאמור בסעיף 57א.

(3) השר יחליט בעניין מתן אישור כאמור בפסקה (1) או (2), בתוך 45 ימים מהמועד שבו פנתה אליו הרשות לשם קבלת אישורו.";

(ב) סעיף קטן (ב3) – בטל;

[42] ס"ח התשנ"ו, עמ' 208; התשע"ד, עמ' 251.

(4) בסעיף 7 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "תקנות" יבוא "וכללים";

(ב) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, אחרי "הרשות" יבוא "או לפי הצעתה";

(2) בפסקה (2), במקום "בהתאם לשיקול הדעת של השר לפי סעיף 8" יבוא "ובבואו לקבוע דרכי בחירה כאמור, ישקול השר בין השאר את תרומת מתן הרישיון לרמת השירותים לציבור, את טובת הצרכנים ואת תרומת מתן הרישיון לתחרות במשק החשמל";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) קבע השר תקנות לפי סעיף קטן (א)(1) או (4), רשאית הרשות, לקבוע כללים בעניינים המנויים בפסקאות האמורות, בכפוף למדיניות השר ולתקנות שקבע.

(ד) לא קבע השר תקנות לפי סעיף קטן (א)(1) או (4), רשאית הרשות לקבוע כללים בעניינים המנויים בפסקאות האמורות, בכפוף למדיניות השר; ביקשה הרשות לקבוע כללים כאמור, תפנה לשר כדי שיבחן אם ברצונו לקבוע תקנות בעניין; לא השיב השר לפניית הרשות בתוך שישים ימים ממועד פנייתה, רשאית הרשות לקבוע כללים כאמור.

(ה) גיבשה הרשות הצעה לתקנות בהתאם לסעיף קטן (א), רשאית היא להעמידם לעיון הציבור לשם התייעצות, ובלבד שתביא את התקנות המוצעות לעיון השר טרם ההתייעצות.

(ו) הרשות תפרסם ברשומות את הכללים שקבעה לפי סעיפים קטנים (ג) ו־(ד).";

(5) בסעיף 8, במקום "וכן השר בבואו" יבוא "ובבואה להחליט אם", במקום "יפעלו" יבוא "תפעל" ובמקום "וישקלו" יבוא "ותשקול";

(6) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (א), המילים "באישור השר" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב), המילים "באישור השר" – יימחקו;

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) הרשות לא תעשה שימוש בסמכויותיה לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), בנוגע לרישיונות הטעונים אישור של השר כאמור בסעיף 4(ב2), אלא באישור השר; האמור בסעיף קטן זה לא יחול לעניין סמכותה של הרשות לבטל רישיון או להתלותו לפי סעיף קטן (א).";

(7) בסעיף 11 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר" יבוא "הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות רשאית", במקום "לדעת השר" יבוא "לדעת הרשות" ובמקום "באישור השר" יבוא "באישור הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות רשאית" ובמקום "אישור השר" יבוא "אישור הרשות";

(8) בסעיף 12 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר" יבוא "הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות רשאית";

(9) בסעיף 13, בכל מקום, במקום "השר" יבוא "הרשות";

(10) בסעיף 15 –

(א) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) להבטחת אכיפתם של סעיפים 11 עד 13 וסעיף זה, וכן לצורכי פיקוח, רשאית הרשות לקבוע בכללים שתפרסם ברשומות תנאים, הוראות, הגבלות וחובות דיווח, לרבות הוראות לעניין ניהול ורישום מיוחד של המחזיקים בניירות ערך של בעל הרישיון, במישרין או בעקיפין.";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 11 עד" יבוא "סעיף" ובמקום "בעל הרישיון" יבוא "בעל רישיון ספק שירות חיוני";

(11) בסעיף 19, בכל מקום, אחרי "השר בהתייעצות עם הרשות" יבוא "ובהסכמת שר האוצר";

(12) בסעיף 20(ב), במקום "שקבע השר, בהתייעצות עם הרשות או לפי הצעתה, ובהם עקרונות לקביעת כמויות חשמל, מועדי רכישה ומועדי שינויים, לפי העניין" יבוא "שקבעה הרשות ושיפורסמו ברשומות";

(13) בכותרת פרק ד', במקום "הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל" יבוא "רשות החשמל";

(14) בסעיף 21, במקום "רשות לשירותים ציבוריים – חשמל" יבוא "רשות החשמל במשרד" ובמקום "למדיניות הממשלה, למדיניות השר או למדיניות השרים" יבוא "למדיניות השר ולמדיניות הממשלה" ואחרי "בתחום משק החשמל," יבוא "תיישם את מדיניותם בהתאם להוראות חוק זה";

(15) אחרי סעיף 21 יבוא:

"ייעוץ טרם קביעת מדיניות

21א. (א) הרשות תהיה הגורם המקצועי במשרד בתחום משק החשמל, המסייע לשר בגיבוש מדיניותו כאמור בסעיף 57א.

(ב) בגיבוש עקרונות המדיניות יתייעץ השר עם הרשות כגורם המקצועי במשרד בתחום משק החשמל, לרבות בעניין עלויות הנובעות מיישום המדיניות; עמדת הרשות תפורסם באתר האינטרנט שלה, לאחר שעקרונות המדיניות פורסמו באתר האינטרנט של המשרד בהתאם להוראות סעיף 57א(ב).

(ג) הרשות תייעץ לממשלה בקביעת מדיניות בתחום משק החשמל, אם התבקשה לכך על ידי השה.";

(16) במקום סעיף 22 יבוא:

"מינוי הרשות והרכבה

22. (א) הרשות תהיה מורכבת מחמישה חברים; חברי הרשות יהיו אזרחי ישראל ותושביה.

(ב) הרכב הרשות הוא:

(1) יושב ראש הרשות, שתמנה הממשלה לפי הצעת השר בהתייעצות עם שר האוצר;

(2) המנהל הכללי של המשרד שיכהן מתוקף תפקידו, או נציג השר שתמנה הממשלה לפי הצעת השר מקרב עובדי משרדו;

(3) הממונה על התקציבים במשרד האוצר שיכהן מתוקף תפקידו, או נציג שר האוצר שתמנה הממשלה לפי הצעת שר האוצר מקרב עובדי משרדו;

(4) נציג מקרב הציבור שתמנה הממשלה לפי הצעת השר, שהוא בעל תואר אקדמי באחד ממקצועות אלה: כלכלה, ראיית חשבון, מינהל עסקים, הנדסה או מקצוע אחר בתחום משק החשמל, ולו ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בתחומים האמורים;

(5) נציג מקרב הציבור שתמנה הממשלה לפי הצעת שר האוצר, שהוא בעל תואר אקדמי באחד ממקצועות אלה: כלכלה, ראיית חשבון, מינהל עסקים, הנדסה או מקצוע אחר בתחום משק החשמל, ולו ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בתחומים האמורים.

(ג) חברי הרשות כאמור בסעיף קטן (ב)(2) עד (5) ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן לחזור ולמנותם, ובלבד שלא יכהנו יותר משתי תקופות כהונה רצופות.

(ד) הודעה על מינוי חברי הרשות תפורסם ברשומות.

(ה) לישיבות הרשות יוזמן משקיף מקרב עובדי המשרד להגנת הסביבה, שתמנה הממשלה לפי הצעת השר להגנת הסביבה, ויחולו עליו הוראות סעיפים קטנים (ג) ו־(ד), וסעיפים 23 ו־29, בשינויים המחויבים.";

(17) בסעיף 25, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) (1) סבר השר כי החלטה שקיבלה הרשות אינה תואמת את מדיניותו או את מדיניות הממשלה בתחום משק החשמל, או את מטרות החוק, רשאי הוא, בתוך 30 ימים מהמועד שבו הביאה הרשות את ההחלטה לידיעתו, להצביע לפני הרשות על ההיבטים שבהם חרגה ההחלטה לדעתו מהמדיניות כאמור או ממטרות החוק, ולהורות לרשות על קיום דיון נוסף בעניין.

(2) הורה השר כאמור בפסקה (1), תושהה החלטת הרשות עד לעריכת דיון נוסף בנושא, לשם בחינת ההתאמות, אם הן נדרשות לדעת הרשות; דיון נוסף כאמור יתקיים בתוך חודשיים מהמועד שבו הורה השר לרשות לקיימו; מצאה הרשות שהחלטתה תואמת את המדיניות כאמור או את מטרות החוק, ואין צורך בשינויה, תפרט את נימוקי החלטתה והשהיית ההחלטה תבוטל.

(3) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על החלטות הרשות בעניין תעריפים, שלגביהן יישמר שיקול דעתה המקצועי הבלעדי כאמור בסעיף 30(1) ועל החלטות הרשות בדיון נוסף כאמור בסעיף קטן זה.";

(18) בסעיף 29 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2), במקום "השרים" יבוא "השר שלפי הצעתו נתמנה אותו חבר";

(ב) בפסקה (4), במקום "ואם נתמנה כעובד מדינה – חדל להיות עובד מדינה" יבוא "ואם נתמנה כעובד המשרד או משרד האוצר – חדל להיות עובד המשרד או משרד האוצר בהתאמה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השרים" יבוא "השר שלפי הצעתו נתמנה אותו חבר";

(19) בסעיף 30 –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "וביצוע בקרת עלויות לשם כך, לפי שיקול דעתה המקצועי הבלעדי ובהתאם להוראות סעיפים 31 ו־32";

(ב) בפסקה (2), אחרי "בעל רישיון ספק שירות חיוני" יבוא "לצרכן, לבעל רישיון הספקה, ליצרן חשמל, ליצרן חשמל פרטי או לבעל רישיון ספק שירות חיוני אחר";

(ג) בפסקה (3), בסופה יבוא "וכן, ככל שלא קבע השר תקנות לפי פסקאות (1) או (4) של סעיף 7(א) – קביעת כללים בעניינים המנויים בפסקאות האמורות, בכפוף למדיניות השר";

(ד) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) קביעת כללים לעריכת עסקאות בין בעל רישיון ספק שירות חיוני לבין בעל רישיון;

(5) פיקוח על מילוי הוראות לפי חוק זה על ידי בעל רישיון ואכיפתן.";

(20) בסעיף 31(ב), בסופו יבוא "ביישום עקרון העלות לצורך קביעת התעריפים, תכיר הרשות בעלויות הנובעות מעקרונות המדיניות שקבע השר כאמור בסעיף 57א";

(21) בסעיף 32(א), אחרי "מעת לעת" יבוא "לפי שיקול דעתה המקצועי הבלעדי ובהתאם להוראות סעיף 30(1) וסעיף 31";

(22) בסעיף 33(א), במקום "בדרך" יבוא "ברשומות ובדרך אחרת";

(23) בסעיף 38 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 22(ב), יהיה" יבוא "סעיף 22(ב)(1), ישמש גם כמנהל הרשות ויהיה" ובסופו יבוא "יושב ראש הרשות יהיה כפוף במישרין לשר.";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לתקופה נוספת של ארבע שנים" יבוא "לתקופת כהונה נוספת אחת";

(24) בסעיף 43(א), במקום "השרים" יבוא "השר";

(25) במקום סעיף 57 יבוא:

"הוראות לעניין מנהל מינהל החשמל

57. ברשות יהיה מנהל מינהל חשמל שיהיה כפוף ליושב ראש הרשות, ויחולו עליו הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט–1959.

מדיניות השר

57א. (א) השר רשאי להחליט על מדיניות בתחום משק החשמל, בין השאר בעניינים אלה:

(1) תכנית אב ארוכת טווח למשק החשמל;

(2) תכנית פיתוח רב־שנתית למשק החשמל, בהסכמת שר אוצר;

(3) מדיניות למתן רישיונות;

(4) הקטנת הסיכון לשיבוש בהספקת החשמל;

(5) פעילות משק החשמל במצבי חירום ובמצבים מיוחדים אחרים;

(6) קידום התחרות וצמצום הריכוזיות במשק החשמל, בהתייעצות עם שר האוצר;

(7) תמהיל מקורות האנרגיה אשר ישמשו לייצור חשמל;

(8) תמהיל הטכנולוגיות לייצור חשמל;

(9) העתודה הנדרשת לייצור חשמל.

(ב) מדיניות השר וכן עקרונות מדיניות השר יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד ויהיו פתוחים לעיון הציבור באופן שיאפשר מעקב אחר שינויים ותיעודם לאורך זמן.

(ג) מדיניות השר וכן עקרונות מדיניות השר ייכנסו לתוקף במועד פרסומם באתר המשרד כאמור בסעיף קטן (ב) או ממועד מאוחר יותר שקבע השר; מועדי תחילת התוקף של מדיניות השר ושל עקרונות מדיניותו יצוינו בגוף הפרסום.";

(26) בסעיף 60 –

(א) בסעיפים קטנים (ד4), (ד8) ו־(ד10), בכל מקום, במקום התאריך הנקוב יבוא "ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017)";

(ב) בסעיף קטן (ד11), במקום "ו־(ד10)" יבוא "(ד10) ו־(ד12)";

(ג) בסעיף קטן (ד12), במקום התאריך הנקוב יבוא "ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017)".

תיקון חוק החשמל – מס' 5

37. בחוק החשמל, התשי"ד–1954[43] –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "בעל רישיון" יבוא:

""המנהל" – כהגדרתו בחוק משק החשמל, התשנ"ו–1996;

"מנהל למתן רישיונות לעבודות חשמל" – מי שמונה לפי הוראות סעיף 3(ב);";

(2) בסעיף 3 –

(א) סעיף קטן (א) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ב), הסיפה החל במילים "ויהיו נתונות לו" – תימחק;

(3) בסעיף 6, בכל מקום, אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(4) בסעיף 8 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "למנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(ג) בסעיף קטן (ד), אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(5) בסעיף 9(א), במקום "למנות" יבוא "להסמיך";

(6) בסעיף 10, במקום "השר" יבוא "שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים";

(7) בסעיף 10א, במקום "השר" יבוא "שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים";

(8) בסעיף 13 –

[43] ס"ח התשי"ד, עמ' 190; התשע"א, עמ' 791.

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובסופו יבוא "והכול למעט עניין הנוגע לביצועם של סעיפים 4, 5 ו־9 עד 10א";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועם של סעיפים 4, 5 ו־9 עד 10א, לרבות תקנות הקובעות כללים לביצוע עבודות חשמל ותקנות הקובעות אגרות."

תיקון חוק החברות הממשלתיות – מס' 33

38. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה–1975[44] –

(1) בסעיף 60א(ב)(4א), במקום "לרשות לשירותים ציבוריים – חשמל" יבוא "לרשות החשמל" ובמקום "סעיפים 22(ג)(3)" יבוא "סעיפים 22(ב)(4) ו־(5)";

(2) בתוספת השנייה, בפרט 7, במקום "הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל" יבוא "רשות החשמל".

תיקון חוק החשמל (תיקון מס' 4)

39. בחוק החשמל (תיקון מס' 4), התשע"א–2011[45] –

(1) בסעיף 4 –

(א) בפסקה (1), בפסקה (4) של סעיף קטן (ב) המובאת בה, אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(ב) בפסקה (2), בסעיף קטן (ה) המובא בה, אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(2) בסעיף 5 –

(א) בסעיף 6א המובא בו –

(1) בסעיף קטן (ב), אחרי "מהמנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(2) בסעיפים קטנים (ג) ו־(ד), בכל מקום, אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל" ואחרי "למנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(ב) בסעיף 6ב המובא בו –

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "והמנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(2) בסעיף קטן (ד), אחרי "המנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל";

(ג) בסעיף 6ג(3) המובא בו, אחרי "למנהל" יבוא "למתן רישיונות לעבודות חשמל".

פרק ח' – תחילה

40. תחילתו של פרק זה ביום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) (בפרק זה – יום התחילה); ואולם תחילתו של סעיף 39 ביום תחילתו של חוק החשמל (תיקון מס' 4), התשע"א–2011.

פרק ח' – הוראות מעבר

41. (א) החלטות של הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל כמשמעותה לפי חוק משק החשמל כנוסחו ערב יום התחילה (בסעיף זה – הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל), שקיבלה מכוח סמכויותיה לפי חוק משק החשמל, אשר היו בתוקף ערב יום התחילה,

[44] ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשע"ו, עמ' 82.

[45] ס"ח התשע"א, עמ' 791.

ובכלל זה החלטות וקביעות בדבר רישיונות, אמות מידה ותעריפים, ימשיכו לעמוד בתוקפן כל עוד לא שונו או בוטלו לפי הוראות חוק משק החשמל כנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, ויראו אותן כאילו התקבלו על ידי הרשות כמשמעותה בסעיף 21 לחוק משק החשמל, כנוסחו בסעיף 36(14) לחוק זה.

(ב) בקשות לקבלת אישור שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים (בסעיף זה – השר) לפי סעיפים 11 עד 13 לחוק משק החשמל כנוסחם ערב יום התחילה, שהוגשו לפני יום התחילה, ימשיכו ויטופלו על ידי השר אף לאחר יום התחילה, בהתאם לסמכותו לפי הסעיפים האמורים כנוסחם ערב יום התחילה.

(ג) לעניין יושב ראש רשות החשמל הראשון שימונה לאחר יום פרסומו של חוק זה –

(1) על אף האמור בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט–1959, מינויו יהיה בפטור מלא ממכרז;

(2) על אף האמור בסעיף 38(ב) לחוק משק החשמל, כנוסחו בסעיף 36(23)(ב) לחוק זה, תקופת כהונתו תהיה חמש שנים, ולא יהיה ניתן לחזור ולמנותו לתקופת כהונה נוספת.

(ד) (1) חברי הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל יסיימו את כהונתם ביום י"ט בטבת התשע"ו (31 בדצמבר 2015), וכהונותיהם של חברי הרשות הראשונה לפי סעיף 21 לחוק משק החשמל, כנוסחו בסעיף 36(14) לחוק זה (בסעיף זה – הרשות), יחלו, לכל המוקדם, ביום התחילה או ביום מינוי יושב ראש רשות החשמל הראשון כאמור בסעיף קטן (ג), לפי המאוחר.

(2) לא מונה יושב ראש רשות החשמל הראשון כאמור בפסקה (1), לא ימונה יושב ראש זמני לרשות, והמנהל הכללי של משרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים, או נציג השר מקרב עובדי משרדו, והממונה על התקציבים במשרד האוצר, או נציג שר האוצר מקרב עובדי משרד האוצר, יהיו רשאים למלא יחד את תפקידי הרשות ויוקנו להם במשותף סמכויות הרשות וסמכויות יושב ראש הרשות, והכול למעט לעניין תעריפים.

(ה) עובדי המדינה שעבדו ברשות לשירותים ציבוריים – חשמל בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק משק החשמל, ועובדי המדינה שעבדו ביחידת מינהל החשמל במשרד התשתיות הלאומית, האנרגיה והמים ערב יום התחילה, יהיו ביום התחילה לעובדים ברשות וימשיכו להיות עובדי המדינה, והכול בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק משק החשמל.

(ו) על אף האמור בסעיף 60(ד12) לחוק משק החשמל, ניתן לתת רישיון הספקה לחברה כאמור באותו סעיף שהיא בעלת רישיון חלוקה, עד י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021), ובלבד שניתן לה רישיון הספקה לפי הסעיף האמור, לאחר תחילתו של הסעיף האמור.

פרק ט': תחילה

תחילה

42. תחילתו של חוק זה ביום י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

פרק י': הגנה על בריאות הציבור (מזון)

החלפת פקודת בריאות הציבור (מזון) – מס' 5

43. בפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983[46] –

(1) במקום שם הפקודה יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015";

(2) במקום סעיפים 1 עד 30 והתוספת יבוא:

[46] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 749; ס"ח התש"ע, עמ' 567.

"פרק א': מטרה ופרשנות

מטרה

1. חוק זה נועד –

(1) להסדיר את אחריותם של יצרן מזון ויבואן מזון, את הפיקוח על ייצור מזון ועל ייבואו, והכול כדי להבטיח כי המזון מסופק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים, ובכלל זה בתנאי ייצור נאותים, המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון;

(2) להסדיר את אחריותו של משווק מזון וחובותיו בכל שלב משלבי העברת המזון מעת ייצורו, דרך ייבואו ועד מקום המכירה ישירות לצרכן ולפקח על קיומן, והכול כדי להבטיח כי המזון הנמכר יוצר בידי גורם המורשה לכך, ואם יובא – שהיבואן בעל תעודת יבואן רשום, וכן כדי להבטיח כי המזון משווק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון;

(3) לקבוע אמות מידה לאיכות, תקינות ובטיחות המזון בישראל, בהתאם למקובל באסדרה במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בין־לאומיים מקובלים ולפיקוח המבוסס על ניהול סיכונים ליישום עקרונות ההסדרים כפי שנקבעו לפי חוק זה;

והכול במגמה לאפשר זמינות והנגשה של מגוון מזון בעלויות סבירות לכלל הציבור, תוך שמירה על בריאות הציבור.

הגדרות

2. בחוק זה –

"אזור" – אזור וכן שטחי המועצה הפלסטינית, כהגדרתם בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז–2007[47];

"אישור ייצור נאות" – אישור לפי סעיף 41 שניתן לבעל רישיון ייצור;

"אישור מוקדם לייבוא" – אישור לפי סעיף 64 לייבוא מזון רגיש מסוים שניתן ליבואן רשום;

"אישור קבלת הצהרה" – אישור מקוון לפי סעיף 78 בדבר קבלת הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, שניתן ליבואן רשום;

"אריזה" – עטיפה או מכל שהמזון נארז בו, כולו או חלקו, או שנותנים לתוכו מזון;

"אתר האינטרנט" – דף האינטרנט של שירות המזון באתר האינטרנט של משרד הבריאות;

"הוראות יצרן" – התנאים שסומנו על גבי המזון או אריזתו על ידי בעל רישיון הייצור או בעל תעודת היבואן הרשום, לפי העניין, לרבות לעניין אחסון, הובלה וטמפרטורה מוגדרת;

"הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל" – הצהרה לפי סעיף 74 שמסר יבואן רשום לרשם על כוונתו לייבא מזון רגיל מסוים;

"הוועדה" – ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת;

"חומר טעם וריח" – חומר שאינו נצרך כמזון כשלעצמו, המוסף למזון כדי להקנות לו טעם או ריח מסוימים או לשנותם, למעט חומרים בעלי טעם בלעדי מתוק, חמוץ או מלוח ותבלינים;

"חומר מסייע ייצור" – חומר שאינו נצרך ככלל כמזון כשלעצמו, שנעשה בו שימוש מכוון להשגת מטרה טכנולוגית בתהליך הייצור של מזון או של רכיב במזון, ושימוש בו עשוי להביא לנוכחות לא מכוונת ובלתי נמנעת של שאריות החומר

[47] ס"ח התשס"ז, עמ' 364; התשע"ב, עמ' 476.

או נגזרותיו במוצר המזון הסופי, ובתנאי שאין בו, בשאריותיו או בנגזרותיו משום סיכון בריאותי ואין לו, לשאריותיו או לנגזרותיו כשלעצמם כל מטרה טכנולוגית במוצר הסופי;

"חיי מדף" – תקופה שלגביה ניתן להניח, לפי בדיקות מקובלות, כי תכונות המזון יישמרו;

"חלב גולמי" – נוזל, למעט קולוסטרום, המתקבל על ידי חליבה של בעל חיים, ובלבד שלא עבר תהליך עיבוד, ובכלל זה אריזת אותו נוזל, הוספה אליו או גריעה ממנו;

"חוק הגנת הצרכן" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א–1981[48];

"חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים" – חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957[49];

"חוק רישוי עסקים" – חוק רישוי עסקים, התשכ"ח–1968[50];

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג–1953[51];

"חקיקת המזון" – חיקוק המפורט להלן:

(1) חוק זה, תקנות או צווים לפיו או הוראות מנהל שירות המזון שלהלן:

(א) הוראה לפי סעיף 11, שעניינה שאריות מזון;

(ב) הוראה לפי סעיף 86(ב), שעניינה ביצוע בדיקות מיוחדות כתנאי למתן תעודת שחרור;

(ג) הוראה לפי סעיף 157, שעניינה החזקה בטמפרטורה מבוקרת;

(ד) הוראה לפי סעיף 163, שעניינה מניעת סכנה ממזון מסוים;

(2) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) צווים לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח–1957[52], החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(4) תקנות או צווים שהותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות או בהסכמתו, לפי סעיף 37(ב) לחוק הגנת הצרכן;

(5) תקנות שהתקין שר הבריאות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

"טיפול בבשר גולמי" – מיון, פירוק, פריסה, פילוט, הכשרה, גירום, טחינה בלא הוספת חומרים, שטיפה, חיטוי, צינון והקפאה הנעשים בבשר כהגדרתו בסעיף 9 לאחר המתת בעל החיים, וכן אריזה או סימון הנלווים לפעולות אלה;

"טמפרטורה מבוקרת" – טמפרטורה מוגדרת שנקבעה לפי חקיקת המזון;

"טמפרטורה מוגדרת" – טמפרטורה שהוגדרה לעניין תנאי הייצור, האחסון וההובלה של מזון, ובכלל זה הגדרה כי הטמפרטורה של מזון מסוים לא תעלה על טמפרטורה מסוימת או לא תפחת מטמפרטורה מסוימת או הגדרת טווח טמפרטורות למזון מסוים, ויכול שתוגדר טמפרטורה שונה לייצור, לאחסון או להובלה, וכן למזון עצמו או לסביבתו;

"יבואן" – אדם העוסק בייבוא מזון;

---

48 ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

49 ס"ח התשי"ז, עמ' 44.

50 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

51 ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

52 ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

"יבואן רשום" – יבואן שבידו תעודת יבואן רשום תקפה המעידה על רישומו במרשם היבואנים לפי סעיף 102;

"ייצור" – פעילות מסוגי הפעילויות המפורטים בפסקאות (1) עד (6), והכול בין אם נעשית למטרות מכירה ובין אם לאו, ולמעט פעילות טיפול בתוצרת חקלאית –

(1) הכנת מזון;

(2) עיבוד מזון או טיפול בו בכל דרך שהיא ובכלל זה הקפאת מזון והפשרתו, והוספת תוסף מזון, חומר טעם וריח או חומר מסייע ייצור, וכן עיבוד כהגדרתו בסעיף 9;

(3) שינוי מזון מבחינת הצורה, הטיב, האיכות, ההרכב, הצבע או מכל בחינה אחרת;

(4) אריזה של מזון, למעט צירוף יחד, בעטיפה או בדרך אחרת של כמה אריזות של מוצרי מזון, מסומנים וארוזים מראש על ידי היצרן, ובלבד שאינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מוגדרת;

(5) סימון מזון, למעט סימון על גבי אריזת המזון, שאין לגביו הוראות בחקיקת המזון;

(6) אחסנה או הובלה בטמפרטורה מבוקרת, ובלבד שהיא מבוצעת על ידי מי שמקיים פעילות מהפעילויות לפי פסקאות (1) עד (5), כחלק בלתי נפרד מפעילות הייצור;

"יצרן" – אדם העוסק בייצור מזון;

"לשכת בריאות מחוזית" – לשכת בריאות של משרד הבריאות האחראית על מחוז, וכן לשכת הבריאות האזורית אשקלון;

"מזון" – כל חומר, מעובד, מעובד למחצה או שאינו מעובד, המיועד לצריכת אדם בבליעה, לעיסה או שתייה, או כל חומר שנעשה בו שימוש בתהליך ייצור, הכנה או עיבוד של מזון, לרבות גומי לעיסה, משקאות ומי שתייה כהגדרתם בסעיף 52א לפקודת בריאות העם, 1940[53], ולמעט –

(1) תמרוק, תכשיר או סמי מרפא, כהגדרתם בפקודת הרוקחים;

(2) מוצרי טבק כהגדרתם בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, התשמ"ג–1983[54];

(3) מכשיר המשמש לטיפול רפואי, כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה "ציוד רפואי" בחוק ציוד רפואי, התשע"ב–2012[55];

(4) סם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג–1973[56], וחומר אסור בהפצה כמשמעותו בחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג–2013[57], ובכלל זה כאשר נעשה שימוש בסם המסוכן או בחומר האסור בהפצה בתהליך הייצור של מזון אחר;

"מזון חדש" (novel food) – מזון או רכיב מזון שמתקיים בו אחד מהמפורטים בפסקאות (1) עד (4) והוא אינו תוסף תזונה או רכיב של תוסף תזונה או תוסף מזון שהשר קבע לגביהם שהם מותרים לשימוש ובהתאם לתנאים שקבע, וכן חומר מסייע ייצור או חומר טעם וריח –

[53] ע"ר 1940, עמ' (ע) 191, (א) 239.

[54] ס"ח התשמ"ג, עמ' 38.

[55] ס"ח התשע"ב, עמ' 1394.

[56] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

[57] ס"ח התשע"ג, עמ' 221.

(1) הוא בעל מבנה ראשוני חדש ברמה המולקולרית או עבר שינוי מכוון במבנה הראשוני ברמה המולקולרית ואין לגביו ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל לפני פברואר 2006;

(2) הוא מכיל אורגניזם שעבר שינוי בדרך של הנדסה גנטית (Genetically Modified Organism) או חלק ממנו;

(3) הוא מכיל צמח, בעל חיים, מיקרואורגניזם, פטרייה או אצה או שבודד מהם, שאין לגביהם ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל, ולמעט אנזימים;

(4) הוא יוצר בתהליך ייצור, למעט תהליך ניקוי וחיטוי, שלא נעשה בו שימוש בישראל לגבי המזון או רכיב המזון המסוים, והתהליך גרם לשינוי משמעותי בהרכב המזון, במבנהו או ברכיביו, והשפיע על ערכו התזונתי, על תכונותיו בקשר לחילוף החומרים בגוף או על רמת החומרים הבלתי רצויים במזון;

"מזון ייחודי" – תוסף תזונה, מזון חדש ומזון ייעודי;

"מזון ייעודי" – מזון המותאם לצרכים בריאותיים או תזונתיים מיוחדים בהתאם לגיל, מין ומצב תחלואה, שיש לעשות בו שימוש בפיקוח והתוויה רפואיים או תזונתיים, והמיועד להזנה מלאה או חלקית של מי שסובל מבעיות פיזיות או מטבוליות או מהפרעות במערכת העיכול, ובכלל זה הפרעות ספיגה, לעיסה או בליעה, והכול בין שנצרך בדרך של בליעה או לעיסה ובין בדרך אחרת, למעט בהזנה תוך–ורידית;

"מזון רגיל" – מזון שאינו מזון רגיש;

"מזון רגיש" – מזון שהשר הכריז עליו שהוא מזון רגיש לפי הוראות סעיף 59 או מזון שמנהל שירות המזון הכריז עליו שהוא מזון רגיש בהכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 62;

"מחולל מחלה" חיידק, נגיף, פטרייה, פריון (prion) ורעלן או תוצר שלהם, העלולים לגרום לליקוי בריאותי בבני אדם;

"מכירה" – בסיטונאות או בקמעונאות, באופן מקוון, ברוכלות או בכל דרך אחרת, בין בלא תמורה ובין בתמורה, ובכלל זה תמורה ישירה, עקיפה, מותנית או נדחית, ולרבות –

(1) הצעה למכור;

(2) פרסום והצגה;

(3) החלפה או המרה;

(4) אחסנה או החזקה;

(5) הפצה, הספקה או חלוקה;

(6) הובלה, משלוח או העברה;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך;

"מעבדה בישראל" – מעבדה לבריאות הציבור של משרד הבריאות או מעבדה מוכרת;

"מעבדה מוכרת" – מעבדה שהוכרה כמעבדה מוסמכת לבדיקת מזון לפי סעיף 170;

"מפקח" – מי שהשר הסמיכו לפי סעיף 244;

"מרשם היבואנים" – המרשם המתנהל לפי סעיף 102(ב);

"משווק" – מי שעוסק במכירת מזון;

"משווק גדול" – ספק גדול או קמעונאי גדול, כהגדרתם בחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד–2014[58];

"משקה משכר" – משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח; צוינה תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במכל, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה למידת התכולה;

"נושא משרה בתאגיד" – מנהל התאגיד, מנהל אבטחת איכות בתאגיד או כל תפקיד דומה גם אם תוארו שונה וכן כל בעל תפקיד בכיר בתאגיד בתחום איכות המזון ובטיחותו, ולרבות בעל שליטה בתאגיד; לעניין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968[59];

"נותן רישיון ייצור" – מנהל שירות המזון או רופא מחוזי;

"ניהול סיכונים" – ניהול סיכונים מקובל בתחום בטיחות המזון במדינות מפותחות המתייחס לסיכון הנשקף מהמזון;

"נמל" – נמל ימי, נמל תעופה או מעבר יבשתי;

"סימון מזון" – מידע על מזון, בין באמצעות תווית ובין בדרך אחרת, לרבות ציונו, כינויו, התווייתו או תיאורו בדרך אחרת, ובכלל זה אזהרות, וכן כל דבר מודפס, מצויר או מתואר בדרך אחרת, והכול בין שהוא מופיע על מזון, ובין שהוא צמוד אליו, קשור אליו, ארוז עמו, מופיע על כלי קיבול של המזון או חלק בלתי נפרד מאריזתו;

"סמל תנאי ייצור נאותים" – סמל שקבע השר לפי סעיף 48;

"עוסק במזון" – מי שעיסוקו במזון;

"עיסוק במזון" – ייצור, ייבוא או מכירה של מזון;

"עקיבות" – היכולת לאתר ולעקוב אחר מזון וחומרי גלם ששימשו לייצורו או חומר אחר המיועד או הצפוי להיות משולב במזון, והכול בכל אחד מהשלבים של הייצור, הייבוא או המכירה ולרבות היכולת לעקוב אחר בדיקות, מפרטים ואישורים, מגורמים בישראל ובחוץ לארץ, ומגורמים שהחזיקו, אחסנו, הובילו או עיבדו בכל דרך שהיא את חומרי הגלם או המזון;

"פעילות טיפול בתוצרת חקלאית" – כל אחת מאלה:

(1) איסוף, מיון ואריזה של ביצים טריות ובקליפתן, וכן סימון על גבי ביצים כאמור; לעניין זה "טריות" – לאחר ההטלה, בלא טיפול כלשהו, למעט שטיפה, שימון או ציפוי;

(2) גידול וטיפוח בעלי חיים שבשרם או תוצרתם מיועדים למאכל אדם, המתתם ושחיטתם;

(3) גידול, קטיף, איסוף, מיון, אריזה וסימון של תוצרת חקלאית מן הצומח, טרייה לאחר הקטיף או האיסוף ובלא עיבוד, וכן פעולות הבחלה או חיתוך שמתבצעות בבית אריזה של ירקות או פירות לפי חוק לפיקוח על ייצור הצמח ושיווקו, התשע"א–2011[60];

(4) דיג ומיון של דגים, לרבות סרטנים ורכיכות, בסמוך לאחר הדיג;

(5) ציד;

---

[58] ס"ח התשע"ד, עמ' 438.

[59] ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

[60] ס"ח התשע"א, עמ' 1075.

(6) חליבה, אחסון חלב גולמי והובלתו עד שער המחלבה;

(7) כל השלבים של ייצור דבש בכוורת עד רדייתו מהכוורת;

(8) טיפול בבשר גולמי המתבצע במפעל לבשר גולמי כהגדרתו בסעיף 177;

"פקודת בריאות הציבור (מזון)" – פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983[61];

"פקודת ההסגר" – פקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א–1981[62];

"פקודת הייבוא והייצוא" – פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט–1979[63];

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה–1985[64];

"פקודת הרוקחים" – פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א–1981[65];

"רופא מחוזי" – רופא הממונה על לשכת בריאות מחוזית, לרבות רופא אזורי בלשכת הבריאות האזורית אשקלון, ואם לא מונה רופא אזורי כאמור, רופא נפתי בלשכת הבריאות האזורית אשקלון;

"רופא ממשלתי" – כל אחד מאלה:

(1) רופא מחוזי, רופא הממונה עליו ורופאים הכפופים לו במחוז או בנפה;

(2) רופא וטרינר שהוסמך כרופא ממשלתי על ידי מנהל היחידה הווטרינרית, והוא אחד מאלה: עובד המדינה, עובד רשות מקומית או עובד התאגיד; לעניין פסקה זו, "תאגיד" ו"מנהל היחידה הווטרינרית" – כהגדרתם בסעיף 177;

(3) בתקופת המעבר כהגדרתה בסעיף 223 – גם רופא וטרינר שהוא עובד רשות מקומית או רופא וטרינר כאמור בסעיף 230(א)(2);

"רישיון אחסנה" – רישיון לאחסון בטמפרטורה מבוקרת לפי סעיף 150(א)(1);

"רישיון הובלה" – רישיון להובלה בטמפרטורה מבוקרת שניתן לפי סעיף 149(1);

"רישיון ייצור" – רישיון לייצור מזון שניתן לפי סעיף 29;

"רישיון עסק" – רישיון, היתר, לרבות היתר זמני או אישור לפי חוק רישוי עסקים, שעניינו מזון, לרבות הובלת מזון או אחסון מזון;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית, או איגוד ערים לרבות איגוד ערים לשירותים וטרינריים;

"הרשם" – רשם של יבואני מזון שמונה לפי סעיף 102(א);

"שיווק קמעונאי" – מכירת מוצר ישירות לצרכנים;

"שירות הסגר" – כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת ההסגר;

"שירות המזון" – שירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

"תבלין" – צמח או חלקי צמחים המוספים למזון לשיפור טעמו או ריחו בלבד, בין שעברו תהליך של עיבוד פיסיקלי כגון ייבוש ובין שלא עברו תהליך כאמור, ובלבד שלא עברו תהליך של פירוק כימי;

"תווית" – סימון המופיע על מזון, צמוד אליו, קשור אליו, ארוז עמו או כחלק בלתי נפרד מהאריזה ומתייחס למזון או לכלי קיבול המכיל אותו;

---

[61] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 749.

[62] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 747.

[63] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

[64] ס"ח התשמ"ה, עמ' 84.

[65] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

"תוסף מזון" – חומר שאינו נצרך ככלל כמזון כשלעצמו, ואינו משמש כרכיב אופייני של המזון, בין אם יש לו ערך תזונתי ובין אם לאו, והוספתו למזון היא למטרה טכנולוגית בייצור, בהובלה או באחסון, והוא, תוצרי הלוואי שלו או תוצרי הפירוק שלו, נועדים, צפויים או הופכים למרכיב במזון, באופן ישיר או עקיף, או נותרים במזון באופן המשפיע בצורה אחרת על תכונות המזון, ולמעט מזהם, חומר טעם וריח וחומר המוסף למזון כרכיב תזונה;

"תוסף תזונה" – ויטמין, מינרל, חומצת אמינו, צמח או מזון אחר, לרבות תמצית, מיצוי, רכיב, תוצר פירוק, נגזרת או תערובת של כל אחד מאלה, ודרך צריכתם המקובלת וייעודם הם להשלמת תזונה באמצעות מקור מרוכז של רכיבי תזונה, ולמעט –

(1) תכשיר רשום כפי שנרשם בפנקס התכשירים המתנהל לפי סעיף 47א לפקודת הרוקחים;

(2) צמח מרפא לפי פקודת הרוקחים, ובלבד שאינו נצרך כמזון שגרתי;

"תחנת הסגר" – מקום בנמל או בסמוך לו שיש בו שירות הסגר, כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת ההסגר;

"תנאי ייצור נאותים" – תנאי בקרה, לרבות בקרת איכות ובטיחות, לפי תקנים בין־לאומיים מקובלים שנועדו להבטיח את התקיימותם של התנאים, התקנים או ההוראות המהותיים החלים על ייצור ושיווק המזון, לרבות לפי הוראות ותנאים שהורה היצרן בעניינים אלה;

"תעודות" – כל אחת מאלה:

(1) אישור מוקדם לייבוא;

(2) אישור קבלת הצהרה;

(3) תעודת יבואן רשום;

(4) תעודת שחרור;

"תעודת יבואן רשום" – כמשמעותה בסעיף 102;

"תעודת שחרור" – תעודה שמנפיק שירות ההסגר ליבואן לשם שחרור של משלוח מזון מתחנת הסגר, לפי הוראות סעיף 81;

"תקנים בין־לאומיים מקובלים" – התקנים בתחום הבטיחות במזון המנויים להלן, הכוללים הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור וההובלה של המזון, ניתוח סיכון לנקודות פיקוח קריטיות (HACCP – Hazard Analysis Critical Control Points), ואמצעים לשמירה על עקיבות המוצרים ואיסוף יזום שלהם מן השוק:

(1) תקנים של המכון הבין־לאומי לתקינה The International Organization for Standardization (ISO);

(2) תקני ה־Food Hygiene Basic Texts של Codex Alimentarius;

(3) כל תקן בין־לאומי או אסדרה בין־לאומית אחרים המקובלים בקרב המדינות המפותחות, שקבע השר לעניין זה;

"השר" – שר הבריאות.

פרק ב': הבטחת תקינות המזון ואיכותו

מניעת סכנה לבריאות הציבור והבטחת תקינות המזון ואיכותו

3. (א) השר, באישור הוועדה, רשאי להתקין תקנות לשם הגנה על בריאות הציבור, ובכלל זה הוראות בדבר נקיטת אמצעים למניעת סכנה לבריאות הציבור ממזון או מעיסוק במזון, למניעת חשש לסכנה לבריאות הציבור כאמור או למניעת מעשה או מחדל העלולים להביא לחשש כאמור.

(ב) השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע בתקנות הוראות לשם שמירה על בטיחותו של מזון, איכותו ותקינותו, ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1) בטיחותו, איכותו, מהותו ותכונותיו של מזון, לרבות פירוט של דרישות או תקנים שיחולו בנוגע למזון;

(2) סימון נאות של מזון, לרבות סימון תזונתי של סוכרים במזון, הימצאות גלוטן במזון, חובת סימון אזהרת חנק על גבי אריזות של מוצרים מסוימים וסימון אזהרה בשלט במקום הממכר נוסף על אזהרה על אריזת מוצרים, לרבות בדרך של פרסום, וכן לעניין שפת הסימון;

(3) נטילת דוגמאות מזון ובדיקתן;

(4) אריזת מזון וחומרים הבאים במגע עם מזון.

(ג) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו דרך כלל או ביחס לאזור או למקום שיפורטו, וכן יכול שיהיו כלליות או לקבוצות או לסוגים שונים של מזון או למזון מסוים, לרבות לאוכלוסייה שלה מיועד המזון, ויכול שיאסרו, יגבילו או יתירו סימון או פרסום לגבי עניין מסוים שנקבע בהן במפורש.

(ד) במקרה של סתירה בין תקנות לפי חוק זה, בנושאים המפורטים להלן, ובין הוראות תקן רשמי החל על מזון או חומרים הבאים עמו במגע, יגברו הוראות התקנות:

(1) מזהמים כימיים;

(2) מזהמים ביולוגיים;

(3) שאריות חומרי הדברה;

(4) תוספי מזון;

(5) חומרי טעם וריח;

(6) חומרים מסייעי ייצור;

(7) טמפרטורה מבוקרת;

(8) אורך חיי מדף מרביים;

(9) סימון מזון שעניינו הרכב המזון, השימוש בו או צריכתו, הנדרש לצורך בטיחות המזון ובריאות הציבור;

(10) מזון ייחודי.

(ה) תקנות בעניין טיפול בבשר גולמי המתבצע במפעל לבשר גולמי כהגדרתו בסעיף 177, טעונות התייעצות עם שר החקלאות ופיתוח הכפר, למעט אם התקנות מסדירות שיווק של בשר או מסדירות את תהליך הייצור של מזון מסוים או סוג מסוים של מזון, והפעילות היא חלק משיווק הבשר או מתהליך הייצור, לפי העניין.

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון בניגוד לחיקוק

4. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון בניגוד לחיקוק המנוי בפסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחיקוק כאמור.

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון פסול

5. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(1) המזון אינו ראוי למאכל אדם;

(2) המזון יוצר, יובא או נמכר בתנאי תברואה בלתי נאותים;

(3) יש במזון חומר רעיל או מזיק, מהסוגים כמפורט בתוספת הראשונה, אלא אם כן הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה כאמור;

(4) יש במזון חומר מחולל מחלה בבני אדם, אלא אם כן הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה;

(5) נמצא במזון גוף זר שאינו חלק מהחומרים המשמשים באופן שיטתי בייצור אותו מזון;

(6) אריזת המזון נפגמה באופן העלול לחשוף את המזון בתוכה לזיהום, לגורמי סיכון סביבתיים או לרקב;

(7) המזון התקלקל, ובלבד שהקלקול אינו על פי אופיו והרכבו של המזון, ולרבות כל אחד מאלה:

(א) אריזתו התנפחה;

(ב) יש בו עובש נראה לעין;

(ג) רכיב בו תסס או החמיץ.

(ב) המזון יוצר, יובא או נמכר שלא בהתאם להוראות שחלות עליו, לפי העניין, לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים.

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון שיש בו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון או באיכותו

6. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון שיש בו ליקוי מהליקויים המפורטים להלן במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו:

(1) המזון רקוב או שיש בו רקב;

(2) המזון עבר שינוי לא אופייני של צבע, מרקם, ריח או טעם שלא כחלק שיטתי מתהליך ייצורו;

(3) המזון הושחת;

(4) נמצא במזון או התווסף לו או לאריזתו, חומר רעיל או מזיק, דבר אחר שלא צריך להימצא בו, או מזהם, ובכלל זה מזהם ביולוגי או כימי;

(5) חסר בו רכיב או חומר שצריך להימצא בו, כולו או חלקו, והכול בין שהרכיב או החומר מופיע ברכיבי המזון על גבי התווית ובין אם לאו.

הצעת מזון לציבור העלול לפגוע בבריאותו

7. לא יציע אדם לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, והכול אם הוא עלול לפגוע בבריאות של אדם.

הוספת חומרים למזון

8. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, אלא אם כן השר קבע כי התוסף או החומר מותרים לשימוש ובתנאים שקבע.

(ב) (1) לא ייצר יצרן מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור שנקבעו לגביו הוראות בתקנות, אלא בהתאם לאותן הוראות.

(2) לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון הכולל חומר כאמור בפסקה (1) אלא בהתאם להוראות כאמור באותה פסקה.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק של תוספי מזון, חומרי טעם וריח וחומרים מסייעי ייצור או שימוש בהם בייצור מזון.

9. (א) בסעיף זה –

"בהמות" – רשימת הבהמות כמפורט בתוספת הראשונה לפקודת מחלות בעלי חיים;

"בעלי חיים החיים במים" – דגים, לרבות סרטנים ורכיכות;

"בשר" – חלקים ניתנים לאכילה של בהמות, עופות ובעלי חיים החיים במים, עם עצמות או בלעדיהן ועם עור או בלעדיו;

"בשר טרי" – בשר שלא עבר עיבוד כלשהו, למעט צינון בטמפרטורה שלא עלתה על ארבע מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס, ובלבד שנשמרו טעמו, צבעו, ריחו ומרקמו הטבעיים של הבשר;

"בשר מיושן" – שרירי שלד של בשר בהמות טרי שעברו תהליך של הבחלה טבעית בטמפרטורה שלא עלתה על שתי מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס במשך ארבעה עשר ימים רצופים לפחות;

"בשר מיושן קפוא" – בשר מיושן שהוקפא לאחר תהליך ההבחלה;

"בשר קפוא" – בשר שלא עבר עיבוד כלשהו, למעט הקפאה בטמפרטורה פנימית שלא עלתה על 18 מעלות צלסיוס מתחת לאפס;

"מוצר בשר מעובד" – מוצר המיוצר מבשר טרי או מבשר קפוא שעבר עיבוד, ושאינו מוכן לאכילה, לרבות מוצר המכיל בשר;

"עופות" – רשימת העופות כמפורט בתוספת הראשונה לפקודת מחלות בעלי חיים;

"עיבוד" – עיבוד מכל סוג שהוא של בשר, לרבות הוספת מים, תבלינים, חומרי כבישה או חומרים אחרים, וכן הפשרה וכבישה, ולמעט טיפול בבשר גולמי.

(ב) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור בשר כבשר טרי, כבשר מיושן, כבשר מיושן קפוא או כבשר קפוא, אלא אם כן הוא בשר טרי, בשר מיושן, בשר מיושן קפוא או בשר קפוא, בהתאמה.

(ג) עוסק במזון לא יוסיף למוצר בשר מעובד בתהליך עיבודו חומר מכל סוג שהשר קבע לגביו הגבלות או איסורים לפי הוראות סעיף קטן (ו)(1).

(ד) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מוצר בשר מעובד אלא אם כן הוא מסומן במילים "מוצר בשר מעובד", "מוצר עוף מעובד" או "מוצר דג מעובד", בהתאמה, למעט אם קבע השר אחרת לעניין סימון מוצר כאמור ששיעור הבשר שהוא מכיל נמוך משיעור שיקבע.

(ה) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מוצר בשר קפוא שהופשר אלא אם כן הוא ארוז מראש ומסומן במילים "מוצר בשר מעובד מופשר".

(ו) השר, באישור הוועדה, יקבע בתקנות את כל אלה, ורשאי הוא לקבוע הוראות כלליות או לסוגים שונים של מוצר בשר מעובד:

(1) סוגי חומרים שאסור להוסיפם למוצר בשר מעובד והגבלות על הוספת חומרים למוצר כאמור ועל אופן שיווקו;

(2) אופן סימון שיעור המים שמכיל מוצר בשר מעובד שלא עבר טיפול בחום, ודרכי חישוב של שיעור המים המוסף במוצר בשר מעובד מסוים;

(3) אופן סימון מוצר בשר טרי, בשר מעובד, בשר מיושן, בשר מיושן קפוא, ובשר קפוא, לרבות אופן סימון החומרים והמים שהוספו במהלך העיבוד, גודל האותיות, וכללים נוספים בדבר האריזה.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סעיף 8.

הסדרת חומרים הבאים במגע עם המזון

10. לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון שאריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, נאסרו או הוסדרו בחקיקת המזון, אלא כאמור בחקיקה האמורה.

הסדרת שימוש בשאריות מזון

11. (א) בסעיף זה, "שאריות" – מזון שניטש, הושלך או נזרק, לרבות מה שנותר ממזון שהועמד בבית אוכל לצריכתו של אדם.

(ב) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור שאריות מזון ובכלל זה מזון המכיל או יוצר משאריות למעט במקרים שעליהם הורה מנהל שירות המזון ופורסמו ברשומות.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להורות, בהוראה שתפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט, כי מה שנותר ממזון לאחר עיבודו ייחשב שאריות לעניין סעיף זה; הוראה לפי סעיף זה יכול שתהיה, בין השאר, בנוגע למזון מסוים או בנוגע לדרך עיבוד מסוימת.

תאריך אחרון לשימוש או תאריך אחרון מומלץ לשימוש במזון

12. (א) לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, כפי שקבע היצרן, חלף.

(ב) לא יעשה יצרן שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו כפי שקבע היצרן של אותו מזון, חלף.

(ג) לא יעשה יצרן שימוש במזון שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו כפי שקבע יצרן המזון האמור, חלף, ואולם בעל רישיון ייצור רשאי לעשות שימוש בתהליך ייצור בחומר גלם שאינו מזון רגיש או מזון ייעודי ושהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו חלף, אם ניתן לכך אישור ממנהל שירות המזון או אם התקיימו ביצרן כל אלה:

(1) בידיו אישור מגוף המנוי בסעיף 42(ב)(1) או (2) המעיד כי ייצור המזון במפעל שלו נעשה בהתאם לתקנים בין־לאומיים מקובלים שפרסם מנהל שירות המזון כאמור באותו סעיף;

(2) הוא קיבל את אישורו בכתב של יצרן חומר הגלם להארכת תקופת השימוש מעבר לתאריך האחרון המומלץ לשימוש כפי שיקבע, ובלבד שהאישור ניתן לפני אותו תאריך;

(3) יש לו נוהל להארכת חיי מדף, שאישר מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, ככל שאין נוהל כאמור במסגרת מערכת כאמור בפסקה (1);

(4) הוא שומר את האישורים הנדרשים לפי סעיף קטן (א), כל עוד המזון המיוצר לא הועבר לאחר.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), לא יראו באחסנה או בהובלה של מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, חלף, הפרה של הוראות סעיף זה, אם המזון כאמור מאוחסן במחסן או באמצעי ההובלה בנפרד מיתר המזון ומסומן באופן ברור ובולט כי הוא אינו מיועד למכירה אלא להשמדה או להחזרה ליצרן או ליבואן, לפי העניין.

(ה) על אף האמור בסעיף זה, השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע תנאים לעניין שימוש במזון שחלף התאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, או מכירתו, ורשאי הוא לקבוע הוראות שונות לגבי סוגי מזון שונים ולגבי עוסקים שונים במזון.

איסור ייחוס סגולות מרפא למזון

13. לא ייחס אדם למזון סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו, או של מניעת מחלה, ריפוי שלה, הקלה או סיוע בהתמודדות עמה או עם תסמיניה, בדרך של סימון, או פרסום, אלא אם כן הותר הדבר לפי חוק זה.

התאמת הסימון והמסמכים למזון

14. (א) לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון המסומן בסימון שאינו תואם את המזון, אלא אם כן הותר הדבר בחקיקת המזון.

(ב) לא ימסור ולא יפרסם יצרן או יבואן מידע הנוגע למזון שהוא מייצר או מייבא, לפי העניין, ושאינו תואם את המזון, ובכלל זה מידע הנוגע לתהליך ייצור המזון, מהותו, רכיביו או תכונותיו.

(ג) לא ימסור ולא יפרסם משווק מידע –

(1) בנוגע למזון שאינו ארוז מראש בידי היצרן – אם המידע אינו תואם את המזון;

(2) בנוגע למזון הארוז מראש בידי היצרן – אם המידע אינו תואם את המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הציבור.

סימון מזון

15. (א) יצרן או יבואן יסמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בהתאם לחיקוקים אלה ולא יאוחר מהמועדים הקבועים בסעיף קטן (ב) או בסעיף 90, לפי העניין:

(1) הוראות לעניין סימון שנקבעו בתקנות לפי חוק זה;

(2) סימונים כפי שנקבעו באחד או יותר מאלה:

(א) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(ב) תקנות או צווים, שהותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות או בהסכמתו, לפי סעיף 37(ב) לחוק הגנת הצרכן;

(ג) צווים לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) הוראות לפי פסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", שעניינן סימון מזון.

(ב) יצרן ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א) בטרם הובלת המזון למחסן שנמצא מחוץ לאתר הייצור או למשווק, אלא אם כן נקבע אחרת ברישיון הייצור שלו.

(ג) יבואן ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א), בהתאם להוראות סעיף 90.

(ד) משווק יסמן את המזון או את אריזתו בהתאם להוראות כאמור בסעיף קטן (א) החלות על פעולתו כמשווק או נוגעות למקום ממכר המזון.

איסור שינוי סימון

16. (א) לא ישנה אדם סימון שנדרש לפי חקיקת המזון וסומן על גבי מזון, ובכלל זה, לא יסתירו, לא יסירו, לא יוסיף על גביו ולא יימחקו, אלא אם כן הדבר הותר לפי חקיקת המזון.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע הוספת סימון שנדרש לפי דין אחר או סימון שאין לגביו הוראות בחקיקת המזון, ובלבד שאין בהוספת הסימון כדי להפר את הוראות סעיף קטן (א).

(ג) (1) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו־(ב), מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי להתיר ליצרן או ליבואן, בכתב, לבקשתו, לשנות סימון כאמור בסעיף קטן (א), בהתאם להוראות שבהיתר, אף אם לא נקבעה בחקיקת המזון הוראה לעניין שינוי סימון כאמור.

(2) ההיתר יכול שיינתן במקרים של טעות בסימון, של חשש כי סימון קיים עשוי להטעות את הציבור או אם הוברר, מטעמים מיוחדים, כי יש צורך בהבטחת התאמה של המידע בסימון למזון.

(3) ההיתר יפורסם באתר האינטרנט בהשמטת פרטי המבקש או המוצר, אלא אם כן סבר מנהל שירות המזון כי מדובר בהיתר שאין בו עניין לציבור או לעוסקים אחרים במזון.

איסור הטעיה בנוגע למהותו או לאיכותו של מזון

17. עוסק במזון לא יעשה אחד מאלה במטרה להטעות את מקבל המזון בנוגע למהותו או לאיכותו של מזון:

(1) לעניין יצרן – הוספת חומר או רכיב למזון בעת ייצורו או הכנתו, טיפול במזון או עיבודו בדרך כלשהי, באופן המשנה או מסווה את מהותו או איכותו, או מגדיל את הנפח, המשקל או המידה של המזון;

(2) לעניין יצרן, יבואן או משווק – סימון מזון בניגוד להוראות סעיפים 15 ו־16, או תיאור מזון באמצעות תווית, מסמך, פרסומת או הצגה אחרת של מידע באופן שאינו תואם את המזון או את תכונותיו;

(3) לעניין משווק – מכירת מזון שהוסף לו חומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שסומן או תואר כאמור בפסקה (2).

הסדרת ייצור, ייבוא ומכירה של מזון ייחודי והכרה במזון כמזון חדש

18. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון ייחודי, אלא אם כן הותר הדבר לפי חוק זה ובתנאים שהותר.

(ב) יצרן או יבואן רשאי להגיש למנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך בקשה להכרה במזון כמזון חדש.

(ג) רשימת מזונות שהוכרו כמזונות חדשים לפי סעיף זה תפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ומכירה של מזון ייחודי, ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1) בקשות להכרה בסוגי מזון כמזון חדש כאמור בסעיף קטן (ב), תנאים לאישורן, ואגרות בעד בקשות להכרה כאמור;

(2) סימון מזון ייחודי, ייצורו, ייבואו או מכירתו.

תקנות בעניין משקאות משכרים

19. (א) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין החלת הוראות חוק זה על ייצור, ייבוא, שיווק וייצוא של משקאות משכרים, ובכלל זה הדרישה להעדר עבר פלילי, בשינויים ובתנאים שיקבע.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לעניין דרישה כי יצרן משקאות משכרים יהיה בעל האישורים הנדרשים כדין לצורכי מס.

(ג) הוראות לפי סעיף זה בעניין ייצוא משקאות משכרים ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה.

פרק ג': הסדרת ייצור מזון

סימן א': חובות יצרן

חובות יצרן

20. לא ייצר אדם מזון, אלא בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון והוראות חוק זה.

רישיון ייצור ותנאיו

21. (א) לא ייצר אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו רישיון ייצור תקף לאתר ייצור המזון.

(ב) לא ייצר אדם מזון אלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו לייצר ברישיון הייצור.

אישור ייצור נאות ותנאיו

22. (א) לא ייצר אדם מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות לפי סעיף 41, אלא אם כן יש בידיו אישור ייצור נאות.

(ב) חלה על אדם חובה לקבל אישור ייצור נאות כאמור בסעיף 41, או שהוא קיבל היתר סימון בסמל תנאי ייצור נאותים לפי סעיף 46, לא ייצר מזון אלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות.

חובת סימון מזון

23. (א) יצרן מזון יסמן את המזון שייצר בהתאם לדרישות חקיקת המזון החלות על אותו המזון; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מחובתו לעמוד בדרישות סימון לפי כל דין אחר.

(ב) נקבעה בחקיקת המזון הוראה לגבי אורך חיי מדף, יסמן יצרן מזון את המזון שאותו ייצר בהתאם להוראה זו; לא נקבעה בחקיקת המזון הוראה כאמור – יקבע יצרן המזון את אורך חיי המדף של המזון שאותו ייצר ויסמן אותו אלא אם כן חקיקת המזון פוטרת אותו.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף 15 ו־23(א), קבע יצרן מזון כי נדרש להחזיק את המזון בטמפרטורה מוגדרת לצורך שמירה על בטיחות המזון, יסמן זאת על גבי המזון.

אישור פעילות ייצור שהיא פעילות הכנה או אריזה של מזון לקראת מכירתו לצרכן

24. (א) על אף האמור בסעיף 21, ביצוע פעילות ייצור במזון שהיא פעילות הכנה או אריזה לקראת מכירתו לצרכן, על ידי המשווק באתר המכירה לצרכן (בסעיף זה – פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן), אינה טעונה רישיון ייצור, ואולם לא יבצע אדם פעילות כאמור אלא אם כן ניתן לו אישור פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן ובהתאם לתנאיו.

(ב) על מתן אישור לפעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן יחולו הוראות סימן ב׳ לפרק זה, בשינויים המחויבים, ובשינויים נוספים שהשר רשאי לקבוע.

(ג) מנהל שירות המזון יפרסם ברשומות הודעה על –

(1) פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן שאינה טעונה אישור לפעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן, ורשאי הוא לקבוע בהודעה תנאים לעניין ביצוע פעילות בלא אישור כאמור; הודעה כאמור תפורסם גם באתר האינטרנט;

(2) סוגי פעילויות שבנסיבות האמורות בהודעה ייחשבו פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן.

פטור להכנת מזון בבית אוכל

25. (א) על אף האמור בסעיף 21, הכנת מזון בבית אוכל אינה טעונה קבלת רישיון ייצור, ובלבד שלא יותר מ־30% מהמזון שמכינים בו, בממוצע, בשבוע, נועד להספקה לגופים אחרים שאינם הסועדים לשם צריכה מחוץ לבית האוכל.

(ב) בסעיף זה, "בית אוכל" – עסק שבו מכינים ומגישים מזון המיועד דרך כלל לאכילה במקום העסק ובסמוך למועד הכנתו, ובכלל זה בית קפה, מסעדה, מזנון ועסק של מזון מהיר.

פטור להכנת מזון במטבח מוסדי

26. (א) על אף האמור בסעיף 21, הכנת מזון במטבח מוסדי אינה טעונה קבלת רישיון ייצור, ובלבד שלא יותר מ־30% מהמזון שמכינים בו, בממוצע, בשבוע, נועד להספקתו לגופים אחרים שאינם הסועדים, לשם צריכה מחוץ למוסד או לעסק, או שהוא מספק לגופים אחרים כאמור 1,000 ארוחות לפחות בממוצע, ביום עבודה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), ראה השר כי הדבר דרוש לשם שמירה על בריאות הציבור, רשאי הוא, באישור הוועדה, לקבוע כי מטבח מוסדי יהיה טעון רישיון מטבח מוסדי בהתאם לתנאים שיקבע; קביעה כאמור יכול שתהיה לפי סוג המטבח המוסדי, סוגי המזון שמכינים בו, היקף פעילותו או מערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, ורשאי הוא לקבוע כאמור הוראות לעניין בקשה לקבלת רישיון או חידושו, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לה, אופן הטיפול בה, תוקף הרישיון והנסיבות והדרך לביטול רישיון כאמור, התלייתו או הגבלתו.

(ג) תקנות לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו –

(1) לעניין מטבח מוסדי במלון – בהתייעצות עם שר התיירות;

(2) לעניין מוסד חינוך או מעון יום – בהתייעצות עם שר החינוך או שר הכלכלה, לפי העניין.

(ד) קבע השר כי מטבח מוסדי טעון רישיון מטבח מוסדי, לא ייצר אדם מזון במטבח מוסדי אלא אם כן קיבל רישיון כאמור ובהתאם לתנאיו.

(ה) בסעיף זה, "מטבח מוסדי" – בית אוכל במוסד או בעסק, שמכינים ומגישים בו מזון המיועד לצריכת העובדים המועסקים באותו מוסד או עסק או לצריכת קבוצה מוגדרת של אנשים השוהים באותו מוסד או עסק, ובכלל זה מטבח של גן אירועים, אולם אירועים, מלון, מוסד רפואי, מוסד חינוך או בית אבות.

פטור בתקנות מחובות יצרן

27. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות פטור אלה:

(1) פטור מחובת רישיון ייצור או מהחובה לקבל אישור ייצור נאות למטרות מסוימות וכן לסוגים מסוימים של פעילות ייצור או של מזון, ורשאי הוא לקבוע תנאים לפטור כאמור, ובכלל זה עמידת הזכאי לפטור בתנאים הקבועים לפי פרק זה;

(2) פטור או הקלות מחובות לפי פרק זה בייצור מזון כחלק ממחקר ופיתוח של מזון, ובלבד שאינו מיועד למכירה.

סימן ב': רישיון ייצור

הגשת בקשה לרישיון ייצור

28. (א) המבקש רישיון ייצור או חידוש רישיון ייצור יגיש, ללשכת הבריאות המחוזית במחוז שבו נמצא אתר הייצור שבעבורו התבקש הרישיון, בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים (בסעיף זה – מסמכים), בהתאם לתקנות לפי סעיף 49.

(ב) מי שמייצר מזון ביותר מאתר ייצור אחד, יגיש בקשה נפרדת לכל אחד מאתרי ייצור המזון, בכפוף להוראת סעיף קטן (ג).

(ג) לא ייקבע תנאי שונה לשני אתרי ייצור שאין שוני מהותי ביניהם בשים לב לסוג המזון המיוצר בהם, גודלם, תהליכי הייצור והיקפם, אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ד) נותן רישיון ייצור רשאי לדרוש ממבקש רישיון הייצור או חידושו מסמכים נוספים הנחוצים לו לשם החלטה בדבר עמידת המבקש בתנאים לפי סעיף 30.

(ה) החלטה בבקשה למתן רישיון ייצור או לחידושו תינתן בתוך 90 ימים מהמועד שבו הוגשה הבקשה המלאה ללשכת הבריאות המחוזית כאמור בסעיף קטן (א), ובכלל זה כלל המסמכים שנדרש לצרף לבקשה; לעניין זה, יראו בהגשת בקשה לאחר החלטה על דחיית בקשה למתן רישיון ובה מסמכים המעידים על השלמת דרישות שניתנו בהחלטה כאמור, כהגשת בקשה חדשה, והחלטה בבקשה החדשה תינתן בתוך 45 ימים ממועד הגשתה, למעט בנסיבות חריגות שבהן סבר נותן רישיון הייצור כי נדרשות השלמות שמהותן אינה מאפשרת השלמת הבדיקה בתוך תקופה כאמור.

(ו) בקשה לחידוש רישיון ייצור לפי סעיף קטן (א) תוגש לא יאוחר מ־90 ימים לפני מועד פקיעת הרישיון; הוגשה הבקשה במועד כאמור בצירוף המסמכים הנדרשים להחלטה ולא ניתנה החלטה בבקשה עד מועד פקיעתו, יראו את הרישיון כאילו הוארך תוקפו עד למועד ההחלטה בבקשה.

מתן רישיון ייצור

29. (א) נותן רישיון ייצור ייתן רישיון ייצור למבקש לאחר שמצא כי –

(1) הוא עומד בתנאים לייצור מזון לפי סימן זה ולפי סעיף 3;

(2) הוא עומד בהוראות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

(3) הוא, ובתאגיד – הוא או נושא משרה בתאגיד, לא הורשע בעבירה או לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת נותן רישיון הייצור, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור; מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותני רישיון הייצור לעניין סעיף זה.

(ב) ברישיון ייצור יצוינו סוג פעילות הייצור וסוגי המזון שבעל רישיון הייצור רשאי לייצר.

(ג) מנהל שירות המזון יפרסם באתר האינטרנט רשימה של בעלי רישיון ייצור תקף, בהתאם לסוג פעילות הייצור וסוג המזון שלגביהם ניתן הרישיון.

קביעת תנאים ברישיון ייצור

30. (א) נותן רישיון ייצור רשאי להתנות רישיון ייצור בתנאים, ובכלל זה תנאים מיוחדים הנדרשים לעניין ייצור המזון שניתן לגביו הרישיון, ככל שלא נקבעו לפי סעיפים 3 או 49 או לפי סעיף קטן (ב), ובכפוף להוראות סעיף 28(ג);

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לקבוע הנחיות לעניין התנאים שייקבעו ברישיון ייצור בהתאם לסוג המזון המיוצר; נקבעו הנחיות כאמור, לא ייקבעו ברישיון הייצור תנאים בניגוד להנחיות אלה, אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ג) נקבעו הנחיות לפי סעיף קטן (ב) לעניין סוג מזון מסוים וביקש נותן רישיון ייצור להתנות את רישיון הייצור של המזון המסוים בתנאי נוסף שלא לבעל רישיון מסוים, לא יעשה זאת אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ד) אין באמור בסעיפים קטנים (ב) ו־(ג) כדי לגרוע מסמכות נותן רישיון הייצור לקבוע תנאים נוספים ברישיון בהתאם לסעיף קטן (א) במקרים שבהם הדבר נדרש לאתר ייצור מסוים בהתאם למאפייניו.

(ה) תנאים נוספים לגבי רישיון ייצור קיים ייקבעו בהחלטה מנומקת בכתב, לאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

תקופת תוקפו של רישיון ייצור

31. (א) תוקפו של רישיון ייצור יהיה שנתיים, ואולם בחידוש רישיון רשאי נותן רישיון הייצור לחדשו לתקופה שבין שלוש לחמש שנים, והכול בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיוצר, סוג פעילות הייצור, היקף הייצור, השאלה אם יש בידו אישור ייצור נאות או היתר לסימון בסמל תנאי ייצור נאותים, מערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, התקופה שבה הרישיון נמצא בידי בעל הרישיון והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי נותן רישיון הייצור, בהחלטה מנומקת, לקבוע כי תקופת הרישיון או רישיון שחודש, לפי העניין, תהיה קצרה מהאמור בסעיף קטן (א), אך לא תפחת משלושה חודשים, אם ראה צורך בכך לשם שמירה על בריאות הציבור.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן רישיון הייצור לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקופת תוקפם של רישיונות שחודשו לפי סעיף קטן (א), ובכלל זה לפי סוג המזון או סוג פעילות הייצור.

שמירת מסמכים בידי יצרן לשם עקיבות

32. (א) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע את המסמכים ואת פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים, הנדרשים לשם עקיבות המזון, שיישמרו אצל היצרן משלב חומרי הגלם ששימשו לייצור המזון בכל שלבי הייצור והשלבים שהמזון מצוי אצלו וכל עוד המזון לא הועבר לשם מכירה; תקנות כאמור יכול שיקבעו דרישות שונות לגבי סוגי מזון מסוימים בהתחשב, בין השאר, בתנאי ייצורם, הובלתם ואחסונם.

(ב) יצרן ישמור את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א), בנוגע לכל אצוות מזון שייצר, למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהעדר סימון של מועד כאמור – משנה ממועד העברת המזון לאחר כפי שמצוין בתעודת המשלוח.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

33. חל שינוי במסמכים שנכללו בבקשה לרישיון ייצור כמשמעותם בסעיף 28, ידווח המבקש או בעל רישיון הייצור, לפי העניין, על השינוי ללשכת הבריאות המחוזית שלה הגיש את הבקשה לרישיון ייצור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה.

הגבלת רישיון ייצור, התלייתו, ביטולו, סירוב לחדשו או צמצום הפעילות המותרת על פיו

34. (א) נותן רישיון ייצור רשאי להגביל רישיון ייצור, להתלותו, לבטלו, לסרב לחדשו אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) הרישיון ניתן על סמך מידע חלקי, שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד לפני נותן רישיון הייצור במועד מתן הרישיון, לא היה נותן את הרישיון;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת הרישיון;

(4) מבקש רישיון הייצור או חידושו, בעל רישיון הייצור או נושא משרה בתאגיד שהוא מבקש או בעל רישיון, הפר תנאי מתנאי הרישיון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי שנקבעו לפי פרק זה, או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון;

(5) בעל רישיון הייצור או אחראי מטעמו סירב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף 36;

(6) בעל רישיון הייצור או האחראי מטעמו על הייצור, גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם נותן הרישיון לא יורה על ביטול רישיון ייצור, על סירוב לחדשו או על התלייתו לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל הרישיון או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לעניין אבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיקבע השר;

(7) השתנה פרט במסמכים, בטפסים או במידע שנמסרו לפי סעיף 28 אשר לו היה עומד לפני נותן רישיון הייצור במועד מתן הרישיון לא היה נותן את הרישיון לפי סימן זה.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן רישיון הייצור לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותן רישיון ייצור רשאי להתנות את החלטתו בתיקון ההפרה בתוך מועד שיקבע, במקרים המתאימים לכך, ובתנאים שיקבע.

תקופת התליה של רישיון ייצור

35. הוראה על התליית רישיון ייצור לפי סעיף 34 תינתן לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואולם נותן רישיון הייצור, באישור מנהל שירות המזון, רשאי להאריך התליה כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

התליה או הגבלה של רישיון ייצור בשל חשד לאי־עמידה בהוראות חקיקת המזון

36. (א) חשד נותן רישיון ייצור כי המזון שלגביו ניתן הרישיון אינו עומד בהוראות שנקבעו בחקיקת המזון או בהוראות שנקבעו לפי חוק זה, רשאי הוא להתלות או להגביל את הרישיון עד לבירור החשד האמור אם הדבר דרוש עקב חשש לפגיעה בבריאות הציבור או בבטיחות המזון.

(ב) התליה או הגבלה כאמור בסעיף קטן (א) תהיה עד לבירור החשד אך תוקפה לא יעלה על חודש; ואולם מנהל שירות המזון רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך תקופה זו בתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על חודש אחד נוסף.

הזדמנות לטעון טענות לפני התליה, ביטול או הגבלה של רישיון ייצור

37. לא יקבל נותן הרישיון החלטה לפי סעיפים 34, 35 או 36 אלא לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

התליית רישיון ייצור לאלתר בשל חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור

38. על אף האמור בסעיף 37 ובלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 34, היה לנותן רישיון הייצור יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל רישיון הייצור עילה מהעילות האמורות בסעיפים 34 או 36(א), וסבר כי קיים צורך דחוף ומיידי להתלות את רישיונו לאחר ששוכנע כי קיים חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את הרישיון לאלתר, בהחלטה מנומקת, ובלבד שייתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ־14 ימים ממועד ההחלטה.

מסירת הודעה לבעל רישיון ייצור

39. (א) הודעה מנומקת על החלטת נותן רישיון ייצור לפי סעיפים 34, 35, 36 או 38 תימסר בכתב לבעל הרישיון.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לפרסם באתר האינטרנט החלטה על ביטול רישיון ייצור.

מתן רישיון ייצור לאחר ביטולו

40. בוטל רישיון ייצור מטעמים שפורטו בסעיף 34, לא תידון בקשה של בעל רישיון הייצור שבוטל למתן רישיון ייצור חדש אלא בתום תקופה של 12 חודשים מיום הביטול; ואולם נותן רישיון ייצור רשאי לקצר תקופה זו, לבקשת בעל הרישיון, מנימוקים שיירשמו.

סימן ג': אישור ייצור נאות

חובת קבלת אישור ייצור נאות

41. (א) השר, בכפוף להוראות סימן ח', רשאי לקבוע בתקנות כי ייצור מזון מסוים או סוג מזון מסוים מחייב את היצרן בקבלת אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון, נוסף על קבלת רישיון ייצור, ורשאי הוא לקבוע, בין השאר, תנאים נוספים על האמור בסעיף 42, הנוגעים לבקרה ולפיקוח על הייצור ועל המכירה של המזון או של סוג המזון; תקנות כאמור ייקבעו לפי המלצת מנהל שירות המזון שתינתן בהתבסס על ניהול סיכונים.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין בקשה לקבלת אישור ייצור נאות או חידושו, ובכלל זה דרך הגשת הבקשה, המסמכים שיש לצרף לה, אופן הטיפול בה, דרך ביטול האישור והוראות שיחולו בעת ביטול האישור או התלייתו.

(ג) מנהל שירות המזון יפרסם באתר האינטרנט רשימה של בעלי אישור ייצור נאות ובעל היתר לסימון בסמל תנאי ייצור נאותים.

אישור תנאי ייצור נאותים כתנאי לקבלת אישור ייצור נאות

42. (א) לא ייתן מנהל שירות המזון אישור ייצור נאות אלא לאחר שהמבקש הגיש לו בקשה לפי סעיף 41, ולאחר שנוכח כי מתקיימים התנאים הנוספים שנקבעו לפי אותו סעיף, ככל שנקבעו.

(ב) לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) יצורף אישור מאחד הגופים המנויים להלן המעיד כי ייצור המזון במפעל שלו נעשה בהתאם לתקנים בין־לאומיים מקובלים שמנהל שירות המזון פרסם באתר האינטרנט כי ניתן לתת על בסיסם אישור עמידה בתנאי ייצור נאותים:

(1) גוף התעדה שקיבל הכרה מאחד הגופים הרשומים כחברים ב־IAF – International Accreditation Forum כמוסמך לתת אישור כאמור;

(2) רשות ממשלתית בישראל המוסמכת לפי דין לתת אישור כאמור.

תוקפו של אישור ייצור נאות

43. תוקפו של אישור ייצור נאות יהיה לשנתיים, ואולם בעת חידוש האישור רשאי מנהל שירות המזון לחדשו לתקופה שבין שלוש לחמש שנים, והכול בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיוצר, סוג פעילות הייצור, היקף הייצור, התקופה שבה האישור נמצא בידי בעל האישור, התקופה שנקבעה לרישיון הייצור שבידיו והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופות אלה.

ביטול אישור ייצור נאות, התלייתו או סירוב לחדשו

44. (א) מנהל שירות המזון רשאי לבטל אישור ייצור נאות, להתלותו או לסרב לחדשו אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) האישור ניתן על סמך מידע חלקי, שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד לפני מנהל שירות המזון במועד מתן האישור, לא היה נותן את האישור;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;

(4) מבקש האישור או חידושו, בעל האישור או נושא משרה בתאגיד שהוא מבקש או בעל אישור, הפר תנאי מתנאי האישור, או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, או שחדל מלקיים תנאי או הוראה כאמור;

(5) בעל האישור או האחראי מטעמו על הייצור, גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם מנהל שירות המזון לא יורה על ביטול אישור, על סירוב לחדשו או על התלייתו לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל האישור או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לעניין אבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיקבע השר;

(6) השתנה פרט מהפרטים שנכתבו בבקשה לקבלת האישור או במסמכים שצורפו לה, אשר לו היה עומד לפני מנהל שירות המזון במועד מתן האישור לא היה נותן את האישור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מנהל שירות המזון רשאי להתנות את החלטתו בתיקון ההפרה בתוך מועד שיקבע, במקרים המתאימים לכך, ובתנאים שיקבע.

(ג) על ביטול, התליה או סירוב לחדש אישור כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיפים 35 ו־37 עד 40, בשינויים המחויבים.

דיווח למנהל על שינוי בפרטים

45. השתנה פרט מהפרטים בבקשה לקבלת אישור ייצור נאות או במסמכים שצורפו לה, ובכלל זה בוטל אישור שצורף לבקשה כאמור בסעיף 42, ידווח על כך בעל אישור הייצור הנאות למנהל שירות המזון בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה.

היתר לסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים

46. (א) בעל רישיון ייצור רשאי לבקש ממנהל שירות המזון היתר לסימון מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, אף אם המזון שהוא מייצר אינו טעון קבלת אישור ייצור נאות לפי סעיף 41.

(ב) היתר לפי סעיף זה יכול שיינתן רק לאחר שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 42.

(ג) על בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ועל היתר שניתן לפיה, יחולו הוראות סעיפים 42 עד 45, בשינויים המחויבים.

שימוש בסמל תנאי ייצור נאותים

47. לא יסמן אדם מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, אלא אם כן הוא בעל אישור ייצור נאות לפי סעיף 41 או שיש בידיו היתר לסימון בסמל תנאי ייצור נאותים לפי סעיף 46.

סמל תנאי ייצור נאותים

48. השר יקבע את מראהו של סמל תנאי ייצור נאותים, ובכלל זה רשאי הוא לקבוע הוראות בדבר צורתו, גודלו, תוכנו, מאפייניו ודרך סימונו.

סימן ד': תקנות לעניין ייצור מזון

תקנות לעניין ייצור מזון

49. השר, באישור הוועדה, רשאי להתקין תקנות בדבר –

(1) בקשה לרישיון ייצור או חידושו, ובכלל זה בעניין דרך הגשתה, המסמכים שיש לצרף לה ואופן הטיפול בה;

(2) קביעת תנאים למתן רישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי סוגי המזון המיוצר או לפי סוגי פעילות הייצור;

(3) תנאים לעניין צירוף יחד, בעטיפה או בדרך אחרת, של כמה אריזות של מוצרי מזון מסומנים וארוזים מראש על ידי יצרן, ובלבד שאינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מבוקרת;

(4) תנאים לעניין ייצור מזון ייחודי וסימונו.

פרק ד': הסדרת ייבוא מזון

סימן א': חובות יבואן

חובות יבואן

50. לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן מתקיימות דרישות לפי חקיקת המזון ומתקיימות הוראות חוק זה.

החזקת תעודת יבואן רשום ועמידה בתנאיה

51. (א) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו תעודת יבואן רשום תקפה.

(ב) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן המזון שהוא מייבא עומד בתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום.

ייבוא מזון שייצורו חייב באישור ייצור נאות

52. (א) לא ייבא אדם מזון שנקבע לפי סעיף 41 כי ייצורו טעון אישור ייצור נאות, אלא אם כן יש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים.

(ב) אישור על ייצור המזון המיובא כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיינתן על ידי כל אחד מאלה:

(1) אחד הגופים המנויים בסעיף 42(ב);

(2) רשות ממשלתית מחוץ לישראל המוסמכת לפי דין בארצה לתת אישור כאמור, שמנהל שירות המזון הכיר בה לעניין זה.

(ג) מנהל שירות המזון יורה על כללים להכרה ברשות ממשלתית מחוץ לישראל כאמור בסעיף קטן (ב)(2) בהתאם למקובל במדינות מפותחות, לרבות כללים לעניין התחומים שבהם רשות כאמור תוכר לשם מתן אישור, ובשים לב למדינות מפותחות המאפשרות ייבוא לשטחן על בסיס אישור של רשות ממשלתית כאמור; רשימת גופים שהוכרו לפי הסעיף הקטן האמור תפורסם באתר האינטרנט.

ייבוא מזון רגיל

53. לא ייבא אדם מזון רגיל, אלא אם כן –

(1) יש בידיו אישור קבלת הצהרה;

(2) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיל שבפרק זה.

ייבוא מזון רגיש

54. (א) לא ייבא אדם מזון רגיש אלא אם כן –

(1) יש בידיו אישור מוקדם לייבוא המזון הרגיש והוא מקיים את הדרישות שפורטו באישור המוקדם לייבוא;

(2) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיש שבפרק זה.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע חובות, הקלות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על יבואני מזון רגיש, והכול בשים לב לצורך בהבטחת בטיחות, תקינות ואיכות המזון ובשמירה על בריאות הציבור; תקנות לעניין סעיף קטן זה יכול שייקבעו לגבי מזון רגיש מסוים או סוגי מזונות רגישים, והכול על בסיס ניהול סיכונים לגבי המזון האמור.

ייבוא מזון שנאסר או שהוגבל לייבוא, בייבוא אישי

55. לא ייבא אדם בייבוא אישי מזון שמנהל שירות המזון אסר לייבאו בייבוא אישי לפי פקודת הייבוא והייצוא או בניגוד למגבלות שנקבעו לגביו, ובכלל זה הגבלות על הכמות שניתן לייבא ממנו בייבוא אישי, ככל שנקבעו; מנהל שירות המזון יפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט רשימה של מזונות מסוימים או סוגי מזון שנאסרו או הוגבלו בייבוא אישי, ושל ההגבלות שנקבעו.

פטור לייבוא של מזון מסוים

56. הוראות פרק זה לא יחולו על ייבוא של כל אחד מסוגי המזון שלהלן, הטעון היתר לייבוא לפי פקודת מחלות בעלי חיים, והכול בלי לגרוע מהוראות חקיקת המזון לגביהם:

(1) ביצים טריות ובקליפתן, שטרם עברו בישראל שיקוף, החתמה או אריזה לשיווק;

(2) חלב גולמי.

תקנות לעניין פטור לייבוא שנעשה למטרה מסוימת

57. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע תנאים למתן פטור מדרישות פרק זה, כולן או חלקן, לרבות לעניין סוגי שימוש, היקף או ייעוד מסוימים ולעניין משך הפטור, לגבי אלה:

(1) ייבוא מזון שלא למטרה מסחרית או ייבוא מזון לשם ייצור מזון שלא מיועד למטרה מסחרית, לרבות דוגמאות מזון;

(2) ייבוא מזון שלא לשם שימוש כמזון לאדם;

(3) ייבוא מזון לצורך כל אחד מאלה:

(א) ייצוא;

(ב) ייצורו לשם ייצוא;

(4) יבוא מזון במסגרת החזרת משלוח מזון שיוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור.

מפר אמון

58. (א) מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך (בסעיף זה – מנהל שירות המזון) רשאי לקבוע כי מי שמייבא מזון או מבקש לייבא מזון הוא מפר אמון, לתקופה שיקבע ושלא תעלה על שנה, אם נוכח שהתקיים לגביו אחד או יותר מאלה:

(1) הוא ייבא מזון או ביקש לייבא מזון על יסוד מידע כוזב או שגוי, לרבות באמצעות מסמכים כוזבים או שגויים; לעניין זה, "מסמכים" – לרבות הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי סעיף 74, התחייבות המצורפת להצהרה כאמור לפי סעיף 77(א), אישור לפי סעיף 84(א)(4);

(2) הוא הפר תנאי מן התנאים שנקבעו בתקנות לפי סעיף 116 או חדל מלקיים תנאי כאמור ומנהל שירות המזון סבר כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון;

(3) מתנהל נגדו הליך שיפוטי או מינהלי בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה או לפי חיקוק אחר החל בעניין ייבוא של מזון ומנהל שירות המזון סבר כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי

הוא מפר אמון; לעניין פסקה זו, "הליך שיפוטי או מינהלי" – הליך שיפוטי או מינהלי לפי דין, ובכלל זה הטלת עיצום כספי או התראה מינהלית לפי פרק י"א, מתן צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 290, או הפעלת סמכות המנויה בסעיפים 164(ג), 166 ו־167;

(4) הוא נרשם מחדש כיבואן, לאחר שתעודת יבואן רשום קודמת שלו בוטלה לפי סעיף 114.

(ב) מנהל שירות המזון לא יקבע כי מי שמייבא מזון או מבקש לייבא מזון הוא מפר אמון כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו; החלטת מנהל שירות המזון תהיה מנומקת בכתב.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להטיל על מפר אמון דרישות נוספות על דרישות פרק זה לעניין הצגת מסמכים ועריכת בדיקות, שיחולו גם לגבי משלוחים עתידיים בתקופה שבה הוא מפר אמון, ובכלל זה קביעת מספרן של הבדיקות ודרישת ערובה.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה –

(1) יקבע, באישור הוועדה, הוראות לעניין דרישת ערובה ממפר אמון לפי סעיף זה וסעיף 93, ובין השאר, הוראות בדבר סוג הערובה, תנאיה, סכומה והתנאים לחילוטה;

(2) רשאי לקבוע הוראות לעניין סוגי הבדיקות, תדירותן ומספרן שיחולו על מפר אמון.

סימן ב': הכרזה בדבר מזון רגיש

הכרזה בדבר מזון רגיש

59. (א) השר רשאי להכריז על מזון מסוים או על סוג מזון, לרבות על מזון שיובא מאזור מסוים או שיוצר בו, או על מזון המכיל רכיב או חומר מסוים, שהוא מזון רגיש (בחוק זה – הכרזה בדבר מזון רגיש), והוא רשאי לקבוע תנאים להכרזה כאמור; הכרזה כאמור תינתן לפי המלצת מנהל שירות המזון, בהתבסס על ניהול סיכונים.

(ב) הכרזה בדבר מזון רגיש תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט, ותישלח בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום שכתובתם רשומה במרשם היבואנים או למי מהציבור שנרשם באתר האינטרנט לקבלת עדכונים על הכרזות בדבר מזון רגיש בדואר אלקטרוני (בסימן זה – רשימת תפוצה אלקטרונית לבעלי עניין).

הודעה על כוונה להכריז על מזון כמזון רגיש

60. (א) 60 ימים לפחות טרם הכרזה בדבר מזון רגיש יפרסם השר הודעה על כוונה להכריז על המזון כמזון רגיש לפי סעיף 59(א).

(ב) הודעה כאמור בסעיף קטן (א) תכלול את עיקרי ההנמקה להכרזה, ואת הדרך להגשת הערות בנוגע להכרזה האמורה, לרבות כתובת דואר אלקטרוני להגשת ההערות; ההודעה תפורסם באתר האינטרנט ותישלח לרשימת התפוצה האלקטרונית לבעלי עניין.

מועד כניסתה לתוקף של ההכרזה

61. הכרזה בדבר מזון רגיש תיכנס לתוקף בתום 60 ימים מיום פרסומה ברשומות, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) נקבע בהכרזה תוקף מוקדם יותר, בנסיבות חריגות שיירשמו, ובלבד שאינו קודם למועד פרסום ההכרזה ברשומות;

(2) ניתנה לגבי המזון הכרזה זמנית בדבר מזון רגיש לפי סעיף 62, סמוך לפני ההכרזה לפי סעיף זה, תיכנס לתוקף ההכרזה לפי סעיף זה ברציפות מיד בתום ההכרזה הזמנית, אלא אם כן נקבע אחרת בהכרזה כאמור;

(3) נקבע בהכרזה תוקף מאוחר יותר.

הכרזה זמנית על מזון רגיש

62. (א) על אף האמור בסעיפים 59 עד 61, מנהל שירות המזון רשאי להכריז, באופן זמני, כי מזון הוא מזון רגיש (בסעיף זה – הכרזה זמנית), במקרים שבהם סבר כי קיים צורך דחוף בהכרזה כאמור עקב חשש לפגיעה בבריאות הציבור ורשאי הוא לקבוע תנאים להכרזה זמנית.

(ב) הכרזה זמנית תהיה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי מנהל שירות המזון להאריך את תוקפה של ההכרזה הזמנית לתקופות נוספות אם סבר כי הצורך בהכרזה דורש זאת, ובלבד שסך התקופות הנוספות לא יעלה על שישה חודשים.

(ג) הכרזה זמנית תפורסם בידי מנהל שירות המזון ברשומות ובאתר האינטרנט, ותישלח ברשימת התפוצה האלקטרונית לבעלי עניין.

(ד) הודעה על הארכת הכרזה זמנית תפורסם ברשומות שלושה שבועות לפני תום ההכרזה הזמנית הקודמת, ותישלח לרשימת התפוצה האלקטרונית לבעלי עניין.

(ה) הכרזה זמנית תיכנס לתוקף עם פרסומה ברשומות או במועד מאוחר יותר שנקבע בה, ואולם מנהל שירות המזון רשאי לתת לתחנת הסגר הוראות שלפיהן יש להתייחס למזון כמזון רגיש מרגע החלטה בעניין, עוד בטרם הפרסום ברשומות ובלבד שההכרזה הזמנית פורסמה באתר האינטרנט לפי סעיף קטן (ג).

סימן ג': אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש

בקשה למתן אישור מוקדם לייבוא

63. (א) לשם קבלת אישור מוקדם לייבוא, או חידוש אישור כאמור, יגיש יבואן רשום למנהל שירות המזון או לעובד שירות המזון שהוא הסמיכו לכך (בסימן זה – נותן האישור) בקשה בהתאם להוראות סעיף 64.

(ב) החלטה בבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא תינתן בתוך 45 ימים מהמועד שבו הוגשה הבקשה בצירוף כל המסמכים הנדרשים והפרטים הנדרשים לפי סעיף 64(א)(2) (בסעיף זה – המסמכים).

(ג) הוגשה בקשה לחידוש אישור מוקדם לייבוא 45 ימים לפחות לפני פקיעת האישור אך לא מוקדם מ־90 ימים לפני פקיעתו, בצירוף המסמכים, ולא ניתנה החלטה עד מועד הפקיעה, יראו את האישור כאילו תוקפו הוארך עד מועד החלטה בבקשה.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו־(ג), נותן האישור רשאי לעכב את הטיפול בבקשה אם מצא כי לא צורפו כל המסמכים, עד לצירופם בתוך מועד שיקבע, ואם לא צורפו במועד כאמור – רשאי הוא לדחות את הבקשה.

התנאים לקבלת אישור מוקדם לייבוא

64. (א) אישור מוקדם לייבוא יינתן למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא יבואן רשום, אלא אם כן הוא פטור לפי סעיף 57;

(2) הוא מסר את כל המסמכים והפרטים שנקבעו לפי סעיף 116(3) המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות לפי חקיקת המזון ועל הקשר ליצרן המזון;

(3) הוא שילם את האגרה המפורטת בתוספת העשירית בעד הגשת הבקשה.

(ב) לא יינתן אישור מוקדם לייבוא ולא יחודש אישור כאמור, למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

65. חל שינוי בפרט מהמסמכים או הפרטים שמסר היבואן לפי סעיף 64(א)(2), ידווח היבואן לנותן האישור על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימי עבודה.

קביעת חובות מקצועיות באישור מוקדם לייבוא

66. נותן האישור רשאי להורות באישור המוקדם לייבוא כי משלוח המזון ייבדק במעבדה בישראל עם הגיעו לתחנת ההסגר, בסוגי בדיקות שפירט באישור וכן כי תבוצע בו בדיקה אורגנולפטית, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות מקצועיות נוספות הנדרשות לסוג מזון רגיש מסוים, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון; לעניין זה, "בדיקה אורגנולפטית" – בדיקה של ריח, מראה, מרקם וטעם.

תוקפו של אישור מוקדם לייבוא

67. (א) תוקפו של אישור מוקדם לייבוא יהיה לתקופה שבין שנה לארבע שנים, בהתאם לבקשת היבואן.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותן האישור רשאי לתת את האישור לתקופה קצרה מזו שהתבקשה, שלא תפחת משנה אלא בנסיבות חריגות, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון, להיקף הייבוא על ידי היבואן, לתקופה שבה האישור נמצא בידיו ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

הגבלת אישור מוקדם לייבוא, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו

68. נותן האישור רשאי להגביל אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, להתלותו, לבטלו, או לסרב לחדשו, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) האישור ניתן על סמך מידע חלקי, שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד לפני נותן האישור במועד מתן האישור לא היה נותן את האישור;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;

(4) בעל האישור הפר תנאי מתנאי האישור או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי לשימוש באישור שנקבעו לפי פרק זה;

(5) בעל האישור או אחראי מטעמו סירב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף 70(א);

(6) בעל האישור הוא מפר אמון לפי סעיף 58;

(7) בעל האישור או האחראי מטעמו על הייבוא גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם נותן האישור לא יורה על ביטול אישור מוקדם לייבוא, על סירוב לחדשו או על התלייתו לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל האישור או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לאבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיורה מנהל שירות המזון;

(8) השתנה פרט במסמכים או בפרטים שנמסרו לפי סעיף 64(א)(2) אשר לו היה עומד לפני נותן האישור במועד מתן האישור הוא לא היה נותן את האישור;

(9) התקיים אחד מאלה:

(א) בעל האישור הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לדעת נותן האישור לקבל אישור מוקדם לייבוא מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(ב) בעל האישור, ואם הוא תאגיד – הוא או נושא משרה בו, הורשע בעבירה הקשורה בעיסוקו ושמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת נותן האישור לקבל אישור מוקדם לייבוא, או שהוגש נגד מי מהם כתב אישום בעבירה כאמור.

תקופת תוקפה של התליית אישור מוקדם לייבוא

69. הוראה על התליית אישור לפי סעיף 68, תינתן לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואולם נותן האישור רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה לתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

התליה או הגבלה של אישור מוקדם לייבוא בשל חשד לאי־עמידה בחקיקת המזון

70. (א) חשד נותן האישור כי המזון שלגביו ניתן אישור מוקדם לייבוא אינו עומד בדרישות שנקבעו בחקיקת המזון כאמור בסעיף 68(4), רשאי הוא, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות או להגביל את האישור המוקדם לייבוא עד לבירור החשד האמור, אך לא ליותר מחודש, אם הדבר דרוש עקב חשש לפגיעה בבריאות הציבור או בבטיחות המזון.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותן האישור, רשאי בנסיבות מיוחדות, להאריך את התקופה כאמור באותו סעיף קטן לבירור החשד בתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על חודש אחד נוסף.

התליית אישור מוקדם לייבוא לאלתר לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור

71. היה לנותן האישור יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל האישור המוקדם לייבוא עילה מהעילות האמורות בסעיפים 68 או 70, וסבר כי קיים צורך דחוף להתלות את האישור לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את האישור לאלתר, ובלבד שייתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ־14 ימים ממועד ההתליה.

מסירת הודעה לבעל אישור מוקדם לייבוא

72. הודעה מנומקת על החלטת נותן האישור לפי סעיפים 68, 69, 70 או 71, תימסר בכתב לבעל האישור המוקדם לייבוא הנוגע בדבר.

מתן אישור מוקדם לייבוא לאחר ביטולו

73. בוטל אישור מוקדם לייבוא מטעמים שפורטו בסעיף 68, לא תידון בקשה של בעל האישור שבוטל למתן אישור מוקדם לייבוא חדש לאחר הביטול, אלא בחלוף 12 חודשים מיום הביטול; ואולם נותן האישור רשאי לקצר תקופה זו, לבקשת בעל האישור, מנימוקים שיירשמו.

סימן ד': הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל

הגשת הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל

74. (א) יבואן רשום שבכוונתו לייבא מזון רגיל מסוים יגיש לרשם הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי הוראות סימן זה.

(ב) הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל תוגש בידי יבואן רשום, באמצעות אתר האינטרנט, בהתאם למפורט בסעיף 76.

סירוב להנפיק אישור קבלת הצהרה

75. אישור קבלת הצהרה לא יונפק למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

פרטי ההצהרה

76. ההצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל תכלול את הפרטים האלה:

(1) שם היבואן, מענו ומספר תעודת היבואן הרשום;

(2) שם המזון הרגיל שבכוונתו לייבא בעברית ובאנגלית, ושמו המסחרי, רק אם קיים, והכול כפי שמופיע על תווית המזון;

(3) ייעוד המזון לאחת או יותר ממטרות אלה: ייצור מזון על ידי יצרן, שיווק קמעונאי או אחר, כגון שיווק למטבח מוסדי, או מטרה לפי סעיף 57 אם לא חל לגביה פטור;

(4) משקל יחידת מזון ותיאור אריזת המזון, ואם יש מגוון של משקלים או סוגי אריזות – פירוט לגבי כל אחד מהם;

(5) שם יצרן המזון, לרבות מדינת הייצור וכתובתו של אתר ייצור המזון במדינה האמורה, ואם המזון האמור מיובא באמצעות ספק – גם שם הספק, לרבות מדינת הספק; לעניין פרק זה, "ספק" – מי שיבואן מתקשר עמו להספקת מזון למטרת ייבוא והוא אינו היצרן;

(6) אם יש בידיו אחד לפחות מהמסמכים האמורים בסעיף 97(א) אם לאו.

צירוף מסמכים להצהרה

77. (א) להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל תצורף התחייבות של היבואן, בנוסח שבתוספת השלישית.

(ב) המגיש יצרף להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל מסמכים ופרטים שקבע השר לפי סעיף 116(2);

קבלת אישור הצהרה מקוון

78. מסר יבואן רשום הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי סעיף 74, ושילם אגרה כמפורט בתוספת העשירית, יקבל באופן מקוון את אישור קבלת ההצהרה.

תחולת ההצהרה

79. (א) הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי סעיף 74 תחול על כל המשלוחים של המזון המסוים שבהצהרה, מיום מתן אישור קבלת ההצהרה ואילך, ובלבד שלא השתנה אחד מאלה:

(1) פרט מהפרטים לפי סעיף 76 שמסר היבואן הרשום בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל;

(2) הרכב המזון כפי שהיה במועד שבו הוגשה ההצהרה; לעניין זה, "הרכב המזון" – לפי מסמך חתום על ידי יצרן המזון בדבר הרכב המזון, ואולם בייבוא מזון שנארז מראש על ידי היצרן, בידי יבואן שאין לו קשר עם היצרן כמשמעותו בסעיף 96, ייקבע הרכב המזון לפי ההרכב המסומן על גבי התווית המקורית של המזון כפי שנמכר במדינה שממנה יובא.

(ב) בהתקיים אחד מאלה, יגיש יבואן הצהרה חדשה לפי הוראות סעיף 76 –

(1) השתנה אחד מהפרטים כאמור בפסקאות (1) או (2) שבסעיף קטן (א), למעט פרט לפי סעיף 76(4); ואולם השתנה פרט לפי סעיף 76(4) ימסור היבואן לרשם דיווח על השינוי האמור בדרך האמורה בסעיף 175;

(2) היבואן לא ייבא משלוח של המזון המסוים שבהצהרה במשך תקופה של שנתיים לפחות.

סימן ה': תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר

איסור שחרור משלוח מזון מנמל בלא תחנת הסגר

80. (א) לא ישוחרר משלוח מזון מנמל שאין בו תחנת הסגר.

(ב) פירוט רשימת הנמלים שיש בהם תחנת הסגר תפורסם באתר האינטרנט.

תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר

81. לא יוציא יבואן משלוח מזון מתחנת הסגר אלא אם כן קיבל תעודת שחרור.

איסור מתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון

82. לא תינתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

בקשה לקבלת תעודת שחרור

83. בסמוך להגעת משלוח מזון לישראל, ולא מוקדם מיום העבודה הקודם ליום שבו הגיע משלוח המזון לישראל, יגיש יבואן רשום בקשה מקוונת דרך אתר האינטרנט לקבלת תעודת שחרור, ובה יציין , בין השאר, כי –

(1) לגבי מזון רגיש – יש בידיו אישור מוקדם לייבוא שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה;

(2) לגבי מזון רגיל – יש בידיו אישור קבלת הצהרה שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה.

פרטי הבקשה לקבלת תעודת שחרור

84. (א) בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל תכלול את הפרטים האלה:

(1) פרטי תעודת היבואן הרשום, מגיש הבקשה;

(2) פרטי משלוח המזון, ובכלל זה פרטי חשבון המשלוח, נמל ההגעה וכלי התחבורה שבו יגיע המשלוח;

(3) מספר אישור קבלת ההצהרה ופרטים בדבר המזון שבמשלוח;

(4) אישור כי המזון שבמשלוח נכלל בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל שפרטי אישור קבלתה נמסרו לפי פסקה (3) וכי האמור בהצהרה נכון לגבי המזון שבמשלוח במועד הגעת המשלוח.

(ב) בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיש, תכלול את הפרטים האמורים בסעיף קטן (א)(1) ו־(2), וכן כל פרט נוסף שנקבע בתקנות לפי סעיף 116(8).

(ג) בעד הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור תשולם אגרה כמפורט בתוספת העשירית, ולעניין מזון שהוא מוצר בשר – בהתאם להוראות סעיף 216(ב).

מתן תעודת שחרור למזון רגיל

85. תעודת שחרור למשלוח מזון רגיל תינתן בדרך מקוונת לא יאוחר מיום העבודה שלאחר יום קבלת הבקשה, למעט –

(1) בתקופה שבה המערכת המקוונת אינה פעילה או תקינה, ואז תינתן התעודה בהקדם האפשרי;

(2) לגבי משלוח מזון הדורש בדיקה לפי סעיף 86 או 87.

בדיקת משלוח מזון בתחנת הסגר כתנאי למתן תעודת שחרור

86. (א) משלוח מזון ייבדק, כולו או חלקו, בידי מפקח בתחנת הסגר, כתנאי למתן תעודת שחרור, בהתקיים אחד מאלה:

(1) המשלוח כולל מזון רגיש, כולו או חלקו;

(2) היבואן הצהיר בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי סעיף 74 כי אין בידיו מסמך מהמסמכים המפורטים בסעיף 97(א) או שלא מסר את כתובתו המלאה של אתר הייצור, לפי סעיף 76(5);

(3) נדרשת בדיקה יזומה בהתאם להוראות של מנהל שירות המזון לפי סעיף קטן (ב);

(4) נערכת בדיקה אקראית, שלא תעלה על חמישה אחוזים מתוך כלל המשלוחים, בחישוב שנתי.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי להורות –

(1) על בדיקה יזומה של משלוח מזון לפי שיקול דעתו המקצועי המבוסס בין השאר על ניהול סיכונים ועל נתונים שברשותו לגבי היבואן, יצרן המזון, ארץ המוצא או המזון המסוים, לרבות על פסילת משלוח המזון לייבוא או לייצוא בידי מדינה אחרת, או על קבלת מידע ממדינה אחרת או מארגון בין־לאומי בתחום המזון על מניעת שיווק המזון, או על קבלת מידע בכל דרך אחרת על פגם במזון או הפרת חקיקת המזון לגביו, או על חשש לפגם או הפרה לגביו;

(2) בהודעה שיפרסם באתר האינטרנט, על בדיקות יזומות מיוחדות לסוג מזון, בהתבסס על ניהול סיכונים, בנסיבות חריגות, ולשם מניעת סיכונים לבריאות הציבור, לתקופה שיורה, שלא תעלה על שישה חודשים, כתנאי למתן תעודת שחרור.

(ג) בסעיף זה, "בדיקה" – כאמור בסעיף 66 או בהוראות לפי סעיף 116(6).

עיכוב במתן תעודת שחרור בשל הצורך לבצע בדיקה במזון

87. לא תינתן תעודת שחרור אם המפקח בתחנת ההסגר הורה על בדיקה לפי סעיף 86, ובדיקה כאמור טרם בוצעה; ואולם מפקח רשאי להורות על ביצוע הבדיקה לאחר מתן תעודת שחרור ובכפוף לתנאים שייקבעו בתעודת השחרור, לרבות לעניין ביצוע הבדיקה.

עיכוב במתן תעודת שחרור למזון האסור לייבוא מכוח דין אחר

88. ראה מנהל שירות המזון, מי שהוא הסמיכו לכך או מפקח בתחנת ההסגר כי הוגשה בקשה לקבלת תעודת שחרור לגבי מזון הנמצא בתחנת הסגר והתעורר לגביו חשד כי מדובר במזון שאסור לייבאו מכוח חיקוק שאינו לפי חקיקת המזון, יודיע על כך לגובה מכס כהגדרתו בפקודת המכס, מיד עם היוודע לו על כך, בלא דיחוי, ורשאי הוא, במקרים חריגים, לעכב את הטיפול בבקשה עד לאישור גובה המכס כי האחראי על החיקוק הנוגע לעניין הסכים לכך.

מתן תעודות למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי וניתן לתיקון

89. על אף האמור בסעיפים 64(ב) ו־75, מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, רשאי לאשר מתן תעודה, למעט תעודת יבואן רשום, למזון שנמצא בו פגם לא מהותי שניתן לתיקון להנחת דעתו של מנהל שירות המזון באופן שלא יסכן את בריאות הציבור ואת בטיחות המזון, ובלבד שהורה בתעודה על תנאים המבטיחים את תיקון הפגם באופן כאמור.

מתן תעודת שחרור בתנאי שיושלמו דרישות טרם הוצאת המזון מהמחסן

90. (א) יבואן רשאי להשלים את דרישות הוראות התאמת הסימון והמסמכים למזון כמפורט להלן, טרם הוצאת המזון מהמחסן הרשום בתעודת היבואן הרשום שלו, ובכפוף לתנאים שלהלן:

(1) לעניין מזון רגיל, אלא אם כן נקבע אחרת בתעודה האמורה – הוראות סעיפים 15, 95 ו־96;

(2) לעניין מזון רגיש, אם קיבל היתר לכך בתעודה האמורה – הוראות סעיף 15.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובתו של היבואן לעמוד בדרישות סימון שאינן לפי חקיקת המזון.

סמכויות מנהל שירות המזון למתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות מסוימות

91. על אף האמור בסעיף 82, מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו רשאי –

(1) לתת תעודת שחרור למשלוח מזון, אף שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון לעניין סימון או אריזה, אם ההפרות הן טעויות כתיב או דפוס או בגדר זוטי דברים, אינן נוגעות לתכונות מהותיות של המזון, לזיהויו או לזיהוי יצרן המזון, ואין בהן כדי לסכן את בריאות הציבור או ליצור חשש להטעיה משמעותית של הצרכן, ותיקון ההפרה יטיל על היבואן נטל משמעותי, ורשאי הוא לקבוע תנאים באישור כאמור;

(2) לתת תעודת שחרור למשלוח שהמזון בו אינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון לעניין סימון, אריזה, שמירת מסמכים או תוצאות בדיקת מעבדה, ובלבד שיקבע תנאים בתעודת השחרור להבטחת קיום הדרישות האמורות בטרם הוצאת המשלוח מהמחסן שצוין בתעודת היבואן הרשום;

(3) לתת תעודת שחרור למשלוח מזון שיוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור, כאמור בסעיף 57(4), ורשאי הוא לקבוע תנאים בתעודה.

סמכויות מפקח בתחנת הסגר בנוגע למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי וניתן לתיקון

92. לא ניתנה תעודת שחרור למזון מחמת אי־עמידה בדרישות כאמור בסעיף 82, יחולו הוראות אלה:

(1) מצא מפקח שהפגם במזון לא מהותי וניתן לתיקון באופן שאינו מסכן את בריאות הציבור או את בטיחות המזון, רשאי הוא, באישור מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, לתת ליבואן הוראות בדבר על הדרך לתקן את הפגם טרם שחרורו; תוקן הפגם בהתאם להוראות כאמור, ידווח על כך היבואן למפקח, והמפקח יהיה רשאי לתת תעודת שחרור אם מצא כי לאחר התיקון המזון עומד בתנאים למתן תעודת שחרור;

(2) מצא מפקח פגם כאמור בפסקה (1) וסבר כי הפגם ניתן לתיקון באופן כאמור באותה פסקה, וניתן בכפוף לתנאים שיקבע לתקן את הפגם במחסן היבואן, רשאי הוא להתנות את מתן תעודת השחרור בתנאים שיקבע, לרבות דרישה להעמדת המזון לבדיקה לאחר התיקון, בטרם הוצאת המשלוח מהמחסן;

(3) מצא מפקח שהפגם במזון מהותי או שאינו ניתן לתיקון, רשאי הוא להתיר להחזיר את המשלוח לנמל המוצא או לשולחו ליעד אחר מחוץ לישראל, לפי בחירת היבואן, בהתאם לתנאים שיורה עליהם; אין באמור כדי לגרוע מסמכויות לפי חוק זה להורות על השמדת המזון.

ערובה לקיום תנאים או דרישות

93. תנאים לפי סעיפים 87 עד 92 יכול שיכללו, בין השאר, דרישה למתן ערובה לקיום הדרישות שנקבעו ולעמידה בתנאים.

סימן ו': שמירת מסמכים בידי יבואן

שמירת מסמכים בידי יבואן

94. יבואן ישמור את המסמכים והפרטים שנקבעו לפי סעיף 116(4) ואת המסמכים והפרטים המפורטים לפי סימן זה, לכל משלוח מזון שניתנה לגביו תעודת שחרור, לתקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון, ובהעדר סימון של מועד כאמור – שנה ממועד העברת המזון לאחר, כפי שמצוין בתאריך תעודת המשלוח של המזון.

שמירה של אריזה ותווית לעניין מזון ארוז מראש

95. (א) יבואן של מזון ארוז מראש ישמור צילום או סריקה ממוחשבת של אריזת המזון כפי שהוא נמכר מחוץ לישראל, וכן כפי שישווק בישראל בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון.

(ב) לא היתה התווית חלק מאריזת המזון כאמור בסעיף קטן (א), ישמור היבואן בדרך כאמור בסעיף קטן (א) גם את התווית המקורית של היצרן כפי שסומנה על ידי היצרן, על גבי המזון כפי שנמכר מחוץ לישראל, ואם תווית כאמור לא היתה בשפה העברית – גם את התווית בעברית כפי שסומנה בידי היבואן על גבי המזון לצורך שיווקו בישראל.

(ג) נקבעה חובה לפי חוק זה לסמן את אריזת המזון בקוד, ישמור היבואן גם מסמך המפרט את פענוח הקוד.

בדיקות מעבדה

96. (א) יבואן מזון יבדוק לגבי כל אחת מהאצוות שבמשלוח כי בוצעה בדיקה המעידה על עמידת המזון בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ולפי הוראות שנתן מנהל שירות המזון לפי פרק זה.

(ב) יבואן מזון ישמור לגבי כל אחת מהאצוות שבמשלוח המזון תוצאות של בדיקה שנערכה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו־(ב), יבואן שיש לו קשר עם יצרן המזון, בין באופן ישיר ובין באמצעות ספק שלו יש קשר ישיר עם יצרן המזון, רשאי לבדוק את עמידת המזון בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ולפי הוראות שנתן מנהל שירות המזון לפי פרק זה באמצעות מסמכים לפי פסקאות (1) ו־(2) שלהלן, וישמור מסמכים אלה:

(1) מסמך חתום על ידי היצרן המעיד על הרכב המזון; לעניין מזון המיוצר בהרכב שונה המיוחד לצורך מכירה בישראל, יכלול המסמך גם אישור של היצרן שהמזון מיוצר במיוחד לצורך ייצוא לישראל;

(2) מסמך חתום על ידי היצרן, שבו מוצהר כי האצוות שבמשלוח עומדות במפרט של המזון שבמשלוח, כפי שקבע היצרן, או תוצאות בדיקה כאמור בסעיף קטן (א) לגבי לפחות אחת מהאצוות שבמשלוח.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א), יבואן של מזון רגיל שהוא תוצרת חקלאית טרייה או מוצר שבתוספת הרביעית, שמשווק בתפזורת ואינו מיועד לשיווק קמעונאי, רשאי לשמור בנוגע למזון שבמשלוח מפרט מהמשווק שממנו קיבל את המזון, במקום תוצאות הבדיקה לפי סעיף קטן (א).

(ה) בסעיף זה –

"בדיקה" – בדיקה שנערכה בידי יצרן המזון, מעבדה בישראל או מעבדה שאושרה או הוכרה על ידי אחד הגופים כאמור בסעיפים 42(ב) או 52(ב)(2);

"מפרט" (Specification) – מסמך המתאר את תכונות האיכות והבטיחות של המזון ואת הרכבו, בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון החלות על המזון בעניינים אלה או להוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף 101.

שמירת מסמכים הנוגעים ליצרן

97. (א) יבואן מזון שמסר בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל לפי סעיף 74 כי יש בידו מסמך מהמסמכים שלהלן, ישמור אחד לפחות מהם:

(1) אישור שייצור המזון מפוקח על ידי גורם המוסמך לכך במדינת הייצור, שנתן אותו גורם מוסמך;

(2) אישור שמתאפשר סחר חופשי במזון במדינת הייצור (free sale certificate), שנתן גורם המוסמך לתת אישור כאמור באותה מדינה;

(3) תעודת בריאות (health certificate) שנתן גורם המוסמך לתת תעודה כאמור במדינת הייצור;

(4) אישור כאמור בפסקאות (2) או (3) אף אם כינויו שונה, שנתן גורם מוסמך כאמור באותן פסקאות;

(5) אישור כאמור בסעיף 52 המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים במדינת הייצור.

שמירת תרגום של מסמכים

98. (א) אם מסמך שיבואן נדרש לשמור לפי הוראות פרק זה אינו בעברית או באנגלית, ישמור היבואן גם תרגום של המסמך האמור לאחת השפות האמורות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לעניין תווית לפי סעיף 95 שאינה בעברית או באנגלית, ישמור היבואן תרגום נוטריוני, אלא אם כן יש בידו תרגום לעברית או לאנגלית של התווית מאת היצרן, והצהרה מאת היצרן כי התרגום האמור תואם את תוכן התווית המקורית.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, מפקח רשאי לדרוש תרגום נוטריוני של מסמך, אם ראה שהדבר נדרש לשם השלמת ביקורת שערך.

שמירת רשימת העוסקים במזון שאליהם הועבר המזון ישירות

99. יבואן מזון ישמור את רשימת העוסקים במזון שאליהם העביר את המזון ישירות.

שמירת מסמכי משלוח

100. יבואן מזון ישמור את המסמכים שלהלן, לגבי כל משלוח:

(1) חשבון מכר;

(2) רשמון כמשמעותו בפקודת המכס;

(3) שטר מסירה, כמשמעותו בסעיף 18 לפקודת המכס;

(4) אישור קבלת הצהרה של מזון רגיל או אישור מוקדם לייבוא, לפי העניין;

(5) תעודת שחרור.

שמירת מסמכים נוספים

101. מנהל שירות המזון רשאי להורות ליבואן של סוג מזון מסוים לשמור מסמכים נוספים הנדרשים לשם הוכחת עמידת המזון וארזיתו בדרישות לפי חקיקת המזון, ובלבד שלא נקבעו לעניין סוג מזון זה דרישות לשמירת מסמכים נוספים לפי סעיף 116(4).

סימן ז': רישום יבואנים

רישום יבואנים

102. (א) מנהל שירות המזון ימנה, מבין עובדי שירות המזון, רשם של יבואני מזון.

(ב) הרשם ינהל מרשם יבואנים, שבו ירשום יבואני מזון.

(ג) הרשם ייתן למי שנרשם במרשם היבואנים תעודת יבואן רשום.

בקשה לרישום יבואן

103. (א) המבקש להירשם או לחדש רישום במרשם היבואנים יגיש לרשם בקשה כאמור בסעיף קטן (ב), בצירוף המסמכים והפרטים המפורטים בסעיף זה.

(ב) הבקשה תכלול את כל אלה:

(1) שמו המלא של המבקש, כתובתו, דרכי ההתקשרות עמו, ובכלל זה כתובת הדואר האלקטרוני שלו;

(2) העתק תעודת הזיהוי שלו ותעודת עוסק מורשה שלו, אם הוא יחיד או העתק תעודת ההתאגדות שלו לפי הדין בישראל, אם הוא תאגיד;

(3) כתובת המחסן שבו יאוחסן המזון לפי סעיף 104 ופרטיו, בצירוף אחד מאלה, לפי העניין: העתק רישיון העסק של המחסן, העתק רישיון האחסנה של בעל המחסן, העתק רישיון ייצור שבו היתר לאחסנה או העתק של התקשרות עם בעל מחסן או עם בעל רישיון כאמור, והכול לפי הוראות סעיף 104.

תנאי סף לרישום במרשם היבואנים – עמידה בהוראות לעניין אחסון מזון

104. תנאי לרישום מבקש במרשם היבואנים, הוא שמתקיים בו אחד מאלה לעניין אחסון המזון שהוא מבקש לייבא:

(1) המבקש הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות:

(א) רישיון עסק לאחסנת מזון לפי חוק רישוי עסקים, וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא (בסעיף זה – מחסן מורשה) ואם הוא מבקש לאחסן מזון בקירור או בהקפאה – הוא גם בעל רישיון אחסנה לפי חוק זה;

(ב) רישיון ייצור לפי חוק זה הכולל פעילות אחסנה בטמפרטורה מבוקרת לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור", וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא;

(2) הוא הציג התקשרות עם בעל מחסן מורשה לאחסון מוצרי המזון שהוא מבקש לייבא, שבידיו לפחות אחד מהרישיונות הנדרשים כאמור בפסקה (1), ואם אין בידי בעל המחסן שהתקשר עמו רישיון אחסנה או רישיון ייצור הכולל פעילות אחסנה בטמפרטורה מבוקרת לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור" – הוא קיבל אישור של לשכת הבריאות המחוזית שבתחומה נמצא המחסן, על העדר התנגדותה לאחסון מוצרי המזון שהוא מבקש לייבא במחסן שבעליו הוא בעל המחסן המורשה, אף שאינו בעל רישיון כאמור.

הוראות מיוחדות לעניין בקשה לרישום יבואן המייבא לשטחי האזור

105. (א) יבואן שביקש לייבא מזון לשטחי האזור בלבד, פטור מהוראת סעיף 104 לעניין מחסן בתחומי האזור, ויצרף לבקשתו התחייבות לייבא לשטחי האזור בלבד.

(ב) בתעודת היבואן הרשום של יבואן כאמור בסעיף קטן (א) יצוין כי חל עליו איסור לשווק מזון בישראל, והיבואן יידרש, כתנאי למתן תעודת שחרור, להציג אישור של הגורם המוסמך לאשר כי משלוח מזון קודם שייבא, אם היה כזה, הועבר לאזור.

(ג) יבואן רשום שיש בידו תעודת יבואן רשום לפי סעיף זה, לא יוכל לייבא מכוחה מזון לשטח שאינו האזור.

דרישת מידע נוסף לבחינת בקשת הרישום

106. הרשם רשאי לדרוש מסמכים או פרטים נוספים לשם בחינת עמידתה של בקשה לרישום יבואן בתנאים שנקבעו לפי סימן זה.

סייג לרישום יבואן

107. הרשם לא ירשום במרשם היבואנים מבקש שהוא, ואם הוא תאגיד – הוא או נושא משרה בתאגיד, הורשע בעבירה, שלדעת הרשם, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להירשם במרשם מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או שהוגש נגד מי מהם כתב אישום בעבירה כאמור.

סירוב לרשום במרשם היבואנים

108. החלטת הרשם לסרב לרשום אדם במרשם היבואנים תהיה מנומקת.

היתר להדבקת תווית במחסן בתעודת היבואן הרשום

109. (א) על אף האמור בסעיף 21, הרשם רשאי לתת ליבואן רשום היתר להדביק במחסן תווית על גבי מזון מיובא ארוז מראש, אם יש ליבואן מחסן העומד בתנאים הנדרשים לביצוע הדבקה כאמור או שהיבואן התקשר עם בעל רישיון אחסנה שרישיונו כולל היתר לסימון בהתאם לסעיף 152; ההיתר ליבואן יצוין על גבי תעודת היבואן הרשום.

(ב) ניתן היתר לסימון כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש היבואן הרשום לרישיון ייצור לביצוע הסימון האמור.

היתר להובלה ולאחסנה בטמפרטורה מבוקרת

110. (א) על אף האמור בסעיפים 149 ו־150, הרשם רשאי לתת ליבואן רשום היתר להובלה או לאחסנה בטמפרטורה מבוקרת של מזון הטעון הובלה או אחסנה בטמפרטורה מבוקרת; ההיתר יצוין על גבי תעודת היבואן הרשום.

(ב) ניתן היתר כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש היבואן הרשום לרישיון הובלה או רישיון אחסנה, לפי העניין.

קביעת תנאים בתעודת היבואן הרשום

111. (א) הרשם רשאי לקבוע תנאים שיירשמו בתעודת היבואן הרשום, לשנותם, להוסיף עליהם או לגרוע מהם, והכול לאחר שנתן ליבואן הרשום הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ב) הרשם רשאי להורות כי הוראות מקצועיות הנדרשות לסוג מזון מסוים, שמנהל שירות המזון הורה עליהן, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון, יחולו כתנאים בתעודת היבואן הרשום של היבואן המייבא את אותו סוג מזון מסוים.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

112. חל שינוי במסמכים או בפרטים שמסר היבואן לפי סעיף 103, ידווח היבואן לרשם על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה.

תוקפה של תעודת יבואן רשום

113. (א) תוקפה של תעודת יבואן רשום יהיה שנתיים, ורשאי הרשם להאריך את תוקפה לתקופה שבין שלוש לחמש שנים, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא, לשאלה אם היבואן מייבא מזון שנדרש לגביו אישור ייצור נאות, למערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, לתקופה שבה התעודה נמצאת בידיו ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

(ב) בקשה לחידוש תעודת יבואן רשום לפי סעיף קטן (א) תוגש לא יאוחר מ־90 ימים לפני מועד פקיעת תוקף התעודה; הוגשה הבקשה במועד כאמור בצירוף המסמכים הנדרשים להחלטה ולא ניתנה החלטה בבקשה עד מועד פקיעת התעודה, יראו את התעודה כאילו הוארך תוקפה עד למועד ההחלטה בבקשה.

הגבלה, התליה, ביטול או סירוב לחדש רישום במרשם היבואנים

114. (א) הרשם רשאי להגביל רישום במרשם היבואנים, להתלותו עד לקיום תנאים שיורה עליהם או לתקופה שלא תעלה על שנה, לפי המוקדם, לבטלו או לסרב לחדשו, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1) התקיימו אחת או יותר מהנסיבות בסעיף 68, בשינויים המחויבים;

(2) הופרו תנאים או התחייבויות שנכללים בהתחייבות שנתן היבואן לפי סעיף 77(א), או באישור לפי סעיף 84(א)(4);

(3) נשקפת סכנה לבריאות הציבור מפעולת הייבוא בידי היבואן.

(ב) על החלטת רשם לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 71 עד 73, בשינויים המחויבים.

סימן ח': אישור ייבוא נאות

אישור ייבוא נאות

115. (א) מנהל שירות המזון, או מי שהוא הסמיכו לכך, ייתן אישור ייבוא נאות למי שמתקיימים בו התנאים שנקבעו לפי סעיף 116(12).

(ב) רשימת בעלי אישור ייבוא נאות לפי סעיף זה תפורסם באתר האינטרנט.

(ג) הוראות סעיפים 43 עד 45 יחולו לעניין אישור ייבוא נאות, בשינויים המחויבים.

סימן ט': תקנות לעניין ייבוא מזון

תקנות לעניין ייבוא מזון

116. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי להתקין תקנות בעניינים אלה הנוגעים לייבוא מזון:

(1) תנאים נוספים לרישום במרשם היבואנים, נסיבות ותנאים שבהם יהיה ניתן לרשום יבואנים במרשם היבואנים, אף אם אינם עומדים בתנאי הרישום לפי סעיף 104, והכול לשם שמירה על בריאות הציבור ובטיחות המזון;

(2) המסמכים והתנאים הנדרשים, נוסף על האמור בפסקה (1), לשם קבלת תעודות או אישורים לפי פרק זה, ובכלל זה –

(א) המסמכים והפרטים שנדרש לצרף לבקשה לרישום במרשם היבואנים, להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל או לבקשה לקבלת תעודות או אישורים לפי פרק זה, לרבות מהרשויות המוסמכות במדינה שממנה יובא המזון;

(ב) התנאים למתן התעודות או האישורים, וכן התנאים לביטולם, לסירוב לתתם, להגבילם או לסרב לחדשם, נוסחם או דרכי נתינתם;

(ג) תקנות לפי פסקה זה יכול שיקבעו דרישות לגבי סוגי מזון מסוימים ומקומות ייצורם, לרבות לעניין ייצורם בתנאי ייצור נאותים, תנאי הובלתם ואחסונם, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(3) המסמכים והפרטים שעל יבואן להגיש במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 64(א)(2), המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות לפי חקיקת המזון ועל הקשר ליצרן המזון;

(4) המסמכים או הפרטים הנדרשים, בין השאר, לצורך עקיבות מזון או מתן תעודת שחרור, שיישמרו אצל היבואן הרשום, ודרכי שמירתם משלב ייצור המזון מחוץ לישראל, דרך שלבי הובלתו ואחסנתו ועד למכירתו על ידי היבואן הרשום למשווקים שלהם מכר את המזון;

(5) נוסח ההצהרות וההתחייבויות הנדרשות לפי פרק זה;

(6) דרכי בדיקת משלוחי מזון, ובכלל זה בדיקת מסמכים שהיבואן נדרש לשמור לפי חוק זה, כתנאי למתן תעודת שחרור, ותדירותן, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא על ידי היבואן, לתקופה שבה הוא רשום כיבואן ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו;

(7) באישור הוועדה – תנאים לייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות מסוימות וכן איסור על ייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות כאמור, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(8) הוראות לעניין בקשות לקבלת תעודת שחרור ובכלל זה הוראות כמפורט להלן, ויכול שיקבע דרישות שונות לגבי קבוצות מזון שבמשלוח, מקומות ייצור שונים או מדינות ייצור מסוימות, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור:

(א) הוראות מיוחדות לגבי בקשות לקבלת תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר, לרבות לעניין מזון שיוצא מישראל והוחזר אליה או שנפסל לייבוא במדינה אחרת או שנפסל לייצוא מישראל;

(ב) דרכי הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור של מזון מתחנת הסגר, הפרטים והמסמכים שיש לצרף לבקשה, תנאים שבהם ניתן להתנות את הבקשה, לרבות לעניין אופן שיווק המזון, דרכי הסירוב למתן התעודה, מתן ערובה כבטוחה לקיום התנאים או להיתר לשחרור מתחנת הסגר לפי סעיפים 89 עד 93;

(9) הוראות לעניין דיגום מזון בתהליך היבוא;

(10) תנאים לעניין ייבוא מזון ייעודי וסימונו;

(11) הוראות לעניין חובת יבואן רשום למסור מידע על מזון מסוים, ובכלל זה את המפרט של מזון מסוים וכן תוצאות בדיקה המתייחסות לאיכות ובטיחות מזון או מזון מסוים, תנאי הובלתו ואחסונו;

(12) באישור הוועדה – תנאים למתן אישור ייבוא נאות, והוראות לעניין הגשת בקשה לאישור ייבוא נאות, מסמכים שיש לצרף לבקשה ודרך הטיפול בה וכן הוראות לעניין אופן הפיקוח והבדיקה של יבואן בעל אישור כאמור, והכול בהתאם לנדרש לשם הבטחת בריאות הציבור ובטיחות ותקינות המזון.

פרק ד'1: מזון המיועד לייצוא בלבד

תנאים לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד

117. (א) על אף האמור בסעיפים 4 ו־20, ובלי לגרוע מהוראות כל דין אחר, רשאי בעל רישיון ייצור לייצר מזון המיועד לייצוא בלבד, שלא מתקיימות בו דרישות לפי חקיקת המזון (בפרק זה – מזון המיועד לייצוא בלבד), ובלבד שהמזון ראוי למאכל אדם, ושמתקיימים כל אלה:

(1) המזון מתאים לאסדרה בתחום המזון החלה במדינת היעד או שהמזון הוזמן בידי עוסק במזון במדינת היעד;

(2) בעל הרישיון מסר מראש למנהל שירות המזון הצהרת ייצוא בהתאם להוראות סעיף קטן (ב);

(3) בלי לגרוע מהוראות סעיף 32, הוא שומר לתקופה הקבועה בסעיף 32(ב) את הצהרת הייצוא והמסמכים המעידים על תוכנה, ואם הוא יצרן המיישם מערכת בקרת איכות – גם מסמכים המוכיחים את התנאים בסעיף קטן (ב) ואת יישום מערכת בקרת איכות;

(4) הוא מקיים את הוראות סעיפים 126 עד 128.

(ב) (1) הצהרת הייצוא תהיה בהתאם לנוסח שיפורסם באתר האינטרנט ובה יודיע בעל רישיון ייצור על כוונתו לייצא מזון המיועד לייצוא בלבד, ועל התחייבותו לנקוט צעדים להבטחת הפרדת המזון המיועד לייצוא בלבד משאר המזון המיוצר במפעל ולהבטחת מניעת מכירתו בישראל.

(2) בעל רישיון ייצור שאינו מיישם מערכת בקרת איכות יכלול בהצהרת הייצוא גם את אלה:

(א) סוג המזון המיועד לייצוא בלבד;

(ב) השינויים במפרט המזון המיועד לייצוא בלבד לעומת מפרט מזון מאותו סוג שהוא מייצר ומיועד למכירה בישראל, ואם אינו מייצר מזון מאותו סוג המיועד למכירה בישראל – מפרט המזון המיועד לייצוא בלבד בהתאם להזמנת עוסק במזון במדינת היעד;

(ג) האמצעים שננקטו במפעל הייצור להבטחת הפרדת המזון המיועד לייצוא בלבד משאר המזון המיוצר במפעל, להבטחת מניעת מכירתו בישראל, ולתיעוד ייצור המזון המיועד לייצוא בלבד.

(3) הצהרת הייצוא תימסר –

(א) לגבי בעל רישיון ייצור שמיישם מערכת בקרת איכות – לפני תחילת ייצור של מזון המיועד לייצוא בלבד, ובמועד חידוש רישיון ייצור מזון כאמור;

(ב) לגבי בעל רישיון ייצור שאינו מיישם מערכת בקרת איכות – שבעה ימי עבודה לפחות לפני כל עת שבה הוא מתכוון להתחיל בייצור מזון מסוים שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון, ולגבי כל מזון מסוים כאמור.

(ג) בסעיף זה –

"אסדרה" – לרבות חיקוק, תקן, והנחיה;

"יצרן המיישם מערכת בקרת איכות" – יצרן שיש בידו אישור מאחד הגופים המנויים בסעיף 42(ב), המעיד כי הוא מיישם אחד מאלה:

(1) ISO–22000;

(2) ISO 9001 יחד עם HACCP;

(3) תקנים בין־לאומיים מקובלים נוספים, כפי שיפרסם מנהל שירות המזון באתר האינטרנט.

ייצור מזון המיועד לייצוא בלבד שלא מתקיימות בו דרישות לעניין סימון

118. על אף האמור בסעיף 23 ובלי לגרוע מהוראות כל דין אחר, בעל רישיון ייצור רשאי לייצר מזון המיועד לייצוא בלבד, אף אם לא מתקיימות במזון דרישות לפי חקיקת המזון לעניין סימון המזון, תכולתו או אריזתו, ובלבד שמתקיימות בו שאר הדרישות לפי חקיקת המזון.

שיווק מזון המיועד לייצוא בלבד

119. משווק רשאי לייצא מזון שיוצר כאמור בסעיף 117 או 118, אם נקט אמצעים למניעת מכירת מזון כאמור בישראל.

הוראות מנהל שירות המזון לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד

120. מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, רשאי, בכל עת ואף אם הוחל בייצוא המזון, לתת הוראה פרטנית ליצרן או למשווק בדבר אופן ייצור המזון כאמור בפרק זה, או מכירתו, לפי העניין, ואופן הפרדת המזון משאר המזון המיוצר במפעל או הנמכר

בידי משווק ומניעת מכירתו בישראל, אם ראה כי הדבר דרוש לשם הבטחת בריאות הציבור בישראל, ואם נקבעו הוראות לפי סעיף 121(4), תינתן הוראה פרטנית לפי סעיף זה בכפוף לאמור בהן.

תקנות לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד

121. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) תנאים או דרישות למתן אישורים, תעודות או רישיונות מאת נותן הרישיון, כפי שהתבקשו על ידי מדינות יעד לשם ייצוא;

(2) תנאים לעניין ייצוא, הנובעים ממחויבויות בין־לאומיות של מדינת ישראל;

(3) פטור מחובות לפי פרק ג' או פטור לסוגים מסוימים של פעילות ייצור או של מזון מסוימים, המיועדים לייצוא בלבד, בכפוף לתנאים שיקבע, לרבות תנאים לעניין היות הייצור למטרת ייצוא בלבד;

(4) הוראות הנדרשות להבטחת בריאות הציבור בישראל, לעניין אופן ייצור מזון המיועד לייצוא בלבד ומכירת מזון המיועד לייצוא בלבד, ובכלל זה לעניין הפרדת מזון המיועד לייצוא בלבד משאר המזון המיוצר במפעל או הנמכר בידי משווק ולעניין מניעת מכירתו בישראל;

(5) הוראות לעניין שמירת מסמכים בנוגע לייצור מזון המיועד לייצוא בלבד ולמכירתו.

סייג לתחולה על תוצרת חקלאית טרייה ומזון מן החי

122. הוראות סימן זה לא יחולו על תוצרת חקלאית טרייה ועל מזון מן החי ואין בהן כדי לגרוע מהוראות חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים או בחוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו, התשי"ד–1954[66].

שמירת סמכויות

123. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מכל סמכות הנתונה לפי חוק זה לעניין מתן רישיון ייצור, ומסמכות הנתונה למנהל שירות המזון במקרה של סכנה לבריאות הציבור בישראל.

פרק ה': הסדרת מכירת מזון

סימן א': חובות משווק

חובות משווק

124. משווק לא יעסוק במכירת מזון, אלא אם כן הוא מקיים את הוראות חקיקת המזון החלות על פעולת המכירה הנעשית על ידו, ואת הוראות חוק זה.

החזקה ברישיון עסק ועמידה בתנאיו

125. משווק לא ימכור מזון אלא בהתקיים אחד מאלה:

(1) אם נדרש רישיון עסק – הוא בעל רישיון עסק תקף ופועל בהתאם לתנאיו;

(2) אם לא נדרש רישיון עסק – הוא רשום כתאגיד או פועל כעוסק מורשה.

קבלת מזון מיצרן בעל רישיון ייצור או מיבואן רשום

126. (א) משווק לא יקבל מזון מיצרן שאינו בעל רישיון ייצור תקף או מיבואן שאינו בעל רישום תקף כיבואן רשום.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על משווק שהוא יבואן רשום לגבי מזון שהוא מייבא לישראל; אין באמור כדי לגרוע מחובותיו של משווק כאמור כיבואן.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), משווק רשאי לקבל מזון גם מיצרן או מיבואן שרישיונו או תעודתו כאמור בוטלו, הותלו או שסורבה בקשה לחדשם, אם בהחלטה בעניין ביטול, התליה או סירוב חידוש כאמור, ניתן היתר למכירת מלאי מזון שיוצר או יובא כדין טרם המועד שנקבע בהחלטה, והמזון שהמשווק מקבל הוא חלק מהמלאי כאמור.

[66] ס"ח התשי"ד, עמ' 137.

אימות תוקפם של רישיון ייצור או של תעודת יבואן

127. (א) משווק יאמת את תוקפם של רישיון הייצור של יצרן או של תעודת היבואן הרשום של יבואן שעמו הוא מתקשר, במועדים אלה:

(1) במועד ההתקשרות הראשונה ביניהם;

(2) אחת לשנה ממועד ההתקשרות הראשונה, אלא אם כן המשווק נרשם מראש באתר האינטרנט לקבלת עדכונים על שינויים בתוקפם של רישיונות ייצור או תעודות יבואן רשום, ובכלל זה עדכונים על החלטות לעניין היתר להמשך שיווק מלאי של יצרנים או יבואנים שרישיונם או תעודתם בוטלו, הותלו או שסורבה בקשה לחדשם.

(ב) אימות תוקפם של רישיון או תעודה לפי סעיף קטן (א) ייעשה על ידי פנייה לקבלת אישור משירות המזון, באחת מדרכים אלה:

(1) קבלת אישור דרך אתר האינטרנט, לאחר שהמשווק הזין את מספר רישיון הייצור או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק כהגדרתם בסעיף 133;

(2) קבלת אישור בכתב, לאחר שהמשווק שלח לשירות המזון פנייה בדואר או בדואר אלקטרוני, הכוללת את מספר רישיון הייצור או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק כהגדרתם בסעיף 133.

קבלת מזון הפטור מהוכחת קיומם של רישיון ייצור או תעודת יבואן רשום

128. (א) על אף האמור בסעיף 127, משווק שקיבל מזון פטור ישמור העתק של אישור או תעודה תקפה אחרת מאת הרשות הממונה על סוג המזון הפטור, ובהעדר רשות כאמור – ישמור הוכחה אחרת כי מי שממנו התקבל המזון, הוא בעל רישיון עסק תקף או שהוא רשום כתאגיד או כעוסק מורשה.

(ב) בסעיף זה, "מזון פטור" – כל אחד מסוגי מזון אלה:

(1) מזון שייצורו פטור מחובת קבלת רישיון ייצור;

(2) מזון שאינו תוצאה של פעילות ייצור;

(3) מזון שייבואו פטור מחובת קבלת תעודת יבואן רשום.

חובת בדיקת סימונים

129. בלי לגרוע מהוראות סעיף 15(ד), משווק אחראי לוודא את קיומם של פרטי הסימון המפורטים בתוספת החמישית לגבי מזון ארוז מראש שהוא מוכר.

עמידה בדרישות של תקנות מכירה

130. משווק לא ימכור מזון אלא אם כן הוא עומד בדרישות שקבע השר לפי סעיף 138.

פטור בתקנות מחובות משווק

131. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע פטור או הקלה מהוראות סימן זה, לרבות לסוגי משווקים, בשים לב לגודלם, לסוג פעולת המכירה שהם מבצעים ולסוג המזון הנמכר על ידם.

חזקה לעניין הוראות מסוימות החלות על משווק

132. (א) חזקה שמשווק לא הפר את הוראות סעיפים 5(א)(1), (3) עד (5) ו־(7)(ג), 6, 7, 8, 9(ב), (ד) ו־(ה), 14(ג)(2) ו־18, לעניין מזון ארוז מראש על ידי יצרן, או מיובא ככזה על ידי יבואן, אם מתקיימים כל אלה:

(1) המשווק מיישם מערכת בקרת איכות מסוג המנוי ברשימה שפרסם מנהל שירות המזון באתר האינטרנט, או שהוא נקט אמצעים סבירים כדי להבטיח שהמזון שהוא משווק התקבל מידי עוסק במזון הפועל כדין וכי המזון האמור עומד בדרישות לפי חקיקת המזון;

(2) המשווק נקט בתחום שליטתו את כל האמצעים הנדרשים לפי דין לשמירה על המזון בהתאם לשאר הוראות חקיקת המזון החלות עליו לעניין החזקת המזון, הטיפול בו ומכירתו;

(3) ההפרה נוצרה כתוצאה ממעשה או מחדל של אחר, שאינו בשליטת המשווק, או עקב הסתמכות על מידע שסיפק לו אחר כאמור, בנסיבות בהן סביר היה להסתמך על מידע כאמור;

(4) המשווק לא ידע ולא היה עליו לדעת על קיומה של הפרה לגבי המזון;

(5) הפגם במזון לא היה פגם ניכר לעין או ניתן לזיהוי במישוש או בהרחה.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו לעניין –

(1) יצרן, יבואן או משווק מהאזור בעת שהם משווקים את המזון שייצרו, ייבאו או שיווקו מהאזור, לפי העניין;

(2) משווק בנוגע למצרך מותג פרטי כהגדרתו בחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד–2014[67], שמזוהה אתו.

סימן ב': הבטחת עקיבות המזון בעת העברתו

הגדרות – סימן ב'

133. בסימן זה –

"זיהוי מזון שהועבר" – בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 137(1);

"העברת מזון" – העברת מזון בין עוסקים במזון, למעט אלה:

(1) העברה לעוסק במזון שהוא מוביל בלבד, או ממנו, למטרת הובלתו בין עוסקים במזון;

(2) העברת דוגמאות מזון לצורכי מחקר ופיתוח שאינן מיועדות למכירה לצרכנים;

(3) העברת מזון אל גורם מחוץ לישראל במסגרת ייצוא;

(4) העברת מזון מחוץ לישראל אל יבואן במסגרת ייבוא;

"מזון פטור" – כהגדרתו בסעיף 128(ב);

"פרטי העוסק" – שם היצרן ומספר רישיון הייצור שלו או שם היבואן ומספר תעודת היבואן הרשום שלו, כפי שהם מופיעים באחד ממסמכים אלה, ואם לא הופיעו במסמכים אלה – אחד מהמסמכים בצירוף מידע המאפשר לקשר מיידית בין המסמך לשם היצרן או היבואן ומספרי רישיונו או תעודתו:

(1) תעודת משלוח, אם ישנה, ולעניין מוצר בשר – תעודת משלוח למוצר בשר, כהגדרתם בפרק ח';

(2) חשבונית עסקה, חשבונית מס או מסמך אחר המשמש לייעוד דומה, אף אם כינויו שונה;

(3) לגבי מזון פטור – אחד מהמסמכים הנדרשים בסעיף 128(א).

הסדרת עקיבות המזון על ידי מעביר מזון

134. (א) בהעברת מזון יקבל עוסק במזון המעביר את המזון ממקבל המזון פרטים כמפורט בסעיף קטן (ב) ומסמכים שקבע השר לפי סעיף 137, יתעד פרטים אלה יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר, וימסור למקבל המזון פרטים כאמור בסעיף 135.

(ב) עוסק במזון המעביר את המזון ישמור עותק של תעודת המשלוח שנתן למקבל המזון, הכוללת את פרטי מקבל המזון, ובכלל זה את שמו המלא, מען עסקו, ומספר זיהוי; לא כללה תעודת המשלוח מספר זיהוי כאמור, ישמור העוסק במזון את התעודה בצירוף מידע המאפשר לקשר מיידית בין המסמך לזהות מקבל המזון; לעניין זה, "מספר זיהוי" – אחד מאלה: מספר רישיון ייצור, מספר תעודת יבואן רשום, מספר רישיון עסק או מספר עוסק מורשה.

[67] ס"ח התשע"ד, עמ' 438.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על עוסק במזון בשיווק קמעונאי אם עוסק אחר במזון רכש ממנו את המזון כצרכן, בלי ידיעתו.

הסדרת עקיבות המזון על ידי מקבל מזון

135. (א) בהעברת מזון יקבל מקבל המזון ממעביר המזון את שמו המלא, מען עסקו ופרטי העוסק שלו ומסמכים שקבע השר לפי סעיף 137, יתעד פרטים אלה יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר, וימסור למעביר המזון פרטים כאמור בסעיף 134.

(ב) היה למקבל המזון יותר מאתר אחד שאליו מיועד המזון, חובה על מקבל המזון לתעד את האתרים שבהם נמצא המזון שקיבל, בהתאם לזיהוי המזון, ולעדכן את התיעוד אם חלו שינויים במיקום המזון; בסעיף קטן זה, "תיעוד" – לרבות באמצעות מערכת לניהול מלאי או מערכת ממוחשבת אחרת.

תיעוד פרטיהם של מעביר מזון ומקבל מזון

136. (א) עוסק במזון החייב בתיעוד לפי סימן זה ישמור את הפרטים והמסמכים הנדרשים ומסמכים לפי סעיפים 134, 135 ו־137, לגבי כל משלוח מזון, לתקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהיעדר סימון של מועד כאמור – משנה ממועד העברת המזון בהתאם לתאריך בתעודת המשלוח ובהיעדר תעודת משלוח – במסמך אחר כאמור בפסקה (2) בהגדרה "פרטי העוסק".

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם ניתנה למשלוח של מוצרי בשר תעודת משלוח וטרינרית, יישמר התיעוד האמור לתקופה שלא תפחת משישה חודשים בלבד ממועד העברת המזון.

(ג) משווק גדול ישמור את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א) בנוגע למלאי הקיים בידיו באותה עת, במקום העסק או באופן המאפשר נגישות מהירה אליהם.

תקנות לעניין עקיבות מזון

137. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה בשים לב לסוג העוסקים במזון שעליהם יחולו ההוראות:

(1) הפרטים הנדרשים לזיהוי המזון לפי סימן זה;

(2) מסמכים נוספים או פרטים שיש לקבל ולשמור להבטחת העקיבות לפי סימן זה;

(3) הקלות בדרישות סעיף 136 ופסקאות (1) ו־(2) בסעיף זה, לפי סוגי עוסקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון המועבר או המתקבל על ידם;

(4) סוגי מזון שלגביהם יחולו הוראות סעיפים 134 ו־135 אף אם הם מועברים למי שאינו עוסק במזון, ובלבד שהדבר נדרש לשם שמירה על בריאות הציבור.

סימן ג': תקנות לעניין מכירת מזון

תקנות לעניין מכירת מזון

138. השר, באישור הוועדה רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) התנאים למכירת מזון, לרבות לעניין תנאי מכירה נאותים, ורשאי השר לקבוע הוראות כאמור לפי סוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם;

(2) חובות משווק בעניין מכירת מזון, לרבות הטלת חובת סימון לגבי מזון מסוים שקבע השר, ובכלל זה מזון שאינו ארוז מראש על ידי היצרן וחובת סימון במקום הממכר;

(3) החזרה יזומה בידי משווק לפי סעיף 164;

(4) חובות והוראות לעניין סוג מזון רגיש מסוים, לרבות הקביעה כי בנסיבות מיוחדות ובהחלטה מנומקת, בשים לב לסכנה לבריאות הציבור ולבטיחות המזון, נדרשת הוכחה לגבי מילוי דרישות הדין החל על ייצורו וכי אין לשווקו בלא הוכחה כאמור; קבע השר כאמור, יקבע את דרכי ההוכחה והמסמכים הנדרשים לשם הוכחה כאמור, ורשאי הוא לקבוע דרישות כאמור לפי סוגי משווקים;

(5) חובות והוראות לעניין סוג מזון רגיל מסוים, לרבות קביעה כי נדרשת הוכחה כאמור בפסקה (4) לתקופה שקבע, שלא תעלה על שישה חודשים;

(6) תנאים לעניין מכירת מזון ייעודי.

סימן ד': חובות משווק מהאזור

הגדרות – סימן ד'

139. בסימן זה –

"מרשם המשווקים מהאזור" – כמשמעותו בסעיף 146;

"משווק מהאזור" – אדם העוסק בהבאת מזון מהאזור לישראל;

"משווק רשום מהאזור" – אדם בעל רישום תקף במרשם המשווקים מהאזור.

החלת הוראות על הבאת מזון מהאזור לישראל לשם שמירה על בריאות הציבור

140. (א) על משווק מהאזור ועל הבאת מזון מהאזור לישראל, יחולו הוראות פרקים ב', ד' ו־ה' והתקנות לפיהם, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסימן זה.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע שינויים נוספים לעניין החלת ההוראות כאמור בסעיף קטן (א), וכן הוראות נוספות שיחולו על משווק מהאזור, והכול ככל הנדרש לשם שמירה על בריאות הציבור.

החלת הוראות על משווק מהאזור

141. (א) על אף האמור בפרקים ד' ו־ה' כפי שהוחלו בסעיף 140 על הבאת מזון מהאזור, לעניין הוראות החלות על משווק מהאזור –

(1) רישום כמשווק מהאזור יבוא במקום רישום כיבואן רשום;

(2) אישור מיוחד לפי סעיף 143 יבוא במקום אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 64;

(3) אישור מהרשות המוסמכת באזור בדבר הפיקוח הנדרש לפי פרק ד' על המזון, יבוא במקום אישור גורם מוסמך במדינת הייצור ככל שנדרש אישור כאמור.

(ב) סעיף 57 יוחל בשינויים אלה:

(1) במקום האמור בפסקה (3)(ב) יקראו "ייצורו לשם ייצוא או לשם החזרה לאזור";

(2) במקום האמור בפסקה (4), יקראו "החזרת משלוח מזון שיוצא או שהועבר לאזור והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור".

(ג) הוראות סימן זה לא יחולו על הבאה מהאזור של מזון שיוצר על ידי בעל רישיון ייצור או יובא על ידי יבואן רשום לפי חוק זה.

הבאת מזון מהאזור לישראל

142. לא יביא אדם מזון מהאזור לישראל אלא בהתקיים אלה:

(1) הוא משווק רשום מהאזור;

(2) הוא קיבל את המזון מאדם בעל היתר תקף להוצאת המזון מאת הרשות המוסמכת באזור;

(3) הוא הביא את המזון לישראל בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר האמור בפסקה (2).

אישור מיוחד למכירת מזון רגיש בישראל

143. משווק מהאזור לא יביא לישראל מזון רגיש אלא אם כן קיבל אישור מיוחד לכך מאת מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, שיינתן לפי סעיף 64, בשינויים המחויבים, ובהתאם לתנאי האישור.

עמידה בהוראות סימון מזון

144. משווק מהאזור לא יביא מזון לישראל אלא אם כן סימון המזון כולל את שם המשווק מהאזור, בהתאם להוראות החלות על יבואן לעניין סימון לפי חקיקת המזון, בשינויים המחויבים.

עמידה בהוראות התקנות

145. משווק מהאזור לא יביא מזון לישראל בניגוד לתקנות שקבע השר לפי סעיף 140(ב).

רישום משווק מהאזור

146. הרשם ינהל מרשם, שבו ירשום את מי שעוסק בהבאה של מזון מהאזור לישראל והתקיימו לגביו התנאים שבסעיף 147.

תנאים לרישום במרשם המשווקים מהאזור

147. (א) המבקש להירשם במרשם המשווקים מהאזור יגיש בקשה בהתאם להוראות סעיף 103.

(ב) הרשם לא ירשום מבקש במרשם המשווקים מהאזור, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא תושב ישראל או אזרח ישראלי או שהוא רשום כתאגיד לפי הדין בישראל;

(2) הוא הגיש הצהרה הכוללת את אלה:

(א) פרטים על יצרן המזון, לרבות עותק מתעודת הזיהוי של היצרן, או העתק מתעודת ההתאגדות שלו לפי הדין בישראל, אם הוא תאגיד;

(ב) פרטים על מקום עסקו, לרבות רישיון או אישור שניתן למקום עסקו, ככל שנדרש רישיון או אישור כאמור.

פרק ו': הסדרת הובלה ואחסנה של מזון בטמפרטורה מבוקרת

חובת רישוי להובלה או לאחסנה של מזון בטמפרטורה מוגדרת

148. לא יוביל אדם מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת ולא יאחסן אדם מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביו הוראות חוק זה.

רישיון הובלה

149. נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת, לא יוביל אדם מזון כאמור, אלא אם כן הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות, ובהתאם לתנאי הרישיון האמור, ובכלל זה בהתאם לסוג המזון שמבוקש להובילו:

(1) רישיון הובלה לפי פרק זה, שניתן בידי נותן רישיון ייצור;

(2) רישיון ייצור הכולל פעילות הובלה בטמפרטורה מבוקרת לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור";

(3) היתר להובלה בתעודת היבואן הרשום לפי סעיף 110(א).

רישיון אחסנה

150. נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, לא יאחסן אדם מזון כאמור, אלא אם כן הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות, ובהתאם לתנאי הרישיון האמור, ובכלל זה בהתאם לסוג המזון שמבוקש לאחסנו:

(1) רישיון אחסנה לפי פרק זה שניתן בידי נותן רישיון ייצור;

(2) רישיון ייצור הכולל פעילות אחסנה בטמפרטורה מבוקרת לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור";

(3) היתר לאחסנה בתעודת היבואן הרשום לפי סעיף 110(א).

פטור מרישיון אחסנה

151. על אף האמור בסעיף 150, לא יידרש רישיון אחסנה לאלה:

(1) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת על ידי משווק באתר המכירה לצרכן;

(2) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת בבית אוכל או במטבח מוסדי שאינו נדרש לרישיון ייצור לפי סעיף 25 או 26.

היתר לסימון ברישיון אחסנה

152. על אף האמור בסעיף 21, נותן רישיון ייצור רשאי לקבוע ברישיון אחסנה היתר להדבקת תווית על גבי מזון ארוז מראש או לסימון לפי סעיף 90.

בקשה לרישיון הובלה או רישיון אחסנה

153. (א) המבקש רישיון הובלה או רישיון אחסנה (בפרק זה – רישיון) או חידוש רישיון יגיש בקשה בצירוף מסמכים ופרטים, בהתאם לנדרש בתקנות לפי סעיף 155.

(ב) בקשה לרישיון תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו הגיש המבקש את בקשתו לקבלת רישיון עסק או במחוז מהמחוזות שבו יש לו רישיון עסק לפי בחירתו.

החלת הוראות על רישיון

154. (א) על רישיון הובלה יחולו הוראות סעיפים 28(ד) עד (ו), ו־29 עד 40, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: תוקפו של רישיון הובלה יהיה לחמש שנים.

(ב) על רישיון אחסנה יחולו הוראות סעיפים 28 עד 40, בשינויים המחויבים.

תקנות לעניין רישיון

155. השר רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) בקשה לקבלת רישיון או חידושו, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לבקשה ואופן הטיפול בה;

(2) קביעת תנאים למתן הרישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי קבוצות המזונות המובלים או המאוחסנים או לפי סוגי פעילות ההובלה והאחסנה, לפי העניין;

(3) תנאים לעניין מחסנים שהאחסון בהם אינו דורש רישיון אחסנה, ובכלל זה לעניין הציוד הנדרש בהם ואופן החזקת המזון בהם.

פרק ז': הוראות כלליות לעניין יצרן, יבואן ומשווק

סימן א': הוראות לעניין החזקת מזון

קיום הוראות היצרן

156. (א) עוסק במזון יאחסן ויחזיק את המזון ויובילו לפי הוראות היצרן, בלי לגרוע מהחובה לעמוד בהוראות חקיקת המזון.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), עוסק במזון רשאי לאחסן ולהחזיק מזון או להובילו בטמפרטורה מבוקרת שנקבעה לפי חקיקת המזון, אף אם הוראות היצרן קובעות טמפרטורה מוגדרת שהיא מחמירה לעומת חקיקת המזון, ואולם אם הוראות היצרן כאמור קובעות חובה להחזיק את המזון בטמפרטורה מוגדרת מחמירה כאמור, ומסמנות הוראה זו במילה "בלבד", יאחסן, יחזיק או יוביל את המזון בהתאם להוראות היצרן.

מזון שלא נקבעה לו טמפרטורה מבוקרת

157. (א) לא נקבעה בחקיקת המזון הוראה על החזקת מזון מסוים בטמפרטורה מבוקרת, רשאי מנהל שירות המזון לתת לגביו הוראות להחזקה בטמפרטורה מבוקרת, לתקופה שלא תעלה על חודש, ובנסיבות מיוחדות לחודש נוסף.

(ב) הוראה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט.

(ג) עוסק במזון יחזיק מזון בהתאם להוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף קטן (א).

תקנות בעניין טמפרטורה מוגדרת

158. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור מזון, אחסנתו, הובלתו או ייבואו בטמפרטורה מוגדרת, בהתאם לסוג המזון ולמאפייניו.

סימן ב': ארגונים לחלוקת מזון

פטור לארגונים לחלוקת מזון

159. (א) ארגון לחלוקת מזון פטור מרישיון ייצור, רישיון הובלה ורישיון אחסנה לפי חוק זה, בתקופה כאמור בסעיף 160; בסימן זה –

"ארגון לחלוקת מזון" – תאגיד המספק מזון לנזקקים או לבתי נזקקים, בלא תמורה או תמורת תשלום סמלי, ובלבד שמתקיימים בו כל אלה:

(1) אם התאגיד מספק מזון תמורת תשלום סמלי – התאגיד אינו מסרב לספק ארוחת מזון לנזקק שאינו עומד בתשלום הסמלי;

(2) התאגיד פועל שלא למטרות רווח, והוא מאוגד ורשום כעמותה לפי חוק העמותות, התש"ם–1980[68], או שהוא הקדש ציבורי הרשום אצל רשם ההקדשות לפי חוק הנאמנות, התשל"ט–1979[69], או שהוא חברה לתועלת הציבור הרשומה אצל רשם ההקדשות לפי חוק החברות, התשנ"ט–1999[70], שהוכרו כמוסד ללא כוונת רווח לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975[71];

(3) אחת ממטרות התאגיד הרשומות בתקנון או במסמך היסוד שלו היא הספקת מזון לנזקקים;

(4) התאגיד אינו עוסק במכירת מזון שאינה למטרה של הספקת מזון לנזקקים;

(5) התאגיד אינו פועל במסגרת גוף החייב בהספקת מזון לסועדים או במסגרת גוף שהספקת המזון נלווית לשירות אחר שהוא מספק לסועדים;

(6) התאגיד נרשם באתר האינטרנט כארגון לחלוקת מזון שמתקיימים בו התנאים בפסקאות (1) עד (4), תוך פירוט הכתובות שבהם הוא פועל נכון למועד הרישום, וציון אם המזון שמחולק או שמועבר הוא שלא בתמורה או בתשלום סמלי;

"תשלום סמלי" – תשלום בעד מזון או הספקת מזון לבית הנזקק, בסכום שאינו עולה על סכום שקבע השר, ובהעדר קביעה כאמור – בסכום שאינו עולה על התשלום המרבי שניתן לגבות לפי מבחנים שנקבעו לזכאות לתמיכה לפעילות זו לפי סעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985[72].

(ב) תאגיד המספק מזון לארגון לחלוקת מזון ומתקיימות בו הוראות פסקאות (2) עד (5) להגדרה "ארגון לחלוקת מזון" יראו אותו כארגון לחלוקת מזון לפי סעיף זה.

משך הפטור לארגונים לחלוקת מזון

160. פטור כאמור בסעיף 159 יהיה לשנתיים מיום תחילתו של חוק זה או עד למועד התקנת תקנות לפי סעיף 161, לפי המוקדם, ורשאי השר, באישור הוועדה, להאריך את הפטור האמור, בצו, לתקופות שלא יעלו בסך הכול על שנתיים נוספות.

תקנות בעניין ארגונים לחלוקת מזון

161. השר יקבע הוראות לעניין תחולת הוראות פרקים ג' עד ז' על ארגונים לחלוקת מזון.

היתר לשימוש ארגונים לחלוקת מזון במזון שחלף התאריך האחרון המומלץ לשימוש בו

162. על אף האמור בסעיף 12, ארגון לחלוקת מזון רשאי לעשות שימוש במזון שאינו מזון רגיש או מזון ייעודי והתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו חלף, ולחלקו, אם קיבל אישור בכתב של היצרן לשימוש במזון מעבר לתאריך האחרון המומלץ לשימוש לתקופה מוגבלת, ובלבד שהאישור ניתן לפני אותו תאריך ושהשימוש או החלוקה כאמור ייעשו בתוך אותה תקופה.

סימן ג': מניעת סכנה לבריאות הציבור ממזון

הוראות המנהל לעוסקים במזון לשם מניעת סכנה ממזון מסוים

163. (א) נוכח מנהל שירות המזון, ובהעדרו – מי שהוא הסמיכו לכך, כי נגרמת סכנה חמורה ומיידית לבריאות הציבור או עלולה להיגרם סכנה כאמור בשל מזון מסוים או בשל השימוש בו, רשאי הוא לתת הוראות למניעת הסכנה שיחולו על כל עוסק במזון, ובכלל זה הוראות לעניין אופן הייצור, האריזה, ההובלה, האחסון והמכירה של המזון (בסעיף זה – הוראות המנהל), ובלבד שיפורסמו בכל אלה:

---

[68] ס"ח התש"ם, עמ' 210.
[69] ס"ח התשל"ט, עמ' 128.
[70] ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.
[71] ס"ח התשל"ו, עמ' 60.
[72] ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(1) באתר האינטרנט, באופן בולט, ובמיקום שייועד להוראות המנהל, עם עיקרי הסיבות למתן ההוראה, בעברית ובערבית ובכל שפה נוספת שימצא מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו כי נדרשת לאותו עניין;

(2) בשני עיתונים יומיים לפחות, בעלי תפוצה ארצית, אחד מהם בשפה הערבית;

(3) ברשומות.

(ב) הוראות המנהל יינתנו לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ואולם רשאי מנהל שירות המזון להאריכה לתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על שנה, אם נוכח שממשיכים להתקיים הטעמים המצדיקים את נתינתן.

(ג) הוראות המנהל ייכנסו לתוקף עם פרסומן ברשומות; על אף האמור, בנסיבות חריגות הנוגעות למיידיות הסכנה לבריאות הציבור וחומרתה, רשאי מנהל שירות המזון לקבוע בהוראות שיפורסמו באתר האינטרנט כי הן ייכנסו לתוקף במועד הפרסום באתר כאמור, ובלבד שהפרסום ברשומות יבוצע בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שני ימי עבודה ממועד הפרסום באתר האינטרנט.

(ד) הוראות המנהל יישלחו בדואר האלקטרוני לעוסקים במזון שנרשמו לקבלת עדכונים על הוראות לפי סעיף זה ברשימת תפוצה אלקטרונית.

אחריות יצרן, יבואן ומשווק לעניין מזון מזיק

164. (א) בסעיף זה, "מזון מזיק" – מזון שהזיק או שעלול להזיק לבריאות אדם, לרבות מזון שנמצאו לגביו תוצאות של בדיקת מעבדה המעידות על אי־עמידה של המזון בדרישות לפי חקיקת המזון, שיש בה כדי להזיק או לעורר חשש לנזק כאמור.

(ב) עוסק במזון שנודע לו כי מזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, הוא מזון מזיק, יפעל לפי הוראות אלה:

(1) ינקוט בהקדם האפשרי אמצעים סבירים למניעת השימוש במזון, לרבות אמצעים מבין אלה, לפי העניין, והכול לשם מניעת הסכנה לבריאות או החשש לסכנה לבריאות מצריכת המזון:

(א) עדכון של היצרן או היבואן, ולגבי מזון שהוא תוצרת חקלאית טרייה – של מי שממנו קיבל את המזון;

(ב) בתיאום עם מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך הוצאת המזון מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה (Withdrawal); על אף האמור, הוראה על החזרה יזומה של מזון על ידי משווק תינתן רק לגבי מזון שהוא מוכר, ובהתאם לתקנות שייקבעו לפי סעיף 138(3);

(ג) בתיאום עם מנהל שירות המזון – מסירת הודעה לציבור (Recall) על הסכנה הנשקפת מהמזון, אם הודעה כאמור לא נמסרה על ידי היצרן או היבואן, לפי העניין;

(2) עוסק במזון ידווח למנהל שירות המזון או למי שהוא הסמיכו לכך על פירוט האמצעים שנקט לפי פסקה (1), אם ביצע החזרה יזומה או מסר הודעה לציבור, לפי פסקה (1)(ב) או (ג) ובכל מקרה אחר שלגביו קבע השר, באישור הוועדה, חובת דיווח לעניין זה, ואם נתן מנהל שירות המזון הוראה לעוסק במזון בעקבות הדיווח, יפעל העוסק במזון בהתאם להוראותיו.

(ג) נתן מנהל שירות המזון הוראה לעוסק במזון לפי סעיף קטן (ב)(2), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך לפעול לביצוע ההוראה בנסיבות שבהן העוסק במזון סירב לבצע את ההוראה או בנסיבות של דחיפות מיוחדת.

(ד) נודע למנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך כי מזון הוא מזון מזיק, רשאי הוא, בנסיבות דחופות או בנסיבות שבהן קיים קושי לאתר את בעלי המזון, לפעול לפי הוראות סעיף קטן (ב)(1)(ב) אף בטרם נתן הוראה כאמור בסעיף (ב)(2) או במקביל למתן הוראה כאמור.

(ה) עוסק במזון יישא בהוצאות של פעולות שננקטו לפי סעיף קטן (ג) או (ד), אלא אם כן קבע מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך אחרת.

(ו) מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי להורות על החזרה יזומה, אם התקיימו נסיבות כאמור בסעיף קטן (ב), אף אם לא הובא הדבר לידיעתו באמצעות עוסק במזון, לאחר שנתן לעוסק במזון הזדמנות לטעון את טענותיו, אלא אם כן ראה כי קיים צורך דחוף, לשם שמירה על בריאות הציבור, להורות על החזרה יזומה כאמור בלי לשמוע את טענותיו.

(ז) עוסק במזון יתעד אצלו, לרבות באמצעות שמירת עותק, תלונות בדבר נזק או חשש לנזק לבריאות אדם ממזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, לתקופה של שלוש שנים לפחות ממועד קבלת התלונה.

הודעה בדבר מסוכנות מזון

165. בלי לגרוע מהוראות סעיף 164, מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך יהיה רשאי לעשות כל אחד מאלה:

(1) להורות לעוסק במזון לפרסם, או להודיע לכל אדם הנוגע בדבר, כי מזון או תהליך עבודה אינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון החלות עליו, וכי המזון או תהליך העבודה מסוכן לבריאותו או לבטיחותו של אדם הצורך את המזון, או שקיימת הסתברות ממשית למסוכנות כאמור; הפרסום או ההודעה יהיו באופן שיורה עליו מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך; הוראה לפי פסקה זו לא תינתן אלא לאחר שניתנה לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו;

(2) לפרסם, או להודיע הודעה מטעמו אם נוכח כי העוסק סירב לפרסם, או להודיע באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או אם סבר כי קיים חשש ממשי לשלומו או לבריאותו של אדם, ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו, ורשאי הוא –

(א) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו גם בלי שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו אם סבר כי קיים חשש מיידי כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(ב) לחייב את העוסק בהוצאות ההודעה או הפרסום, כולן או חלקן;

(3) להורות לכל עוסק להודיע או לפרסם, או להודיע או לפרסם הודעה מטעמו, על ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו לפי חוק זה, אם נוכח כי נגרמה פגיעה לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או שיש הסתברות ממשית שתיגרם פגיעה כאמור, ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפרסום כאמור; סבר נותן ההוראה כי קיים חשש מיידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

הוראות להפסקת פעולות עוסק במזון, לאיסוף המזון ולמניעת העברת מזון לגורם מפר

166. (א) מצא מנהל שירות המזון או רופא מחוזי שמזון אינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון החלות עליו או כי קיים חשש לשלומו, לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור בשל המזון, רשאי הוא לתת הוראות בכתב לעוסק במזון, ובכלל זה הוראות להפסיק את ייצור המזון, ייבואו או מכירתו, וכן להורות על איסופו של המזון למקום שקבע או על החזרתו לעוסק במזון שממנו קיבל את המזון, והכול באופן שיורה ולאחר שנתן לעוסק במזון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ב) סבר מנהל שירות המזון או רופא מחוזי כי קיים חשש מיידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, רשאי הוא לתת לעוסק במזון הוראה לפי סעיף קטן (א), בלי שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ג) ראה מנהל שירות המזון כי עוסק במזון הפר הוראה לפי חקיקת המזון וכי קיים חשש לשלומו, לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור בשל כך, רשאי הוא לתת הוראות ליצרן, יבואן או משווק ולגבי תוצרת חקלאית טרייה או מזון מן החי – גם למגדל, במטרה למנוע העברת מזון הקשור לחשש האמור לגורם המפר.

פסילת מזון והשמדתו

167. (א) מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי שמצא כי מזון המיועד למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, רשאי לפסול את המזון ולצוות על השמדתו או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל; לעניין סעיף זה, יראו גם כל מוצר המוצג למכירה וכל מזון שטרם ניתנה לגביו תעודת שחרור כמזון המיועד למכירה.

(ב) לא יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על פסילת מזון, על השמדתו או על מניעת השימוש בו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הודיע על כך ליצרן, ליבואן או למשווק שהמזון ברשותו, זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; החלטה לפי סעיף זה תתקבל לא יאוחר משבעה ימי עבודה לאחר המועד שבו נטענו הטענות.

(ג) הורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א), רשאי היצרן, היבואן, או המשווק, לפי העניין, לעתור לבית משפט לעניינים מינהליים בתוך 14 ימים ממועד קבלת ההחלטה; השמדת המזון בהתאם להחלטה כאמור לא תבוצע אלא בחלוף המועד להגשת העתירה, אלא אם כן הסכים, בכתב, היצרן, היבואן או המשווק לביצוע ההשמדה בטרם המועד האמור.

(ד) עד לקבלת החלטה כאמור בסעיף קטן (א) או עד לקבלת החלטת בית משפט לפי סעיף קטן (ג), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך או הרופא הממשלתי או מי שהוא הסמיכו לכך, לפי העניין, להוציא את המזון מידי המחזיק בו ולאחסנו במקום שיורה, ובכלל זה בנמל או בפיקוח המכס, או להורות למחזיק להעביר את המזון למקום אחסנה שיורה; כמו כן רשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך לדרוש ערובה בגובה שקבע השר להבטחת מימון הוצאות האחסנה עד לשמיעת הטענות והחלטה לגביהן.

(ה) מצא מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לתת הוראה על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אף אם לא הודיע על כך קודם לכן לעוסק במזון ובלי שנתן לו הזדמנות לטעון טענות לפי סעיף קטן (ב):

(1) המזון שנדרש לתת לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיש;

(2) המזון שנדרש לתת לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיל אך מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי נוכח כי קיים חשש מיידי לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, אם לא תינתן הוראת ההשמדה אף בטרם שמיעת הטענות;

(3) לא ניתן להעביר את המזון לאחסון בלי שהדבר יעלה כדי השמדתו, או שיש בכך משום נטל בלתי סביר;

(4) לא ניתנה ערובה לפי סעיף קטן (ד), במועד שנקבע בדרישה האמורה;

(5) לא ניתן לאתר את היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו במאמץ סביר.

(ו) היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו יישא בעלות ההוצאות לשם שמירה, הובלה, אחזקה והשמדה של מזון לפי סעיף זה.

(ז) ניתנה הוראה להשמדת מזון לפי סעיף זה, יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על העברת המזון לאתר מסוים לביצוע ההשמדה, ורשאי הוא להורות על דרכי ההשמדה.

התליית רישיון בשל אירוע בריאותי חמור

168. (א) היה בעל רישיון ייצור, יבואן רשום, בעל רישיון אחסנה, בעל רישיון הובלה או בעל רישיון אחר לפי חוק זה קשור עקב עיסוקו במזון בפגיעה בריאותית חמורה באנשים, ולדעת נותן הרישיון או התעודה התליית רישיונו או תעודתו, לפי העניין, נחוצה לשם מניעת סכנה ממשית לבריאות הציבור עד לבירור האירוע, רשאי הוא, לאחר שנתן לבעל הרישיון או התעודה הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות את רישיונו או תעודתו; אין באמור כדי לגרוע מכל סמכות אחרת הנתונה לפי חוק זה לעניין הרישיון או התעודה.

(ב) תקופת ההתליה לפי סעיף קטן (א) תסתיים במועד שלא יאוחר מ־45 ימים ממועד סיום בירור האירוע על ידי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך או במועד מוקדם יותר שיורה, ובלבד שתקופת ההתליה לא תעלה על שנה.

סימן ד': הוראות שונות לעניין יצרן, יבואן ומשווק

חובת עריכת בדיקות

169. יבואן או יצרן, וכל עוסק אחר שנקבע לגביו בחוק זה או לפיו כי יבדוק מזון במעבדה מוכרת, יקיים את החובה כפי שנקבעה ויישא בהוצאות הבדיקה.

הכרה במעבדה לבדיקת מזון

170. (א) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי להכיר במעבדה כמעבדה מוסמכת לבדיקת מזון, לאחר שמצא כי היא עומדת בתנאים שנקבעו לפי סעיף קטן (ג).

(ב) רשימת המעבדות המוכרות תפורסם באתר האינטרנט.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) באישור הוועדה, תנאים להכרה במעבדות, לרבות לעניין עבר פלילי של בעלי תפקידים במעבדה והכשרתם;

(2) ציוד וטכנולוגיות שיידרשו במעבדה מוכרת;

(3) סוגי הבדיקות והדרכים והמועדים לעריכתן, תוקף ההכרה וכן תנאים בהכרה ועילות ותנאים לביטולה.

תעודת בדיקה

171. מעבדה מוכרת העורכת בדיקה שהמציא לה מפקח תמציא לו את תוצאות הבדיקה לפי הטופס שבתוספת השמינית (בחוק זה – תעודת בדיקה).

חובת דיווח על תוצאה חריגה

172. (א) מצאה מעבדה מוכרת תוצאה חריגה שיש בה סכנה לבריאות הציבור, לרבות מזהם ביולוגי או כימי, בדוגמת מזון שקיבלה לבדיקה מגורם שאינו מפקח לפי חוק זה, תמציא הודעה על כך בטופס כאמור בסעיף 171.

(ב) מנהל שירות המזון יורה בנוהל שיפרסם באתר האינטרנט ויועבר למעבדות המוכרות על הגורמים שלהם תומצא ההודעה כאמור בסעיף קטן (א), ורשאי הוא לקבוע נסיבות שבהן לא תחול חובת מסירת ההודעה.

(ג) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי לבטל הכרה כאמור בסעיף 170(א) ממעבדה מוכרת, אם מצא שלא קיימה את חובת הדיווח על תוצאה חריגה בדוגמת מזון כאמור בסעיף קטן (א).

תעודת בדיקה כראיה

173. (א) בהליכים לפי חוק זה תשמש תעודת בדיקה של מזון שנתנה מעבדה מוכרת, ראיה לתוכנה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ב) תעודת בדיקה לא תהיה קבילה בבית המשפט אלא אם כן תוצאותיה נמסרו לעוסק במזון שמזונו נבדק, בדואר רשום או בדרך אחרת שקבע השר בתקנות, בתוך 21 ימים מהתאריך הנקוב בה כתאריך סיום הבדיקה; בית המשפט רשאי להאריך תקופה זו מטעמים מיוחדים.

שמירת מסמכים

174. (א) מסמכים ופרטים שעל עוסק במזון לשמור לפי הוראות חוק זה, לרבות לצורך עקיבות המזון (בסעיף זה – מידע) יכול שיישמרו בדרך דיגיטלית, אלא אם כן נאמר אחרת, ובלבד ששמירת מידע בדרך דיגיטלית תיעשה כך שהמידע יישמר באופן אמין, ברור וקריא, ויגובה תקופתית.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן השמירה של המידע בדרך דיגיטלית, הדרכים לגיבויו וצורת הגישה אליו לשם פיקוח, ורשאי הוא לקבוע הוראות שונות בשים לב לגודל העוסק ולמהות עסקו.

דיווח בידי עוסק במזון

175. דיווח שעוסק במזון חייב למסור לפי הוראות חוק זה יכול שיישלח בדואר אלקטרוני לכתובת שתפורסם באתר האינטרנט חתום בחתימה אלקטרונית או כשהוא כולל סריקה ממוחשבת של דיווח חתום בכתב, ויראו את הדיווח כאילו נמסר משעה שהתקבל אישור מסירה.

השגה

176. (א) על החלטה של רשות כמפורט להלן רשאי מי שההחלטה ניתנה בעניינו להגיש השגה בכתב, בהתאם להוראות אלה:

(1) החלטה של רשות לפי פרקים ג׳ ו־ו׳ שהתקבלה על ידי מי שאינו מנהל שירות המזון – לפני מנהל שירות המזון או לפני מי שמנהל שירות המזון הסמיכו לכך, ובתנאי שהסמכה כאמור פורסמה באתר האינטרנט, ויכול שההסמכה תהיה לדון בהשגה על סוגי החלטות או על החלטות לפי זהות הגורם מקבל ההחלטה;

(2) החלטה של רשות לפי פרקים ג׳ ו־ו׳ שהתקבלה על ידי מנהל שירות המזון – לפני מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות;

(3) החלטה של רשם היבואנים לפי פרק ד׳ – לפני מנהל שירות המזון;

(4) החלטה של רשות לפי פרק ד׳ שאינה כאמור בפסקה (3) ואינה החלטה של מנהל שירות המזון – לפני גורם כאמור בפסקה (1); לא יקבל הגורם המחליט בהשגה לפי פסקה זו החלטה, אלא בהתייעצות עם הממונה על הגורם מקבל ההחלטה שעליה מוגשת ההשגה;

(5) החלטה שאינה החלטה של מנהל שירות המזון לפי פרק ד׳1 – לפני מנהל שירות המזון;

(6) החלטה שאינה של מנהל שירות המזון, לפי סעיפים 164, 165 או 166 – לפני גורם כאמור בפסקה (1).

(ב) החלטה בהשגה לפי סעיף זה תינתן בתוך 30 ימים מיום הגשתה, ואולם השגה לפי סעיף קטן (א)(4) על החלטה בעניין מתן תעודת שחרור תינתן בתוך 15 ימים מיום הגשתה, אלא אם כן הגורם המוסמך להחליט בהשגה האריך את המועד להחלטתו, ובלבד שלא יאריך ביותר מ־15 ימים נוספים.

(ג) אין בהגשת השגה לפי סעיף זה כדי לעכב את ההחלטה שלגביה הוגשה או לגרוע מתוקפה, ואולם מגיש ההשגה רשאי לבקש בהשגתו את עיכוב ביצוע ההחלטה; התבקש עיכוב כאמור, תינתן החלטה בעניין העיכוב בתוך 10 ימים מיום הגשתה.

פרק ח': הסדרת הפיקוח הווטרינרי

סימן א': הגדרות

177. לעניין פרק זה –

"בית קירור" – מקום המשמש לאחסנת מזון, ובכלל זה מוצר בשר, בקירור או בהקפאה;

"בעל היתר הפעלה" – בעל היתר לפי פקודת מחלות בעלי חיים להפעלת מפעל לבשר גולמי, או מי שעסקו טעון היתר כאמור;

"חוק הרופאים הווטרינרים" – חוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א–1991[73];

"יצרן", "יצרן של מוצר בשר" – אדם העוסק בייצור מוצר בשר, או בעל רישיון אחסנה כאמור בסעיף 150(1) לעניין מוצר בשר או מי שעסקו טעון רישיון כאמור, ולמעט –

(1) מוביל מוצר בשר בטמפרטורה מבוקרת לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור";

(2) מייצר מוצר בשר במסגרת פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן לפי סעיף 24;

(3) מי שפטור מרישיון ייצור לפי סעיפים 25, 26 או 27(1) או (2);

(4) ארגון לחלוקת מזון לפי סעיף 159, בתקופה שבה חל עליו פטור לפי אותו סעיף;

"מוצר בשר" – בשר כהגדרתו בסעיף 9(א) ומוצריו;

"מפעל בשר" – עסק לייצור בשר שניתן לגביו רישיון ייצור או שהפעלת העסק טעונה רישיון כאמור;

"מפעל לבשר גולמי" – כל אחד מאלה:

(1) מפעל לשחיטת בשר, למעט אם מתבצע בו עיבוד;

(2) מפעל שמבוצע בו רק טיפול בבשר גולמי;

(3) מפעל כאמור בסעיף 190(2);

"מפעל לשחיטת בשר" – מפעל שהוא אחד מאלה:

(1) בית מטבחיים – מפעל שמיועד להמתת בהמות ושחיטתן;

(2) בית שחיטה לעופות – מפעל שמיועד לשחיטת עופות;

(3) תחנת מיון לדגים – מפעל שמיועד למיון ולאריזה של דגים המיועדים למאכל;

"מפעל שאושר לייצוא" – מפעל שקיבל אישור לייצוא לפי חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים;

"עיבוד" – כהגדרתו בסעיף 9(א);

"רופא וטרינר" – כהגדרתו בחוק הרופאים הווטרינרים;

"רופא וטרינר מוסמך" – רופא וטרינר מוסמך במפעל או רופא וטרינר מוסמך בשווקים;

"רופא וטרינר מוסמך", במפעל – רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף 191 או 193;

"רופא וטרינר מוסמך", בשווקים – רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף 194 או 195;

"רכב הובלה" – כלי תחבורה שמובילים בו מוצר בשר;

"תאגיד לפיקוח וטרינרי", "תאגיד" – התאגיד לפיקוח וטרינרי שהוקם לפי פרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינרים;

---

[73] ס"ח התשנ"א, עמ' 1342.

"תכנית בטיחות מזון" – תכנית הכוללת לפחות את כל אלה:

(1) הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור, האריזה וההובלה של מוצר הבשר (Hazard Analysis Critical Control Points – HACCP);

(2) אמצעים לשמירה על עקיבות מוצרי הבשר וחומרי הגלם שלהם ועל הוצאתם מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה;

"תעודת משלוח למוצר בשר" – תעודת משלוח למוצר בשר שהנפיק יצרן של מוצר בשר או בעל היתר הפעלה, ונכללים בה הפרטים האמורים בסעיף 181;

"תעודה וטרינרית" – תעודה החתומה בידי רופא וטרינר מוסמך במפעל בשר או במפעל לבשר גולמי, שניתנת למוצר בשר טרם הוצאתו מהמפעל;

"תעודות" – תעודת משלוח למוצר בשר ותעודה וטרינרית.

סימן ב': חובות יצרן ומשווק של מוצר בשר

סימן משנה א': תנאי ייצור נאותים למוצרי בשר

החובה לקבל אישור ייצור נאות

178. (א) יצרן של מוצר בשר לא ייצר מוצר כאמור אלא אם כן יש בידיו אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון.

(ב) על מתן אישור נאות לפי סעיף זה, יחולו הוראות סימן ג' בפרק ג'.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מנהל שירות המזון רשאי להורות כי מפעל לייצור בשר מסוג מסוים לא יהיה חייב באישור ייצור נאות אם הוא מצא שמיושמת לגביו תכנית בטיחות מזון; הוראות לפי סעיף קטן זה יינתנו בהתאם לניהול סיכונים ובהתחשב, בין השאר, בסוג המפעל, בהיקף הייצור במפעל, בהקפדתו בעבר על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון, בסוג המזון המיוצר בו ובמורכבות הטכנולוגית של הייצור.

סימן משנה ב': תנאים להוצאת מוצר בשר, קבלתו והעברתו

צירוף תעודת משלוח ותעודה וטרינרית למוצר בשר

179. יצרן של מוצר בשר, בעל היתר הפעלה או יבואן לא יוציא משלוח של מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, לפי העניין, אלא לאחר שהנפיק תעודת משלוח למוצרי בשר וצירף אותה למשלוח וכן צירף למשלוח תעודה וטרינרית, אם הנפקתה נדרשת לפי הוראות סעיף 206 או לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

איסור הנפקת תעודת משלוח למוצר בשר

180. על אף האמור בסעיף 179, יצרן של מוצר בשר, בעל היתר הפעלה או יבואן לא ינפיק תעודת משלוח למוצר בשר, אם התקיים אחד מאלה:

(1) הרופא הווטרינר המוסמך במפעל –

(א) הודיע על כוונה לערוך בדיקה של המשלוח או שמצא שהתקיימה אחת מהנסיבות כאמור בסעיף 205;

(ב) סירב לחתום על תעודה וטרינרית הנדרשת לפי דין לרבות תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 206;

(2) חל איסור במערכת הממוחשבת להנפיק תעודת המשלוח לגבי אתר המכירה שאליו מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב המוביל את מוצר הבשר, כאמור בסעיף 205(4);

(3) חל איסור במערכת הממוחשבת להנפיק תעודת המשלוח מאחר שהיצרן, בעל היתר ההפעלה או היבואן לא שילם את האגרה הנדרשת כאמור בסעיף 205(5)(א) או (ב).

פרטי תעודת משלוח למוצר בשר

181. יצרן של מוצר בשר, בעל היתר הפעלה או יבואן יכלול בתעודת משלוח למוצר בשר את כל אלה:

(1) פרטי היצרן, בעל היתר ההפעלה או היבואן, לרבות כתובתו ופרטי ההתקשרות עמו;

(2) פרטים בדבר מוצר הבשר, לרבות שם מוצר הבשר, מספר האריזות במשלוח, משקל המשלוח ומספר אצווה;

(3) היום והשעה שבה רכב ההובלה יוצא מהמפעל;

(4) היעד של מוצר הבשר, ובכלל זה שם העסק וכתובתו, ואם אינו עסק – שם המקום וכתובתו;

(5) פרטי רכב ההובלה שבו מובל מוצר הבשר, ובכלל זה מספר הרישוי והטמפרטורה הנדרשת ברכב;

(6) מספר הטלפון הנייד של נהג רכב ההובלה וכן מספר הטלפון הנייד של עובדו של היצרן בעל היתר ההפעלה או היבואן, המשמש כאיש קשר לעניין הוראות פסקה זו.

שליחת העתק של התעודות

182. בעת יציאתו של משלוח מוצרי בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, יעביר היצרן, בעל היתר ההפעלה או היבואן, לפי העניין, למערכת הממוחשבת את פרטי המשלוח, יעד המשלוח, פרטי רכב ההובלה ושם הרופא הווטרינר המוסמך במפעל, לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית.

תנאי הובלה ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר

183. יצרן של מוצר בשר, בעל היתר הפעלה או יבואן, לא יוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, אלא לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי רכב ההובלה שבו הוא מובל:

(1) הטמפרטורה ברכב עומדת בכללים שנקבעו לפי סעיף 155;

(2) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;

(3) קיימת מערכת לתיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב;

(4) קיימת מערכת המתריעה בזמן אמת על תקלות בטמפרטורה ברכב; השר רשאי לקבוע הקלות, פטורים והתאמות לעניין יישום מערכת כאמור לגבי יצרן, בעל היתר הפעלה או יבואן, בהתאם להיקף הייצור של המפעל ולסוג המזון המיוצר בו, ורשאי הוא להתחשב במיעוט מספרם של כלי הרכב המשמשים אותם.

איסור קבלה של מוצר בשר

184. יצרן של מוצר בשר או בעל היתר הפעלה לא יקבל מוצר בשר, אלא אם כן התקיימו תנאים אלה לגבי המשלוח של מוצר הבשר:

(1) מצורפת למשלוח שבו הגיע מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר שנכללים בה הפרטים האמורים בסעיף 181, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית, כאמור בסעיף 206 או לפי פקודת מחלות בעלי חיים – צורפה תעודה כאמור;

(2) תעודת המשלוח של מוצר הבשר הונפקה במהלך 24 השעות שקדמו להגעת המשלוח;

(3) יש התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי הבשר לגבי הפרטים שלפי סעיף 181, ואם צורפה תעודה וטרינרית – יש התאמה בין התעודה הווטרינרית ובין תעודת המשלוח.

איסור מכירה של מוצר בשר

185. משווק לא ימכור מוצר בשר, אלא אם כן התקיימו התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) לסעיף 184 לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר שקיבל.

תנאי הובלה מאתר מכירה

186. משווק של מוצרי בשר לא יוציא מוצרי בשר מאתר מכירה אל אתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה ולא יוביל מוצר בשר, אלא אם כן התקיימו הוראות סעיף 183, בשינויים המחויבים, לגבי רכב ההובלה.

הוצאת מוצרי בשר לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה

187. (א) משווק של מוצר בשר לא יוציא מוצרי בשר מאתר מכירה אל אתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, אלא לאחר שצירף למוצר הבשר תעודת משלוח חדשה למוצר בשר שאותה הנפיק היצרן של מוצר הבשר או בעל היתר ההפעלה, ומצוין בה כי היא אושרה על ידי הרופא הווטרינר המוסמך במפעל.

(ב) לשם מתן האישור כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הרופא הווטרינר המוסמך במפעל להיעזר ברופא ווטרינר מוסמך בשווקים, המפקח בתחום השיפוט של הרשות המקומית שבו נמצא אתר המכירה.

(ג) על יצרן או על בעל היתר הפעלה שהנפיק תעודת משלוח חדשה כאמור בסעיף קטן (א) יחולו ההוראות לעניין שליחת העתק מתעודת המשלוח כאמור בסעיף 182.

תקנות לעניין העברה ומכירה של מוצר בשר

188. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע בתקנות כללים ותנאים בעניינים אלה:

(1) העברה של מוצר בשר באמצעות הובלה ממשווק מזון בשיווק קמעונאי אל צרכן;

(2) פעולתם של משווקים של מוצרי בשר שמחזיקים את מוצר הבשר ברכב ההובלה בלבד החל מרכישת מוצר הבשר על ידיהם ועד לשיווקו, לרבות תנאים ומגבלות על משך הזמן שבו מותר להחזיק מוצר הבשר ברכב ההובלה.

סימן משנה ג': הוראות שונות – חובות יצרן ומשווק של מוצר בשר

סייג לתחולה על מייצר ארוחות מוכנות להסעדה

189. הוראות פרק זה לעניין יצרן לא יחולו על מי שמייצר ארוחות מוכנות להסעדה ממוצרי בשר, שאינו בית אוכל כהגדרתו בסעיף 25(ב), אלא אם כן השר קבע כי הוראות פרק זה, כולן או חלקן, יחולו לגביו.

חובות רישיון ייצור או היתר הפעלה במפעלים שמבצעים עיבוד וטיפול בבשר גולמי

190. על אף האמור בחוק זה ובפקודת מחלות בעלי חיים, מפעל שמתבצעים בו באותו מבנה טיפול בבשר גולמי ועיבוד –

(1) יהיה טעון קבלת רישיון ייצור ופטור מקבלת היתר הפעלה לפי פקודת מחלות בעלי חיים, אם מבין מוצרי הבשר שהוא מוציא לשיווק משקל מוצרי הבשר שבוצע בהם עיבוד עולה על משקל מוצרי הבשר שבוצע בהם רק טיפול בבשר גולמי;

(2) יהיה טעון קבלת היתר הפעלה לפי פקודת מחלות בעלי חיים ופטור מקבלת רישיון ייצור, אם מבין מוצרי הבשר שהוא מוציא לשיווק משקל מוצרי הבשר שבוצע בהם רק טיפול בבשר גולמי עולה על משקל מוצרי הבשר שבוצע בהם עיבוד.

סימן ג': פיקוח על־ידי רופאים וטרינרים

סימן משנה א': הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים במפעל

הסמכת רופא וטרינר לפיקוח במפעל

191. מנהל היחידה הווטרינרית יסמיך רופאים וטרינרים, מבין עובדי התאגיד, לבצע פיקוח וטרינרי במפעל בשר, בבית קירור וברכב הובלה.

היקף הפיקוח במפעל בשר הנדרש או בבית קירור

192. מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הווטרינרי הנדרש בכל מפעל בשר ובית קירור, לאחר שהתייעץ עם הרופא הווטרינר שבמפעל, ככל שישנו, ויסמיך את הרופאים הווטרינרים בהתאם לכך; מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש כאמור, בהתאם לניהול סיכונים ובהתחשב בין השאר בסוג המפעל, בהיקף הייצור במפעל או בהיקף האחסנה בבית הקירור, בהקפדתו של המפעל או בית הקירור בעבר על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון, ובסוג המזון המיוצר או מאוחסן בו.

הסמכת רופא וטרינר לפיקוח במפעל לבשר גולמי

193. (א) לשם פיקוח במפעל לבשר גולמי, רשאי מנהל היחידה הווטרינרית להסמיך לפי סעיף 191 רופאים וטרינרים שמונו בידי מנהל השירותים הווטרינריים לפי פקודת מחלות בעלי חיים ועומדים בתנאי הכשירות וההכשרה הנדרשים להסמכת רופא וטרינר מוסמך במפעל, בסמכויות הפיקוח הווטרינרי על הוצאת התעודות במפעל.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות הפיקוח של רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף קטן (א), הנתונות לו לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

סימן משנה ב': הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים

הסמכת רופא וטרינר לפיקוח בשווקים, מבין עובדי רשות מקומית

194. מנהל היחידה הווטרינרית יסמיך רופאים וטרינרים, מבין עובדי רשות מקומית, שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי על אתרי המכירה של מוצרי בשר ברשות המקומית (בפרק זה – שווקים), ובכלל זה על ההובלה של מוצרי בשר.

הסמכת רופא וטרינר לפיקוח בשווקים, מבין עובדי התאגיד

195. (א) (1) על אף האמור בסעיף 194, רשות מקומית שבה הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים הם מבין עובדי הרשות, רשאית, באישור מועצתה, להודיע בכתב למנהל כי היא מעוניינת שכל הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחום שיפוטה לא יהיו מבין עובדי הרשות המקומית.

(2) הודיעה רשות מקומית כאמור בפסקה (1), יסמיך מנהל היחידה הווטרינרית רופאים וטרינרים מבין עובדי התאגיד שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחום שיפוטה החל במועד שצוין בהודעתה, ובלבד שהמועד לא יהיה לפני שחלפו ארבעה חודשים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) על אף האמור בסעיף 194, מצא המנהל כי הרשות המקומית אינה מציעה די מועמדים לרופאים וטרינרים המוסמכים לפקח בשווקים שבתחום שיפוטה או שהיא מציעה מועמדים שאינם עומדים בתנאי הכשירות וההכשרה לשם הסמכתם לרופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים, רשאי הוא להורות, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית ולאחר שניתנה לרשות המקומית הזדמנות להשמיע את טענותיה, כי יהיו מבין עובדי התאגיד רופאים וטרינרים שיהיו מוסמכים לפקח בשווקים שבתחום שיפוטה של הרשות המקומית.

(ג) ביקשה רשות מקומית שהרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים שבתחום שיפוטה הם מבין עובדי התאגיד, מהמנהל, בכתב, באישור מועצתה, שהרופאים הווטרינרים המוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחום שיפוטה יהיו מבין עובדיה, והמנהל, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית, הסכים לבקשה, יסמיך מנהל היחידה הווטרינרית את הרופאים הווטרינרים המוסמכים כאמור מבין עובדי הרשות המקומית.

מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים הנדרש בשווקים

196. (א) מנהל היחידה הווטרינרית יורה על מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים הנדרשים במדינה, בהתאם לניהול סיכונים ובהתחשב במספר אתרי המכירה במדינה שנדרשת לגביהם ביקורת תקופתית, בסוג מוצרי הבשר שהם מוכרים, ובתדירות הביקורת שיורה עליה בין השאר בהתאם לסיכון הנשקף מהמזון לבריאות הציבור.

(ב) מנהל היחידה הווטרינרית יורה על מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים בכל רשות מקומית, בהתחשב בחלקם היחסי של מספר אתרי המכירה ברשות המקומית שנדרשת לגביהם ביקורת תקופתית, ובתדירות הביקורת שהורה עליה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) לשם מתן הוראה ראשונה לפי סעיף קטן (ב) ולשם הקמת המערכת הממוחשבת, תמציא רשות מקומית בתוך שישה חודשים מעת שהתבקשה לכך בידי מנהל היחידה הווטרינרית, נתונים כמפורט להלן, ככל שיש בידה, על עסקים שבהם נמכר בשר בתחום שיפוטה, לרבות עסקים שלא ניתן להם רישיון עסק, בחלוקה לסוגי עסקים ככל שהתבקשה: שם העסק, כתובתו ומספר הטלפון בעסק, ושם בעל העסק, ואם הוא תאגיד – מספר הרישום שלו.

סימן משנה ג': הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים – הוראות כלליות

תקנות הסמכה של רופא וטרינר מוסמך

197. השר רשאי להתקין תקנות בדבר דרכי ההסמכה של רופאים וטרינרים מוסמכים, לרבות לעניין שינוי בהסמכה.

תנאי כשירות והכשרה של רופא וטרינר מוסמך

198. כל הרופאים הווטרינרים שהוסמכו לפי סימן זה, חייבים לעמוד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים, ולהשתתף בהכשרה ובהשתלמויות מקצועיות לפי סעיף 32מב לחוק האמור.

הנחיה מקצועית

199. הרופאים הווטרינריים שהוסמכו לפי סימן זה, יפעלו בהתאם להנחיות מקצועיות של מנהל היחידה הווטרינרית או של מנהל השירותים הווטרינריים, לפי העניין.

ביטול או התליית הסמכה של רופא וטרינר מוסמך

200. (א) מנהל היחידה הווטרינרית רשאי, לאחר שנתן לרופא וטרינר מוסמך הזדמנות להשמיע את טענותיו, בכתב או בעל פה, לבטל או להתלות את הסמכתו של רופא וטרינר מוסמך, אם מצא שהרופא הווטרינר המוסמך אינו ממלא את חובותיו לפי חוק זה או שהוא פעל באופן שגרם לסכנה לבריאות הציבור או שאינו עומד בתנאי הכשירות וההכשרה שנקבעו לפי סעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים, ולאחר ששוכנע שלא ניתן לקבוע לגביו תנאים של הכשרה מתאימה שיביאו לתיקון הפגם בפעולת הפיקוח על ידו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) מצא מנהל היחידה הווטרינרית כי קיים צורך דחוף לבטל או להתלות את ההסמכה כאמור באותו סעיף קטן לשם מניעת סכנה מיידית לבריאות הציבור, רשאי הוא לבטל או להתלות את ההסמכה כאמור לאלתר, ובלבד שייתן לרופא הווטרינר המוסמך הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר הביטול או ההתליה, ולא יאוחר משבעה ימים ממועד החלטתו.

מינוי רופא וטרינר מוסמך מבין עובדי המדינה או הרשות המקומית

201. (א) על אף ההוראות לעניין הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים, מבין עובדי התאגיד, במפעל או בשווקים כאמור בסעיפים 191 ו־195(ב) או (ג), מצא השר כי יש צורך בהסמכת רופאים וטרינרים נוספים, רשאי הוא, בהסכמת שר האוצר, להתיר למנהל היחידה הווטרינרית להסמיך לפי הסעיפים האמורים, לתקופה שיקבע, רופאים וטרינרים מוסמכים במפעל או בשווקים מבין עובדי רשות מקומית שבתחום שיפוטה נמצאים המפעל או השווקים, אם ניתנה לכך הסכמת הרשות המקומית, לפי החלטת המועצה, או מבין עובדי המדינה.

(ב) על אף האמור בסעיפים 214 ו־215, התיר השר כאמור בסעיף קטן (א), תשולם האגרה כאמור באותם סעיפים לרשות המקומית או למשרד הבריאות, לפי העניין; גבה התאגיד לפיקוח וטרינרי את האגרה, יעבירה למשרד הבריאות או לרשות המקומית, בהתאם להוראות סעיף 218(א), בשינויים המחויבים.

סימן משנה ד': חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך במפעל

נקיטת פעולות פיקוח במפעל

202. רופא וטרינר מוסמך במפעל יאמת את יישומה של תכנית בטיחות המזון במפעל, ובכלל זה יפקח על אלה:

(1) תנאי התברואה במפעל;

(2) בטיחות מוצרי הבשר וחומרי הגלם;

(3) שלמות האריזה וקיום תהליכי סימון המזון;

(4) אחסון מוצרי בשר;

(5) הובלת מוצרי הבשר מאתר הייצור לדרכי השיווק.

נוכחות במפעל

203. רופא וטרינר מוסמך במפעל יהיה נוכח במפעל בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בהתאם לניהול סיכונים ובין השאר בהתאם לניתוח של הסיכונים הקיימים לבריאות הציבור מאותו מפעל ומאותו סוג מזון.

נטילת דוגמאות וביצוע בדיקות

204. רופא וטרינר מוסמך במפעל ייטול דוגמאות של מזון ויבצע בדיקות, יידע את המפעל לגבי תוצאות הבדיקות וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית שיפורסמו באתר האינטרנט; המפעל יישא בהוצאות הבדיקות ונטילת הדוגמאות תהיה בלא תשלום.

פיקוח על הוצאת תעודת משלוח למוצר בשר

205. רופא וטרינר מוסמך במפעל רשאי להחליט כי יצרן של מוצר בשר, בעל היתר הפעלה או יבואן לא יוציא תעודת משלוח למוצר בשר, במקרה מסוים או דרך כלל, אם הוא מעוניין לבצע בדיקה של המשלוח, או אם מצא שהתקיים אחד מאלה:

(1) מוצר הבשר אינו ראוי למאכל אדם או שאינו עומד בדרישות חקיקת המזון;

(2) יש אי־התאמה לתכנית בטיחות מזון, באופן העלול לפגוע בבטיחות מוצר הבשר;

(3) רכב ההובלה אינו עומד בדרישות סעיף 183 או בדרישות לפי חקיקת המזון;

(4) חל איסור במערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 211(ב) להנפיק תעודת המשלוח לגבי אתר המכירה שאליו מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב שמוביל את מוצר הבשר;

(5) חל איסור במערכת הממוחשבת להנפיק תעודת המשלוח מאחר שהיצרן או בעל היתר ההפעלה לא שילמו את האגרה הנדרשת לפי הוראות סעיפים אלה:

(א) לגבי יצרן שאינו בעל היתר הפעלה – לפי סעיף 214;

(ב) לגבי בעל היתר הפעלה – לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי סעיף 215.

מתן תעודה וטרינרית

206. (א) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי הוצאת מוצר בשר מסוג מסוים ממפעל בשר מחייבת קבלת תעודה וטרינרית כאמור בסעיף קטן (ב), וכן תנאים למתן תעודה כאמור.

(ב) רופא וטרינר מוסמך המפקח במפעל שנקבע לגביו כאמור בסעיף קטן (א), יבדוק את מוצר הבשר ואם מצא כי הוא ראוי למאכל אדם יחתום, טרם הוצאת מוצר בשר ממפעל כאמור, על תעודה המעידה על הבדיקה ועל תוצאותיה.

(ג) רופא וטרינר מוסמך במפעל שנקבע לגביו כאמור בסעיף קטן (א), יסרב לחתום על תעודה וטרינרית אם התקיימה אחת מהנסיבות השוללות מתן תעודת משלוח למוצרי בשר כאמור בסעיף 180 או אם לא התקיים תנאי לחתימה על התעודה הווטרינרית שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (א) לגבי מפעל בשר.

דיווח למנהל היחידה הווטרינרית

207. רופא וטרינר מוסמך במפעל ידווח בכתב למנהל היחידה הווטרינרית על ממצאי הבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 204, על הליקויים והחריגות במפעל, על הפעולות המתקנות שבוצעו בו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית.

סימן משנה ה': חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך בשווקים

נקיטת פעולות פיקוח בשווקים

208. רופא וטרינר מוסמך בשווקים יפקח על קיומם של אלה, לפי הוראות חקיקת המזון:

(1) תנאי התברואה;

(2) בטיחות של מוצרי הבשר;

(3) שלמות האריזה וקיום תהליכי סימון המזון;

(4) אחסון מוצרי הבשר;

(5) הובלת מוצרי הבשר ופריקתם מרכב הובלה;

(6) תהליכי העבודה;

(7) עקיבות;

(8) אורך חיי המדף.

ביצוע ביקורות

209. רופא וטרינר מוסמך בשווקים יבצע ביקורת באתרי המכירה בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר בהתאם לניתוח של הסיכונים לבריאות הציבור מאותו אתר מכירה ומאותו סוג מזון.

נטילת דוגמאות מזון וביצוע בדיקות

210. רופא וטרינר מוסמך בשווקים ייטול דוגמאות של מזון, יבצע בדיקות וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית.

פיקוח על העברת מזון לאתר מכירה

211. (א) רופא וטרינר מוסמך בשווקים לא ירשה להעביר מוצר בשר לאתר מכירה, במקרים אלה:

(1) ניתן לגבי אתר המכירה צו הפסקה לפי סעיפים 16, 17 או 20 לחוק רישוי עסקים או צו מניעת פעולות לפי סעיף 22א לחוק האמור;

(2) הרופא הווטרינר כאמור מצא שהעברת מוצר הבשר עלולה לסכן את בריאות הציבור.

(ב) לא הרשה רופא וטרינר מוסמך בשווקים להעביר מוצר בשר לאתר מכירה כאמור בסעיף קטן (א), יעביר עדכון על כך לאלתר באמצעות המערכת הממוחשבת שהוקמה לפי סעיף 220, ויציין בה כי חל איסור העברה כאמור.

(ג) הוראה של רופא וטרינר מוסמך בשווקים כאמור בסעיף קטן (א)(2) תהיה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ותינתן רק לאחר שהרופא הווטרינר המוסמך נתן לבעל אתר המכירה הזדמנות להשמיע את טענותיו; ואולם אם מצא הרופא הווטרינר המוסמך כי השהיית ההוראה עלולה לסכן את בריאות הציבור, רשאי הוא לתתה לאלתר, ובלבד שייתן לבעל אתר המכירה הזדמנות לטעון את טענותיו בהזדמנות הראשונה לאחר מכן.

(ד) לא יעביר אדם מוצר בשר לאתר מכירה בניגוד להוראת רופא וטרינר מוסמך בשווקים לפי סעיף זה.

דיווח על ביקורות ובדיקות למנהל היחידה הווטרינרית

212. (א) רופא וטרינר מוסמך בשווקים ידווח באמצעות המערכת הממוחשבת למנהל היחידה הווטרינרית על ממצאי הביקורות והבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 209, על הליקויים והחריגות, על הפעולות המתקנות שבוצעו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית.

(ב) רופא וטרינר מוסמך בשווקים יעביר את הדיווח כאמור בסעיף קטן (א) למנהל היחידה הווטרינרית, לפי הוראותיו, ורשאי מנהל היחידה הווטרינרית להורות על מסירת דיווחים שונים על ידי סוגי מפקחים שונים, לגורמים שונים, ובלבד שדיווח לעניין עובד של רשות מקומית יימסר גם למנהל המחלקה הווטרינרית באותה רשות, ובהעדר מנהל מחלקה כאמור – למי שממלא תפקיד דומה ברשות המקומית.

סימן ד': אגרות פיקוח

הסכום הבסיסי לעניין אגרת פיקוח

213. (א) בסימן זה, "סכום האגרה הבסיסי" – 34,000 שקלים חדשים.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את סכום האגרה הבסיסי כאמור בסעיף קטן (א) בהתחשב בין השאר בעלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך ובתקורה הכרוכה בהעסקה.

אגרה בעד פיקוח וטרינרי במפעל

214. (א) בעד פיקוח וטרינרי במפעל, ישלם יצרן של מוצר מזון לתאגיד אגרה חודשית בסכום השווה למכפלת סכום האגרה הבסיסי בהיקף ההעסקה של הרופאים הווטרינרים המוסמכים הנדרשים באותו מפעל, כפי שהורה מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 192.

(ב) בעד פיקוח וטרינרי במפעל בשעות החורגות משעות העבודה הרגילות תשולם תוספת לאגרה החודשית האמורה בסעיף קטן (א), בסכום שיקבע השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה.

אגרה בעד פיקוח וטרינרי בשווקים

215. (א) בעל היתר הפעלה של מפעל לשחיטת בשר או יבואן של מוצרי בשר ישלם לתאגיד, בעד פיקוח וטרינרי בשווקים, אגרה חודשית בסכום של 0.08 שקלים חדשים בעד כל קילוגרם של מוצר בשר המשווק בישראל מהמפעל או המיובא, לפי העניין.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את סכום האגרה כאמור בסעיף קטן (א) בעד כל קילוגרם של מוצר בשר, בשים לב להיקף הפיקוח הנדרש כפי שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 196, למשקל הבשר המיוצר או המיובא, ולעלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך ולתקורה הכרוכה בהעסקה.

מועד תשלום האגרות

216. (א) אגרות לפי סימן זה לא יאוחר מתום 14 ימים לאחר תום החודש שבעדו משולמת האגרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אגרה לפי סעיף 215(א) המשולמת בידי יבואן תשולם כתנאי לטיפול בבקשה לתעודת שחרור.

גביית האגרות

217. (א) התאגיד יגבה את האגרות לפי סימן זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר האוצר, בהתייעצות עם השר ועם שר החקלאות ופיתוח הכפר, רשאי לקבוע בצו שהאגרות ייגבו בידי משרד הבריאות.

(ג) על גביית אגרות לפי סימן זה, למעט אגרות שייגבו בידי משרד הבריאות לפי סעיף קטן (ב), יחול חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה–1995[74].

הקצאת אגרת פיקוח בשווקים לרשויות מקומיות

218. (א) התאגיד יעביר לרשויות המקומיות המעסיקות רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים, תשלום בסכום השווה למכפלת סכום האגרה הבסיסי במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים המועסקים באותה רשות; התשלום האמור יועבר בתוך 60 ימים מהמועד לתשלום האגרה לפי סעיף 216(א).

(ב) מספר הרופאים הווטרינרים שיובא בחשבון לעניין סעיף קטן (א), לא יעלה על מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים שנדרש להעסיקם לפי היקף הפיקוח שמנהל היחידה הווטרינרית הורה עליו כאמור בסעיף 196.

הקצאת אגרות שנגבות על ידי משרד הבריאות

219. נקבע בצו לפי סעיף 217(ב) כי משרד הבריאות יגבה את אגרות הפיקוח יחולו הוראות אלה:

(1) משרד הבריאות יעביר לתאגיד תשלום בסכום השווה למכפלת סכום האגרה הבסיסי במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים המועסקים בתאגיד, אך לא יותר ממספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים שהתאגיד נדרש להעסיקם כאמור בסעיף 196.

(2) משרד הבריאות יעביר לרשות מקומית שהפיקוח הווטרינרי בשווקים שבתחום שיפוטה מבוצע בידי עובדיה כאמור בסעיף 194 או 195 תשלום בסכום כאמור בסעיף 218(א).

סימן ה': הוראות שונות לעניין פיקוח וטרינרי

הקמת מערכת ממוחשבת

220. השר יקים מערכת ממוחשבת לרישום בעלי היתר הפעלה, יצרנים, יבואנים ומשווקים לרבות מובילים ומאחסנים, של מוצרי בשר וכן לקבלת פרטים לגביהם הנוגעים ליישום הוראות פרק זה, לרבות סוג המזון המיוצר, כמותו, החלטות פיקוח על אתרי המכירה ותשלום אגרות הפיקוח.

ביטול בדיקת משנה ותשלום אגרה בעדה

221. (א) בסעיף זה, "בדיקת משנה" – בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוצרי בשר או למוביל או לרכב הובלה של מוצרי בשר ותכולתו, מכוח הוראות לפי חוק עזר, לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי פקודת בריאות הציבור (מזון), כנוסחה ערב תחילתו של חוק זה.

(ב) על אף האמור בכל דין –

(1) מוביל של מוצר בשר ורכב הובלה של מוצר בשר אינו חייב להגיע לבדיקת משנה;

(2) בעל היתר הפעלה, יצרן של מוצר בשר, או משווק של מוצר בשר, לרבות מוביל של מוצר בשר, אינו חייב בתשלום אגרה בעד בדיקת משנה, או אגרה לפי חוק עזר בעד בדיקה או פיקוח וטרינריים שאינם בדיקת משנה הנעשים בקשר למוצר בשר;

(3) לא יהיה תוקף להוראות שנקבעו לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) כנוסחו לפני יום תחילתו של חוק זה, האוסרות על מכירה, העברה או הוצאה של דגים בלא בדיקה של רופא וטרינר של רשות מקומית ובלא הוצאת תעודה משלוח על ידו.

שמירת סמכויות

222. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מסמכויות פיקוח או סמכויות אחרות המוקנות לפי חוק זה.

סימן ו': הוראות שעה לעניין פיקוח וטרינרי

סימן משנה א': הגדרות ותחולה

הגדרות – סימן ו'

223. בסימן זה –

"בדיקת משנה" – בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוביל של מוצר בשר או לרכב ההובלה ותכולתו, המבוצעת בתחנת בדיקה; לעניין זה, "רשות מקומית" – הרשות המקומית שאליה מועבר מוצר הבשר שבהובלה;

"בעל היתר הפעלה" – בעל היתר לפי פקודת מחלות בעלי חיים להפעלת מפעל לשחיטת בשר, או מי שעסקו טעון היתר כאמור;

"עוסק פטור מבדיקות משנה" – כל אחד מאלה:

(1) בעל היתר הפעלה של בית מטבחיים תעשייתי הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים;

(2) יבואן של מוצר בשר קפוא, הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים;

"תעודה וטרינרית" – תעודת החתומה בידי הרופא הווטרינר שפיקח על השחיטה או ההמתה או על הייצור במפעל, הניתנת לפי דין למוצר בשר, טרם הוצאתו מהמפעל;

"תקופת המעבר" – תקופה של ארבע שנים שתחילתה ב־1 בחודש שלאחר תום שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

תחולה

224. הוראות סימן זה, למעט הוראות סעיף 243, יחולו בתקופת המעבר.

סימן משנה ב': בדיקות משנה בתקופת המעבר

בדיקות משנה לבשר עוף לאחר שחיטה

225. (א) מוביל של מוצר בשר לאחר שחיטתו או פירוקו בבית שחיטה לעופות (בסעיף זה – בשר עוף לאחר שחיטה), אל אתר מכירה בשיווק קמעונאי, יהיה חייב להגיע לבדיקת משנה.

(ב) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקת משנה לפי סעיף קטן (א) ונקבעה לגביו גם חובת הגעה לבדיקת משנה לפי חוק עזר, אינו חייב להגיע לבדיקת משנה לפי חוק העזר, ויחולו עליו הוראת סעיף קטן (א), וכן אינו חייב באגרה בעד הגעה לבדיקות משנה לפי חוק העזר, והוא יחויב באגרה לפי הוראות סעיף 238.

(ג) בשר עוף לאחר שחיטה יהיה נתון לבדיקת משנה אחת בלבד מעת השחיטה ועד השיווק הקמעונאי.

תיעוד בדיקות המשנה במערכת הממוחשבת

226. רופא וטרינר של רשות מקומית שביצע בדיקת משנה לפי סעיף 225 או לפי דין אחר המחייב ביצוע בדיקת משנה, ידווח על ביצוע הבדיקה ועל תוצאותיה למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 235, מיד לאחר ביצועה.

סימן משנה ג': פטור מבדיקות משנה בתקופת המעבר

פטור מבדיקות משנה

227. מוביל של מוצר בשר שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקות משנה לפי סעיף 225 או לפי דין אחר, אינו חייב להגיע לבדיקות משנה כאמור, למעט בדיקות משנה אקראיות לפי סימן משנה ד', אם מנהל היחידה הווטרינרית אישר שמתקיימים התנאים כאמור בפסקה (1) או (2) שלהלן וכל עוד מתקיימים התנאים האמורים (בסימן זה – פטור מבדיקות משנה):

(1) במפעל שאת מוצריו הוא מוביל מיושמת תכנית בטיחות מזון וכן מתקיים פיקוח וטרינרי בידי רופא וטרינר בהתאם לתקנות לפי חוק זה, לפי פקודת מחלות בעלי חיים, לפי החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים או לפי סעיף 230(א)(2), ואם לא ניתן להסמיכו או למנותו בהתאם לחיקוק כאמור – בידי רופא וטרינר שהוסמך בידי מנהל היחידה הווטרינרית לפי סעיף 230(א)(1);

(2) המפעל שאת מוצריו הוא מוביל הוא מפעל לשחיטת בשר או מפעל מאושר לייצוא ומנהל השירותים הווטרינריים הודיע למנהל היחידה הווטרינרית שהתקיים בהם האמור בפסקה (1).

פרסום רשימת בעלי הפטור

228. רשימת מקבלי הפטור מבדיקות משנה וכן העוסקים הפטורים מבדיקות משנה, תפורסם באתר האינטרנט; פרסום כאמור אינו תנאי לתוקף הפטור.

חובות בעלי הפטור לעניין הובלה ומשלוח

229. מפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה, וכן עוסק פטור מבדיקות משנה –

(1) לא יוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר אלא לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי הטמפרטורה של הרכב שבו הוא מובל:

(א) הטמפרטורה ברכב עומדת בדרישות הדין;

(ב) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;

(ג) קיימת מערכת של תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב;

(ד) קיימת מערכת המתריעה בזמן אמת על תקלות בטמפרטורה ברכב; השר רשאי לקבוע הקלות, פטורים והתאמות לעניין יישום של מערכת כאמור לגבי מפעל או עוסק כאמור, בהתאם להיקף הייצור של המפעל ולסוג המזון המיוצר בו, ורשאי הוא להתחשב במיעוט מספרם של כלי הרכב המשמשים אותם;

(2) לא יוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(א) מצורפת למשלוח של מוצרי הבשר תעודת משלוח למוצרי בשר שנכללים בה הפרטים האמורים בסעיף 181; על הוצאת תעודת המשלוח יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 182;

(ב) לגבי מפעל לשחיטת בשר, מפעל שאושר לייצוא ומפעל לייצור מוצרי דגים – מצורפת תעודה וטרינרית לתעודת המשלוח כאמור בפסקת משנה (א);

(ג) היצרן או בעל היתר ההפעלה יעביר, בדרך אלקטרונית, את פרטי תעודת המשלוח למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 235 לפי הוראות שיורה עליהן מנהל היחידה הווטרינרית, וכן יעבירן לרופא הווטרינר העירוני; תעודה כאמור תועבר בעת יציאתו של המוביל מתחומי המפעל.

הסמכת רופא וטרינר במפעל לשם קבלת פטור מבדיקות משנה

230. (א) ביקש יצרן של מוצר בשר לקבל פטור מבדיקות משנה כאמור בסעיף 227, רשאי מנהל היחידה הווטרינרית ולגבי מפעל לשחיטת בשר – מנהל השירותים הווטרינריים, להסמיך לשם פיקוח וטרינרי במפעלו –

(1) רופא וטרינר שהוא עובד של הרשות המקומית שבתחום שיפוטה פועל היצרן, לפי הסכם בין היצרן או בעל היתר הפעלה ובין הרשות המקומית או רופא וטרינר שהוא עובד של המועצה לענף הלול – עד יום תחילת פעילות התאגיד;

(2) רופא וטרינר שהוא עובד של התאגיד – מיום שנקבע בצו לפי סעיף 320(ג), כיום תחילת פעילות התאגיד לעניין הסמכת רופאים וטרינרים.

(ב) על אף האמור בכל דין, לגבי יצרן שבמפעלו הוסמך רופא וטרינר מבין עובדי תאגיד כאמור בסעיף קטן (א)(2), לא יהיה תוקף להוראה הקובעת כי פיקוח במפעל, לרבות הוצאת תעודת וטרינר, ייעשה בידי רופא וטרינר של רשות מקומית.

(ג) השר רשאי להסמיך רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף זה בסמכויות מפקח ויחולו לעניין הסמכה כאמור הוראות פרק ט'.

אגרה בעד פיקוח במפעל של רופא וטרינר שהוא עובד תאגיד

231. יצרן שבמפעלו הוסמך רופא וטרינר מבין עובדי התאגיד כאמור בסעיף 230(א)(2), ישלם לתאגיד אגרה כאמור בסעיף 214, או לפי סעיף 23(א1) לפקודת מחלות בעלי חיים, לפי העניין, בהתאם להיקף הפיקוח שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית, ועל תשלום האגרה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 239.

חובות רופא וטרינר במפעל

232. הוסמך רופא וטרינר במפעל כאמור בסעיף 230, יחולו עליו, על אף האמור 320 החובות והסמכויות כאמור בסימן משנה ד' לפרק ח', בשינויים המחויבים.

ביטול הפטור מבדיקות משנה

233. (א) נוכח מנהל היחידה הווטרינרית כי לא קוימה חובה מהחובות המפורטות בסעיף 229 או בסימן משנה ד', וכי אי קיום החובה סיכן או היה עלול לסכן באופן ממשי את בריאות הציבור, או שמדובר בהפרה חוזרת ונשנית של החובה, רשאי הוא לבטל את הפטור מבדיקות משנה, לתקופה שיורה, לאחר שנתן ליצרן או לבעל היתר ההפעלה הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ב) לגבי מפעל לשחיטת בשר ומפעל שאושר לייצוא, לפני ביטול הפטור כאמור בסעיף קטן (א), יתייעץ מנהל היחידה הווטרינרית עם מנהל השירותים הווטרינריים; שלח מנהל היחידה הווטרינרית הודעה למנהל השירותים הווטרינריים על כוונתו לבטל את הפטור, ומנהל השירותים הווטרינריים לא העביר את חוות דעתו לגבי הכוונה לבטל את האישור בתוך שבעה ימי עבודה מיום קבלת ההודעה, יראו את ההתייעצות כאילו קוימה.

סימן משנה ד': חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות בתקופת המעבר

חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות

234. (א) מוביל של מוצר בשר שיוצר במפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה לפי הוראות סעיף 227, יהיה חייב להגיע לבדיקות משנה אקראיות.

(ב) מנהל היחידה הווטרינרית יזמן מוביל כאמור בסעיף קטן (א), לבדיקת משנה של מוצר הבשר המובל ברכב ההובלה, בהתאם לנתוני המערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 235, לפי הוראות אלה:

(1) ההגעה לבדיקות המשנה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה;

(2) ההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של המוביל באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה;

(3) רכב הובלה של מוביל של יצרן או בעל היתר הפעלה, יזומן ל־12 בדיקות משנה בשנה לפי הוראות סעיף זה, ואם הוראת סעיף זה תחול בחלק מהשנה – המוביל יזומן לבדיקות משנה אקראיות לפי הוראות סעיף זה שמספרן כמספר החודשים שבהם יחולו הוראות סעיף זה.

סימן משנה ה': מערכת ממוחשבת לתקופת המעבר

הקמת מערכת ממוחשבת

235. השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר יקימו מערכת ממוחשבת ליישום הוראות סימן זה, ובכלל זה לסיוע בבחירת ההובלות שלגביהן תתבצע בדיקת המשנה, לקבלת תעודת משלוח למוצר בשר ולקבלת הודעות על ביצוע בדיקות משנה מרופאים וטרינרים של הרשות המקומית.

סימן משנה ו': פיקוח וטרינרי באתרי מכירה

איסור מכירה והחזקה של מוצר בשר

236. משווק לא ימכור מוצר בשר שיוצר או שיובא בידי מי שקיבל פטור מבדיקות משנה או בידי עוסק פטור מבדיקות משנה, ויצרן לא יחזיק מוצר בשר שהגיע לידיו ממי שקיבל פטור כאמור או ממי שפטור כאמור, אלא אם כן התקיימו תנאים אלה לגבי המשלוח של מוצר הבשר:

(1) למשלוח המזון מצורפת תעודת משלוח למוצרי בשר, שנכללים בה הפרטים האמורים בסעיף 181, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 206 – צורפה תעודה כאמור;

(2) אם צוין בתעודת המשלוח כי חלה חובה להגיע לבדיקת משנה אקראית כאמור בסעיף 234 – בתעודת המשלוח צוין כי בדיקת המשנה בוצעה;

(3) תעודת המשלוח הונפקה ב־24 שעות שקדמו להגעת המשלוח;

(4) יש התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי בשר לעניין הפרטים לפי סעיף 181, ואם צורפה תעודה וטרינרית – יש התאמה בין התעודה הווטרינרית לבין תעודת המשלוח האמורה.

הוראות לעניין רכב הובלה

237. (א) משווק של מוצרי בשר לא יוציא מוצר בשר מאתר מכירה אל אתר מכירה אחר או ליצרן או לבעל היתר הפעלה ולא יוביל מוצר בשר מאתר מכירה אלא לאחר שמצא כי התקיימו הוראות סעיף 183(1) עד (3) וסעיף 217, בשינויים המחויבים, לגבי הרכב שבו הוא מובל.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) תחול גם לעניין החובה לוודא כי התקיימו הוראות סעיף 183(4), בשינויים המחויבים, לגבי הרכב שבו מובל הבשר החל מתום שישה חודשים מיום תחילתה של תקופת המעבר, אלא אם כן קבע השר, באישור הוועדה, כי תחילתה של הוראה זו תהיה מתום שנה מיום תחילתה של תקופת המעבר כאמור.

(ג) השר רשאי לקבוע הקלות, פטורים והתאמות לעניין יישום של מערכת כאמור בסעיף 183(4) לגבי משווק בהתאם להיקף פעילותו ולסוג המזון הנמכר על ידו.

סימן משנה ז': אגרות בעד בדיקות משנה בתקופת המעבר

אגרה בעד בדיקות משנה של בשר עוף לאחר שחיטה

238. (א) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה החייב בבדיקות משנה כאמור בסעיף 225 ישלם לרשות המקומית אגרה חודשית בעד ביצוע בדיקות המשנה לגבי בשר עוף לאחר שחיטה, שנפרק בתחום שיפוטה, בסכום כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 שקלים חדשים לכל קילוגרם של בשר עוף לאחר שחיטה שהוביל המוביל בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש בשיעור התושבים ברשות המקומית שאליה שווק המזון; בסימן משנה זה, "שיעור התושבים" – היחס בין מספר התושבים ברשות המקומית לבין מספר כלל התושבים בכלל הרשויות המקומיות, לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שפורסמו לאחרונה ערב תחילת תקופת המעבר.

תשלום אגרה בידי מי שפטור מחובת הגעה לבדיקות משנה או מי שחייב בהגעה לבדיקות משנה אקראיות

239. (א) עוסק פטור מבדיקות משנה, ומפעל לשחיטת בשר שקיבל פטור מבדיקות משנה כאמור בסעיף 227, ישלמו לרשות המקומית מדי חודש אגרה בעד פיקוח וטרינרי שיבצעו רופאים וטרינרים בשווקים שבתחום שיפוטה של אותה רשות מקומית.

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 שקלים חדשים לכל קילוגרם של מוצר בשר לאחר שחיטה או המתה, שיוצר בידי החייב בתשלום האגרה, ושווק בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש בשיעור התושבים.

סירוב להנפיק תעודה וטרינרית בשל אי־תשלום אגרה

240. רופא וטרינר כאמור בסעיף 230 לא ינפיק תעודה וטרינרית למפעל שקיבל אישור על מתן פטור מבדיקות משנה ולבעל היתר הפעלה כאמור בפסקה (1) להגדרה "עוסק פטור מבדיקות משנה", שלא שילמו את האגרה לפי סימן משנה זה בתוך 14 ימים מתום החודש שבעדו היה עליהם לשלמה כאמור בסעיף 239(א).

היעזרות בגוף אחר לשם גביית האגרה

241. (א) עד ערב תחילת פעילות התאגיד לעניין גביית אגרות כפי שנקבע בצו לפי סעיף 320(ג)(2) רשאית רשות מקומית להסתייע בגוף אחר לשם גביית האגרה.

(ב) מיום תחילת פעילות התאגיד לעניין גביית אגרות כפי שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (א), רשאית רשות מקומית להיעזר רק בתאגיד לשם גביית האגרה.

(ג) גוף כאמור בסעיף קטן (א) והתאגיד יהיו כפופים להנחיות השר וידווחו לשר מדי חודש או לפי דרישה על פעילותם בכל הנוגע לגביית האגרות ולתשלומן לרשויות המקומיות.

מערך משותף של בדיקות משנה

242. רשויות מקומיות רשאיות לשתף פעולה כדי להקים ולהפעיל את מערך בדיקות המשנה לפי כל דין.

---

[74] ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

התחשבנות עם רשויות מקומיות לעניין עלות שכר השונה מסכום האגרה הבסיסי – הוראת שעה

243. (א) בתקופה של שנתיים מתום תקופת המעבר, רשות מקומית, שעלות השכר החודשי בפועל לרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים שהיא מעסיקה שונה מסכום האגרה הבסיסי, תהיה זכאית לתוספת לתשלום האמור בסעיף 218(א) או 219(2), או שיופחת התשלום המגיע לה לפי הסעיפים האמורים, לפי העניין, בגובה ההפרש שבין סכום עלות השכר החודשי בפועל לסכום האגרה הבסיסי.

(ב) בסעיף זה –

"עלות השכר החודשי בפועל" – עלות השכר החודשי הממוצע המשולם כדין בכפוף להוראות מגבילות בשנת 2015 לרופאים וטרינרים המועסקים בידי הרשות המקומית בפיקוח וטרינרי על מזון, וכן תוספות שהרשות המקומית מחויבת לשלם לפי הסכם קיבוצי המגיעות לאחר יום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016), והיא שילמה אותן בפועל;

"הוראות מגבילות" – כל אחת מאלה:

(1) הוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985;

(2) הוראות סעיף 23 לחוק התקציב לשנת הכספים 1982, התשמ"ב–1982;

(3) הוראות סעיף 24 לחוק התקציב לשנת הכספים 1983, התשמ"ג–1983;

(4) הוראות סעיף 24 לחוק התקציב לשנת הכספים 1984, התשמ"ד–1984.

פרק ט': סמכויות פיקוח ואכיפה

סימן א': הסמכת מפקחים

הסמכת מפקחים

244. השר רשאי להסמיך לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, כולן או חלקן, מפקחים מקרב אלה:

(1) עובד משרד הבריאות;

(2) עובד מדינה במשרד ממשלתי אחר – בהסכמת השר הממונה על אותו משרד;

(3) רופא ממשלתי שהוא עובד רשות מקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית;

(4) רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיפים 194 או 195;

(5) רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף 191;

(5) תברואן או מפקח, שהוא עובד הרשות המקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית, ולגבי תחום הרשות.

תנאים להסמכת מפקחים

245. לא יוסמך מפקח לפי סעיף 244, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטיו , כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

סימן ב': סמכויות מפקחים

סמכויות פיקוח

246. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח, למעט מפקח כאמור בסעיף 244(5) –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה ומסמך הדרושים לו לשם מילוי תפקידו; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה–1995[75];

(3) לערוך מדידות ובדיקות או ליטול דגימות של מזון או של חומרים העשויים לדעתו לשמש רכיב במזון או לשמש בייצורו, לזהם מזון או להשפיע על איכותו בדרך אחרת, לרבות אריזתו וחומרים הבאים עמו במגע, וכן למסור את המדידות, הבדיקות והדגימות למעבדה, לשם בדיקתן, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת; דגימה כאמור תינטל בלא תשלום;

(4) להיכנס לכל מקום שבו מייצרים או מוכרים מזון, לרבות מקום המשמש לאחסנת מזון או לכלי תחבורה כשהוא נייח, וכן לתחנת הסגר או לנמל או למקום אחר שבו מוחזק מזון, כדי לבדוק אותו ואת תהליכי ייצורו, ייבואו או מכירתו, ואולם לא ייכנס מפקח למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;

(5) (א) לשם בדיקת קיום התנאים לפי סעיף 155(2), ברישיון ההובלה – לזמן מוביל מזון שהגיש בקשה לרישיון הובלה או לחידושו להתייצב במקום ובמועד שעליהם יורה או לחייב מוביל מזון מסוים להתייצב לבדיקה עם רכב ההובלה במקום שאינו תחנת בדיקה קבועה במועד שיורה.

(ב) בדיקה לפי פסקה זו תתבצע במקום שההגעה אליו לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה ובמועד שיהיה בשעות העבודה של הנהג באותה נסיעה ולא יגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה.

(ג) לא יפעיל מפקח סמכויות לפי פסקה זו אלא אם כן מנהל שירות המזון הסמיכו לכך.

מסירת תוצאות בדיקות ודגימות בידי מפקח שאינו עובד משרד הבריאות

247. בלי לגרוע מסמכותו לפי סעיף 246(3), מפקח שאינו עובד משרד הבריאות, ימציא לרופא המחוזי הנוגע בדבר ולמנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, כל תוצאת בדיקת מעבדה או דגימה שמהן עולה חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה.

סמכויות אכיפה

248. התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה רשאי מפקח, למעט מפקח כאמור בסעיף 244(5) –

(1) לחקור כל אדם שלדעתו קשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו־3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)[76], בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה או העשוי לשמש ראיה לביצוע עבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט–1969[77] (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים; לעניין זה, "חפץ" – לרבות מסמך, מזון, כלי רכב המובילים מזון, אמצעים לייצור מזון וחומרי אריזה;

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו־45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

סמכויות פיקוח על הוראות לפי דברי חקיקה אחרים

249. השר רשאי להסמיך מפקח שהוסמך לפי חוק זה להשתמש בסמכויות פיקוח לפי החוקים שלהלן, לעניין קיום הוראות אלה:

(1) חוק התקנים לעניין הוראות תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון – בהסכמת הממונה על התקינה;

(2) חוק הגנת הצרכן לעניין הוראות לפי סעיפים 17 או 37 לחוק הגנת הצרכן לעניין סימון מזון, שהותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות – בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן;

(3) חוק רישוי עסקים לעניין הוראות שקבע השר מכוח חוק רישוי עסקים, החלות על עוסקים במזון.

נוהלי פיקוח

250. (א) הפעלת סמכויות מפקח לפי סעיפים 246, 248 ו־249, אך למעט הפעלת סמכויות הפיקוח לפי פרק ח', תיעשה בהתאם להוראות שעליהן יורה מנהל שירות המזון בנוהל, בשים לב לצורך באחידות בהפעלת הסמכויות ובהגשמת מטרות חוק זה; נהלים כאמור ייקבעו, בין השאר, בהתאם לניהול סיכונים מקובל בתחום המזון במדינות מפותחות ליישום עקרונות ההסדרים כפי שנקבעו בחוק זה.

(ב) אין בקביעת נהלים כאמור בסעיף זה כדי לגרוע מחובת רשות מקומית לעניין שמירה על בריאות הציבור בהתאם לסמכויותיה וחובותיה לפי דין.

חובת דיווח

251. (א) מנהל שירות המזון רשאי להורות בנוהל על חובת מפקח לפי חוק זה לדווח לגורם שעליו יורה המנהל על הפעלת סמכויותיו לפי חוק זה.

(ב) רשות מקומית תודיע למנהל שירות המזון על חקירה של עבירה לפי חוק זה שפתחה בה ועל כתב אישום שהוגש עקב חקירה כאמור, לא יאוחר מ־14 ימים ממועד פתיחת החקירה או הגשת כתב האישום, לפי העניין.

(ג) מפקח יהיה חייב בדיווח לגורם שעליו יורה מנהל שירות המזון, בנוהל.

חובת הזדהות

252. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה , אלא בעת מילוי תפקידו, ובהתקיים כל אלה, לפי העניין:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) בעת ביצוע סמכויותיו לפי סעיף 248 – הוא לובש מדי מפקח בצבע ובצורה שהורה השר לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(3) יש בידו תעודה החתומה על ידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פטור מחובת הזדהות

253. חובת ההזדהות לפי סעיף 252 לא תחול אם קיומה עלול לגרום לפגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר, ובלבד שאם חלפה הנסיבה שבשלה לא קיים המפקח את חובת ההזדהות כאמור בסעיף זה, יקיים המפקח את החובות כאמור מוקדם ככל האפשר.

סמכויות למפקח רופא וטרינר

254. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה במפעל שלגביו הוסמך מפקח כאמור בסעיף 244(5), יהיו נתונות לו הסמכויות לפי סעיף 246, ובלבד שסמכויות לפי סעיף 246(4) לא יופעלו במקום שבו מוכרים מזון.

ייעוד קנסות

255. על אף האמור בכל דין, קנס שהוטל בבית המשפט עקב הפעלת סמכותו של מפקח שהוא עובד הרשות המקומית והוגש באמצעות תובע עירוני, ישולם לקופת הרשות המקומית.

פרק י': עונשין

עונשין

256. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז–1977[78] (להלן – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

[78] ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק א' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 5(א)(5);

(3) מייצר, מייבא או מוכר בשר כבשר טרי, כבשר מיושן, כבשר מיושן קפוא או כבשר קפוא שלא בהתאמה למהותו, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(4) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר מעובד, שאינו מסומן בהתאמה לסוגו, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);

(5) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(א);

(6) עושה שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(ב);

(7) מייחס למזון, בדרך של סימון או פרסום, סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו או של מניעת מחלה, ריפוי שלה, הקלה או סיוע בהתמודדות עמה או עם תסמיניה, בניגוד להוראות סעיף 13;

(8) מייצר או מייבא מזון המסומן בסימון שאינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 14(א);

(9) מוסר מידע הנוגע למזון שהוא מייצר או מייבא, שאינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 14(ב);

(10) מוסר או מפרסם מידע בנוגע למזון שהוא מוכר שאינו תואם את המזון, ולעניין מזון ארוז מראש בידי היצרן – שאינו תואם את המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הציבור, בניגוד להוראות סעיף 14(ג);

(11) לא שומר מסמך, פרט, אישור או תעודה, בניגוד להוראות סעיפים 32, 94, 128 או 136;

(12) לא מדווח על שינוי במסמכים או בפרטים בניגוד להוראות סעיף 33, 65 או 112;

(13) לא שומר תוצאות של בדיקה, בניגוד להוראות סעיף 96(ב);

(14) לא מאמת את תוקפם של רישיון ייצור או של תעודת יבואן רשום, לפי העניין, בניגוד להוראות סעיף 127(א);

(15) מעביר מזון לעוסק במזון, בלי שקיבל ממנו פרטים ותיעד אותם, בניגוד להוראות סעיף 134(א);

(16) מקבל מזון בלי שקיבל ממי שהעביר לו את המזון פרטים ומסמכים ותיעד אותם, בניגוד להוראות סעיף 135(א);

(17) לא שומר או מתעד תלונות שהתקבלו, בניגוד להוראות סעיף 164(ז);

(18) מנפיק תעודת משלוח למוצר בשר שלא כוללת את הפרטים הנדרשים, בניגוד להוראות סעיף 181;

(19) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב, בניגוד להוראות סעיף 183;

(20) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב, או מוביל מוצר בשר ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 186;

(21) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה, בניגוד להוראות סעיף 229;

(22) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה או מוביל מוצר בשר בתקופת המעבר, ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 237;

(23) מפריע למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק ב' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 5(א)(1) עד (4), (6) ו־(7);

(3) מייצר, מייבא או מוכר מזון שיש בו ליקוי במידה שעלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו, בניגוד להוראות סעיף 6;

(4) מציע לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום, ועלול לפגוע בבריאותו של אדם, בניגוד להוראות סעיף 7;

(5) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, בניגוד להוראות סעיף 8(א);

(6) מייצר מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור שלא לפי התקנות, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)(1), או מייבא או מוכר מזון הכולל חומר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)(2);

(7) מוסיף למוצר בשר מעובד בתהליך עיבודו חומר שנקבעו לגביו הגבלות או איסורים, בניגוד להוראות סעיף 9(ג);

(8) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר קפוא שהופשר, שאינו ארוז מראש ומסומן בהתאמה, בניגוד להוראות סעיף 9(ה);

(9) מייצר או מייבא מזון בניגוד לתקנות שנקבעו לפי חוק זה לעניין אריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן לעניין חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, בניגוד להוראות סעיף 10;

(10) מייצר, מייבא או מוכר שאריות מזון, ובכלל זה מזון המכיל או יוצר משאריות, בניגוד להוראות סעיף 11(ב);

(11) אינו מסמן מזון בהתאם לתקנות, בניגוד להוראות סעיף 15(א)(1), או אינו מסמן מזון בהתאם לתקנות שהוטלו על משווק או הנוגעות למקום ממכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 15(ד);

(12) משנה סימון שסומן על גבי המזון, בניגוד להוראות סעיף 16(א);

(13) מוסיף חומר או רכיב למזון, מטפל במזון או מעבדו, מסמן או מתאר מזון, או מוכר מזון שהוסף לו חומר או רכיב או שטופל, עובד, סומן או תואר, והכול במטרה להטעות את מקבל המזון בנוגע למהותו או לאיכותו של המזון, בניגוד להוראות סעיף 17;

(14) מייצר, מייבא או מוכר מזון ייחודי, בניגוד להוראות סעיף 18(א);

(15) מייצר מזון בלא רישיון ייצור לאתר שבו מיוצר המזון או שלא לפי סוג פעילות הייצור או לפי סוג המזון שהותר לו לייצר, בניגוד להוראות סעיף 21;

(16) מייצר מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות בלי שיש בידיו אישור כאמור, בניגוד להוראות סעיף 22(א);

(17) מייצר מזון שלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 22(ב);

(18) מסמן אורך חיי מדף בניגוד לתקנות לפי חוק זה או מייצר מזון בלי שקבע וסימן את אורך חיי המדף של המזון, בניגוד להוראות סעיף 23(ב);

(19) מבצע פעולת הכנה או אריזה של מזון לקראת מכירה לצרכן באתר המכירה לצרכן בלי אישור פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן, או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 24(א);

(20) מייצר מזון במטבח מוסדי הטעון רישיון מטבח מוסדי לפי התקנות, בלי שיש בידיו רישיון כאמור או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד לסעיף 26(ד);

(21) מסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, בלי אישור ייצור נאות ובלי היתר, בניגוד להוראות סעיף 47;

(22) מייבא מזון בלא תעודת יבואן רשום תקפה או בניגוד לתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום, בניגוד להוראות סעיף 51;

(23) מייבא מזון שייצורו טעון אישור ייצור נאות, בלי שיש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים, בניגוד להוראות סעיף 52(א);

(24) מייבא מזון רגיל בלא אישור קבלת הצהרה, בניגוד להוראות סעיף 53(1);

(25) מייבא מזון רגיש בלא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד להוראות סעיף 54(א)(1);

(26) מייבא בייבוא אישי מזון האסור בייבוא אישי או בניגוד למגבלות שנקבעו לגביו, בניגוד להוראות סעיף 55;

(27) מייבא מזון שהוא מסר לגביו פרטים לא נכונים באחד מאלה:

(א) במסמך או בפרט שמסר במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, כאמור בסעיף 64(א)(2);

(ב) בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, בניגוד להוראות סעיף 76;

(ג) במסמך או בפרט שמסר במצורף להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, בניגוד להוראות סעיף 77(ב);

(ד) בבקשה לקבלת תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 83 או 84;

(ה) בבקשה לרישום כיבואן, בניגוד להוראות סעיף 103;

(28) מוציא משלוח מזון שייבא מתחנת הסגר בלי שקיבל תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 81;

(29) לא בודק את קיומן והתאמתן של בדיקות לפי הוראות סעיף 96(א);

(30) מייצר מזון המיועד לייצוא בלבד שמסר פרטים לא נכונים בהצהרת ייצוא, בניגוד להוראות סעיף 117(א), או שאינו מקיים את הוראות סעיפים 126 עד 128, בניגוד להוראות סעיף 117(א)(4);

(31) מייצר או משווק מזון המיועד לייצוא בלבד בניגוד להוראה פרטנית שניתנה לפי סעיף 120;

(32) מוכר מזון בלי שהוא רשום כתאגיד או פועל כעוסק מורשה בניגוד להוראות סעיף 125(2);

(33) מקבל מזון מיצרן שאינו בעל רישיון ייצור או מיבואן שאינו יבואן רשום, בניגוד להוראות סעיף 126(א);

(34) מוכר מזון ארוז מראש בלי שמתקיימים פרטי הסימון המפורטים בתוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 129;

(35) מוכר מזון בלי שקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת השישית לעניין התנאים למכירת מזון, שנקבעו לפי סעיף 138, בניגוד להוראת סעיף 130;

(36) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שהוא משווק רשום מהאזור, או מביא מזון כאמור שהוא קיבל מאדם שאינו בעל היתר תקף להוצאת המזון או בניגוד לתנאי היתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 142;

(37) מביא מהאזור לישראל מזון רגיש בלי שקיבל אישור מיוחד לכך או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 143;

(38) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שסימן עליו את שמו, בניגוד להוראות סעיף 144;

(39) מביא מזון מהאזור לישראל שלא בהתאם לתקנות שנקבעו לפי סעיף 140(ב), המנויות בתוספת השביעית, בניגוד להוראות סעיף 145;

(40) מוביל מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת בלא רישיון הובלה, רישיון ייצור לפעילות הובלה בטמפרטורה מבוקרת או היתר להובלה בתעודת היבואן הרשום, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 149;

(41) מאחסן מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת בלא רישיון אחסנה, רישיון ייצור לפעילות אחסנה בטמפרטורה מבוקרת או היתר לאחסנה בתעודת היבואן הרשום, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 150;

(42) עוסק במזון שלא מאחסן, מחזיק או מוביל מזון לפי הוראות היצרן, בניגוד להוראות סעיף 156(א);

(43) עוסק במזון שמאחסן, מחזיק או מוביל מזון שלא בהתאם לתנאים לפי הוראות היצרן בעניין טמפרטורה מוגדרת, בניגוד להוראות סעיף 156(ב);

(44) מחזיק מזון שלא בהתאם להוראות מנהל שירות המזון, בניגוד להוראות סעיף 157(ג);

(45) לא מקיים את הוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף 163;

(46) לא נוקט אמצעים סבירים למניעת שימוש במזון מזיק או לא מדווח למנהל שירות המזון, בניגוד להוראות סעיף 164(ב);

(47) לא מקיים הוראה של מנהל שירות המזון או רופא מחוזי לפי סעיף 166(א) או הוראה של מנהל שירות המזון לפי סעיף 166(ג);

(48) לא מקיים הוראה מהוראות צו של מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי, לפי העניין, שניתנה לפי סעיף 167;

(49) מייצר מוצר בשר בלי שיש בידיו אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 178(א);

(50) מוציא משלוח של מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, בלי שצירף למשלוח תעודת משלוח למוצרי בשר או בלי שצירף תעודה וטרינרית שנדרשת, בניגוד להוראות סעיף 179;

(51) מנפיק תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 180;

(52) מקבל מוצר בשר בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 184;

(53) מוכר מוצר בשר בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 185;

(54) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח חדשה למוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 187;

(55) מעביר מוצר בשר לאתר מכירה, בניגוד להוראות רופא וטרינר מוסמך לפי סעיף 211(ד);

(56) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר, בתקופת המעבר, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 229(2)(א), או בלי שצורפה תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 229(2)(ב);

(57) מוכר או מחזיק, לפי העניין, בתקופת המעבר, מוצר בשר שיוצר או שיובא בידי מי שפטור מבדיקות משנה בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 236.

(ג) משווק מהאזור העובר אחת מהעבירות המנויות בסעיף קטן (א), בניגוד לסעיפים המנויים בו, כפי שהוחלו לגביו בסעיף 140, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור.

(ד) משווק מהאזור העובר אחת מהעבירות המנויות בסעיף קטן (ב), בניגוד לסעיפים המנויים בו כפי שהוחלו לגביו בסעיף 140, דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור.

(ה) היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

אחריות מעסיק, ונושא משרה בתאגיד

257. (א) מעסיק ונושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירה כאמור בסעיף 256, למעט עבירה לפי סעיף 256(א)(23), בידי עובד מעובדיו, התאגיד או עובד מעובדי התאגיד, לפי העניין; המפר הוראת סעיף זה, דינו – מחצית הקנס הקבוע לעבירה; לעניין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – למעט בעל שליטה.

(ב) נעברה עבירה כאמור בסעיף קטן (א) בידי עובד, תאגיד או עובד מעובדי התאגיד, חזקה היא כי המעסיק או נושא המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שאפשר כדי למלא את חובתו.

סמכויות בית משפט מעת הגשת כתב אישום

258. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט לתת צו עשה, צו אל תעשה, וכל צו אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכול כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

(ב) לא יצווה בית משפט כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא התייצב הנאשם לדיון בבקשה אף שהוזמן כדין, רשאי בית המשפט להחליט בבקשה בהעדרו.

(ג) תוקפו של צו שניתן כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שיורה בית המשפט ולכל המאוחר עד לגמר ההליכים.

(ד) נאשם או תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982[79], רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בעניין בקשה לצו כאמור בסעיף קטן (א), אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט.

(ה) נאשם או תובע רשאים לערער על החלטה בעניין בקשה לצו כאמור בסעיף קטן (א), או על החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר כאמור בסעיף קטן (ד); בית המשפט שלערעור ידון בערעור בשופט אחד.

(ו) בית המשפט הדן בערעור רשאי לאשר את ההחלטה שעליה מערערים, לשנותה, לבטלה ולקבל החלטה אחרת במקומה או להחזיר את העניין עם הוראות לגורם שנתן את ההחלטה.

סמכויות בית משפט בגזר הדין

259. (א) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל –

(1) לצוות עליו לפעול להוצאת מזון מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה (Withdrawal) ולאחסנתו;

(2) לחייבו בתשלום ההוצאות הדרושות שהוצאו להוצאת המזון מדרכי השיווק ולאחסנתו אם הוגשה לבית המשפט בקשה מאת מי שהוציאן; הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה כאמור להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד או לחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, ככל שיראה לנכון בנסיבות העניין;

(3) להורות על שלילת רישיון או תעודה לצמיתות או לתקופה שיקבע.

(ב) הרואה את עצמו נפגע מצו או החלטה שניתנו לפי הוראות סעיף קטן (א) רשאי לערער עליהם במסגרת הערעור על גזר הדין.

פרק י"א: אביפה מינהלית

סימן א': הטלת עיצום כספי

הגדרות – פרק י"א

260. בפרק זה –

"הממונה" – מנהל שירות המזון או עובד המשרד הכפוף אליו האחראי לנושא עיצומים כספיים, שהוא הסמיכו לעניין פרק זה;

"הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, בין שההפרה היא במוצר אחד ובין ביותר מאחד, לפי העניין:

(1) לגבי יחיד שהוא בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק – 8,000 שקלים חדשים;

[79] ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

(2) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו הוא עד 100 מיליון שקלים חדשים – 20,000 שקלים חדשים;

(3) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו עולה על 100 מיליון שקלים חדשים – 40,000 שקלים חדשים.

לעניין זה, "תאגיד" – לרבות בעל שליטה בו.

עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי

261. הפר יצרן, יבואן או משווק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הבסיסי, לפי העניין:

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק א' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר בשר כבשר טרי, כבשר מיושן, כבשר מיושן קפוא או כבשר קפוא, שלא בהתאמה למהותו, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(3) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר מעובד, שאינו מסומן בהתאמה לסוגו, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);

(4) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(א);

(5) עושה שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(ב);

(6) מייחס למזון, בדרך של סימון או פרסום, סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו או של מניעת מחלה, ריפוי שלה הקלה או סיוע בהתמודדות עמה או עם תסמיניה, בניגוד להוראות סעיף 13;

(7) מייצר או מייבא מזון המסומן בסימון שאינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 14(א);

(8) מוסר מידע הנוגע למזון שהוא מייצר או מייבא, שאינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 14(ב);

(9) מוסר או מפרסם מידע בנוגע למזון שהוא מוכר שאינו תואם את המזון, ולעניין מזון ארוז מראש בידי היצרן – שאינו תואם את המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הציבור, בניגוד להוראות סעיף 14(ג);

(10) אינו מסמן מזון בהתאם לתקנות, בניגוד להוראות סעיף 15(א)(1) או אינו מסמן מזון בהתאם לתקנות שהוטלו על משווק או הנוגעות למקום ממכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 15(ד);

(11) לא מדווח על שינוי במסמכים או בפרטים בניגוד להוראות סעיף 33, 65 או 112;

(12) לא שומר או מתעד תלונות שהתקבלו, בניגוד להוראות סעיף 164(ז);

(13) מנפיק תעודת משלוח למוצרי בשר שלא כוללת את הפרטים הנדרשים, בניגוד להוראות סעיף 181;

(14) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב, בניגוד להוראות סעיף 183;

(15) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב או מוביל מוצר בשר ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 186;

(16) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה, בניגוד להוראות סעיף 229;

(17) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה, או מוביל מוצר בשר בתקופת המעבר, ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 237;

(18) מייצר, מוכר או מייבא מזון שלא עומד בדרישות בדבר סימון המזון בתקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיפים קטנים (א)(2)(א) ו־(ג) שבסעיף 15 ולהוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים;

(19) אינו מתעד או אינו שומר את התיעוד הנדרש, בניגוד לסעיפים 134, 135 או 136.

עיצום כספי בסכום פי 1.5 מהסכום הבסיסי

262. הפר יצרן, יבואן או משווק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראת פרק זה בסכום פי 1.5 מהסכום הבסיסי, לפי העניין:

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק ב' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד להוראות סעיף 5(א)(3), (6) או (7)(א) עד (ג);

(3) מייצר, מייבא או מוכר מזון שיש בו ליקוי במידה שעלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו, בניגוד להוראות סעיף 6(1), (3), (4) או (5);

(4) מייצר מזון או מובילו בתנאים שאינם לפי הוראות שנקבעו לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים, בניגוד להוראת סעיף 5(ב);

(5) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, בניגוד להוראות סעיף 8(א);

(6) מייצר מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור שלא לפי התקנות, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)(1), או מייבא או מוכר מזון הכולל חומר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)(2);

(7) מוסיף למוצר בשר מעובד בתהליך עיבודו חומר שנקבעו לגביו הגבלות או איסורים, בניגוד להוראות סעיף 9(ג);

(8) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר קפוא שהופשר, שאינו ארוז מראש ומסומן בהתאמה, בניגוד להוראות סעיף 9(ה);

(9) מייצר או מייבא מזון בניגוד לתקנות שנקבעו לפי חוק זה לעניין אריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן לעניין חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, בניגוד להוראות סעיף 10;

(10) מייצר, מייבא או מוכר שאריות מזון, ובכלל זה מזון המכיל או יוצר משאריות, בניגוד להוראות סעיף 11(ב);

(11) משנה סימון שסומן על גבי המזון, בניגוד להוראות סעיף 16(א);

(12) מייצר, מייבא או מוכר מזון ייחודי, בניגוד להוראות סעיף 18(א);

(13) מייצר מזון בלא רישיון ייצור לאתר שבו מיוצר המזון או שלא לפי סוג פעילות הייצור או לפי סוג המזון שהותר לו לייצר, בניגוד להוראות סעיף 21;

(14) מייצר מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות בלי שיש בידיו אישור כאמור, בניגוד להוראות סעיף 22(א);

(15) מייצר מזון שלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 22(ב);

(16) מבצע פעולת הכנה או אריזה של מזון לקראת מכירה לצרכן באתר המכירה לצרכן בלי אישור פעילות יצרנית באתר המכירה לצרכן או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 24(א);

(17) מייצר מזון במטבח מוסדי הטעון רישיון מטבח מוסדי לפי התקנות, בלי שיש בידיו רישיון כאמור, או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד לסעיף 26(ד);

(18) מסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, בלי אישור ייצור נאות ובלי היתר, בניגוד להוראות סעיף 47;

(19) מייבא מזון בלא תעודת יבואן רשום תקפה או בניגוד לתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום, בניגוד להוראות סעיף 51;

(20) מייבא מזון שייצורו טעון אישור ייצור נאות, בלי שיש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים, בניגוד להוראות סעיף 52(א);

(21) מייבא מזון רגיל בלא אישור קבלת הצהרה, בניגוד להוראות סעיף 53(1);

(22) מייבא מזון רגיש בלא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד להוראות סעיף 54(א)(1);

(23) מייבא מזון שהוא מסר לגביו פרטים לא נכונים באחד מאלה:

(א) במסמך או בפרט שמסר במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, כאמור בסעיף 64(א)(2);

(ב) בהצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, בניגוד להוראות סעיף 76;

(ג) במסמך או בפרט שמסר במצורף להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, בניגוד להוראות סעיף 77(ב);

(ד) בבקשה לקבלת תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 83 או 84;

(ה) בבקשה לרישום כיבואן, בניגוד להוראות סעיף 103;

(24) מוציא משלוח מזון שייבא מתחנת הסגר בלי שקיבל תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 81;

(25) מוציא מזון ממחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, בניגוד להוראות סעיף 90;

(26) לא בודק קיומן והתאמתן של בדיקות לפי הוראות סעיף 96(א);

(27) מייצר מזון המיועד לייצוא בלבד שמסר פרטים לא נכונים בהצהרת ייצוא בניגוד להוראות סעיף 117(א) או שאינו מקיים את הוראות סעיפים 126 עד 128 בניגוד להוראות סעיף 117(א)(4);

(28) מייצר או משווק מזון המיועד לייצוא בלבד בניגוד להוראה פרטנית שניתנה לפי סעיף 120;

(29) מוכר מזון בלי שהוא רשום כתאגיד, או פועל כעוסק מורשה , בניגוד להוראות סעיף 125(2);

(30) מקבל מזון מיצרן שאינו בעל רישיון ייצור, או מיבואן שאינו יבואן רשום, בניגוד להוראות סעיף 126(א);

(31) מוכר מזון ארוז מראש בלי שמתקיימים פרטי הסימון המפורטים בתוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 129;

(32) לא שומר מסמך, פרט, אישור או תעודה בניגוד להוראות סעיפים 32, 94, 128 או 136;

(33) מוכר מזון בלי שקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת השישית לעניין התנאים למכירת מזון, שנקבעו לפי סעיף 138, בניגוד להוראת סעיף 130;

(34) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שהוא משווק רשום מהאזור, או מביא מזון כאמור שהוא קיבל מאדם שאינו בעל היתר תקף להוצאת המזון או בניגוד לתנאי היתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 142;

(35) מביא מהאזור לישראל מזון רגיש בלי שקיבל אישור מיוחד לכך או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 143;

(36) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שסימן עליו את שמו, בניגוד להוראות סעיף 144;

(37) מביא מזון מהאזור לישראל שלא בהתאם לתקנות שנקבעו לפי סעיף 140(ב) המנויות בתוספת השביעית, בניגוד להוראות סעיף 145;

(38) מוביל מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת בלא רישיון הובלה, רישיון ייצור לפעילות הובלה בטמפרטורה מבוקרת או היתר להובלה בתעודת היבואן הרשום, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 149;

(39) מאחסן מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, בלא רישיון אחסנה, רישיון ייצור לפעילות אחסנה בטמפרטורה מבוקרת או היתר לאחסנה בתעודת היבואן הרשום, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 150;

(40) עוסק במזון שלא מאחסן, מחזיק או מוביל מזון לפי הוראות היצרן, בניגוד להוראות סעיף 156(א);

(41) עוסק במזון שמאחסן, מחזיק או מוביל מזון שלא בהתאם לתנאים לפי הוראות היצרן לעניין טמפרטורה מוגדרת, בניגוד להוראות סעיף 156(ב);

(42) מחזיק מזון שלא בהתאם להוראות מנהל שירות המזון, בניגוד להוראות סעיף 157(ג);

(43) לא מקיים את הוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף 163;

(44) לא נוקט אמצעים סבירים למניעת שימוש במזון מזיק או לא מדווח למנהל שירות המזון, בניגוד להוראות סעיף 164(ב);

(45) לא מקיים הוראה של מנהל שירות המזון או רופא מחוזי לפי סעיף 166(א), או הוראה של מנהל שירות המזון לפי סעיף 166(ג);

(46) לא מקיים הוראה מהוראות צו של מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי, לפי העניין, שניתנה לפי סעיף 167;

(47) מייצר מוצר בשר בלי שיש בידיו אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 178(א);

(48) מוציא משלוח של מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר, בלי שצירף למשלוח תעודת משלוח למוצרי בשר או בלי שצירף תעודה וטרינרית שנדרשת, בניגוד להוראות סעיף 179;

(49) מנפיק תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 180;

(50) מקבל מוצר בשר בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 184;

(51) מוכר מוצר בשר בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 185;

(52) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח חדשה למוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 187;

(53) מעביר מוצר בשר לאתר מכירה, בניגוד להוראות רופא וטרינר מוסמך לפי סעיף 211(ד);

(54) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר, בתקופת המעבר, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 229(2)(א), או בלי שצורפה תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 229(2)(ב);

(55) מוכר או מחזיק, לפי העניין, בתקופת המעבר מוצר בשר שיוצר או שיובא בידי מי שפטור מבדיקות משנה בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 236;

(56) מייצר, משווק, מייבא או מייצא מזון שלא עומד בדרישות תקן רשמי החל עליו, למעט דרישות בדבר סימון המזון, או מבצע כל פעולה הנוגעת למזון שהכללים לעניין ביצועה אינם מתאימים לדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים, בכפוף להוראות חוק זה.

עיצום כספי על הפרות של הוראות בעניין סימון מזון

263. (א) על אף האמור בסעיפים 260 עד 262, בהפרות לפי הסעיפים האמורים שעניינן הוראות סימון, רשאי הממונה להטיל עיצום כספי בסך 100 שקלים חדשים לכל מוצר שבו מתגלה הפרה כאמור, ובלבד שסכום העיצום הכספי שיוטל לא יפחת ממחצית הסכום הבסיסי לפי סעיף 260 ולא יעלה על כפל הסכום הבסיסי האמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בהפרה של הוראת סימון המנויה בתוספת התשיעית, סכום העיצום שיוטל לא יפחת מהסכום הבסיסי לפי סעיף 260, ולא יעלה על כפל הסכום הבסיסי האמור.

עיצום כספי על הפרות הוראות לעניין גוף זר

264. (א) הממונה רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה על מי שמייצר או מייבא מזון שיש בו גוף זר בניגוד להוראות סעיף 5(א)(5), אלא אם כן הגוף הזר התווסף למזון באופן בלתי נמנע כחלק מתהליך הייצור; לעניין זה הסכום הבסיסי יהיה 500 שקלים חדשים לכל מוצר שבו מתגלה הפרה כאמור, ובלבד שסכום העיצום הכספי שיוטל לא יפחת ממחצית הסכום הבסיסי לפי סעיף 260 ולא יעלה על כפל הסכום הבסיסי האמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם ההפרה כאמור עלולה לפגום בבטיחות המזון, סכום העיצום הכספי שיוטל לא יפחת מהסכום הבסיסי לפי סעיף 260 ולא יעלה על כפל הסכום הבסיסי האמור.

עיצום כספי על משווק מהאזור

265. משווק מהאזור המבצע אחת מן ההפרות המנויות בסעיפים 261 ו־262, בניגוד לסעיפים המנויים בסעיפים האמורים כפי שהוחלו לגביו בסעיף 140, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בשיעור של הסכום הבסיסי בשל הפרה לפי סעיף 261 או פי 1.5 מהסכום הבסיסי בשל הפרה לפי סעיף 262; ואולם אם חלים, לעניין הפרות כאמור, סעיפים 263 או 264, רשאי הממונה להטיל על המפר עיצום כספי בשיעור הקבוע באותם סעיפים; על הפרה כאמור בסעיף זה יחולו הוראות פרק זה, למעט הסעיפים האמורים, כאילו היתה הפרה לפי אותם סעיפים.

עיצום כספי בנסיבות מחמירות

266. היה לממונה יסוד סביר להניח כי יצרן, יבואן או משווק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המפורטת בסעיפים 261 ו־262, בנסיבות מחמירות, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי השווה לכפל הסכום שניתן היה להטיל בשל אותה הפרה; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה העלולה לגרום לסיכון לבריאות הציבור או בטיחות המזון.

סייג להטלת עיצום כספי בעניין התאמה לתקן רשמי

267. על אף האמור בסעיפים 261(18) ו־262(56), הממונה לא יטיל על העוסק עיצום כספי לפי הוראות אלה על משווק שאינו יצרן או יבואן של המזון שחל עליו תקן רשמי שיש בידיו אישור מאת היצרן או היבואן, לפי העניין, בדבר התאמת המצרך לדרישות התקן הרשמי או אם המצרך סומן בתו־תקן.

הודעה על כוונת חיוב

268. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 261 עד 264 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 269;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 271 והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

זכות טיעון

269. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 268 רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, בכתב או בעל פה, כפי שיורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

החלטת הממונה ודרישת תשלום

270. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 269, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 272.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 269 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה חוזרת והפרה נמשכת

271. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מהוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 261 ו־262, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 277, בשל הפרת אותה התראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 278.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 261 ו־262, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ולעניין הפרה כאמור בסעיף 263 או 264 – בתוך שנה מהפרה קודמת כאמור.

סכומים מופחתים

272. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב);

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

273. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 269 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 286 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) הסכום הבסיסי הקבוע בסעיף 260 יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הבסיסי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

המועד לתשלום העיצום הכספי

274. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 270.

הפרשי הצמדה וריבית

275. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961[80] (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

גבייה

276. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה–1995[81].

סימן ב': התראה מינהלית

התראה מינהלית

277. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 261 עד 264 והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ופורסמו באתר האינטרנט, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בפרק זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 271, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 278.

[80] ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

[81] ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

בקשה לביטול התראה מינהלית

278. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 277, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה

279. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 271(א); מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום הכספי, ויחולו הוראות סעיפים 269 ו־270 בשינויים המחויבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, ולעניין הפרה לפי סעיף 263 או 264 – בתוך שנה מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 271(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 268 בשל ההפרה החוזרת, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה ויחולו הוראות סעיפים 269 ו־270, בשינויים המחויבים.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

הודעה על האפשרות להגשת התחייבות ועירבון

280. היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 261 עד 264, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ופורסמו באתר האינטרנט, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה שלפיה באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי הוראות סימן זה, במקום העיצום הכספי שניתן היה להטיל עליו בשל ביצוע ההפרה האמורה לפי הוראות סימן א'.

תנאי ההתחייבות וגובה העירבון

281. (א) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף 280 ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה ושתחילתה ביום מסירת כתב ההתחייבות, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ב) הממונה רשאי לדרוש כי בכתב ההתחייבות ייקבעו תנאים נוספים שעל המפר לעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנותה.

(ג) נוסף על כתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי הממונה עירבון בסכום העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של נסיבות הפחתה שנקבעו לפי סעיף 272(ב).

תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי־הגשתם

282. הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 280, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה; לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך התקופה האמורה, ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 268.

הפרת התחייבות

283. (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט בפסקאות שלהלן, יחולו ההוראות המפורטות באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, בתקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת, כאמור בסעיף 271(א);

(2) חזר המפר והפר, בתקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 271(ב) ויחולו הוראות אלה:

(א) הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(ב) שלח הממונה דרישת תשלום בשל ההפרה החוזרת לפי הוראות סעיף 270(ב)(1) או שהמפר לא טען את טענותיו לפני הממונה לעניין אותה הפרה כאמור בסעיף 270(ד), יחלט הממונה את העירבון נוסף על הטלת העיצום הכספי בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 281(ב) – יחלט הממונה את העירבון, לאחר שנתן למפר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב לעניין זה.

(ב) לעניין פרק זה יראו את חילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, וחזר המפר והפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו הממונה להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

השבת עירבון

284. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': הוראות שונות – אכיפה מינהלית

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

285. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מהוראות חוק זה המנויות בסעיפים 261 עד 264 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

ערעור

286. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה בדואר רשום.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט, לאחר ששולם העיצום הכספי או הופקד עירבון לפי הוראות פרק זה, לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי או על החזרת העירבון, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת או יוחזר העירבון, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו, עד יום החזרתו.

פרסום

287. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט וכן בדרך נוספת אם החליט על כך, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 286 יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו, בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)(6), הממונה רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח–1998[82], וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום באתר האינטרנט כאמור בסעיף קטן (א), בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים וחצי.

שמירת האחריות הפלילית

288. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות המנויות בסעיפים 261 עד 264 המהווה עבירה.

(ב) מסר הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית או הודעה על האפשרות להגיש התחייבות ועירבון, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי או הפקיד עירבון, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום או יום הפקדת העירבון עד יום החזרתו.

תקנות לעניין אכיפה מינהלית

289. השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות פרק זה.

פרק י"ב: צווי הגבלה מינהליים ושיפוטיים

התראה וצו הגבלה מינהלי

290. (א) היה לנותן רישיון ייצור או לרשם (בסעיף זה – נותן ההתראה) יסוד סביר לחשד כי חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן רישיון ייצור לפי סעיף 29(א) או למתן תעודת יבואן רשום לפי סעיף 102 או כי הופר תנאי מתנאי רישיון הייצור או תעודת היבואן הרשום, או כי הופרה הוראה מההוראות לפי חוק זה על ידי יצרן או יבואן, וכי בשל כך קיימת סכנה לבריאות הציבור, רשאי הוא לדרוש, בכתב, מהיצרן או היבואן, לפי העניין, לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו כאמור (בפרק זה – התראה), באופן ובתוך המועד שנקבעו בהתראה.

[82] ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ב) בהתקיים נסיבות כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נותן ההתראה לתת הוראה, לצמצום או למניעת סכנה לבריאות הציבור בשל הנסיבות האמורות, גם למוביל, למאחסן או למשווק.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי לתת התראה כאמור בסעיף קטן (א) גם למשווק, אם היה לו יסוד סביר לחשד כי המשווק הפר הוראות לפי חוק זה החלות לגביו או שחדל להתקיים תנאי מן התנאים לשיווק מזון על ידו לפי חוק זה וכי בשל כך קיימת סכנה לבריאות הציבור.

(ד) ניתנה התראה לפי הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), ולא קוימו הוראותיה באופן ובמועד שנקבעו בה, רשאי נותן ההתראה, להורות, בצו, ליצרן, ליבואן, למשווק או לבעל הרישיון או התעודה, לפי העניין, לא לעשות כל פעולה של ייצור מזון, ייבוא מזון, שיווק מזון או כל פעולה אחרת במזון, או לעשות פעולות כאמור רק במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין (בפרק זה – צו הגבלה מינהלי), ורשאי הוא לקבוע בצו ההגבלה המינהלי הוראות לעניין האחראים לביצועו ודרכי הבטחת מילויו.

(ה) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד), מי שמוסמך לפי אותם סעיפים קטנים לתת צו הגבלה מינהלי (בסעיף זה – נותן הצו), רשאי לתת צו כאמור אף בלי שנתן קודם לכן התראה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) המזון מיוצר בלא רישיון ייצור ולא הוגשה לגביו בקשה לרישיון ייצור או לחידושו לפי הוראות סעיף 28 או שהמזון יובא על ידי יבואן שאינו יבואן רשום לפי סעיף 102, או בלי אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 64 או בלא תעודת שחרור לפי הוראות סעיף 81;

(2) יש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור כתוצאה מפעילות ייצור המזון או כתוצאה מייבוא המזון.

(ו) לא יינתן צו הגבלה מינהלי אלא לאחר שניתנה למי שהצו מופנה כלפיו הזדמנות לטעון את טענותיו, אלא אם כן לא ניתן לאתרו בשקידה סבירה.

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (ו), נותן הצו רשאי להוציא צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (ה)(2) גם בלי שניתנה הזדמנות לטעון טענות כאמור באותו סעיף קטן, אם סבר שיהיה במתן הזדמנות זו כדי לסכל את מטרת הוצאת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ח) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במקום שלגביו ניתן או במקום עסקו של מי שייבא את המזון, ויימסר לבעל המקום או לאדם שמנהל אותו, או למי שייבא את המזון, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה.

(ט) לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, בנסיבות כאמור בסעיף קטן (ה)(2), רשאי נותן הרישיון לנקוט כל אמצעי סביר הדרוש לשם ביצועו ובמידת הצורך יהיה רשאי לקבל סיוע של שוטר, לרבות לשם שימוש בכוח סביר הנדרש למימוש הצו.

(י) צו הגבלה מינהלי יעמוד בתוקפו לתקופה שתיקבע בו, ורשאי נותן הצו להאריך את תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 60 ימים מיום שניתן; בית משפט שלום רשאי להאריך את תוקפו של צו כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים כל אחת; ואולם אם הוגש כתב אישום בעבירה שבקשר אליה הוצא צו ההגבלה המינהלי, לא יאריך בית המשפט את תוקפו של הצו לפי סעיף זה מעבר ל־30 ימים לאחר הגשת כתב האישום.

(יא) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 292.

בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי

291. (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 290 רשאי להגיש לבית משפט השלום בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת.

צו הגבלה שיפוטי

292. (א) היה לתובע, למנהל שירות המזון או לנותן הרישיון לפי חוק זה יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה לפי חוק זה או כי עומדת להתבצע עבירה כאמור, רשאי הוא לפנות לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה כאמור, בבקשה למתן צו שיאסור את המשך ביצוע העבירה האמורה או יאסור על ביצועה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת צו לפי סעיף זה במעמד צד אחד; ניתן צו במעמד צד אחד כאמור, יתקיים הדיון במעמד שני הצדדים בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מיום מתן הצו.

(ג) נקבע דיון כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט להאריך את תוקפו של הצו, לבטלו או להכניס בו שינויים, אף אם מי שניתן לגביו הצו והוזמן כדין, לא התייצב לדיון; נתן בית המשפט החלטה כאמור בסעיף קטן זה במעמד צד אחד, רשאי בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה לבקש את ביטולה או שינויה, בתוך שבעה ימים מיום המצאתה ורשאי בית המשפט לבטלה או לשנותה, בתנאים שייראו לו.

(ד) תוקפו של צו לפי סעיף זה, אף אם הוארך, לא יעלה על שנה.

(ה) בית משפט רשאי להתנות מתן צו לפי סעיף זה בתנאים או בערובה.

(ו) מי שניתן לגביו צו לפי סעיף זה רשאי לפנות לבית המשפט שהוציא את הצו בבקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות שלא היו לפני בית המשפט בעת הוצאת הצו או אם השתנו הנסיבות, והדבר עשוי לשנות את ההחלטה הקודמת.

(ז) על החלטה לפי סעיפים קטנים (א), (ג) ו־(ו) ניתן לערער לבית המשפט שלערעור, שידון בערעור בשופט אחד.

(ח) בסעיף זה, "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982[83].

פרק י"ג: תיקונים עקיפים

תיקון חוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו – מס' 5

293. בחוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו, התשי"ד–1954[84] –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "צמח", במקום "ששר החקלאות" יבוא "ששר הבריאות, בהתייעצות עם שר הכלכלה,";

(2) בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), התקנת תקנות לעניין ייצוא שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים על פי חוק זה, שהם מזון כהגדרתו בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015, תיעשה על ידי שר הכלכלה, בהסכמת שר הבריאות.";

(3) בסעיף 9, בסופו יבוא "ואולם על ביצוע הסמכויות לעניין שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים על פי חוק זה ממונה שר הכלכלה".

---

[83] ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

[84] ס"ח התשי"ד, עמ' 137; התשס"ג, עמ' 454.

תיקון חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים

294. בחוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957[85] –

(1) בסעיף 15, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) שר החקלאות ופיתוח הכפר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד פיקוח וטרינרי במיתקנים לייצור תוצרת מן החי, ויכול שיקבע אגרות שונות בעד פיקוח כאמור בשעות העבודה הרגילות ובעד פיקוח בשעות החורגות משעות העבודה הרגילות; אגרות לפי סעיף קטן זה בעד פיקוח בשעות העבודה הרגילות ייקבעו בהתאם לסכום האגרה הבסיסי כהגדרתו בסעיף 213 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015; על גביית אגרות לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 217 ו־219(1) לחוק האמור, בשינויים המחויבים;";

(2) אחרי סעיף 25 יבוא:

"הוראות לעניין מפעל בשר המייצא בשר ומפעל המייצא תוצרת מן החי

25א. לגבי מפעל בשר כהגדרתו בסעיף 177 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015, המייצא בשר ולגבי מפעל המייצא תוצרת מן החי, יחולו ההוראות שלפי חוק זה, ואולם –

(1) בכל מקום, במקום "שר החקלאות" יקראו "שר הבריאות";

(2) תקנות, צווים, הוראות מינהל, הודעות ותנאים למתן אישורי ייצוא שניתנו לפי חוק זה ערב תחילתו של פרק ח' לחוק האמור (להלן – ערב יום התחילה), ימשיכו לחול וינהגו לפיהם לגבי מפעל בשר המייצא בשר ולגבי מפעל המייצא תוצרת מן החי, עד שייקבעו הוראות או יינתנו הוראות, לפי העניין, שיחליפו אותן לפי החוק האמור; אישורי ייצוא שניתנו ערב יום התחילה ימשיכו לחול עד פקיעת תוקפם."

תיקון חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) – מס' 16

295. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד–1963[86] –

(1) בסעיף 3, פסקה (7) – תימחק;

(2) בסעיף 50א(1), במקום "(2), (6) ו־(7)" יבוא "(2) ו־(6)".

תיקון חוק רישוי עסקים – מס' 30

296. בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח–1968[87], אחרי סעיף 25 יבוא:

"הודעה לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות על מתן צו הפסקה לעוסק במזון

25א. (א) ניתן צו הפסקה מינהלי לעוסק במזון, יודיע על כך נותן הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ב) ניתן צו הפסקה לעוסק במזון לפי סעיפים 16 או 17 או צו מניעת פעולות לפי סעיף 22א, יודיע על כך מבקש הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ג) בסעיף זה, "עוסק במזון" – כהגדרתו בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015."

תיקון פקודת ההסגר

297. בפקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א–1981[88], בסעיף 1, במקום "בישראל למניעת" יבוא "להגנה על בריאות הציבור ובטיחות המזון, לרבות באמצעות מניעת".

---

[85] ס"ח התשי"ז, עמ' 44.

[86] ס"ח התשכ"ד, עמ' 12; התשס"ז, עמ' 40.

[87] ס"ח התשכ"ח, עמ' 204; התשע"ב, עמ' 741.

[88] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 747.

תיקון פקודת הרוקחים מס' 23

298. בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א–1981[89] –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "תכשיר", המילים "ותכשיר מזון רפואי" – יימחקו;

(ב) ההגדרה "תכשיר מזון רפואי" – תימחק;

(2) בסעיף 47א(א2), בכל מקום, המילים "או תכשיר מזון רפואי" – יימחקו.

תיקון פקודת מחלות בעלי חיים – מס' 8

299. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה–1985[90] –

(1) בסעיף 22(א), אחרי פסקה (15) יבוא:

"(16) קביעה והסדרה בנוגע לפעולה כאמור בפסקה (8) להגדרה "טיפול בתוצרת חקלאית" בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015 (להלן – חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון)), לרבות חובת יישום תכנית בטיחות מזון ומתן היתר הפעלה ופיקוח וטרינרי; תקנות לפי פסקה זו טעונות התייעצות עם שר הבריאות.";

(2) בסעיף 23, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) שר החקלאות ופיתוח הכפר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת רשאי לקבוע אגרות בעד פיקוח וטרינרי במפעלים לבשר גולמי כהגדרתם בסעיף 177 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), או במיתקנים שבהם מבוצעות פעולות כאמור בפסקה (1) להגדרה "טיפול בתוצרת חקלאית" בחוק האמור, ויכול שיקבע אגרות שונות בעד פיקוח כאמור בשעות העבודה הרגילות ובעד פיקוח בשעות החורגות משעות העבודה הרגילות.

(2) אגרות לפי סעיף קטן זה לעניין פיקוח וטרינרי בשעות העבודה הרגילות ייקבעו בהתאם לסכום האגרה הבסיסי כהגדרתו בסעיף 213 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון).

(3) על גביית האגרות לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 217 ו־219(1) לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), בשינויים המחויבים.";

(3) אחרי סעיף 33 יבוא:

"הוראות מעבר לעניין הוראות מינהל

33א. הוראות מינהל, הודעות ותנאים למתן רישיונות ייצור או אישורי ייצור נאות שניתנו לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), ולפי חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון) ערב תחילתו של פרק ח' לאותו חוק (להלן – ערב יום התחילה), ימשיכו לחול וינהגו לפיהם לגבי פעולה כאמור בפסקה (8) להגדרה "טיפול בתוצרת חקלאית" בחוק האמור, עד שייקבעו הוראות או יינתנו הוראות, לפי העניין, שיחליפו אותן לפי החוק; רישיונות ייצור או אישורי ייצור נאות שניתנו ערב יום התחילה ימשיכו לחול עד פקיעת תוקפם או עד התקופה האמורה בסעיף 321(א)(1) לחוק האמור, לפי המאוחר."

---

[89] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35 , עמ' 694; ס"ח התשע"ב, עמ' 144.

[90] ס"ח התשמ"ה, עמ' 84; התשע"ד, עמ' 321.

תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 72

300. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982[91], בתוספת הראשונה, בפרט 2, במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון), 1935" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

תיקון חוק בתי המשפט – מס' 81

301. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד–1984[92], בתוספת השלישית, בפרט 6, במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

תיקון חוק העבירות המינהליות – מס' 19

302. בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו–1985[93], בתוספת הראשונה, בטור א', בכל מקום, המילים "פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983" – יימחקו.

תיקון חוק הרופאים הווטרינרים – מס' 6

303. בחוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א–1991[94] –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "המנהל", במקום "במשרד החקלאות" יבוא "במשרד";

(ב) אחרי ההגדרה "המנהל" יבוא:

""המשרד" – משרד החקלאות ופיתוח הכפר;";

(ג) בהגדרה "השר", אחרי "שר החקלאות" יבוא "ופיתוח הכפר";

(2) בסעיף 19(א)(6), אחרי "רשות מקומית" יבוא "או של התאגיד לפיקוח וטרינרי";

(3) בסעיף 30, אחרי "תקנות שהותקנו על פיו," יבוא "למעט הוראה של פרק ו'1 או של התקנות שהותקנו על פיו";

(4) אחרי סעיף 32 יבוא:

"פרק ו'1: תאגיד לפיקוח וטרינרי

סימן א': הגדרות

הגדרות – פרק ו'1

32א. בחוק זה –

"אגרות ותשלומים" – אגרות ותשלומים על פי החיקוקים המנויים בתוספת השלישית וכן תשלומים בעד פיקוח וטרינרי נוסף שנעשה לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968[95];

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט–1999[96];

"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה–1975[97];

"חוק יסודות התקציב – חוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985[98];

"חוק לפיקוח על ייצוא" – חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957[99];

---

[91] ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשע"ה, עמ' 240.
[92] ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשע"ה, עמ' 241.
[93] ס"ח התשמ"ו, עמ' 31; התשע"ה, עמ' 65.
[94] ס"ח התשנ"א, עמ' 76; התשע"ב, עמ' 40.
[95] ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.
[96] ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.
[97] ס"ח התשל"ה, עמ' 132.
[98] ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.
[99] ס"ח התשי"ז, עמ' 44.

"המועצה" – מועצת התאגיד לפיקוח וטרינרי שמונתה לפי סעיף 32ז;

"מזון מן החי" – מזון שיוצר מבעל חיים או מתוצרתו;

"המנהל הכללי" – המנהל הכללי של התאגיד שמונה לפי סעיף 32כג;

"נושא משרה" – המנהל הכללי, משנה או סגן למנהל הכללי, כל ממלא תפקיד דומה בתאגיד אף אם תוארו שונה, וכן חבר המועצה, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי;

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו ועניין אישי של תאגיד שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו, במישרין או בעקיפין;

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה–1985;

"פקח וטרינרי" – מי שאינו רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי אחד מהחיקוקים המנויים בתוספת הראשונה לשם פיקוח על מזון מן החי;

"קרוב" – בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא או צאצא של בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה;

"רופא וטרינר מפקח" – רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי אחד מהחיקוקים המנויים בתוספת הראשונה לשם פיקוח על מזון מן החי וקיום דרישות בנוגע לייצוא מזון מן החי;

"התאגיד" – התאגיד לפיקוח וטרינרי שהוקם לפי סעיף 32ב;

"השרים" – השר ושר הבריאות.

סימן ב': הקמת התאגיד, מעמדו ותפקידו

הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי

32ב. מוקם בזה התאגיד לפיקוח וטרינרי.

אישיות משפטית של התאגיד

32ג. התאגיד הוא אישיות משפטית, הכשרה לכל חובה, זכות ופעולה המתיישבת עם אופיו וטבעו כגוף מאוגד.

התאגיד – גוף מבוקר

32ד. התאגיד הוא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(6) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח–1958 [נוסח משולב][100].

תפקידי התאגיד

32ה. תפקידי התאגיד הם אלה:

(1) להעסיק פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים לשם פיקוח לפי דין על מזון מן החי וכן לשם פיקוח וטרינרי נוסף הנעשה לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;

(2) לייעץ לשרים בקשר להפעלת הפיקוח הווטרינרי על מזון מן החי וייעולו;

[100] ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

(3) לגבות אגרות ותשלומים, בכפוף לאמור בסעיף 32מח ולהעבירם לפי הוראות סעיפים 218 ו־243 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015.

האורגנים של התאגיד

132ו. האורגנים של התאגיד הם המועצה, המנהל הכללי וועדת הביקורת.

סימן ג': מועצת התאגיד

מועצת התאגיד

132ז. (א) השרים ימנו לתאגיד מועצה בת 12 חברים, והם:

(1) מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות, והוא בעל ניסיון של עשר שנים לפחות באחד מאלה, או בעל ניסיון מצטבר של עשר שנים לפחות בשניים אלה, והוא יהיה היושב ראש:

(א) תפקיד ניהולי בכיר בתחום המזון או בריאות הציבור;

(ב) תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(2) מנהל שירות המזון במשרד הבריאות או עובד שירות המזון במשרד הבריאות, לפי המלצת מנהל שירות המזון במשרד הבריאות, שיהיה נציג שר הבריאות;

(3) מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון במשרד הבריאות, או עובד היחידה הווטרינרית בשירות המזון במשרד הבריאות, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון במשרד הבריאות, שיהיה נציג שר הבריאות;

(4) המנהל או עובד השירותים הווטרינריים במשרד, לפי המלצת המנהל, שיהיה נציג השר;

(5) הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מהחי בשירותים הווטרינריים במשרד או עובד השירותים הווטרינריים במשרד, לפי המלצת המנהל, שיהיה נציג השר;

(6) עובד משרד האוצר, שיהיה נציג שר האוצר;

(7) עובד משרד הכלכלה, שיהיה נציג שר הכלכלה;

(8) עובד משרד הפנים, שיהיה נציג שר הפנים;

(9) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בייצור, מכירה או הובלה של מזון מן החי שימליץ שר הבריאות;

(10) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בהפעלה של מיתקן הטעון פיקוח וטרינרי לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי חוק לפיקוח על ייצוא, שימליץ השר;

(11) נציג ציבור מטעם ארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של הרופאים הווטרינרים העוסקים בפיקוח על מזון;

(12) נציג ציבור מטעם גוף המייצג את מרבית הרשויות המקומיות בישראל.

(ב) הודעה על מינוים של חברי המועצה או על הפסקת כהונתם תפורסם ברשומות.

(ג) על מינוי חבר המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, יחולו הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: לא ימונה למועצה מי שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17(א)(5) לחוק החברות הממשלתיות.

(ד) דין חברי המועצה שאינם עובדי המדינה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, כדין עובדי המדינה לעניין החיקוקים המנויים בסעיף 32מו(1) עד (6).

חובת דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש המועצה

32ח. סעיפים 25, 34 ו־35 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין חובת מתן דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש הדירקטוריון, יחולו, בשינויים המחויבים, על יושב ראש המועצה.

תפקידי המועצה וסמכויותיה

32ט. (א) המועצה תתווה את מדיניות העסקת הרופאים הווטרינרים והפקחים הווטרינריים בתאגיד בהתאם להוראות פרק זה, תפקח על פעילות התאגיד ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו, ובכלל זה –

(1) תקבע את מדיניות התאגיד, לשם מילוי תפקידי התאגיד כאמור בסעיף 32ה ביעילות ובאופן המאפשר גמישות תפעולית בהתאם לצורכי המשק ובהתאם לתקציבו השנתי המאושר של התאגיד;

(2) תעקוב ברציפות אחר הגשמת מדיניות התאגיד כאמור בפסקה (1), והתכניות והתקציבים של התאגיד כאמור בפסקה (4);

(3) תמנה את המנהל הכללי לפי הוראות סעיף 32כג ותפקח על פעולותיו;

(4) תקבע מדי שנה את אלה:

(א) תקציבו השנתי של התאגיד ויישומו בהתאם למקורות העומדים לרשות התאגיד כאמור בסעיף 32מח;

(ב) תכנית הפעולה השנתית של התאגיד, לרבות יעדים למילוי תפקידיו לפי סעיף 32ה ותכניותיו לטווח הארוך;

(ג) המבנה הארגוני של התאגיד, מדיניות ההעסקה של העובדים, וכן שיא כוח האדם בתאגיד בהתאם להוראות סעיף 32מט;

(5) (א) תהיה אחראית לעריכת הדוחות המפורטים בסעיף 33(א) לחוק החברות הממשלתיות ולאישורם, ויחולו הוראות סעיפים 33(א1), (ב) ו־(ד) ו־33א עד 33ג לחוק האמור, לעניין דוחות כספיים והגשת מסמכים.

(ב) הוראות סעיפים 171 ו־172 לחוק החברות החלות על חברה פרטית יחולו, בשינויים המחויבים, על דוחות כספיים של התאגיד.

(ג) הדוחות הכספיים של התאגיד יאושרו בידי המועצה, ייחתמו בשמה, יוגשו לשרים ולשר האוצר ויפורסמו באתר האינטרנט של התאגיד.

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע כללים לעריכת התקציבים והתכניות האמורים בסעיף קטן (א)(4).

אי־הגשת דוחות ומסמכים כנדרש

32יז. על הפרת החובות בסעיפים 32ח ו־32ט(א)(5)(א) יחולו הוראות סעיף 33ד לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.

סמכות שיורית של המועצה

32יא. סמכות של התאגיד שלא הוקנתה לפי חוק זה לאורגן אחר של התאגיד, רשאית המועצה להפעילה.

תקופת הכהונה של חבר מועצה

32יב. חבר המועצה, למעט מי שמונה לפי סעיף 32ז(א)(2) עד (5), ימונה לתקופה של ארבע שנים, ואולם השרים רשאים להאריך את כהונתו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד.

הפסקת כהונה והשעיה של חבר המועצה

32יג. (א) חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשרים; השרים רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות בחודש לכל היותר;

(2) השרים נוכחו כי נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו או כי אינו ממלא את תפקידו כראוי; נוכחו השרים כאמור, יעבירו את חבר המועצה מכהונתו בהודעה מנומקת בכתב;

(3) השרים נוכחו כי הוא נעדר בלי סיבה סבירה משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה במהלך שנה אחת; יושב ראש המועצה ידווח לשרים על חבר המועצה שנעדר מישיבותיה כאמור; נוכחו השרים כאמור, יעבירו את חבר המועצה מכהונתו בהודעה בכתב;

(4) השרים מצאו כי התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם, לפי דין, מלכהן כחבר המועצה;

(5) הוא חדל לכהן בתפקיד שמכוחו מונה;

(6) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.

(ב) הוגש נגד חבר המועצה כתב אישום בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)(6), רשאים השרים להשעותו מכהונתו, עד למתן פסק דין סופי בענייננו.

(ג) חדל לכהן חבר המועצה, יפעלו השרים למינוי חבר אחר במקומו לפי הוראות סעיף 32ז, בהקדם האפשרי.

תוקף פעולות המועצה

32יד. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה, לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חבריה מכהנים בה כדין.

ישיבות המועצה

32טו. (א) ישיבות המועצה יתקיימו לפי צורכי התאגיד ולפחות אחת לארבעה חודשים.

(ב) המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים; ככל שמונו כלל חברי המועצה, המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים ובהם לפחות נציג אחד של המשרד ונציג אחד של משרד הבריאות.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ככל שמונו כלל חברי המועצה ולא התקיים מניין חוקי בשל היעדרותם של נציג המשרד ונציג משרד הבריאות לצורך דיון בעניין מסוים, לא יידחה הדיון באותו עניין ליותר מישיבה אחת.

(ד) יושב ראש המועצה יזמן את ישיבותיה ויקבע את מועדיהן ואת סדר היום שלהן; שניים מחברי המועצה המכהנים או יושב ראש ועדת הביקורת רשאים לבקש מיושב ראש המועצה לזמן ישיבה או להעלות נושא לסדר היום; הוגשה בקשה כאמור, יכנס יושב ראש המועצה ישיבה בתוך 14 ימים מיום הגשת הבקשה.

(ה) הזמנה לישיבת המועצה תימסר לכל מי שזכאי להשתתף בה שבעה ימים לפחות לפני מועד כינוסה; בהזמנה יצוינו המועד והמקום שבו תתקיים הישיבה וכן סדר היום ופירוט של הנושאים לדיון.

סדרי עבודת המועצה

32טז. (א) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות של חברי המועצה המשתתפים בישיבה; היו הקולות שקולים, תכריע עמדתו של יושב ראש המועצה, אם השתתף בישיבה.

(ב) התאגיד יערוך פרוטוקולים של ישיבות המועצה וישמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה; פרוטוקול שאושר ונחתם בידי חבר המועצה שניהל את הישיבה וחבר מועצה נוסף שהשתתף בה, ישמש ראיה לכאורה לאמור בו.

(ג) החלטות המועצה יפורסמו באתר האינטרנט של התאגיד.

(ד) המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה, ככל שלא נקבעו לפי פרק זה.

גמול והחזר הוצאות

32יז. שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישלם התאגיד גמול או החזר הוצאות לחברי המועצה שאינם עובדי המדינה, או עובדי גוף מתוקצב או עובדי גוף נתמך כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, ואת שיעוריהם.

הוראות לעניין חובת מתן ידיעות

32יח. סעיף 20 לחוק החברות הממשלתיות לעניין חובת מתן ידיעות יחול, בשינויים המחויבים, על חברי המועצה.

זכות לקבל מידע

32יט. חבר המועצה רשאי לבדוק את מסמכי התאגיד ואת רישומיו ולקבל העתקים מהם בתוך זמן סביר, וכן לבדוק את נכסי התאגיד והתחייבויותיו, ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כחבר המועצה; העברת המסמכים והרישומים ובדיקת הנכסים וההתחייבויות לפי סעיף זה ייעשו באמצעות המנהל הכללי.

פיזור המועצה

32כ. (א) נוכחו השרים כי המועצה אינה ממלאת את התפקידים והחובות שהוטלו עליה לפי פרק זה, ובכלל זה כי המועצה לא הגישה הצעת תקציב שנתי מאוזן בהתאם לסעיף 22 לחוק יסודות התקציב או לא קיימה ישיבות בתדירות כאמור בסעיף 32טו(א), כך שהתנהלות התאגיד נפגעת באופן מובהק ומשמעותי ביותר, רשאים הם לפנות לממשלה בבקשה בכתב, כדי שתתרה במועצה בהודעה מנומקת בכתב, כי אם בתוך תקופה שקבעה לא תמלא המועצה את חובותיה, תפזרה הממשלה.

(ב) לא מילאה המועצה את חובותיה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך התקופה שקבעה הממשלה בהתראתה, רשאית הממשלה להורות על פיזורה.

(ג) השרים ימנו בתוך 60 ימים מיום פיזור המועצה לפי סעיף קטן (ב), מועצה חדשה, לפי הוראות סעיף 32ז.

(ד) מועצה שפוזרה תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד למינויה של המועצה החדשה; מועצה זמנית תימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות שאינן נדרשות לשם תפקודו השוטף והתקין של התאגיד.

סימן ד': ועדת הביקורת

ועדת הביקורת ותפקידיה

32כא. (א) המועצה תמנה מבין חבריה ועדת ביקורת בת שלושה חברים והם: שניים מבין נציגי הציבור ואחד מבין עובדי המדינה; יושב ראש המועצה לא יהיה חבר בוועדת הביקורת.

(ב) ועדת הביקורת תמנה מבין חבריה יושב ראש.

(ג) תפקידיה של ועדת הביקורת יהיו אלה:

(1) לעמוד על ליקויים בניהול התאגיד, בין השאר תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של התאגיד או עם רואה החשבון המבקר, ולהציע למועצה דרכים לתיקונם; מצאה ועדת הביקורת ליקוי כאמור שהוא ליקוי מהותי, תקיים ישיבה אחת לפחות לעניין הליקוי הנדון, בנוכחות המבקר הפנימי או רואה החשבון המבקר, לפי העניין, ובלא נוכחות של נושאי משרה בתאגיד שאינם חברי הוועדה; על אף האמור בסעיף זה, נושא משרה שאינו חבר הוועדה רשאי להיות נוכח לשם הצגת עמדה בנושא שבתחומי אחריותו;

(2) לבחון את מערך הביקורת הפנימית של התאגיד ואת תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לשם מילוי תפקידו, בשים לב, בין השאר, לצרכיו המיוחדים של התאגיד ולגודלו;

(3) לבחון את תכנית העבודה של המבקר הפנימי שהוגשה לה לפי סעיף 32מ ולהעבירה לאישור המועצה בצירוף הערותיה והמלצותיה;

(4) לקבוע הסדרים לגבי אופן הטיפול בתלונות של עובדי התאגיד בקשר לליקויים בניהולו ולגבי ההגנה שתינתן לעובדים שהתלוננו כאמור;

(5) לדון בדוחות של המבקר הפנימי, דוחות מבקר המדינה ודוחות ביקורת אחרים, ולהעביר לאישור המועצה בצירוף הערותיה והמלצותיה.

(ד) המועצה תעמיד לרשות ועדת הביקורת את הכלים הנדרשים לפעולתה ולמילוי תפקידיה.

עבודת ועדת הביקורת

32כב. (א) יושב ראש ועדת הביקורת יכנס את ועדת הביקורת לדיון בנושאים שיועמדו על סדר יומה על ידו או על ידי חבר ועדה אחר או על ידי המועצה, המנהל הכללי, או המבקר הפנימי.

(ב) מי שאינו חבר בוועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת הדיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבע יושב ראש הוועדה כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים או לשם ניהולה התקין של הישיבה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), המבקר הפנימי והיועץ המשפטי של התאגיד יקבלו הודעות על קיום ישיבות ועדת הביקורת ויהיו רשאים להשתתף בהן.

(ד) הודעה על קיום ישיבת ועדת הביקורת שבה עולה נושא הנוגע לביקורת הדוחות הכספיים תומצא לרואה החשבון המבקר, שיהיה רשאי להשתתף בה.

(ה) ועדת הביקורת תגיש למועצה, למנהל הכללי ולכל גורם שייקבע על פי כל דין דוח על פעילותה לפחות אחת לשנה; הדוחות יפורסמו באתר האינטרנט של התאגיד בצירוף התייחסות והערות המועצה.

סימן ה': המנהל הכללי של התאגיד

מינוי המנהל הכללי

32כג. המועצה תמנה את המנהל הכללי לאחר שתקיים הליך לאיתור מועמדים לפי עקרונות השוויון, השקיפות והפומביות.

כשירות המנהל הכללי

32כד. (א) כשיר להתמנות למנהל הכללי מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות והוא בעל ניסיון של שבע שנים לפחות באחד מאלה או בעל ניסיון מצטבר של שבע שנים לפחות בשניים אלה:

(1) תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(2) תפקיד ניהולי בכיר בארגון משמעותי בתחום המזון, בריאות הציבור או ניהול כוח אדם.

(ב) על מינוי המנהל הכללי יחולו הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: לא ימונה כמנהל הכללי מי שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל הכללי או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17(א)(5) לחוק החברות הממשלתיות.

תקופת כהונתו של המנהל הכללי

32כה. תקופת כהונתו של המנהל הכללי תהיה חמש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד.

הפסקת כהונה של המנהל הכללי

32כו. (א) על כהונתו של המנהל הכללי, השעייתה ופקיעתה יחולו הוראות סעיפים 42 ו־43 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין פקיעת כהונה והשעיה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: המנהל הכללי יחדל לכהן אם הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל כללי או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בענייני, ולא יחולו הוראות סעיף 42(א)(5א) ו־(6) לחוק החברות הממשלתיות.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), המנהל הכללי יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) התאגיד חרג באופן משמעותי משיא כוח האדם שאושר בהתאם להוראת סעיף 32ט(א)(4)(ג), לפי הודעת המנהל הכללי או החלטת שר האוצר כאמור בסעיף 32מט(ד);

(2) שר האוצר או הממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר מצא כי התאגיד הסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגמלאות, או על הטבות כספיות הקשורות לעבודה, בניגוד להוראות סעיף 29(א) לחוק יסודות התקציב, אלא אם כן מצאה המועצה כי המנהל הכללי נקט את כל הצעדים הנדרשים כדי להימנע מהשינויים או מההטבות כאמור.

הצהרת רכוש

32כז. על מי שהתמנה למנהל הכללי של התאגיד תחול חובת ההצהרה החלה על מנהל כללי של חברה ממשלתית לפי סעיף 38 לחוק החברות הממשלתיות.

אחריות המנהל הכללי

32כח. המנהל הכללי אחראי לניהול השוטף של ענייני התאגיד בהתאם למדיניות שקבעה המועצה ובכפוף להנחיותיה.

סמכויות המנהל הכללי

32כט. (א) למנהל הכללי יהיו נתונות כל סמכויות הניהול והביצוע הדרושות לניהול השוטף של התאגיד שאינן נתונות לפי חוק זה למועצה, והוא יהיה נתון לפיקוחה.

(ב) המועצה רשאית להגביל או לסייג את סמכויותיו של המנהל הכללי, למעט סמכויות ותפקידים שהוקנו לו בפרק זה; החלטה על כך תוגש לשרים.

נטילת סמכויות המנהל הכללי

32ל. המועצה רשאית להורות למנהל הכללי כיצד לפעול לעניין מסוים; לא קיים המנהל הכללי את ההוראה, רשאית המועצה להפעיל את הסמכות הנדרשת לביצוע ההוראה במקומו.

חובת דיווח של המנהל הכללי

32לא. (א) המנהל הכללי יודיע ליושב ראש המועצה, בלא דיחוי, על כל עניין מהותי בתאגיד הנוגע לתפקידי המועצה; היה העניין חורג או עשוי לחרוג ממה שקבעה המועצה לפי סמכויותיה כאמור בסעיף 32ט, יזמן יושב ראש המועצה בלא דיחוי ישיבה של המועצה ויביא לפניה את ההודעה.

(ב) המנהל הכללי ימסור למועצה דוח על הפעילות השוטפת של התאגיד במועדים שקבעה לכך המועצה ולפחות אחת לארבעה חודשים.

סימן ו': חובות נושאי משרה בתאגיד

חובת זהירות

32לב. (א) נושא משרה בתאגיד חב כלפי התאגיד חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו־36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש][101].

(ב) אין בהוראת סעיף קטן (א) כדי למנוע את קיומה של חובת זהירות של נושא המשרה כלפי אדם אחר.

אמצעי זהירות ורמת מיומנות

32לג. נושא משרה בתאגיד יפעל ברמת מיומנות שבה היה פועל נושא משרה סביר, באותה עמדה ובאותן נסיבות, ובכלל זה ינקוט, בשים לב לנסיבות העניין, אמצעים סבירים כדי להבטיח כי פעולות הנעשות על ידיו בתוקף תפקידו עולות בקנה אחד עם תכליות התאגיד ותפקידיו, וכדי לקבל מידע שיש לו חשיבות לצורך קבלת החלטה או ביצוע פעולה הנעשים על ידיו בתוקף תפקידו.

[101] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 260.

חובת אמונים וניגוד עניינים

32לה. (א) נושא משרה בתאגיד חב חובת אמונים לתאגיד, ינהג במילוי תפקידו בתום לב ויפעל להגשמת תכליות התאגיד ותפקידיו, ובכלל זה –

(1) יימנע מכל פעולה שיש בה כדי להעמידו, במישרין או בעקיפין, במצב של חשש לניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בתאגיד לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו, ובכלל זה לא יטפל ולא ישתתף בדיון ובהצבעה בישיבות, בנושא העלול להעמידו, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים כאמור; לעניין פסקה זו, אחת היא אם מילוי התפקיד האחר הוא בתמורה או שלא בתמורה;

(2) יימנע מכל פעולה שיש בה תחרות עם פעולות התאגיד;

(3) יימנע מניצול הזדמנות עסקית של התאגיד במטרה להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר;

(4) יגלה לתאגיד כל ידיעה וימסור לו כל מסמך הנוגעים לענייניו, שבאו לידיו בתוקף מעמדו בתאגיד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), חבר המועצה שהוא עובד המדינה, רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקוליו והחלטותיו, גם את מדיניות הממשלה ומדיניות המשרד הממשלתי שבו הוא עובד, ולא יראו אותו כמצוי בניגוד עניינים בשל כך בלבד.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע את קיומה של חובת אמונים של נושא משרה כלפי אדם אחר.

הודעה על ניגוד עניינים

32לה. התברר לנושא משרה כי נושא הנדון או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף 32לה, יודיע על כך ליושב ראש המועצה או למנהל הכללי, לפי העניין.

תרופות בשל הפרת חובת אמונים

32לו. (א) על הפרת חובת אמונים של נושא משרה כלפי התאגיד יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים.

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רואים נושא משרה בתאגיד שהפר חובת אמונים כלפי התאגיד כמי שהפר את התקשרותו עם התאגיד.

(ג) התאגיד רשאי לבטל פעולה שעשה נושא משרה בשם התאגיד כלפי אדם אחר או לתבוע מאותו אדם את הפיצויים המגיעים לו מנושא המשרה, אף בלא ביטול הפעולה, אם אותו אדם ידע על הפרת חובת האמונים של נושא המשרה, וידע או היה עליו לדעת על העדר אישור לפעולה.

סימן ז': רואה חשבון מבקר

מינוי, שכר וסמכויות של רואה חשבון מבקר

32לז. (א) לתאגיד ימונה רואה חשבון מבקר שיבקר את הדוחות הכספיים השנתיים של התאגיד ויחווה את דעתו עליהם; על מינוי רואה החשבון המבקר ועל שכרו יחולו ההוראות לפי סעיף 44(ב) ו־(ג) לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.

(ב) רואה החשבון המבקר רשאי לעיין בכל עת במסמכי התאגיד הדרושים לו לשם מילוי תפקידו ולקבל הסברים לגביהם.

(ג) רואה החשבון המבקר רשאי להשתתף בכל ישיבת מועצה או ועדה מוועדותיה הדנה בדוחות הכספיים שלגביהם ביצע פעולות ביקורת או בישיבת ועדת הביקורת המתכנסת לפי סעיף 32כב(א); המועצה או ועדת הביקורת, לפי העניין יודיעו לרואה החשבון המבקר על המקום והמועד שבו תתכנס הישיבה.

חובת דיווח ואי־תלות של רואה החשבון המבקר

32לח. (א) על רואה החשבון המבקר יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 45 לחוק החברות הממשלתיות והוראות סעיפים 160 ו־161 לחוק החברות.

(ב) נודע לרואה החשבון המבקר אגב פעולת הביקורת, על ליקויים מהותיים בבקרה החשבונאית של התאגיד, ידווח על כך ליושב ראש המועצה.

(ג) הודיע רואה החשבון המבקר על ליקויים כאמור בסעיף קטן (ב), יזמן יושב ראש המועצה, בלא דיחוי, ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו.

(ד) רואה החשבון המבקר אחראי כלפי התאגיד לאמור בחוות דעתו לגבי הדוחות הכספיים.

סימן ח': מבקר פנימי

מינוי מבקר פנימי, מעמדו וסמכויותיו

32לט. (א) המועצה תמנה מבקר פנימי.

(ב) הוראות סעיף 49 לחוק החברות הממשלתיות וסעיפים 146(ב), 147, 150, 151 ו־153 לחוק החברות יחולו על המבקר הפנימי, בשינויים המחויבים.

תכנית עבודה של המבקר הפנימי

32מ. המבקר הפנימי יגיש לוועדת הביקורת הצעה לתכנית עבודה שנתית או תקופתית, לשם בחינתה לפי סעיף 32כא(ג)(3); ועדת הביקורת תגיש את הצעת תכנית העבודה לאישור המועצה בצירוף הערותיה והמלצותיה, והמועצה תאשרה בשינויים הנראים לה.

סימן ט': עובדי התאגיד

דרישות לכשירות של פקחים וטרינריים ושל רופאים וטרינרים מפקחים

32מא. (א) התאגיד לא יעסיק פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים, אלא אם כן התקיימו בהם תנאי הכשירות שנקבעו בחלק א' לתוספת השנייה; השרים, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת (בסעיף זה – הוועדה), רשאים לשנות, בצו, את חלק א' לתוספת השנייה.

(ב) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע, בצו, בחלק ב' לתוספת השנייה, תנאי כשירות נוספים על אלה שנקבעו בחלק א' לתוספת האמורה, לרבות לעניין ותק וניסיון, לגבי פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על מפעלי מזון מן החי לפי פקודת מחלות בעלי חיים וכן לגבי פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על קיום דרישות בנוגע לייצוא מזון מן החי.

(ג) שר הבריאות, באישור הוועדה, רשאי לקבוע, בצו, בחלק ג' לתוספת השנייה תנאים נוספים על אלה שנקבעו בחלק א' לתוספת האמורה, לגבי פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח באתרי השיווק של מזון מן החי ובפיקוח על מובילים של מזון כאמור, לגבי פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על יצרני מזון הטעון פיקוח וטרינרי בהתאם לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015, וכן לגבי פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על קיום דרישות בנוגע לייצוא מזון מן החי.

הכשרה והשתלמויות לפקחים וטריניריים ולרופאים וטרינרים מפקחים

32מב. (א) פקחים וטריניריים ורופאים וטרינרים מפקחים ישתתפו, במימון התאגיד ועל חשבון ימי העבודה, בהכשרות ובהשתלמויות מקצועיות, כפי שיורה המנהל ובמועדים שיורה, ורשאי הוא להורות הוראות שונות לסוגי פקחים או רופאים וטרינרים מפקחים, בהתחשב בין השאר בסוג הפיקוח בניסיון או בהכשרה אחרת; היקף ההשתלמויות המקצועיות שיקבע המנהל לא יעלה על חמישה ימים בשנה, אלא אם כן אישרה המועצה אחרת.

(ב) רשימת ההכשרות וההשתלמויות המקצועיות תפורסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות או המשרד, לפי העניין, באתר האינטרנט של התאגיד, ובכל דרך נוספת שיקבע המנהל.

(ג) המנהל רשאי לקבוע ניסיון מקצועי מספק לשם פטור מחובת ההשתתפות בהשתלמויות או בהכשרות המקצועיות, כולן או חלקן.

(ד) בסעיף זה, "המנהל" – מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות או המנהל, לפי העניין.

קבלה לעבודה בתאגיד

32מג. קבלתו של אדם לעבודה בתאגיד תיעשה בהתאם לעקרונות השוויון והייצוג ההולם, השקיפות, הפומביות וטוהר המידות, על פי נהלים שיקבע התאגיד ולפי כל דין.

ניגוד עניינים

32מד. (א) לא יתקבל אדם לעבודה בתאגיד ולא יתחיל בעבודתו אם הוא עלול להימצא באופן תדיר, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כעובד התאגיד לבין עניין אישי שלו, או תפקיד אחר שלו.

(ב) מי שהתקבל לעבודה בתאגיד לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שנבחן הצורך לערוך לו הסדר למניעת ניגוד עניינים, על פי הכללים המקובלים לעניין זה בשירות המדינה, ולאחר שהעובד הודיע על הסכמתו להסדר למניעת ניגוד עניינים, ככל שנערך לו.

(ג) התברר לעובד התאגיד כי עניין המצוי בטיפולו עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים, ימסור על כך הודעה לממונה עליו ולמנהל הכללי ויפעל בהתאם להנחיותיהם.

(ד) לעניין סעיף זה, לא יראו מי שהוא עובד רשות מקומית המבצע בה פיקוח וטרינרי לפי דין, כמצוי בניגוד עניינים רק בשל עבודתו ברשות המקומית כאמור.

מינוי של עובד התאגיד שהוא פקח וטרינרי או רופא וטרינר מפקח

32מה. (א) עובד התאגיד שהוא פקח וטרינרי או רופא וטרינר מפקח לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שמונה לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החיקוקים המנויים בתוספת הראשונה; הוראה זו לא תחול על מי שהתאגיד העסיקו לצורך פיקוח וטרינרי נוסף הנעשה לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), ניתן להעסיק פקח וטרינרי או רופא וטרינר מפקח בתאגיד אף אם לא מונה כאמור באותו סעיף קטן, לצורך הכשרתו, ובלבד שתקופת ההכשרה כאמור לא תעלה על חודשיים.

החלת דינים

32מו. דין עובד התאגיד כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט–1959[102];

(2) חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט–1969[103];

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט–1969[104];

(4) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם–1979[105];

(5) הוראות הנוגעות לעובדי הציבור בחוק העונשין, התשל"ז–1977;

(6) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א–1971[106];

(7) ההוראות שלפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג–1963[107], בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(א) סמכויות השר יהיו נתונות בידי השרים, לפי העניין;

---

[102] ס"ח התשי"ט, עמ' 190.

[103] ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.

[104] ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

[105] ס"ח התש"ם, עמ' 2.

[106] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

[107] ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

(ב) סמכויות המנהל הכללי יהיו נתונות בידי המנהל הכללי של התאגיד;

(ג) בכל מקום שמדובר בו בשירות המדינה יראו כאילו מדובר בשירות התאגיד;

(ד) בכל מקום שמדובר בו במשרד יראו כאילו מדובר בתאגיד;

(ה) בכל מקום שמדובר בו בעובדי המדינה יראו כאילו מדובר בעובדי התאגיד;

(ו) בסעיף 32, במקום "מנהל כללי וסגנו לעניני מינהל ומנהל יחידת סמך" יקראו "ומנהל כללי";

(ז) בסעיף 49(ב), במקום "באוצר המדינה" יקראו "בקופת התאגיד";

(ח) בסעיף 64, המילים "או לסגנו לענייני מינהל, למנהל יחידת הסמך" – לא ייקראו.

סימן י': ניהול כספי של התאגיד

אישור עסקאות והוצאות כספיות

32מז. (א) התאגיד לא יתקשר בכל עסקה ולא יוציא כל הוצאה כספית, אלא באישור חשב התאגיד; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהצורך בקבלת אישורים אחרים להוצאה או להתקשרות כאמור לפי כל דין.

(ב) חשב התאגיד ימונה בידי החשב הכללי במשרד האוצר ויהיה עובד משרד האוצר; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט–1959[108].

(ג) הממונה על חשב התאגיד יהיה החשב הכללי במשרד האוצר בלבד.

תקציב התאגיד

32מח. (א) האגרות והתשלומים, והם בלבד, ישמשו במלואם לתקציב התאגיד לשם מילוי תפקידיו לפי סעיף 32ה.

(ב) לשם היערכות התאגיד לתחילת פעילותו, תעמיד המדינה לרשותו תקציב הולם שישמש אותו להתקשר בעסקאות הנדרשות לשם כך, ובכלל זה עסקאות לרכישת שירותים וציוד, והכול על פי הסכם בין התאגיד ובין המדינה באמצעות החשב הכללי במשרד האוצר.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, רשאי לקבוע שהאגרות והתשלומים ייגבו על ידי המדינה.

(ד) סכומי האגרות והתשלומים ייבחנו אחת לשלוש שנים לפחות ויעודכנו, ככל שיידרש, בשים לב לתכניות העבודה של התאגיד ולהוצאותיו בשלוש השנים האחרונות ומתוך מטרה שלא ייצברו בתאגיד, לאורך זמן, גירעונות או עודפים שהתאגיד לא עושה בהם שימוש למילוי תפקידיו.

[108] ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

(ה) עדכון סכומי האגרות והתשלומים כאמור בסעיף קטן (ד) ייעשה רק לאחר קבלת המלצתה של ועדה מייעצת שבה יהיו חברים המנהל הכללי של המשרד, המנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל הכללי של משרד האוצר או נציגיהם; התאגיד יעביר לוועדה המייעצת כאמור כל מידע הדרוש לה לשם גיבוש ההמלצה.

(ו) על גביית אגרות לפי פרק זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה–1995[109].

שיא כוח אדם

32מט. (א) שיא כוח האדם בתאגיד וכל שינוי בו יאושר בידי המועצה לאחר קבלת אישור הממונה על התקציבים במשרד האוצר (בפרק זה – מגבלת שיא כוח האדם); הממונה על התקציבים במשרד האוצר יקבל החלטה בדבר מגבלת שיא כוח האדם בתוך 21 ימים מיום שנמסרו לו כל הנתונים והמסמכים הנדרשים לצורך קבלת ההחלטה; לעניין זה, כחלק מכוח האדם יימנו עובד התאגיד וכל מי שעיקר עיסוקו דרך קבע מבוצע במיתקני התאגיד או מי שעבודתו בליבת עיסוקו של התאגיד, לרבות מי שמועסק על ידי קבלן כוח אדם ולמעט קבלן שירות; בסעיף קטן זה, "קבלן כוח אדם" ו"קבלן שירות" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו–1996[110].

(ב) לא אישר הממונה על התקציבים במשרד האוצר את שיא כוח האדם בתאגיד, כאמור בסעיף קטן (א), לא תאשר המועצה את הצעת התקציב לפי סעיף 32ט(א)(4)(א).

(ג) לא יאוחר מתום 45 ימים מתום שנת כספים, יודיע המנהל הכללי למועצה, לשרים ולשר האוצר, בדרך שיקבע שר האוצר, אם התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה.

(ד) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה, יבחן שר האוצר את הודעת המנהל הכללי ויחליט אם אכן התקיימה המגבלה כאמור, והוא רשאי לבקש מהמנהל הכללי כל מידע הדרוש לו לשם קבלת ההחלטה כאמור; ההחלטה לפי סעיף קטן זה תינתן לא יאוחר מתום 30 ימים ממועד קבלת הודעת המנהל הכללי, ואם נדרש מידע נוסף לפי סעיף קטן זה – ממועד קבלת המידע.

(ה) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי לא התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה או החליט כך שר האוצר לפי הוראות סעיף קטן (ד), לא יקבל התאגיד עובדים חדשים החל במועד ההודעה או ההחלטה, לפי העניין וכל עוד לא החליט שר האוצר אחרת.

---

[109] ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

[110] ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

סימן י"א: הוראות שונות

ביצוע ותקנות – פרק ו'1

32נ. (א) השרים ממונים על ביצוע פרק זה, והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

(ב) השרים, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאים לשנות, בצו, את התוספת הראשונה והתוספת השלישית; לעניין שינוי התוספת השנייה יחולו הוראות סעיף 32מא.";

(5) בסעיף 36, אחרי "חוק זה" יבוא "למעט הוראה של פרק ו'1,";

(6) בסעיף 37, אחרי "חוק זה" יבוא "למעט לעניין פרק ו'1";

(7) אחרי סעיף 41 יבוא:

"תוספת ראשונה

(סעיף 32א, לעניין ההגדרה "אגרות ותשלומים")

חיקוקים לעניין פיקוח על מזון מן החי

1. חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015.
2. פקודת מחלות בעלי חיים.
3. חוק לפיקוח על ייצוא.

תוספת שנייה

(סעיף 32מא(א))

חלק א' – דרישות כשירות של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים

בחלק זה, "המנהל" – מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון במשרד הבריאות או הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מן החי בשירותים הווטרינריים במשרד, לפי העניין.

גורם	דרישות כשירות
1. פקחים וטרינריים	סיים 12 שנות לימוד במוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט–1949[111], או המציא אישור ממשרד החינוך על השכלה כללית שוות ערך לכך.
2. רופאים וטרינרים מפקחים	(א) בעל רישיון לעסוק ברפואה וטרינרית לפי חוק זה.
	(ב) (1) סיים בהצלחה קורס רקע בבריאות הציבור, במוסד בארץ או בחו"ל שהוכר על ידי המנהל.
	(2) רשימת קורסי הרקע כאמור בפסקה (1) תפורסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות או המשרד, לפי העניין, ובכל דרך נוספת שיקבע המנהל.
	(3) המנהל רשאי לקבוע פטור מחובת השתתפות בקורס רקע כאמור בפסקה (1) בהתבסס על קיומו של ניסיון מקצועי מספק, כפי שיקבע.

חלק ב'

(סעיף 32מא(ב))

[111] ס"ח התש"ט, עמ' 287.

חלק ג'

(סעיף 32מא(ג))

תוספת שלישית

(סעיף 32א, ההגדרה "אגרות ותשלומים")

אגרות ותשלומים

1. סעיפים 214 ו־215 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015;

2. סעיף 23(א) לפקודת מחלות בעלי חיים.

3. סעיף 15 לחוק לפיקוח על ייצוא."

תיקון חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה – מס' 13

304. בחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח–1998[112], בתוספת, בפרט 28, במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 93

305. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס–2000[113], בתוספת הראשונה, בפרט 33, אחרי הכותרת "בריאות", האמור בו יסומן "(1)" ואחריו יבוא:

"(2) החלטה של רשות לפי חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015."

תיקון חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים

306. בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים, התשע"ב–2012[114] –

(1) בכל מקום, במקום "שר הבריאות" יבוא "השר";

(2) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "שיווק" יבוא:

"השר" – שר הבריאות;";

(3) בסעיף 4(12), במקום "שר התעשייה, המסחר והתעסוקה" יבוא "השר";

(4) בסעיף 11(ה), במקום "ששר התעשייה המסחר והתעסוקה" יבוא "שהשר";

(5) בסעיף 12(ב), המילים "ושר התעשייה המסחר והתעסוקה" – יימחקו.

תיקון חוק תכנון משק החלב – מס' 2

307. בחוק תכנון משק החלב, התשע"א–2011[115], בסעיף 37, במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

תיקון חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים

308. בחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג–2013[116], בסעיף 2(א)(1), במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג–1983" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

תיקון חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים

309. בחוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים, התשע"ד–2014[117] –

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה "מזון לאדם", במקום "בפקודת בריאות הציבור (מזון)" יבוא "בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015";

---

[112] ס"ח התשנ"ח, עמ' 202; התשע"ב, עמ' 507

[113] ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ו, עמ' 82.

[114] ס"ח התשע"ב, עמ' 158.

[115] ס"ח התשע"א, עמ' 762; התשע"ג, עמ' 206.

[116] ס"ח התשע"ג, עמ' 221.

[117] ס"ח התשע"ד, עמ' 306.

(ב) ההגדרה "פקודת בריאות הציבור (מזון)" – תימחק;

(2) בסעיף 38, במקום "פקודת בריאות הציבור (מזון)" יבוא "חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015".

פרק י"ד: הוראות שונות

שמירת דינים

310. (א) הוראות חוק זה באות להוסיף על כל דין, ובכלל זה פקודת המכס, פקודת הייבוא והייצוא, חוק רישוי עסקים ופקודת ההסגר.

(ב) אין במתן אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים ובחובות לשמירת מסמכים, לפי חוק זה, כדי לגרוע מהחובה לקבל אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים אחרים, או מהחובות לשמירת מסמכים, לפי כל חיקוק אחר.

(ג) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין הנוגעת לכשרות המזון.

פרסום תוצרי פיקוח

311. מנהל שירות המזון יפרסם מדי שנה, לא יאוחר מ־1 באפריל, באתר האינטרנט, את תוצרי הפיקוח לפי חוק זה.

ביצוע ותקנות

312. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

(ב) בקביעת תקנות לפי חוק זה, יבחן השר את האפשרות לאמץ תקינה בין־לאומית או הסדרים הנהוגים בקרב מדינות מפותחות, או לקבוע הסדרים ברוח תקינה או הסדרים כאמור.

שינוי התוספות

313. השר, באישור הוועדה, רשאי, בצו, לשנות את התוספות, ואולם שינוי התוספת השלישית אינו טעון אישור ועדה.

אגרות

314. (א) מבקש רישיון ייצור, רישיון הובלה, רישיון אחסנה, אישור ייצור נאות, רישום יבואן, אישור מוקדם לייבוא, תעודת שחרור למזון רגיל או למזון רגיש או תעודות ואישורים לעניין ייצוא, או חידושם, או מי שמוסר הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל, ישלם אגרות כמפורט בתוספת העשירית.

(ב) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע בתוספת העשירית –

(1) לקבוע אגרות בעד שירות הניתן לפי חוק זה והוראות לעדכונן, לרבות לעניין מתן רישיונות, היתרים, תעודות ואישורים, ובכלל זה אישורי מעבדות, ובעד בקשות למתן שירות כאמור, שנקבעו לפי חוק זה, ורשאי הוא לקבוע אגרות שונות בהתחשב, בין השאר, בגודל העסק, בסוג המזון ובקבוצות המזון שבמשלוח, לרבות היות המזון מזון רגיש או מזון רגיל;

(2) לקבוע אגרות נוספות, וכן לשנות סכומי אגרות ולקבוע תנאים לפטור או הנחה מאגרה.

(ג) על גבייית אגרות לפי חוק זה, למעט גבייה כאמור בסעיף 217(א), תחול פקודת המסים (גבייה)[118].

(ד) האגרה בעד הגשת בקשה או מסירת הצהרה בדבר יבוא מזון רגיל תשולם עם הגשת הבקשה או עם מסירת ההצהרה, לפי העניין; האגרה בעד תעודה תשולם כתנאי לטיפול בבקשה, למסירת הצהרה או לקבלת תעודה, לפי העניין.

(ה) סכומי האגרות הנקובים בחוק זה יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד החדש הידוע באותו מועד לעומת המדד הבסיסי; סכומי האגרות לאחר עדכונם יפורסמו באתר האינטרנט; לעניין זה –

"המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

[118] חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1374.

"המדד הבסיסי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם;

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון.

(ו) סכומי האגרות שנקבעו לפי חוק זה יעוגלו בהתאם לחוק עיגול סכומים, התשמ"ו–1985[119], ואולם סכום הנקוב באגורות או בחלק מאגורה יעוגל לאגורה הקרובה.

אי־תחולה

315. הוראות לפי חוק זה לא יחולו על ייצור מזון, ייבואו, ייצואו או מכירתו על ידי אדם לצרכיו המשפחתיים או הפרטיים, למעט ההגבלה על ייבוא כאמור בסעיף 55.

תחולה על המדינה

316. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה.

תחולה על מערכת הביטחון

317. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 315, השר הממונה, בהסכמת השר, רשאי להורות בנוהל על התאמות ביישום הוראות חוק זה על גוף ביטחוני.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות סעיפים 208 עד 212 ו־244 עד 255 לא יחולו לגבי מזון המיוצר, מסופק או מוגש בגוף ביטחוני, וגוף ביטחוני יקבע הוראות בדבר פיקוח ואכיפה בגוף הביטחוני על מזון כאמור; ואולם השר הממונה, בהסכמת השר, רשאי לקבוע, בצו, כי הוראות סעיפים אלה, כולן או חלקן, יחולו על גוף מהגופים הביטחוניים, ככל שייקבע כאמור.

(ג) בנוהל כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו, בין השאר, דרך הטיפול במקרים שבהם התעורר חשד לביצוע עבירה על הוראות חוק זה ואופן הדיווח על עבירה כאמור לגורם המוסמך על פי דין לנהל חקירות בנוגע לגוף הביטחוני.

(ד) גוף ביטחוני ימסור למנהל שירות המזון דיווח על אירוע בריאותי חמור הקשור במזון, בכפוף לכללי אבטחת מידע ובהתאם להוראות שבנוהל שיקבע השר, בהסכמת השר הממונה.

(ה) בסעיף זה –

"גוף ביטחוני" – גוף מהגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";

"השר הממונה" ו"מערכת הביטחון" – כהגדרתם בחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א–2011[120].

דיווח לכנסת – הוראת שעה

318. (א) השר ידווח לוועדה אחת לכל כנס של הכנסת, על יישום הוראות חוק זה, למעט פרק ח', בתקופה של חמש שנים מיום פרסומו.

(ב) השר ידווח לוועדה על יישום הוראות פרק ח', בתקופה של שש שנים מיום פרסומו – אחת לכל כנס של הכנסת, ובתקופה של ארבע שנים נוספות – אחת לשנה.

פרק ט"ו: תחילה והוראות מעבר

תחילה ותחולה – הוראות כלליות

319. (א) בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו־(ג) וסעיף 320, תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו; השר, באישור הוועדה, רשאי, בצו, לדחות את יום התחילה בתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים.

(ב) תחילתם של סעיפים 293 ו־297 ביום פרסומו של חוק זה (להלן – יום הפרסום).

(ג) תחילתו של פרק י"א ביום כניסתן לתוקף של תקנות שהותקנו לפי סעיף 272(ב), והוראות הסימן האמור יחולו על הפרה שבוצעה במועד האמור ואילך.

(ד) הוראות סעיף 13, לעניין ייחוס סגולה של חיזוק הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו או של הקלה וסיוע בתסמיני מחלה, יחולו מתום 18 חודשים מיום הפרסום; תקנות ראשונות לפי סעיף 13 לעניין ייחוס סגולה כאמור יובאו לאישור הוועדה בתוך 12 חודשים מיום הפרסום.

---

[119] ס"ח התשמ"ו, עמ' 72.

[120] ס"ח התשע"א, עמ' 738.

(ה) (1) הוראות חוק זה, לעניין ייצור, ייבוא, ייצוא ושיווק של משקאות משכרים, יחולו מתום 18 חודשים מיום הפרסום או במועד מוקדם יותר שנקבע בתקנות לפי סעיף 19; ואולם השר, בהסכמת שר הכלכלה ובאישור הוועדה, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת, ובלבד שסך כל תקופות ההארכה לא יעלו על 24 חודשים.

(2) עד למועד החלת ההוראות כאמור בפסקה (1), יחולו לעניין ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים ההוראות לעניין זה כפי שהיו בתוקף ערב יום התחילה.

תחילה, תחולה ותקנות ראשונות לעניין פיקוח וטרינרי

320. (א) בפרק זה, "תקופת המעבר" – כהגדרתה בסעיף 223.

(ב) תחילתן של הוראות אלה בתום תקופת המעבר:

(1) פרק ח', ואולם תחילתם של סימן ו' לפרק האמור ושל סעיפים 177, 196(ג) ו־222 ביום תחילתה של תקופת המעבר, ותחילתו של סעיף 195(א) – שנתיים מתום תקופת המעבר; תקנות ראשונות לפי סעיף 188(2) יובאו לאישור הוועדה עד יום תחילתו של פרק ח';

(2) סעיף 136(ב);

(3) פסקה (8) להגדרה "טיפול בתוצרת חקלאית";

(4) סעיף 3(ה).

(ג) תחילתו של פרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינריים, כנוסחו בחוק זה, ביום תחילתה של תקופת המעבר, ואולם תחילת פעולתו של התאגיד תהיה בתום תקופת המעבר, אלא אם כן קבעו שר הבריאות ושר החקלאות ופיתוח הכפר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, בצו, מועד מוקדם יותר כמפורט להלן:

(1) מועד שהחל ממנו ניתן להסמיך רופא וטרינר שהוא עובד התאגיד;

(2) מועד שהחל ממנו יהיה רשאי התאגיד לגבות אגרות בעבור רשויות מקומיות, כאמור בסעיף 241(ב), ובלבד שלא יקדם מתום שנתיים מתחילת תקופת המעבר.

(ד) בתוך 18 חודשים מיום תחילתו של חוק זה, ימנו שר הבריאות ושר החקלאות ופיתוח הכפר את מועצת התאגיד לפיקוח וטרינרי לפי הוראות פרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינרים; לא מינו השרים את המועצה בתוך התקופה האמורה – ימנה אותה ראש הממשלה.

(ה) תחילתם של פקודת מחלות בעלי חיים ושל חוק לפיקוח על ייצוא בעלי חיים כנוסחם בחוק זה, בתום תקופת המעבר, ואולם תחילתם של סעיף 23(א1) לפקודה האמורה ושל סעיף 15(ב) לחוק האמור, בתום תקופת המעבר או במועד תחילת פעילותו של התאגיד כאמור בסעיף קטן (ג)(1), לפי המוקדם.

(ו) תחילתו של חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד–1963, כנוסחו בחוק זה, בתום תקופת המעבר או ארבעה חודשים ממועד תחילת פעילותו של התאגיד כאמור בסעיף קטן (ג)(1), לפי המוקדם.

(ז) הוראות סעיפים 256(א)(21) ו־(22), 256(ב)(56) ו־(57), 261(16) ו־(17) ו־262(54) ו־(56), יחולו על עבירות והפרות שנעברו בתקופת המעבר.

הוראות מעבר כלליות

321. (א) (1) רישיון שניתן לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א–1960[121], שהיה תקף ביום תחילתו של חוק זה יראו אותו כאילו ניתן לפי סעיף 29 לחוק זה, לתקופה של שנתיים ממועד פקיעת הרישיון האמור.

[121] ק"ת התשכ"א, עמ' 590.

(2) הוראת סעיף 29(א)(3) לא תחול לגבי עבירות שבוצעו טרם יום הפרסום בידי מי שהיה לו רישיון לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א–1960, עשר שנים לפחות לפני יום הפרסום.

(ב) (1) מי שהיה רשום בשירות המזון הארצי כיבואן, ערב יום תחילתו של חוק זה, יראו אותו, לתקופה של שנתיים ממועד פקיעת הרישום האמור, כאילו נרשם לפי סעיף 102.

(2) הוראת סעיף 107 לא תחול לגבי עבירות שבוצעו טרם יום הפרסום בידי מי שרשום בשירות המזון הארצי כיבואן, עשר שנים לפחות לפני יום הפרסום.

(ג) מזון רגיש שערב תחילתו של חוק זה היה מנוי ברשימת המזונות הרגישים שמתפרסמת באתר האינטרנט, יראו אותו כאילו הוכרז שהוא מזון רגיש לפי סעיף 59, לתקופה של שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה או עד שהוכרז מחדש כמזון רגיש בהתאם לסעיף האמור, לפי המוקדם.

(ד) הנחיות והוראות נוהל של שירות המזון הקובעות דרישות לבטיחות ולאיכות מזון, ובכלל זה לעניין מזון חדש, שפורסמו באתר האינטרנט ערב תחילתו של חוק זה, ימשיכו לחול וינהגו לפיהן, ויראו אותן כמנויות בתקנות לפי פסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", עד שייקבעו הוראות שיחליפו אותן לפי חוק זה, או עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה, לפי המוקדם; השר, באישור הוועדה, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שישה חודשים כל אחת.

(ה) אישורים והחלטות של שירות המזון שניתנו ערב תחילתו של חוק זה לצורך ייבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר, ימשיכו לחול לעניין שלגביו ניתנו, עד לפקיעתם או עד למתן החלטה אחרת; חובות יבואן לשמירת מסמכים לפי פרק ד' לא יחולו לעניין מזון שהגיע לתחנת ההסגר וטרם שוחרר ממנה עד יום תחילתו של חוק זה.

(ו) הנחיות והוראות נוהל של שירות המזון שפורסמו ערב תחילתו של חוק זה לעניין ייבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר, ימשיכו לחול וינהגו לפיהן עד שיותקנו תקנות שיחליפו אותן או עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה, לפי המוקדם; השר, באישור הוועדה, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שישה חודשים כל אחת.

(ז) על אף האמור בתקנות אגרות בריאות, התשמ"ט–1989[122] (בסעיף קטן זה – תקנות האגרות) לעניין סכומי האגרה לגבי תקנות ההסגר, 1933[123], המנויות בפרט 13 לתוספת הראשונה ובפרט 13(6) לתוספת השנייה של תקנות האגרות, מיום הפרסום ועד יום תחילתו של חוק זה יהיו סכומי האגרה בעד תעודת אישור מוקדם לייבוא שתוקפה שנה, תעודת רישום מוקדם לייבוא שתוקפה שנה ותעודת שחרור מתחנת הסגר למזון רגיש או למזון רגיל, 384 שקלים חדשים; תעודות כאמור יוענקו לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) ולפי פקודת ההסגר, ובהתאם להנחיות והוראות הנוהל ערב יום הפרסום.

(ח) מי שייצא מזון המיועד לייצוא בלבד כהגדרתו בסעיף 117(א) ערב תחילתו של חוק זה, ימסור הצהרת ייצוא ראשונה לפי הסעיף האמור לא יאוחר מחודש לפני יום תחילתו של חוק זה, או עד תום חודש מיום פרסום נוסח הצהרת ייצוא כאמור באותו סעיף, לפי המאוחר.

[122] ק"ת התשמ"ט, עמ' 714.

[123] חוקי א"י, כרך ג', עמ' (ע) 2170, (א) 2090.

(ט) על אף האמור בסעיף 149, מי שעסק ערב יום הפרסום בהובלת מזון שנקבע לגביו בחקיקת המזון כי הוא טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת, יראו אותו כאילו קיבל רישיון הובלה לפי סעיף 149 שיעמוד בתוקפו עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה או עד תום שנה ממועד כניסתן לתוקף של תקנות לעניין הובלה לפי סעיף 155, לפי המוקדם.

(י) מי שערב תחילתו של חוק זה היה מוסמך כמפקח לפי פקודת הבריאות הציבור (מזון), או לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח–1957[124], יראו אותו כמפקח שהוסמך על ידי השר לפי סעיף 244 לחוק זה, עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק.

(יא) מעבדה שערב תחילתו של חוק זה היתה מנויה ברשימת המעבדות המוכרות המתפרסמת באתר האינטרנט של משרד הבריאות, יראו אותה כמעבדה בישראל שהוכרה לפי סעיף 170, לעניין הבדיקות שהוכרה לגביהן, עד תום שלוש שנים ממועד כניסתן לתוקף של תקנות לפי סעיף 170.

הוראות מעבר לעניין מעבר עובדים לתאגיד לפיקוח וטרינרי

322. (א) בסעיף זה –

"הוראות מגבילות" – כהגדרתן בסעיף 243;

"הסדר פנסיה תקציבית" – הסדר תשלומים המשולמים למי שפרש מרשות מקומית מדי חודש בחודשו באופן רציף, לפי הסכם, מקופת הרשות המקומית, במשך כל ימי חייו, ולאחר מותו – לשאירו, והכול בכפוף להוראות מגבילות;

"עובד המועצה לענף הלול" – מי שערב יום הפרסום היה עובד של המועצה שהוקמה לפי חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד–1963, עסק באותו מועד בפיקוח וטרינרי, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר;

"עובד רשות מקומית" – רופא וטרינר שערב יום הפרסום היה עובד רשות מקומית והתקיים בו באותו מועד אחד מאלה:

(1) הוא ביצע פיקוח וטרינרי על בית מטבחיים, בית שחיטה לעופות, מפעל שאושר לייצוא או בית קירור, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר, או שביצע פיקוח וטרינרי על מפעל בשר או על בית קירור (בסעיף קטן זה – עובד רשות מקומית במפעלים);

(2) ביצע פיקוח וטרינרי בשווקים (בסעיף קטן זה – עובד רשות מקומית בשווקים).

(ב) לעניין פרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינרים, כנוסחו בחוק זה –

(1) בתוך שלושה חודשים מיום מינויו יציע המנהל הכללי הראשון של התאגיד, לעובדי המועצה לענף הלול ולעובדי רשות מקומית במפעלים, לעבור לתאגיד כעובדי התאגיד;

(2) הודיעה רשות מקומית למנהל הכללי של משרד הבריאות כי היא מעוניינת שכל הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחום שיפוטה לא יהיו מבין עובדי הרשות המקומית, כאמור בסעיף 195(א), יציע המנהל הכללי של התאגיד, בתוך 60 ימים ממועד ההודעה, לעובד רשות מקומית בשווקים שלגבי פעילותו נמסרה הודעה כאמור, לעבור לתאגיד כעובד התאגיד;

[124] ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

(3) על אף האמור בסעיף 195 ובפסקה (2), רשות מקומית שמעסיקה רופא וטרינר שהוא עובד הרשות המקומית בשווקים, חייבת כתנאי להודעתה לפי סעיף 195(א) להודיע למנהל הכללי של התאגיד על כוונתה למסור הודעה לפי סעיף 195(א); נמסרה הודעה על כוונה כאמור, ועובד שצפוי להיות מועבר לתאגיד הודיע למנהל הכללי על כוונתו להסכים לעבור לתאגיד, יודיע המנהל הכללי של התאגיד לרשות מהו סך שווי הזכויות שיש להעבירו לפי פסקה (13); תשלום סכום זה יהיה תנאי למסירת הודעתה של הרשות לפי סעיף 195(א), והוא יוחזר לרשות המקומית אם העובד לא עבר לעבוד בתאגיד;

(4) עובד כאמור בפסקאות (1) או (2) שהמנהל הכללי של התאגיד הציע לו לעבור לעבוד בתאגיד לפי הוראות הפסקאות האמורות, ישיב להצעה בתוך 21 ימים מיום קבלתה; לא השיב העובד בחיוב להצעה בתוך התקופה האמורה, יראו אותו כמי שסירב להצעה, והיקף משרתו ברשות המקומית או במועצה לענף הלול, לפי העניין, יקטן בהתאם ויעמוד על היקף המשרה התואם את הפעילות שתיוותר ברשות המקומית או במועצה לענף הלול;

(5) השיב עובד כאמור בפסקאות (1) או (2) בחיוב להצעת המנהל הכללי של התאגיד כאמור באותן פסקאות, יעבור לעבוד בתאגיד;

(6) על אף האמור בפסקה (5), עובד רשות מקומית כאמור באותה פסקה שלא נסתיימו יחסי עבודתו עם הרשות המקומית, יעבור לתאגיד בחלקיות משרה, בהיקף משרה כלהלן (בסעיף קטן זה – היקף המשרה בתאגיד), ומשרתו ברשות המקומית תקטן בהתאם:

(א) לגבי עובד המועצה לענף הלול ועובד רשות מקומית במפעלים – בהתאם להיקף העסקתו ערב יום הפרסום;

(ב) לגבי עובד רשות מקומית בשווקים – כפי שיקבע מנהל היחידה הווטרינרית;

(7) עבר עובד לתאגיד לפי פסקאות (5) או (6), יחולו עליו השכר ותנאי העבודה שחלו עליו כדין, ערב קליטתו בתאגיד, כעובד מועצת הלול או כעובד הרשות המקומית, לפי העניין, ובהתאם להיקף המשרה בתאגיד;

(8) על אף האמור בפסקה (7), נחתם הסכם קיבוצי מיוחד, כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957, בין התאגיד ובין ארגון העובדים היציג בתאגיד, המסדיר את שכרם ותנאי עבודתם, וההסכם הקיבוצי האמור אושר לפי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985, יחולו הוראות הסכם קיבוצי זה;

(9) על אף האמור בכל דין, עובד שעבר לתאגיד לפי פסקה (5) לא יהיה זכאי להטבות פרישה כלשהן בשל סיום העסקתו במועצה לענף הלול או ברשות המקומית, לפי העניין, אלא אם כן אושרו לעובד בקשר לסיום העסקתו כאמור הטבות פרישה לפי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985;

(10) בלי לגרוע מהוראות פסקה (7), זכויות עובד המועצה לענף הלול או עובד רשות מקומית שעבר לעבוד בתאגיד לפי פסקאות (5) או (6), לפי העניין, הנובעות מעבודתו כעובד המועצה לענף הלול או כעובד הרשות המקומית, לפי העניין, למעט זכויות לגמלה הנובעות מהסדר פנסיה תקציבית, ייחשבו זכויות הנובעות מעבודה בשירות התאגיד, בהתאם להיקף המשרה בתאגיד;

(11) על אף האמור בפסקה (7), על תקופת עבודתו בתאגיד של עובד שעבר לעבוד בתאגיד לפי פסקה (5) או (6), ושבתקופת שירותו ברשות המקומית חל הסדר פנסיה תקציבית, יחולו ההוראות הקבועות בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל–1970[125], והרשויות הפועלות לפי החוק האמור מוסמכות לפעול לגבי עובדים כאמור של התאגיד כאילו היו עובדי המדינה, ובלבד שנציב שירות המדינה לא יחליט על יציאתו לקצבה של עובד כאמור של התאגיד שלא הגיע לגיל פרישת חובה, כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד–2004[126], אלא על פי המלצת מי שהוסמך למנות את עובדי התאגיד; הגמלאות לעובדים כאמור של התאגיד ישולמו מקופת התאגיד; אין בהוראות פסקה זו ופסקה (12) כדי להקנות לעובד כאמור זכויות לפנסיה תקציבית העולות על הזכויות שלהן היה זכאי לפי הסדר פנסיה תקציבית כעובד הרשות המקומית, או הפחותות מהן;

(12) על תקופות עבודתו הקודמות של עובד הרשות המקומית שעבר לתאגיד לפי פסקה (5) ושבתקופת שירותו ברשות המקומית חל עליו הסדר פנסיה תקציבית, יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות הסכם רציפות זכויות הפנסיה בין הממשלה ובין מרכז השלטון המקומי מיום כ"ד בתמוז התשל"ו (22 ביולי 1976); התאגיד, מרכז השלטון המקומי וארגון העובדים היציג בתאגיד רשאים, באישור שר האוצר, לקבוע הסכם רציפות זכויות אחר שיחול על עובד כאמור;

(13) בלי לגרוע מהוראות פסקאות (1) עד (12), המועצה לענף הלול או הרשות המקומית, לפי העניין, תעביר לתאגיד את סך שווי הזכויות שנצברו במועצה או ברשות לעובד העובר לעבוד בתאגיד לפי פסקאות (5) או (6), למעט זכויות כאמור בפסקה (12), בהתאם לנוסחה שתיקבע על ידי גורם שיוסכם בין משרד האוצר לבין הגוף היציג של מרבית הרשויות המקומיות, בשים לב למספר שנות העבודה שעבד במועצה לענף הלול וברשות המקומית, להתפתחות השכר ולערך פדיון הזכויות הצפוי במועד הפרישה מהתאגיד; הסכום האמור ישולם לגבי עובד המועצה לענף הלול ועובד רשות מקומית במפעלים – במועד המעבר לתאגיד, ולגבי עובד רשות מקומית בשווקים – בהתאם לאמור בפסקה (3);

(14) העברה של עובד רשות מקומית ושל עובד המועצה לענף הלול אל התאגיד לפי סעיף קטן זה תיעשה על אף האמור בסעיף 32מט(ה) לחוק הרופאים הווטרינרים;

(15) לא העבירה המועצה לענף הלול או רשות מקומית את הסכומים לפי פסקה (13), כולם או חלקם, בשיעורים ובמועדים שנקבעו לפי הפסקה האמורה, מכל סיבה שהיא, יפחית החשב הכללי במשרד האוצר מההקצבות המועברות מתקציב המדינה למועצה לענף הלול או לרשות המקומית, ככל שמועברות, סכומים השווים לסכומים שעל המועצה לענף הלול או הרשות המקומית, לפי העניין, להעביר לפי חוק זה, ויעביר סכומים כאמור לתאגיד;

(16) (א) אין בהוראות סעיף קטן זה, כשלעצמן, כדי להקנות לעובד שעבר לתאגיד כאמור בפסקה (5) או (6) זכויות העולות על הזכויות שהיה זכאי להן אילולא עבר לתאגיד או הפחותות מהן.

[125] ס"ח התש"ל, עמ' 65.

[126] ס"ח התשס"ד, עמ' 46.

(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א) ובפסקאות (6), (7) ו־(10), לגבי עובד שעבר לתאגיד לפי פסקה (6), ובתקופת עבודתו ברשות מקומית חל לגביו הסדר פנסיה תקציבית, לא יפחת היקף המשרה בתאגיד והיקף משרתו הנותרת ברשות המקומית, משליש משרה, לכל משרה כאמור.

הוראות מעבר לעניין כשירות והכשרה של רופאים וטרינרים

323. (א) על אף האמור בסעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים, כנוסחו בחוק זה (בסעיף זה – חוק הרופאים הווטרינרים), מי שמונה, ערב יום הפרסום, לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החיקוקים שבתוספת הראשונה לחוק האמור, לא יידרש לסיים בהצלחה קורס רקע בבריאות הציבור לפי חלק א' בתוספת השנייה לחוק האמור.

(ב) לעניין סעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים, יראו רופא וטרינר שסיים בהצלחה קורס רקע בבריאות הציבור ערב תחילתו של פרק ו'1 לחוק האמור, כאילו עמד בדרישות לעניין קורס רקע הקבועות בתוספת השנייה לחוק האמור.

(ג) רופא וטרינר שמועסק ערב יום הפרסום ברשות מקומית, וביצע פיקוח וטרינרי בשווקים, לרבות בדיקות משנה ערב תחילתה של תקופת המעבר, יראו אותו כאילו עמד בתנאי הכשירות לפי סעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים.

(ד) רופא וטרינר שהיה מוסמך לבצע פיקוח וטרינרי במפעלים ערב יום הפרסום, ייחשב כאילו עמד בתנאי הכשירות לפי סעיף 32מא לחוק הרופאים הווטרינרים והוסמך בידי מנהל היחידה הווטרינרית לעניין סעיף 193.

הוראת מעבר לעניין רופאים וטרינרים במפעל בשר

324. על אף האמור בסעיף 191, מנהל היחידה הווטרינרית או מנהל השירותים הווטרינריים, לפי העניין, רשאי, במקרים מיוחדים, להסמיך רופא וטרינר מבין עובדי רשות מקומית אשר יהיה מוסמך לבצע פיקוח וטרינרי במפעלי בשר או במפעלים לבשר גולמי, בתחום שיפוטה של הרשות המקומית, אם התקיימו כל התנאים כמפורט להלן, והוראות סעיף 218 או 219(2), לפי העניין, יחולו בשינויים המחויבים על רופא וטרינר שהוסמך כאמור:

(1) ערב יום הפרסום היה הרופא הווטרינר עובד של הרשות המקומית וביצע פיקוח וטרינרי הן במפעל בשר או מפעל לשחיטת בשר והן בשווקים;

(2) הפיקוח הווטרינרי בשווקים מתבצע בידי עובדי הרשות המקומית;

(3) הרשות המקומית הסכימה להעסיק את הרופא הווטרינר במפעל בשר או מפעל לבשר גולמי שבתחום שיפוטה והרופא הווטרינר נתן את הסכמתו להסמכה לפי סעיף קטן זה.

שמירת תוקף צווים ותקנות

325. (א) הצווים המפורטים להלן יעמדו בתוקפם, כל עוד לא נכנסו לתוקפן תקנות שיחליפו אותם וכל עוד לא בוטלו בידי השר או שר אחר המוסמך לבטל אותם לפי דין, ויראו אותם כאילו הותקנו מכוח חוק זה:

(1) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים), התש"י–1950[127];

(2) צו ההגנה (הוצאת בשר ודגים מבית קירור), התשט"ו–1955[128];

(3) צו ההגנה (הובלת חלב), התשט"ז–1956[129];

(4) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות מזון), התשי"ח–1958[130];

(5) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות חלב), התשי"ח–1958[131];

(6) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חלב פרות), התש"ך–1959[132];

---

[127] ק"ת התש"י, עמ' 529.

[128] ק"ת התשט"ו, עמ' 809.

[129] ק"ת התשט"ז, עמ' 1109.

[130] ק"ת התשי"ח, עמ' 878.

[131] ק"ת התשי"ח, עמ' 1938.

[132] ק"ת התש"ך, עמ' 189.

(7) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א–1960[133];

(8) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת לחם), התשכ"א–1960[134];

(9) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), התשכ"א–1960[135];

(10) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור גלידה ומכירתה), התשכ"ג–1963[136];

(11) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון), התשל"ו–1975[137];

(12) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון חי מתובל), התשל"ו–1975[138];

(13) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (נקניק ונקניקיות), התשל"ו–1975[139];

(14) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד–1983[140];

(15) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון תאריך על מוצרי בשר ומוצרי דגים), התשמ"ד–1984[141].

(ב) התקנות המפורטות להלן יעמדו בתוקפן כל עוד לא נכנסו לתוקף תקנות שיחליפו אותן וכל עוד לא בוטלו בידי השר או שר אחר המוסמך לבטל אותן לפי דין ויראו אותן כאילו הותקנו מכוח חוק זה בלבד:

(1) תקנות בריאות העם (בדיקת מזון מיובא), התשל"ח–1978[142];

(2) תקנות בריאות הציבור (מזון) (איסור ייחוס סגולת ריפוי למצרך מזון), התשל"ח–1978[143];

(3) תקנות בריאות העם (צרכי מזון) (פיסטור ביצים, ייבושן, הקפאתן והשימוש בהן), התשל"ט–1979[144];

(4) תקנות בריאות הציבור (מזון) (איסור שימוש בשאריות מזון), התשל"ט–1979[145];

(5) תקנות בריאות הציבור (מזון) (תכולת כספית בדגים), התשל"ט–1979[146];

(6) תקנות בריאות הציבור (מזון) (תכולת היסטמינים בדגים), התשמ"ג–1983[147].

(ג) תקנות שהותקנו לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) (בסעיף קטן זה – התקנות הקיימות), יעמדו בתוקפן כנוסחן ערב יום התחילה ויראו אותן לעניין חוק זה, לרבות לעניין פרקים י' ו־י"א, כאילו הותקנו לפי הסעיפים בחוק זה שבהם נתונה הסמכות להתקנת תקנות באותם עניינים, והכול זולת אם נקבעו בחוק זה הוראות במקומן בעניינים שהוסדרו בתקנה מהתקנות הקיימות, או אם לא הוקנתה בחוק זה סמכות לקבוע הוראות בעניינים המוסדרים בתקנות הקיימות, וכל עוד התקנות הקיימות לא שונו או בוטלו לפי חוק זה.

---

[133] ק"ת התשכ"א, עמ' 590.
[134] ק"ת התשכ"א, עמ' 436.
[135] ק"ת התשכ"א, עמ' 374.
[136] ק"ת התשכ"ג, עמ' 1743.
[137] ק"ת התשל"ו, עמ' 178.
[138] ק"ת התשל"ו, עמ' 188.
[139] ק"ת התשל"ו, עמ' 262.
[140] ק"ת התשמ"ד, עמ' 289.
[141] ק"ת התשמ"ד, עמ' 1032.
[142] ק"ת התשל"ט, עמ' 504.
[143] ק"ת התשל"ח, עמ' 787.
[144] ק"ת התשל"ט, עמ' 504.
[145] ק"ת התשל"ט, עמ' 1144.
[146] ק"ת התשל"ט, עמ' 1004.
[147] ק"ת התשמ"ג, עמ' 936.

תוספת ראשונה

(סעיף 5(3))

סוגי חומרים רעילים או מזיקים

1. שאריות חומרי הדברה.
2. מתכות כבדות.
3. רעלנים.
4. דיוקסינים.
5. פוליכלורינטייד ביפנול.
6. רדיוניקלידים.
7. פחמימנים ארומטיים.
8. שאריות תרופות.
9. מלמין.
10. תמרוקים.

תוספת שנייה

(סעיף 3, לעניין עבירות והפרות
לפי סעיפים 256(א)(1) ו־(ב)(1), 261(1) ו־262(1))

רשימת תקנות לעניין ייצור, ייבוא או מכירה של מזון בניגוד לקבוע בהן

חלק א'

תקנות בריאות הציבור (מזון) (דגים טחונים, מוצריהם, עיבודם ושיווקם), התשמ"ו–1985	תקנה 14
תקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), התשנ"ה–1994	תקנה 2 לעניין תקנה 4
תקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א–1981	תקנה 2א
תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון אזהרה מסכנת חנק), התשס"ו–2006	תקנה 5

חלק ב'

תקנות בריאות הציבור (מזון) (בשר מעובד), התשנ"ג–1993	תקנה 2 לעניין תקנה 3
תקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א–1981	תקנות 2, 2ב, 3, 3א
תקנות בריאות הציבור (מזון) (גירום בשר), התשמ"ד–1994	תקנה 2 לעניין תקנות 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10
תקנות בריאות הציבור (מזון) (דגים טחונים, מוצריהם, עיבודם ושיווקם), התשמ"ו–1985	תקנות 2, 3(ג), 4, 5, 7, 8
תקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), התשנ"ה–1994	תקנה 2 לעניין תקנות 3, 8, 9
תקנות בריאות הציבור (מזון) (שימור מצרכי מזון על ידי קרינה), התשמ"ה–1985	תקנה 2(א)

תוספת שלישית

(סעיף 77)

התחייבות היבואן הנלווית להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל

אני החתום מטה, לאחר שמילאתי את כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 76 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015 (להלן – החוק), מתחייב בזה כי –

(1) הפרטים שמסרתי בהצהרה נכונים, והיא חלה לגבי כל המשלוחים העתידיים של המזון הרגיל המסוים שבהצהרה;

(2) כל משלוח עתידי של המזון נושא ההצהרה יעמוד בדרישות חקיקת המזון, החלות בישראל על המזון בעת כניסתו לישראל, ובכפוף להוראות סעיף 90 לחוק;

(3) קיבלתי מהספק שסיפק את המזון התחייבות לעדכן אותי במקרה שייוודע לו על הודעה לציבור על פגם במזון (Recall) או על הוראה על הוצאת המזון מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה (Withdrawal).

(4) יש/אין (*מחק את המיותר) בידי אחד מבין המסמכים המפורטים בסעיף 97 לחוק.

....
מספר יבואן רשום תאריך חתימה וחותמת היבואן

תוספת רביעית

(סעיף 96(ד))

מוצר שניתן לשמור לגביו מפרט

סוכר

פולי קפה ירוק

פולי סויה

חיטה

תוספת חמישית

(סעיף 129, סעיפים 256(ב)(34) ו־262(31))

פרטי סימון שיש חובה לברקם

1. שם היצרן, היבואן או המשווק מן האזור, לפי העניין.
2. תאריך אחרון לשימוש או תאריך אחרון מומלץ לשימוש.
3. אזהרות לעניין חנק, ככל שהן נדרשות.

תוספת שישית

(סעיף 138 לעניין עבירה לפי סעיף 256(ב)(35) והפרה לפי סעיף 262(33))

רשימת תקנות הקובעות תנאים בדבר מכירת מזון

1. תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון אזהרה מסכנת חנק), התשס"ו–2006[148].

תוספת שביעית

(סעיף 145, לעניין עבירה לפי סעיף 256(ב)(39) והפרה לפי סעיף 262(37))

רשימת תקנות החלות על משווק מן האזור

[148] ק"ת התשס"ו, עמ' 1203.

תוספת שמינית

(סעיף 171)

תעודת בדיקה

תיאור הדוגמה הנבדקת: .....

אני הח"מ מאשר בזה שבדקתי את הדוגמה המתוארת לעיל והריני מצהיר כי תוצאת בדיקתי היא כדלקמן: .....

ולראיה באתי על החתום

היום ..... בחודש ..... שנה .....

שם וחתימת עובד המעבדה .....

תוספת תשיעית

(סעיף 263)

הוראות סימון

1. תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון אזהרה מסכנת חנק), התשס"ו–2006.
2. תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון גלוטן), התשנ"ו–1996[149].

תוספת עשירית

(סעיף 314)

אגרות

(1) בעד טיפול בבקשה לרישיון או לחידושו, במועדים המפורטים להלן, תשולם אגרה בסכום בשקלים חדשים כמפורט להלן:

	טור א' סוג הרישיון	טור ב' טיפול בבקשה לקבלת רישיון חדש	טור ג' טיפול בבקשה לחידוש רישיון, שהוגשה 90 ימים לפחות לפני יום פקיעתו, בעד כל שנה	טור ד' טיפול בבקשה לחידוש רישיון שהוגשה לאחר המועד שבטור ג', בעד כל שנה
1.	רישיון אחסנה	780	390	448
2.	רישיון הובלה	275	275	316
3.	רישיון ייצור לטחנת קמח	930	465	535
4.	רישיון ייצור ליצרן שאינו טחנת קמח –			
	(א) המעסיק עד 10 עובדים	550	275	316
	(ב) המעסיק 11 עד 50 עובדים	780	390	448
	(ג) המעסיק למעלה מ־50 עובדים	930	465	535

[149] ק"ת התשנ"ו, עמ' 853.

(2) בעד טיפול בבקשה למתן אישור ייצור נאות או לחידושו תשולם אגרה בסך 250 שקלים חדשים בעד כל שנה שלגביה ניתן האישור.

(3) בעד מסירת הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל תשולם אגרה בסך 384 שקלים חדשים.

(4) בעד הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל או למזון רגיש, שאינו מוצר בשר כהגדרתו בפרק ח', תשולם אגרה בסך 384 שקלים חדשים.

(5) בעד תעודה או אישור בנוגע לייצוא מזון, תשולם אגרה בסך 150 שקלים חדשים."

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

משה כחלון
שר האוצר

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

תוכן העניינים של חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו–2015

פרק/סעיף	כותרת	עמוד
פרק א'	**מטרה ופרשנות**	91
1.	מטרה	
2.	הגדרות	
פרק ב'	**הבטחת תקינות המזון ואיכותו**	98
3.	מניעת סכנה לבריאות הציבור והבטחת תקינות המזון ואיכותו	
4.	ייצור, ייבוא או מכירה של מזון בניגוד לחיקוק	
5.	ייצור, ייבוא או מכירה של מזון פסול	
6.	ייצור, ייבוא או מכירה של מזון שיש בו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון או באיכותו	
7.	הצעת מזון לציבור העלול לפגוע בבריאותו	
8.	הוספת חומרים למזון	
9.	עיבוד בשר	
10.	הסדרת חומרים הבאים במגע עם המזון	
11.	הסדרת שימוש בשאריות מזון	
12.	תאריך אחרון לשימוש או תאריך אחרון מומלץ לשימוש במזון	
13.	איסור ייחוס סגולות מרפא למזון	
14.	התאמת הסימון והמסמכים למזון	
15.	סימון מזון	
16.	איסור שינוי סימון	
17.	איסור הטעיה בנוגע למהותו או לאיכותו של מזון	
18.	הסדרת ייצור, ייבוא ומכירה של מזון ייחודי והכרה במזון כמזון חדש	
19.	תקנות בעניין משקאות משכרים	
פרק ג'	**הסדרת ייצור מזון**	103
סימן א'	**חובות יצרן**	103
20.	חובות יצרן	
21.	רישיון ייצור ותנאיו	
22.	אישור ייצור נאות ותנאיו	
23.	חובת סימון מזון	
24.	אישור פעילות ייצור שהיא פעילות הכנה או אריזה של מזון לקראת מכירתו לצרכן	
25.	פטור להכנת מזון בבית אוכל	
26.	פטור להכנת מזון במטבח מוסדי	
27.	פטור בתקנות מחובות יצרן	
סימן ב'	**רישיון ייצור**	105
28.	הגשת בקשה לרישיון ייצור	
29.	מתן רישיון ייצור	
30.	קביעת תנאים ברישיון ייצור	
31.	תקופת תוקפו של רישיון ייצור	
32.	שמירת מסמכים בידי יצרן לשם עקיבות	
33.	חובת דיווח על שינוי במסמכים	
34.	הגבלת רישיון ייצור, התלייתו, ביטולו, סירוב לחדשו או צמצום הפעילות המותרת על פיו	
35.	תקופת התלייה של רישיון ייצור	
36.	התליה או הגבלה של רישיון ייצור בשל חשד לאי־עמידה בהוראות חקיקת המזון	
37.	הזדמנות לטעון טענות לפני התליה, ביטול או הגבלה של רישיון ייצור	
38.	התליית רישיון ייצור לאלתר בשל חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור	
39.	מסירת הודעה לבעל רישיון ייצור	
40.	מתן רישיון ייצור לאחר ביטולו	
סימן ג'	**אישור ייצור נאות**	108
41.	חובת קבלת אישור ייצור נאות	
42.	אישור תנאי ייצור נאותים כתנאי לקבלת אישור ייצור נאות	
43.	תוקפו של אישור ייצור נאות	
44.	ביטול אישור ייצור נאות, התלייתו או סירוב לחדשו	
45.	דיווח למנהל על שינוי בפרטים	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.46	היתר לסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים	
.47	שימוש בסמל תנאי ייצור נאותים	
.48	סמל תנאי ייצור נאותים	
סימן ד׳	**תקנות לעניין ייצור מזון**	110
.49	תקנות לעניין ייצור מזון	
פרק ד׳:	**הסדרת ייבוא מזון**	110
סימן א׳	**חובות יבואן**	110
.50	חובות יבואן	
.51	החזקת תעודת יבואן רשום ועמידה בתנאיה	
.52	ייבוא מזון שייצורו חייב באישור ייצור נאות	
.53	ייבוא מזון רגיל	
.54	ייבוא מזון רגיש	
.55	ייבוא מזון שנאסר או שהוגבל לייבוא, בייבוא אישי	
.56	פטור לייבוא של מזון מסוים	
.57	תקנות לעניין פטור לייבוא שנעשה למטרה מסוימת	
.58	מפר אמון	
סימן ב׳	**הכרזה בדבר מזון רגיש**	112
.59	הכרזה בדבר מזון רגיש	
.60	הודעה על כוונה להכריז על מזון כמזון רגיש	
.61	מועד כניסתה לתוקף של ההכרזה	
.62	הכרזה זמנית על מזון רגיש	
סימן ג׳	**אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש**	113
.63	בקשה למתן אישור מוקדם לייבוא	
.64	התנאים לקבלת אישור מוקדם לייבוא	
.65	חובת דיווח על שינוי במסמכים	
.66	קביעת חובות מקצועיות באישור מוקדם לייבוא	
.67	תוקפו של אישור מוקדם לייבוא	
.68	הגבלת אישור מוקדם לייבוא, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.69	תקופת תוקפה של התליית אישור מוקדם לייבוא	
.70	התליה או הגבלה של אישור מוקדם לייבוא בשל חשד לאי־עמידה בחקיקת המזון	
.71	התליית אישור מוקדם לייבוא לאלתר לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור	
.72	מסירת הודעה לבעל אישור מוקדם לייבוא	
.73	מתן אישור מוקדם לייבוא לאחר ביטולו	
סימן ד׳	**הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל**	115
.74	הגשת הצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל	
.75	סירוב להנפיק אישור קבלת הצהרה	
.76	פרטי ההצהרה	
.77	צירוף מסמכים להצהרה	
.78	קבלת אישור הצהרה מקוון	
.79	תחולת ההצהרה	
סימן ה׳	**תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר**	116
.80	איסור שחרור משלוח מזון מנמל ללא תחנת הסגר	
.81	תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר	
.82	איסור מתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון	
.83	בקשה לקבלת תעודת שחרור	
.84	פרטי הבקשה לקבלת תעודת שחרור	
.85	מתן תעודת שחרור למזון רגיל	
.86	בדיקת משלוח מזון בתחנת הסגר כתנאי למתן תעודת שחרור	
.87	עיכוב במתן תעודת שחרור בשל הצורך לבצע בדיקה במזון	
.88	עיכוב במתן תעודת שחרור למזון האסור לייבוא מכוח דין אחר	
.89	מתן תעודות למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי וניתן לתיקון	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.90	מתן תעודת שחרור בתנאי שיושלמו דרישות טרם הוצאת המזון מהמחסן	
.91	סמכויות מנהל שירות המזון למתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות מסוימות	
.92	סמכויות מפקח בתחנת הסגר בנוגע למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי וניתן לתיקון	
.93	ערובה לקיום תנאים או דרישות	
סימן ו'	**שמירת מסמכים בידי יבואן**	119
.94	שמירת מסמכים בידי יבואן	
.95	שמירה של אריזה ותווית לעניין מזון ארוז מראש	
.96	בדיקות מעבדה	
.97	שמירת מסמכים הנוגעים ליצרן	
.98	שמירת תרגום של מסמכים	
.99	שמירת רשימת העוסקים במזון שאליהם הועבר המזון ישירות	
.100	שמירת מסמכי משלוח	
.101	שמירת מסמכים נוספים	
סימן ז'	**רישום יבואנים**	121
.102	רישום יבואנים	
.103	בקשה לרישום יבואן	
.104	תנאי סף לרישום במרשם היבואנים – עמידה בהוראות לעניין אחסון מזון	
.105	הוראות מיוחדות לעניין בקשה לרישום יבואן המייבא לשטחי האזור	
.106	דרישת מידע נוסף לבחינת בקשת הרישום	
.107	סייג לרישום יבואן	
.108	סירוב לרשום במרשם היבואנים	
.109	היתר להדבקת תווית במחסן בתעודת היבואן הרשום	
.110	היתר להובלה ולאחסנה בטמפרטורה מבוקרת	
.111	קביעת תנאים בתעודת היבואן הרשום	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.112	חובת דיווח על שינוי במסמכים	
.113	תוקפה של תעודת יבואן רשום	
.114	הגבלה, התליה, ביטול או סירוב לחדש רישום במרשם היבואנים	
סימן ח'	**אישור ייבוא נאות**	123
.115	אישור ייבוא נאות	
סימן ט'	**תקנות לעניין ייבוא מזון**	123
.116	תקנות לעניין ייבוא מזון	
פרק ד'1	**מזון המיועד לייצוא בלבד**	124
.117	תנאים לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד	
.118	ייצור מזון המיועד לייצוא בלבד שלא מתקיימות בו דרישות לעניין סימון	
.119	שיווק מזון המיועד לייצוא בלבד	
.120	הוראות מנהל שירות המזון לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד	
.121	תקנות לעניין מזון המיועד לייצוא בלבד	
.122	סייג לתחולה על תוצרת חקלאית טרייה ומזון מן החי	
.123	שמירת סמכויות	
פרק ה'	**הסדרת מכירת מזון**	126
סימן א'	**חובות משווק**	126
.124	חובות משווק	
.125	החזקה ברישיון עסק ועמידה בתנאיו	
.126	קבלת מזון מיצרן בעל רישיון ייצור או מיבואן רשום	
.127	אימות תוקפם של רישיון ייצור או של תעודת יבואן	
.128	קבלת מזון הפטור מהוכחת קיומם של רישיון ייצור או תעודת יבואן רשום	
.129	חובת בדיקת סימונים	
.130	עמידה בדרישות של תקנות מכירה	
.131	פטור בתקנות מחובות משווק	
.132	חזקה לעניין הוראות מסוימות החלות על משווק	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
סימן ב'	**הבטחת עקיבות מזון בעת העברתו**	128
133.	הגדרות – סימן ב'	
134.	הסדרת עקיבות המזון על ידי מעביר מזון	
135.	הסדרת עקיבות המזון על ידי מקבל מזון	
136.	תיעוד פרטיהם של מעביר מזון ומקבל מזון	
137.	תקנות לעניין עקיבות מזון	
סימן ג'	**תקנות לעניין מכירת מזון**	129
138.	תקנות לעניין מכירת מזון	
סימן ד'	**חובות משווק מהאזור**	130
139.	הגדרות – סימן ד'	
140.	החלת הוראות על הבאת מזון מהאזור לישראל לשם שמירה על בריאות הציבור	
141.	החלת הוראות על משווק מהאזור	
142.	הבאת מזון מהאזור לישראל	
143.	אישור מיוחד למכירת מזון רגיש בישראל	
144.	עמידה בהוראות סימון מזון	
145.	עמידה בהוראות התקנות	
146.	רישום משווק מהאזור	
147.	תנאים לרישום במרשם המשווקים מהאזור	
פרק ו'	**הסדרת הובלה ואחסנה של מזון בטמפרטורה מבוקרת**	131
148.	חובת רישוי להובלה או לאחסנה של מזון בטמפרטורה מוגדרת	
149.	רישיון הובלה	
150.	רישיון אחסנה	
151.	פטור מרישיון אחסנה	
152.	היתר לסימון ברישיון אחסנה	
153.	בקשה לרישיון הובלה או רישיון אחסנה	
154.	החלת הוראות על רישיון	
155.	תקנות לעניין רישיון	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
פרק ז'	**הוראות כלליות לעניין יצרן, יבואן ומשווק**	132
סימן א'	**הוראות לעניין החזקת מזון**	132
156.	קיום הוראות היצרן	
157.	מזון שלא נקבעה לו טמפרטורה מבוקרת	
158.	תקנות בעניין טמפרטורה מוגדרת	
סימן ב'	**ארגונים לחלוקת מזון**	132
159.	פטור לארגונים לחלוקת מזון	
160.	משך הפטור לארגונים לחלוקת מזון	
161.	תקנות בעניין ארגונים לחלוקת מזון	
162.	היתר לשימוש ארגונים לחלוקת מזון במזון שחלף התאריך האחרון המומלץ לשימוש בו	
סימן ג'	**מניעת סכנה לבריאות הציבור ממזון**	133
163.	הוראות המנהל לעוסקים במזון לשם מניעת סכנה ממזון מסוים	
164.	אחריות יצרן, יבואן ומשווק לעניין מזון מזיק	
165.	הודעה בדבר מסוכנות מזון	
166.	הוראות להפסקת פעולות עוסק במזון, לאיסוף המזון ולמניעת העברת מזון לגורם מפר	
167.	פסילת מזון והשמדתו	
168.	התליית רישיון בשל אירוע בריאותי חמור	
סימן ד'	**הוראות שונות לעניין יצרן, יבואן ומשווק**	137
169.	חובת עריכת בדיקות	
170.	הכרה במעבדה לבדיקת מזון	
171.	תעודת בדיקה	
172.	חובת דיווח על תוצאה חריגה	
173.	תעודת בדיקה כראיה	
174.	שמירת מסמכים	
175.	דיווח בידי עוסק במזון	
176.	השגה	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
פרק ח׳	**הסדרת הפיקוח הווטרינרי**	139
סימן א׳	**הגדרות**	139
177.	הגדרות – פרק ח׳	
סימן ב׳	**חובות יצרן ומשווק של מוצר בשר**	140
סימן משנה א׳	**תנאי ייצור נאותים של מוצרי בשר**	
178.	החובה לקבל אישור ייצור נאות	
סימן משנה ב׳	**תנאים להוצאת מוצר בשר, קבלתו והעברתו**	
179.	צירוף תעודת משלוח ותעודה וטרינרית למוצר בשר	
180.	איסור הנפקת תעודת משלוח למוצר בשר	
181.	פרטי תעודת משלוח למוצר בשר	
182.	שליחת העתק של התעודות	
183.	תנאי הובלה ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר	
184.	איסור קבלה של מוצר בשר	
185.	איסור מכירה של מוצר בשר	
186.	תנאי הובלה מאתר מכירה	
187.	הוצאת מוצרי בשר לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה	
188.	תקנות לעניין העברה ומכירה של מוצר בשר	
סימן משנה ג׳	**הוראות שונות – חובות יצרן ומשווק של מוצר בשר**	
189.	סייג לתחולה על מייצר ארוחות מוכנות להסעדה	
190.	חובות רישיון ייצור או היתר הפעלה במפעלים שמבצעים עיבוד וטיפול בבשר גולמי	
סימן ג׳	**פיקוח על ידי רופאים וטרינרים**	142
סימן משנה א׳	**הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים במפעל**	
191.	הסמכת רופא וטרינר לפיקוח במפעל	
192.	היקף הפיקוח הנדרש במפעל בשר או בבית קירור	
193.	הסמכת רופא וטרינר לפיקוח במפעל לבשר גולמי	
סימן משנה ב׳	**הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים**	
194.	הסמכת רופא וטרינר לפיקוח בשווקים, מבין עובדי רשות מקומית	
195.	הסמכת רופא וטרינר לפיקוח בשווקים, מבין עובדי התאגיד	
196.	מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים הנדרש בשווקים	
סימן משנה ג׳	**הסמכת רופאים וטרינרים מוסמכים – הוראות כלליות**	
197.	תקנות הסמכה של רופא וטרינר מוסמך	
198.	תנאי כשירות והכשרה של רופא וטרינר מוסמך	
199.	הנחיה מקצועית	
200.	ביטול או התליית הסמכה של רופא וטרינר מוסמך	
201.	מינוי רופא וטרינר מוסמך מבין עובדי המדינה או הרשות המקומית	
סימן משנה ד׳	**חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך במפעל**	
202.	נקיטת פעולות פיקוח במפעל	
203.	נוכחות במפעל	
204.	נטילת דוגמאות וביצוע בדיקות	
205.	פיקוח על הוצאת תעודת משלוח למוצר בשר	
206.	מתן תעודה וטרינרית	
207.	דיווח למנהל היחידה הווטרינרית	
סימן משנה ה׳	**חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך בשווקים**	
208.	נקיטת פעולות פיקוח בשווקים	
209.	ביצוע ביקורות	
210.	נטילת דוגמאות מזון וביצוע בדיקות	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.211	פיקוח על העברת מזון לאתר מכירה	
.212	דיווח על ביקורות ובדיקות למנהל היחידה הווטרינרית	
סימן ד'	**אגרות פיקוח**	146
.213	הסכום הבסיסי לעניין אגרת פיקוח	
.214	אגרה בעד פיקוח וטרינרי במפעל	
.215	אגרה בעד פיקוח וטרינרי בשווקים	
.216	מועד תשלום האגרות	
.217	גביית האגרות	
.218	הקצאת אגרת פיקוח בשווקים לרשויות מקומיות	
.219	הקצאת אגרות שנגבות על ידי משרד הבריאות	
סימן ה'	**הוראות שונות לעניין פיקוח וטרינרי**	148
.220	הקמת מערכת ממוחשבת	
.221	ביטול בדיקת משנה ותשלום אגרה בעדה	
.222	שמירת סמכויות	
סימן ו'	**הוראות שעה לעניין פיקוח וטרינרי**	148
סימן משנה א'	**הגדרות ותחולה**	
.223	הגדרות – סימן ו'	
.224	תחולה	
סימן משנה ב'	**בדיקות משנה בתקופת המעבר**	
.225	בדיקות משנה לבשר עוף לאחר שחיטה	
.226	תיעוד בדיקות המשנה במערכת הממוחשבת	
סימן משנה ג'	**פטור מבדיקות משנה בתקופת המעבר**	
.227	פטור מבדיקות משנה	
.228	פרסום רשימת בעלי הפטור	
.229	חובות בעלי הפטור לעניין הובלה ומשלוח	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.230	הסמכת רופא וטרינר במפעל לשם קבלת פטור מבדיקות משנה	
.231	אגרה בעד פיקוח במפעל של רופא וטרינר שהוא עובד תאגיד	
.232	חובות רופא וטרינר במפעל	
.233	ביטול הפטור מבדיקות משנה	
סימן משנה ד'	**חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות בתקופת המעבר**	
.234	חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות	
סימן משנה ה'	**מערכת ממוחשבת לתקופת המעבר**	
.235	הקמת מערכת ממוחשבת	
סימן משנה ו'	**פיקוח וטרינרי באתרי מכירה**	
.236	איסור מכירה והחזקה של מוצר בשר	
.237	הוראות לעניין רכב הובלה	
סימן משנה ז'	**אגרות בעד בדיקות אקראיות בתקופת המעבר**	
.238	אגרה בעד בדיקות משנה של בשר עוף לאחר שחיטה	
.239	תשלום אגרה בידי מי שפטור מחובת הגעה לבדיקות משנה או מי שחייב בהגעה לבדיקות משנה אקראיות	
.240	סירוב להנפיק תעודה וטרינרית בשל אי–תשלום אגרה	
.241	היעזרות בגוף אחר לשם גביית האגרה	
.242	מערך משותף של בדיקות משנה	
סימן משנה ח'	**התחשבנות עם רשויות מקומיות – הוראת שעה**	
.243	התחשבנות עם רשויות מקומיות לעניין עלות שכר השונה מסכום האגרה הבסיסי -הוראת שעה	
פרק ט'	**סמכויות פיקוח ואכיפה**	153
סימן א'	**הסמכת מפקחים**	153
.244	הסמכת מפקחים	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.245	תנאים להסמכת מפקחים	
סימן ב׳	**סמכויות מפקחים**	153
.246	סמכויות פיקוח	
.247	מסירת תוצאות בדיקות ודגימות בידי מפקח שאינו עובד משרד הבריאות	
.248	סמכויות אכיפה	
.249	סמכויות פיקוח על הוראות לפי דברי חקיקה אחרים	
.250	נוהלי פיקוח	
.251	חובת דיווח	
.252	חובת הזדהות	
.253	פטור מחובת הזדהות	
.254	סמכויות למפקח רופא וטרינר	
.255	ייעוד קנסות	
פרק י׳	**עונשין**	155
.256	עונשין	
.257	אחריות מעסיק, ונושא משרה בתאגיד	
.258	סמכויות בית משפט מעת הגשת כתב אישום	
.259	סמכויות בית משפט בגזר הדין	
פרק י״א	**אכיפה מינהלית**	161
סימן א׳	**הטלת עיצום כספי**	161
.260	הגדרות – פרק י״א	
.261	עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי	
.262	עיצום כספי בסכום פי 1.5 מהסכום הבסיסי	
.263	עיצום כספי על הפרות של הוראות בעניין סימון מזון	
.264	עיצום כספי על הפרות הוראות לעניין גוף זר	
.265	עיצום כספי על משווק מהאזור	
.266	עיצום כספי בנסיבות מחמירות	
.267	סייג להטלת עיצום כספי בעניין התאמה לתקן רשמי	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.268	הודעה על כוונת חיוב	
.269	זכות טיעון	
.270	החלטת הממונה ודרישת תשלום	
.271	הפרה חוזרת והפרה נמשכת	
.272	סכומים מופחתים	
.273	סכום מעודכן של העיצום הכספי	
.274	המועד לתשלום העיצום הכספי	
.275	הפרשי הצמדה וריבית	
.276	גבייה	
סימן ב׳	**התראה מינהלית**	168
.277	התראה מינהלית	
.278	בקשה לביטול התראה מינהלית	
.279	הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה	
סימן ג׳	**התחייבות להימנע מהפרה**	169
.280	הודעה על האפשרות להגשת התחייבות ועירבון	
.281	תנאי ההתחייבות וגובה העירבון	
.282	תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי־הגשתם	
.283	הפרת התחייבות	
.284	השבת עירבון	
סימן ד׳	**הוראות שונות – אכיפה מינהלית**	170
.285	עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר	
.286	ערעור	
.287	פרסום	
.288	שמירת האחריות הפלילית	
.289	תקנות לעניין אכיפה מינהלית	
פרק י״ב	**צווי הגבלה מינהליים ושיפוטיים**	171
.290	התראה וצו הגבלה מינהלי	
.291	בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי	
.292	צו הגבלה שיפוטי	
פרק י״ג	**תיקונים עקיפים**	173
.293	תיקון חוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו – תיקון מס׳ 5	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.294	תיקון חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים	
.295	תיקון חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) – תיקון מס׳ 16	
.296	תיקון חוק רישוי עסקים – תיקון מס׳ 30	
.297	תיקון פקודת ההסגר	
.298	תיקון פקודת הרוקחים – תיקון מס׳ 23	
.299	תיקון פקודת מחלות בעלי חיים – תיקון מס׳ 8	
.300	תיקון חוק סדר הדין הפלילי – תיקון מס׳ 72	
.301	תיקון חוק בתי המשפט – תיקון מס׳ 81	
.302	תיקון חוק העבירות המינהליות – תיקון מס׳ 19	
.303	תיקון חוק הרופאים הווטרינרים – תיקון מס׳ 6	
.304	תיקון חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה – תיקון מס׳ 13	
.305	תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – תיקון מס׳ 93	
.306	תיקון חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים	
.307	תיקון חוק תכנון משק החלב – תיקון מס׳ 2	
.308	תיקון חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים	
.309	תיקון חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים	
.310	שמירת דינים	
פרק י״ד	**הוראות שונות**	194
.311	פרסום תוצרי פיקוח	
.312	ביצוע ותקנות	
.313	שינוי התוספות	
.314	אגרות	

פרק/ סעיף	כותרת	עמוד
.315	אי־תחולה	
.316	תחולה על המדינה	
.317	תחולה על מערכת הביטחון	
.318	דיווח לכנסת – הוראת שעה	
פרק ט״ו	**תחילה והוראות מעבר**	195
.319	תחילה ותחולה – הוראות כלליות	
.320	תחילה, תחולה ותקנות ראשונות לעניין פיקוח וטרינרי	
.321	הוראות מעבר כלליות	
.322	הוראות מעבר לעניין מעבר עובדים לתאגיד לפיקוח וטרינרי	
.323	הוראות מעבר לעניין כשירות והכשרה של רופאים וטרינרים	
.324	הוראת מעבר לעניין רופאים וטרינרים במפעל בשר	
.325	שמירת תוקף צווים ותקנות	
תוספות		203
תוספת ראשונה	סוגי חומרים רעילים או מזיקים	
תוספת שנייה	רשימת תקנות לעניין ייצור, ייבוא או מכירת מזון בניגוד לקבוע בהן	
תוספת שלישית	התחייבות היבואן הנלווית להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל	
תוספת רביעית	מוצר שניתן לשמור לגביו מפרט	
תוספת חמישית	פרטי סימון שיש חובה לבדקם	
תוספת שישית	רשימת תקנות הקובעות תנאים בדבר מכירת מזון	
תוספת שביעית	רשימת תקנות החלות על משווק מן האזור	
תוספת שמינית	תעודת בדיקה	
תוספת תשיעית	הוראות סימון	
תוספת עשירית	אגרות	

המחיר 72.90 שקלים חדשים ISSN 0334-3030 סודר במח׳ רשומות, משרד המשפטים, והודפס במדפיס הממשלתי